

PŘÍBĚH MANŽELSTVÍ

JOHN a LISA
BEVERE

OBSAHUJE DVD S VÝUKOVÝMI MATERIÁLY KE KNIZE PŘÍBĚH MANŽELSTVÍ

Milí přátelé,

jsme moc rádi, že se k vám dostala tato kniha! Jste potěšením a radostí nebe. Bůh velice touží, aby vás poznal a abyste vy poznali Ježíše. Když váš vztah s Ním roste, začne vás vyzývat, abyste odhalovali Jeho úžasné srdce lidem, kteří jsou kolem vás. Jsme Kristovi vyslanci, poslové a představitelé, skrze které promlouvá k tomuto světu, jak napsal apoštol Pavel církvi v Korintu.

Manželství je jedním z nejdůležitějších způsobů, kterým zobrazujeme Boží podstatu. Je to obrázek svatého vztahu mezi Kristem a Jeho nevěstou, církví. Každý svazek (včetně těch, jež poznamenaly problémy, zranění či chyby) má potenciál plodit lásku, radost a pokoj pro blaho druhých.

Pán nám položil na srdce, abychom se s vámi a vedoucími po celém světě o toto poselství podělili. Je to vyučování, které je vhodné pro všechny fáze manželství a pro všechna jeho období. Prosím, přijměte je a vězte, že stojíme za vámi a máme vás rádi. Prosím, podělte se o ně s každým, koho znáte. Jsme přesvědčeni, že pomůže vám i těm, které vedete, abyste mohli začít prožívat ten jedinečný, vysněný, Bohem požehnaný příběh lásky.

I v našem manželství jsme zažili problémy a výzvy, přesto přese všechno jsme viděli, že Bůh je věrný. Použil manželství, aby rozšířil život každého z nás v každé oblasti. Pro vás chce udělat totéž! Modlíme se, abyste, až budete číst tuto knihu, byli povzbuzeni a vybaveni napsat i svůj nádherný příběh lásky.

Moc rádi se dozvíme, jak toto poselství ovlivnilo vás i ty, jež máte ve své péči!

Vaši v Kristu,

John a Lisa Bevere

John
Lisa

JohnBevere@ymail.com

LisaBevere@ymail.com

Messenger
International
MessengerInternational.org

PŘÍBĚH MANŽELSTVÍ

JOHN a LISA
BEVERE

Syloam

The Story of Marriage, Czech, Copyright © 2016 Messenger International
Originally published in English as The Story of Marriage by John P. Bevere Jr. and Lisa Bevere
Copyright © 2014 Messenger International
P.O. Box 888, Palmer Lake, CO 80133-0888, USA
MessengerInternational.org
Additional resources in Czech are available for free download at: www.CloudLibrary.org
This resource has been distributed to leaders and emergent leaders FREE OF CHARGE
and is not to be sold. It is a gift from Messenger International, the Ministry of John and Lisa Bevere.
To contact the authors: JohnBevere@gmail.com, LisaBevere@gmail.com

Původně vydáno v anglickém jazyce pod názvem:
The Story of Marriage – John P. Bevere, Jr. and Lisa Bevere
Copyright © 2016 Messenger International,
P.O. Box 888, Palmer Lake, CO 80133-0888, USA
MessengerInternational.org
Další materiály v českém jazyce jsou dostupné a zcela zdarma ke stažení na: www.CloudLibrary.org
Tato kniha je distribuována vedoucím a potenciálním vůdčům ZDARMA a nesmí být předmětem
prodeje. Je to dar společnosti Messenger International, což je služba Johna a Lisy Bevere.
Kontakt na autor: JohnBevere@gmail.com, LisaBevere@gmail.com

copyright© 2016 Syloam pro český jazyk
Vydavatel: SYLOAM – Křesťanská mezinárodní misie
Černyševského 11, 851 01 Bratislava

www.syloam-international.org
www.media.syloam-international.org

Překlad: Mgr. Markéta Bystrická

Jazyková úprava: Mgr. Hana Švédová

Redaktoři vydavatelství: Miroslav Čobrda a Miroslav Fic

Grafika: Darko Brvenik

ISBN:

Použité citáty jsou převzaty z: Český studijní překlad, 2009, Nadační fond překladu Bible. Dodatky u
veršů v závorkách jsou přeloženy doslova dle anglického rozšířeného překladu Bible (Amplified Bible,
zkratka AMP).

Obsah

O této interaktivní knize	4
Úvod	7
1. Původní plán	9
2. Začátek s koncem na mysli	55
3. Vyklid'te palubu	109
4. Povstaň a začni stavět	169
5. Důvěrnost	223
6. Začněte znovu	277
Příloha: Jak přijmout spasení	327
Poznámky: Doporučené zdroje	331

O této interaktivní knize

Tuto knihu je možné přečíst od začátku do konce jako kteroukoli jinou knihu. Nicméně vás však vybízíme k tomu, abyste probádali její volitelné interaktivní části a tak získali osobnější zkušenost. Každá kapitola knihy je rozdělena do pěti úseků pro každodenní četbu a odpovídajících oddílů pro čas ztišení na konci kapitoly. Můžete se rozhodnout pro jeden úsek četby a jeden oddíl ztišení denně, nebo si můžete vytvořit vlastní systém. Těm, kteří se účastní skupinového studia, doporučujeme, aby prošli oddíly četby i ztišení jedné kapitoly týdně.

Pokud tuto knihu čtete jako součást studijního programu Messenger Series, podtitul *Příběh manželství*, pak doporučujeme, abyste zhlédli nebo si poslechli každý týden příslušné vyučování, a poté ve skupině zodpověděli otázky k diskuzi. Teprve pak si přečtete danou kapitolu a oddíly ztišení. Ke každé kapitole této knihy existuje jedna vyučovací lekce. Otázky k diskuzi následují v každé kapitole za oddíly ztišení.

Přejeme úžasný zážitek!

Poděkování

Naším dětem, jejich životním partnerům a našim vnoučatům. Vy jste v mnoha nejružnějších ohledech důvod, proč byla kniha Příběh manželství napsána. Máme neuvěřitelnou radost, když vidíme, jak každý z vás roste a navzájem se milujete.

Statečný Addison, jen věčnost ti odplatí pravou mírou odměny. Kdybychom jen řekli, že bychom bez tebe tuto knihu nenapsali, tak je to málo. Děkujeme ti za to, že jsi naše slova vnímal a podložil biblickou moudrostí, aby tak mohlo vzniknout něco, co se dotkne života ostatních lidí.

Laskavá, moudrá Jaylynn, tvůj podmanivý postoj a výtečná píle utkaly tuto knihu skvěle. Ať vše, co jsi v této oblasti zasela, sklidiš ve svém životě v hojnosti.

Vincente a Allison, děkujeme za vše, čím jste nám pomohli při vytváření oddílů ztišení. Vaše práce obohatila tuto knihu.

Členům týmu a partnerům Messenger International, děkujeme vám, že stojíte za námi. Nemohli bychom si od Boha vyžádat věrnější a opravdovější přátele, již by šli spolu s námi a společně se dotýkali národů světa přeslavným evangeliem Ježíše Krista.

Ze všeho nejvíc však děkujeme Tobě, Bože Otče, za Tvou bezpodmínečnou lásku. Ježíši, náš Králi, Tobě děkujeme za to, že jsi nám dal svůj převzácný život. A Tobě, Duchu Svatý, děkujeme za úžasnou moc, potěšení, vyučování a důvěrné obecenství. Děkujeme Ti, že nás nikdy neopustíš.

Úvod

Možná si říkáte: „Proč další kniha o manželství?“ I nás to nejprve napadlo.

Existují tři důvody, proč jsme tuto knihu napsali. První je, že jsme vnímali, že nás k tomu vede Bůh. Dalším důvodem je to, že nás o to naše děti i zaměstnanci prosili. A tím posledním je to, že o to žádalo i mnoho z vás.

Myslíme si, že na trhu je ohromné množství úžasných zdrojů týkajících se manželství. Z mnohých jsme my sami těžili. Přesto když jsme se zamysleli podruhé, zjistili jsme, že něco chybí. Zjistili jsme, že většina těchto knih je psána z pohledu jednoho z manželů. Skvělé manželství je výsledkem skvělého partnerství, takže jsme přesvědčeni, že to, že o tomto tématu budeme mluvit společně, je velmi hodnotné.

Také jsme si vědomi, že je každý příběh jiný – včetně toho našeho. Oba dva jsme, mírně řečeno, jednotlivci s velmi silnou vůlí. Jsme spolu již víc než třicet let. Během té doby jsme čelili jedinečným výzvám. Uvědomujeme si, že protože byly specifické naše zkušenosti, bude tomu tak i s naší perspektivou.

Nejvíce jsme ale toužili povzbudit muže a ženy, aby pochopili, že manželství není jen pouto, jež je svazuje. Jsme přesvědčeni, že každý v sobě nese dostatečnou tvořivost, aby ze svého manželství udělal to, co nejlépe vyhovuje individuálním potřebám manželů, ale i nadpřirozenému Božímu záměru. Přejeme si, aby vám tato kniha pomohla objevit a popsat váš jedinečný příběh.

Pro koho je tato kniha

Tato kniha je určena těm, již se připravují do manželství vstoupit, těm, již už do něj vstoupili, i všem ostatním, kteří chtějí získat lepší porozumění manželství.

Protože žijeme v době, kdy je rozvod velice častý a všude kolem je mnoho zvrácenosti, hodně lidí se obává svůj příběh vůbec začít. To, co jste viděli, nemusí určit, jaké bude to, co leží před vámi.

Pak jsou tu lidé, kteří se cítí polapeni a uvěznění uprostřed kapitoly, která se jim nelíbí, nechceme, aby to se svým manželstvím vzdali. Rádi bychom jim pomohli dostat se na další stránku.

Existuje také bezpočet lidí, kteří byli přesvědčeni, že jejich milostný příběh nebude mít konce. Zjistili však, že z jejich knihy vytrhal stránky nemilosrdně rozvod nebo ztráta milované osoby. Ani jejich příběh však ještě neskončil.

Tato kniha není ucelenou příručkou, jež rozebírá detailně každý aspekt manželství. Na toto téma lze sepsat svazky knih. A my nejsme lidmi, kteří by znali odpověď na vše. Přesto jsme se rozhodli sepsat svůj příběh, protože víme, čím jsme prošli, a věříme, že to druhým lidem pomůže.

Závěrem chci říct, že podle Ježíše je manželství příběh, který stojí za to vyprávět. Je to obraz toho, jak nás On sám miluje. Modlíme se, aby ve vás tyto stránky rozdmýchaly víru, naději a lásku, ať jste svobodní či v manželství, mladí či pokročilí věkem. Vyzýváme vás, abyste znovu začali snít!

KAPITOLA PRVÁ

Původní plán

*Hospodin Bůh dal ze země vyrůst veškerému stromoví
žádoucím na pohled a dobrému k jídlu, stromu
života uprostřed zahrady a stromu poznání dobrého
a zlého.*

– 1. Mojžíšova 2,9

Den první

Byla nebyla jednou jedna zahrada, která měla uprostřed dva stromy. Jak již asi tušíte, nebyla to obyčejná zahrada. Nebyl v ní žádný svár ani zkáza. Edenskou zahradou protékaly řeky, které přinášely křišťálově čistou vodu všemu, co zahradu obývalo.

Jen stěží si dokážeme představit velkolepost stromů, které rostly v takovémto prostředí. Každý z nich byl bezchybným symbolem života, zakořeněný v půdě bohaté na živiny, občerstvovaný vodou zurčících potůčků a vyživovaný oslnivým, přesto však mírným slunečním svitem. V této zahradě bylo mnoho stromů. V Bibli se však mluví jmenovitě pouze o dvou: strom života a strom poznání dobrého a zlého. Oba dva si

užívaly totožných neposkvrněných a nezamořených podmínek k životu. Byl to stav, který tato padlá Země nedokáže napodobit. Přesto byl jeden strom k životu a ten druhý ke smrti.

Tento příběh jste již pravděpodobně slyšeli, protože každé manželství má svůj původ u těchto dvou stromů v zahradě Eden. V mnoha ohledech lze naše manželství připodobnit ke stromům života. Manželství roste různým tempem v různých obdobích a daří se mu nejlépe, když má hluboko zapuštěné kořeny. Zakouší jak léta plná hojnosti ovoce, tak léta neplodnosti. Léta radikálního růstu i léta, kdy je růst zpomalen. Každé manželství je ovlivněno klimatem, různými obdobími a bouřlivými vichřicemi, a přesto nabízí úkryt před neustále se měnícími větry života.

Obrázek na obálce této knihy poskytuje letmý pohled do života stromu. Letokruhy, jež vidíme, jsou v podstatě životním příběhem stromu. Jsou to otisky jeho životní cesty.

Ve škole jsme se všichni učili zjednodušenou dendrologii (nauka o stromech). Dokážeme zhruba odhadnout věk stromu tím, že spočítáme jeho letokruhy. Přestože dokážeme úspěšně spočítat letokruhy stromu, nečiní to z nás dendrology (i když máme velice rádi krásné vzrostlé stromy). Odborník na stromy však dokáže z letokruhů kromě věku stromu vyčíst i důvěrné detaily z jeho života, prostuduje-li pozorně jeho křížovou část. Pro učené oko je každický letokruh samostatným příběhem. Různá šířka mezi letokruhy vypovídá o tom, zda strom zakusil mírnou nebo výjimečně krutou zimu, odhaluje také období sucha a hojných dešťů. Velmi pozorné bádání dokáže odhalit i zranění či útoky

nákazy. Každý letokruh je rokem období. Tvoří kruh a je naprosto jedinečný.

Každý rok manželství můžeme přirovnat k cestě letokruhu stromu. Tvoří kruh a je naprosto jedinečný. Výročí určují konec jednoho roku a začátek dalšího. Konkrétní den výročí je významný a je specificky označen. Měsíce, týdny a dny, jež zaplňují kalendář celého roku, jsou však sbírkou radostí, bolestí, práce a dokonce i překvapení.

Když teď s námi začínáte tuto cestu, mějte prosím na paměti to, že váš příběh (nebo budoucí příběh) je zkrátka jedinečně váš. Každý život i manželství je sbírkou radostí, vítězství a výzev. Až příliš dlouho se církev spokojila s tím, že poskytovala všeobecný návod na problémy, jenž měl vyléčit manželství. Slýchávali jsme: „Manželky, poddávejte se. Manželé, milujte.“ Přestože jsou tyto výroky pravdivé a hodnotné, upřímně řečeno, neexistuje jeden jediný recept na vybudování manželství, protože každé manželství s sebou nese svůj jedinečný otisk.

Podívejme se na to takto. Projekt každého domu obsahuje základy, nosné zdi a střechu, ale architektovi je dána tvořivá svoboda nakreslit návrh podle konkrétních potřeb a přání nových obyvatel tohoto domu. Stejně tak je tomu i s manželstvím. Je nám dána tvořivost k tomu, abychom je vytvořili tak, jak budou nejlépe vyhovovat nám. Každá oblast by měla vypadat jinak a měli bychom mít svobodu ji měnit v různých obdobích života. My například v našem manželství právě vstupujeme do období, kdy rodičovství už nebude hlavní náplní našeho dne. To znamená, že již to nebude trvat dlouho a v našem domě nebudeme potřebovat tolik pokojíčků, jako jsme potřebovali dřív. Takováto změna v našem manželství je

stejně přirozená jako změna ročních období. To vše je normální.

Existují všeobecné, věčné pravdy a hodnoty, které vaše manželství dovedou k tomu, jaké je Bůh zamýšlel. Bůh touží po tom, aby se každé manželství budovalo v lásce, vzájemném respektu, radosti, podřízení, zaopatření, věrnosti, důvěrnosti a zákonnosti. To je jen pár charakteristik. Způsob, kterým se však tyto základní kameny projeví, bude odrážet vaši jedinečnou osobnost a etapu, ve které se vaše manželství bude nacházet. Bůh navrhl základní principy. Necháává nám ale prostor k vyjádření našich specifik a zvláštností.

Bůh miluje rozmanitost. Jediný letmý pohled na stvoření je toho důkazem. Byli bychom rádi, aby bylo od začátku zřejmé, že si nemyslíme, že všechna manželství zapadají do nějakého obecného modelu. V naší době je časté, že oba dva manželé pracují mimo domov (v roce 2012 bylo ve Spojených státech téměř 60 % žen aktivní pracovní silou¹). Je také možné, že manželka vydělává více než manžel. Její schopnost přinést domů výdělek neznamená, že by nebyla v podřízení nebo že by nebyla vedoucí. Jednoduše to znamená, že se oba dva společně podílejí na příjmu domácnosti, což však znamená, že jejich manželství pravděpodobně vypadá trošku jinak než manželství jejich prarodičů.

Je tomu tak i s naším manželstvím. Oba dva pracujeme a mimo naše manželství jsme oba dva vedoucí. Někdy pracujeme společně (jako například na této knize), jindy pracujeme každý zvlášť. Cíl našeho manželství a hodnoty, na kterých stojí, to však neovlivní. Role manžela a manželky nemění naše schopnost přinést do domácnosti příjem.

V zahradě Eden řekl Bůh Adamovi i Evě, že mají být plodní a rozmnožovat se. Neřekl, že má Eva zůstat doma a starat se o Adamovo rozmnožení. Ctnostná žena, o které mluví Přísloví 31, je úžasnou správkyní a podnikatelkou. Pokud vám to pro vaše manželství připadá správné, udělejte to! Je možné, že jeden z vás bude chtít zůstat doma ať už s dětmi nebo bez nich. Ani na jednom přístupu není nic špatného.

Na první pohled nám připadá přirozené, že to, co fungovalo velmi dobře druhým, bude fungovat i nám. Nacházíme se však v jedinečné době a na každé frontě čelíme jedinečným výzvám. Přejeme si, aby bylo naše manželství pevné. Což znamená, že potřebujeme mít svobodu, abychom vybudovali manželství svých snů, ne manželství podle někoho jiného.

Udělejte si čas a požádejte Ducha Svatého, jenž je Duchem pravdy, aby vám odhalil svoji pravdu, která dokáže proměnit vaše manželství do něčeho velmi zvláštního. Do něčeho, co pro vás Bůh připravil už před založením věků.

Den druhý

Když vaše manželství čelí výzvě

Počet let, po které cesta trvá, ještě nevypoví celý příběh v plnosti. Padesátileté manželství může znamenat padesát let problémů nebo padesát let neustálého požehnání. Většinou však je manželství koláží nejrozličnějších období.

Když se podíváme na obrázek stromu na obálce této knihy, je zřejmé, že každý letokruh zvětšuje průměr stromu. Ať už se jednalo o obtížný rok či rok hojnosti, přidal vždy šířku příběhu a význam celé cesty. Stala by se kdy kniha Johna Bunyana Cesta poutníka (kniha, jež se vydává již tři staletí) nesmrtelným mistrovským dílem, kdyby Christian (hlavní hrdina toho příběhu) dorazil do Nebeského města (svého cíle), aniž by zakusil Bahno malomyslnosti a nezdůvěřil nad obrem Beznaděje? Bez spletnosti radostí a výzev by byl jeho příběh nudným a nezajímavým. Zápas, kterými Christian prochází a vítězně je překonává, jsou právě tím, co činí příběh čtivým. Výzvy v našem manželství mají potenciál naplnit naše příběhy podobným nadšením a významem.

Nepohrdejte okamžiky, kdy jste odrazení. Použijte je k tomu, abyste se přiblížili k Boží milosti a našli Jeho božskou sílu, jež porazí omezení naší emocionální a duchovní schopnosti. Během více než třiceti let manželství jsme zjistili, že právě ty okamžiky, které se nám zdály být nejtemnější, se nakonec staly majákem na naší cestě. Donutily nás povstat a zabrat své místo. Vaše nynější boje se mohou stát těmi nejúžasnějšími okamžiky na vaší cestě.

Duch manželství

Než se ponoříme hlouběji do příběhu manželství, podívejme se na chvíli na to, jaký je jeho záměr. Není pochyb o tom, že je manželství nádherné, ale někdy může procházet bolestivým procesem. Většinou máme více trpělivosti a sneseme bolest, kterou tento proces vyvolává, pokud známe a chápeme jeho záměr. Zvládneme například vydržet několik hodin v zubařském křesle, pokud víme, že tato procedura

dosáhne svého záměru a utlumí neutuchající, palčivou bolest zubu. Je možné, že jste během manželství prožili dny, kdy jste se cítili spíše jako v zubařském křesle, než jako při procházce po mořském pobřeží (a pokud ne, jistě je zakusíte). Právě v těchto bolestivých okamžicích potřebujeme nezbytně znát svůj záměr.

V dnešní době je záměr manželství zpochybňován. Protože spousta lidí záměru svého svazku nerozumí, okamžitě vyskakují z lodě, kdykoli se objeví větší vlny. Další lidé tvrdí, že celá instituce manželství je tak rozbitá a zastaralá, že je ji potřeba přehodnotit a zrušit. Někteří dokonce navrhuji, že by měly mít manželské sliby časové omezení, které bude předem dohodnuté. Navěky spolu se jim zdá příliš dlouho. Tito lidé argumentují, že je nereálné učinit rozhodnutí o tom, jak se budeme cítit za dvacet let, když stěží dokážeme ovlivnit to, jak se budeme cítit zítra.

Ve velmi známé písni „Ms. Jackson“ vyjádřila hiphopová skupina OutKast populární slogan:

Mezi mnou a tvojí dcerou
je něco zvláštního
ty tvrdíš, že je to jen dětské zamilování
my tvrdíme, že je to na vážno
snad se tak budeme cítit navěky
lze naplánovat super piknik
ale není možné předvídat počasí

Píseň „Ms. Jackson“ je omluvou mladého muže matce mladé dívky, jež s ním čeká dítě, ale ke které on už necítí lásku. Je to smutné, ale tato píseň dokonale zrcadlí přetrvávající pohled na lásku a manželství: u obojího se mám *já* cítit dobře. Tento pohled vychází z přesvědčení,

že to jsou mé pocity, které rozhodují o tom, co je správné a co špatné, a že pocity nejsme schopni ovládat. Pokud se necítím šťastný, je zřejmé, že musím něco změnit. Koneckonců to, jak se cítím, nedokážu ovlivnit o nic víc, než střídání ročních období.

Pak jsou zde lidé, kteří by definici manželství rádi přizpůsobili době. Jejich reakce zní: „Proč bychom nemohli být více flexibilní? Má-li tato instituce přežít, pak je potřeba, abychom ji rozšířili a zahrnuli do ní také svazek muže s mužem a ženy se ženou.“ Některé celebrity se dokonce odmítají seždat, dokud nebudou podmínky pro manželství předdefinovány. (Abych to upřesnil, je potřeba, aby se každé manželství vyvíjelo a přizpůsobovalo, ale definice manželství a jeho účastníci se nemění).

Koho tedy máme poslouchat? Kdo má právo definovat nebo předdefinovat manželství? Kdo má pověření říkat nám, jak má manželství ovlivňovat náš život?

Jsme přesvědčeni, že Bůh je tím jediným, kdo má toto právo. Jeho Slovo prohlašuje:

Bůh, ne vy, ustanovil manželství. Jeho Duch přebývá v každíčkém maličkém detailu manželství ... proto ochraňujte ducha manželství v sobě. (Malachijáš 2,15, The Message – překlad z angl. originálu překladu Bible Poselství; pozn. překladatele)

Tento verš nás nenechává na pochybách: „Bůh, ne vy, ustanovil manželství.“ Nejenže manželství ustanovil, je také osobně zapojen v procesu, kdy se ze dvou lidí stává jeden. Každé manželství se skládá z mnoha různých částí. Některé jsou jednoduché a jiné zase nepřehledně

složité. Přesto Bůh přináší život do nejdůvěrnějších detailů manželství skrze svého Ducha.

Všimněte si, že se v Malachijáši píše, že „Boží Duch přebývá v každíčkém maličkém detailu manželství.“ Řečeno jinými slovy Bůh nám dává tvořivost vyjádření v manželství, ale ponechává si veškerá práva Stvořitele ohledně toho, čím manželství je a koho se týká. Manželství není možné přetvořit bez Jeho souhlasu a účasti. Bůh své záměry se stvořením vyjádřil jasně: „Já Hospodin jsem se nezměnil.“ (Malachijáš 3,6).

Zpět do Edenu

Pojďme se vrátit do zahrady v ráji. Vzpomínáte si na dva stromy? Jeden z nich byl strom poznání dobrého a zlého a ovoce tohoto jediného stromu měli Adam s Evou zakázané jíst. Bůh je varoval, že pokud by jeho ovoce snědli, zemřeli by. Na tom stromu bylo však něco, co je přimělo k tomu, že odvrátili sluch od Božího varování a utrhlí zakázané ovoce.

Žena viděla, že je to strom dobrý k jídlu a lákavý pro oči, strom *žádoucí pro získání moudrosti*. Vzala z jeho ovoce a jedla. Dala také svému muži, který byl s ní, a jedl i on.

(1. Mojžíšova 3,6)

Jsem si jist, že v rajské zahradě bylo mnoho stromů, jejichž ovoce bylo dobré k jídlu a lákavé pro oči. Strom, jehož ovoce však mělo moc pozvednout člověka na úroveň Boha, byl něco úplně jiného. Eva si myslela, že existuje ještě něco většího, než co jí bylo doposud dáno. Pro nás je neuvěřitelné, že žena toužila uchopit

něco, co nikdy mít neměla (rovnost s Bohem) a přitom byla ochotna ztratit to, k čemu měla potenciál, aby to vlastnila (moudrost).

Adam s Evou zatoužili být jako Bůh, ale bez Jeho účasti a autority. Toužili se chopit role, která nikdy neměla být jejich. Jejich čin je v naprostém protikladu s tím, co udělal jeden z jejich potomků:

Ačkoli byl /Ježíš/ve způsobu Božím, nelpěl na tom, že je roven Bohu ...

(Filipským 2,6).

Adam s Evou byli stvořeni podle Božího obrazu, nebyli si s Bohem však rovni. Obraz něčeho mluví o odlesku, ne zastoupení v celé plnosti. Falešný příslib rovnosti s Bohem způsobil, že si muž a žena mysleli, že něco získají. Ve skutečnosti však jen oba ztratili. Nezískali moudrost, přijali podvod.²

Podvedený a neposlušný pár byl vyhnán ze zahrady. Už nikdy neměli mít přístup k ovoci, jež rostlo na stromu života. Bez něj byli Adam s Evou odsouzeni ke smrtelnosti. Zemřeli a jejich zahrada byla dávno pryč. Přesto určitým způsobem žijí dál, protože my jsme jejich potomci. Lidé na zemi již nemají nesmrtelnost, ale manželství je způsob, který pomocí reprodukce zajišťuje pokračování života.

Dobrá zpráva je, že kříž Ježíše Krista se nám stal naším konečným stromem života. Vykoupil vše, co bylo v zahradě ztraceno. Zbožné manželství může tedy sloužit jako životadárný strom. Zajišťuje to, co je potřeba k naplnění legální stránky i důvěrnosti. Proto je pro Boha tak důležité, abychom manželství ctili, ochraňovali a navzájem se upřímně milovali.

Není potřeba, aby nám nějaký guru na mezilidské vztahy řekl, že kdesi mezi edenskou zahradou a dnešní dobou se něco velmi důležitého ztratilo. Mnoho manželství je nyní naprostým opakem životadárného stromu. Naše manželství a domov je drancován rozvodem, cizoložstvím, zklamáním, neštěstím a urážkami. Kvůli těmto úpadkům lásky je mnoho lidí, kteří vůbec nechápou smysl a záměr manželství nebo důvod, proč by se kdy měli nechat oddat. Další lidé, kteří si již někoho vzali, se jen snaží přežít tuto křížovou palbu. Pro ně není manželství bezpečným útočištěm. Je to válečná oblast.

Den třetí

Zdroj lásky

...“ Nebot’ kvůli vám je jméno Boží mezi národy v opovržení...”
(Římanům 2,24)

Když my, tělo Kristovo, nežijeme a nemilujeme tak, jak máme, bude Boží jméno v opovržení. To není žádné překvapení, protože nazýváme-li se křesťany, jsme také Kristovi vyslanci. Apoštol Pavel napsal:

Nebot’ Bůh byl v Kristu, když smířoval svět se sebou a nepočítal lidem jejich provinění, a uložil v nás to slovo smíření. Jsme tedy Kristovi vyslanci a Bůh jako by vás skrze nás vyzýval. Na místě Kristově prosíme ...

(2. Korintským 5,19-20).

Velvyslanec je pověřený posel nebo zástupce.³ Jako křesťané mluvíme na místě Krista. Jaká výsada! Byli jsme přizváni, ba dokonce pověřeni, účastnit se Boží služby smíření. Mluvíme na místě Božím svými slovy a skutky. To je záměr našeho života. Jsme Boží spolupracovníci, kteří rozšiřují Jeho království na zemi.

O co nás, své vyslance, Kristus tedy žádá? Ježíš řekl: „Dávám vám nové přikázání, abyste se navzájem milovali; jako já miluji vás, abyste se i vy navzájem milovali.“ (Jan 13,34)

Naštěstí tuto misi nemusíme splnit jen pomocí své vlastní vůle a ze své síly. Z Písma je zřejmé, že abychom mohli naplnit svůj záměr, musíme být nejdříve v Kristu – to znamená být dědici Jeho milosti skrze spasení, jež zajistil na kříži. Jedině pak můžeme jednat v moci Jeho Ducha a jediné potom se můžeme navzájem milovat tak, jako On miloval nás.

V nové smlouvě milosti nám Bůh nikdy nedal žádné přikázání, pro které by nás nejprve nevybavil schopností je naplnit. Protože jsme v Kristu, Jeho Duch způsobí, že naše manželství a život jednotlivců bude zjevovat Jeho přítomnost a lásku tomuto světu. Nicméně je nemožné zjevovat Jeho lásku, pokud ji sami předtím nezakoušíme. V Efezským 3,16-19 nabízí apoštol Pavel klíč k získání moci Kristovy lásky:

Modlím se, ... aby vás podle bohatství své slávy posílil mocí skrze svého Ducha na vnitřním člověku, aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích a abyste byli zakořeněni a založeni v lásce, a tak abyste byli se všemi svatými schopni pochopit, jaká to šíře a délka a výše a hloubka, a poznat Kristovu lásku, která převyšuje poznání, a *tak* byli naplněni až do vší plnosti Boží.

Abychom mohli získat zjevení Kristovy lásky, musíme nejprve dovolit Bohu, aby nás zmocnil svou vnitřní silou skrze Božího Ducha. K tomu nemůže dojít, pokud jste Mu nevydali svůj život. Jakmile váš život patří Bohu, budete mít příležitost neustále růst v Boží lásce, což je cesta, která vás nakonec přivede k naplněnému životu. (Pokud chcete zjistit více o tom, jak svůj život vydat Kristu, podívejte se na stranu 327.)

O dva verše dále od místa, kde Pavel mluví o moci, jež přichází z poznání Kristovy lásky, vysvětluje, jaký je záměr této moci:

Prosím vás tedy já, vězeň v Pánu, abyste *vedli život hodný toho povolání*, které jste obdrželi, s veškerou pokorou a mírností, s trpělivostí se navzájem snášeli v lásce a usilovali zachovávat jednotu Ducha ve svazku pokoje.

(Efezským 4,1-3)

Všimněte si, že Pavel napsal: „vedli život hodný toho povolání“. Opět zde hovoří o našem záměru. Tím je zjevovat světu Boží lásku, pravdu a způsob života (což je Boží království). Ani jedno není možné činit bez hlubokého poznání Boží lásky. Teoretická znalost nestačí. Jedině pokud osobně zakoušíme Boží lásku, jsme zmocněni vystavět život (a manželství) hodné toho povolání.

Pavel v této pasáži popisuje určité vzory chování, které jsou rovněž výborné pro praktický život v manželství: buďte pokorní, jemní, trpělívi, snášejte navzájem své chyby, snažte se zachovávat svazek pokoje. Není náhodou, že se hned v další kapitole epištoly Efezským nacházejí nejznámější biblické verše o manželství. (Pamatujte na to, že kapitoly a označení

veršů byly do Bible přidány až ve 13. století a nebyly součástí původního Pavlova dopisu). Nemohl snad Pavel v prvních čtyřech kapitolách připravovat srdce čtenářů na to, co mělo přijít a o co se chystal podělit? O radikální pravdu o manželství, jež bude vyžadovat radikální poznání Boží lásky?

Zde je tedy posloupnost: než budete schopni opravdu milovat (ať už svého druha či kohokoli jiného), musíte nejprve objevit hlubiny Boží lásky vůči sobě. Vaše poznání Boží lásky nemůže být založeno na informaci z druhé ruky. Musíte ji sami zakoušet. Když zakusíte Kristovu lásku, „budete úplní v plnosti života a moci, jež obojí pochází od Boha“. Jedině pak budete moci vést život hodný toho povolání. Schopnost žít a milovat vyvěrá z důvěrného poznání Boží nezměrné lásky vůči vám.

Jestliže vaším záměrem jako jednotlivce je být zástupcem Boha na této zemi, jaký je záměr vašeho manželství?

Začněme takto: Bůh je láska. Láska není něco, co Bůh dělá. Není to něco, co Bůh má. Láska je to, kým Bůh je. Manželství je instituce lásky, první instituce, kterou Bůh založil. Nejenže je manželství první instituce, již Bůh založil, je to také poetické, symbolické přirovnání, které Bůh používá k vyjádření hlubin Boží lásky a Jeho závazku vůči nám, své církvi a nevěstě. Nevěsta a ženich jsou obrazem církve a Krista.

Kvůli této hluboké symbolice existuje ještě mnohem závažnější, temnější záměr, který se skrývá za útokem na manželství. Je to motiv, jež si uvědomuje příliš málo lidí. Útoky na manželství (ať už je to jeho definice, určení

nebo kořeny v Bohu) jsou mnohem závažnější a nejsou způsobeny jen politickým či společenským vývojem. Bible nám říká zcela jasně, že nebojujeme jen proti tělu a krvi, že náš nepřítel není lidská vláda či organizace (viz Efezským 6,12). Je zde odvěký nepřítel, nepřítel naší duše, který pracuje za scénou a překrucuje a převrací vše Bohem ustanovené. Nepřestane na manželství útočit, dokud naprosto nenaruší naše chápání toho, jak Bůh miluje a jedná se svými lidmi. To poslední, co ďábel chce, abychom zjistili a přijali, je Boží proměňující láska. Milostí Boží však můžeme svého nepřítele porazit a uchopit vše, co si Bůh pro naše manželství přeje.

Co si myslí Ježíš?

Bůh manželství nejen ustanovil, ale také pro něj má svůj plán a záměr, jenž se nezměnil. Přestože debaty o manželství jsou již tisíce let nejžhavějším tématem, Bůh stále stojí pevně za svým původním plánem. Podívejte se, co odpověděl Ježíš farizejům během jednoho z nejslavnějších rozhovorů na téma manželství:

Přistoupili k němu farizeové, aby ho pokoušeli. Říkali: „Je dovoleno, aby člověk propustil svou ženu z jakéhokoli důvodu?“ On jim odpověděl: „Nečetli jste, že ten, který stvořil člověka, od počátku ‚učinil je jako muže a ženu‘? A řekl: ‚Proto člověk opustí otce i matku a přilne ke své ženě a ti dva budou jedno tělo‘, takže již nejsou dva, ale jedno tělo. Co tedy Bůh spojil, ať člověk neodděluje!“

(Matouš 19,3-6)

Farizejům stačilo vyslechnout si, co bylo podle zákona. Ježíš však chtěl, aby pochopili sílu lásky.

Nemůžeme popřít, že Bůh na počátku naplánoval pro muže ženu. Kvůli manželství opouštějí rodiče, aby vytvořili živý svazek. Jakmile dojde ke spojení těchto dvou pohlaví, nikdo by je neměl rozdělovat.

Proč Bůh rozvod nenávidí?

Překlad Bible The Message (Poselství) nazývá rozvod znesvěcením Božího umění. Právě proto, že manželství je Božím uměním, něčím, co stvořil Bůh, je rozvod tak obrovským problémem.

Znesvětit znamená jednat s něčím, co je svaté, s agresivní neúctou.⁴ Synonyma slova *znesvětit* zahrnují výrazy jako *rouhat se*, *tupit*, *znečistit*, *zdemolovat*, *urážet* a *poničit*. Všechny tyto extrémní výrazy v sobě nesou do určité míry význam slova násilí. Každý biblický překlad výše uvedeného verše vyjadřuje závažnost toho, když někdo rozdělí, co Bůh spojil. Pokud budeme kontext tohoto textu studovat blíže, zjistíme, že zde Ježíš mluví o všech manželstvích.⁵

Dovedete si představit, jak by svět reagoval, kdyby někdo poničil *Monu Lisu* Leonarda da Vinciho? Každické noviny na světě by tuto zprávu uveřejnily. Útočníka by společnost odsoudila a pravděpodobně by zbytek svého života strávil ve vězení. Jak si někdo mohl dovolit zničit největší dílo umění lidstva? Leonardo by se obracel v hrobě.

Bůh se dívá na manželství jako na největší, mistrovské, umělecké dílo, jež má být projevem Jeho oblíbeným stvořením. Boží zápal pro manželství je zřetelný v odpovědi Ježíše farizejům. Pro ně byla Jeho slova příliš těžká a nedokázali je strávit, proto Mu odmítli

odpovědět. Protože nebyli schopni pochopit manželství ve světle Božího původního plánu, skryli se za Mojžíšův zákon. To byl přístup, jenž jim umožnil z manželství odejít, místo aby jim nabídl sílu zůstat.

Řekli mu: „Proč tedy Mojžíš nařídil dát ženě rozlukový list a propustit ji?“ Rekl jim: „Pro tvrdost vašeho srdce vám Mojžíš dovolil propouštět vaše ženy, od počátku však tomu tak nebylo. Pravím vám, že kdo by propustil svou ženu, pokud by to nebylo na základě smilstva, a oženil se s jinou, cizoloží; a kdo by se s propuštěnou oženil, cizoloží.“

(Matouš 19,7-9)

Podle Mojžíšova zákona byly možné ústupky kvůli tvrdosti lidského srdce. Nenechte se mýlit: Bůh nenávidí důsledky rozvodu. Ve chvíli, kdy jsou muž a žena rozděleni, dochází k porušení a roztržení jednoho tajemství Božího stvoření (takto je totiž manželství popsáno v Efezským 5,31-32).

Den čtvrtý

Nové srdce

Připomínám vám původní plán a tím vás činím zodpovědné za cizoložství, jestliže se rozvedete s věrnou ženou a pak si vezmete někoho jiného

(Matouš 19,9; překlad Bible The Message)

Opět zdůrazňuji, že nás nikdy Ježíš nepožádá o nic, k čemu by nás předem neuschopnil, abychom to naplnili. Připomíná nám původní Boží plán pro manželství, protože je ochotný nás vybavit, abychom v něm mohli

kráčet. Mojžíšův zákon nabídl ústupky pro ty, kteří měli zatvrzelé srdce, ale díky oběti Ježíše Krista můžeme místo srdce z kamene získat srdce nové, zrozené z Ducha.

Dám vám nové srdce a nového ducha dám do vašeho nitra. Odstraním srdce kamenné z vašeho těla a dám vám srdce masité.

(Ezechiel 36,26)

Stejnou věc vidíme i v Novém Zákoně. Apoštol Pavel nás povzbuzuje těmito slovy:

A naděje nezahanbuje, neboť Boží láska je vylita v našich srdcích skrze Ducha svatého, který nám byl dán.

(Římanům 5,5)

Tato novota srdce není něco, co bychom si nastřádali. Závisí zcela na Boží moci a síle Boží lásky. Nicméně my máme zodpovědnost se pokořit a tuto moc přijmout. Mějte na mysli, že Bůh vám svou lásku nikdy nebude nutit. On je džentlmen, který se nikdy nevnučuje.

Protože máme nové srdce, takové, jež je schopno přijmout Kristovu lásku, můžeme se také chopit Ježíšova neochvějného výroku o původním Božím plánu pro manželství a rozvod.

Překlad Bible The Message používá slovo závazný, podléhající zákonu (což znamená „zodpovědný podle zákona, legálně odpovědný“⁶) k popisu stavu člověka, který se rozvede s partnerem, jenž byl věrný. Toto nám může připadat jako přemrštěný požadavek, ale pokud nás Bůh k takovému standardu vede, tak je také schopen vybavit nás milostí jej naplnit. Protože to však není snadné nebo automatické, až příliš mnoho lidí se rozhodne vycouvat ve chvíli, kdy by měli bojovat.

Podle jedné studie dva ze tří manželských párů, jež nejsou v manželství spokojeni, dospěje ke změně a spokojenosti do pěti let, pokud se dříve nerozvedou.⁷ Proto to nevzdávejte! Nevím, v jakém stavu se vaše manželství momentálně nachází. Ale i když se cítíte bezmocní, je zde naděje. Toužebná změna je možná již za dveřmi. Ježíš přišel, aby dobrá manželství byla ještě lepší a ta rozbitá, aby byla opět ucelená.*

Výjimka

„ ... činím jedinou výjimku, a to v případě, kdy se jeden z partnerů dopustí cizoložství.“

Matouš 19,9; (The Message)

Ježíš zcela jasně uvedl, že existuje výjimka z původního plánu. I v případě cizoložství je však ukončení manželství záležitostí rozhodnutí. Jestliže byl váš partner nevěrný, nemusíte zůstat, ale nemusíte ani odcházet. Ať se rozhodnete jakkoli, budete muset odpustit.

Je veliký rozdíl mezi odpuštěním a usmířením. Měli byste odpustit člověku, který vás okrade. To však neznamená, že tohoto zloděje musíte pozvat k sobě domů. Usmíření je možné jen v případě, že se pár opět nalézá ve stavu jednoty poté, co došlo ke smutnému porušení smlouvy, věrnosti a důvěry.

Nikdy jsme osobně nezakusili zranění cizoložstvím, ale stále jsme po boku přátel, kteří zažili muka, jež

* Nikdy byste neměli zůstat ve vztahu, kdy je situace nebezpečná pro vás nebo vaše děti. Jestliže v manželství prožíváte zneužívání, prosím, učiňte patřičné kroky k tomu, abyste byli v bezpečí. Kontaktujte místní církev nebo úřady, abyste získali pomoc a radu.

cizoložství přináší. Někteří z nich se rozhodli pro usmíření. Prošli krušnou cestu, kdy spravovali všechny rozlomené kousky své smlouvy. V jednom každém případě partner, jenž byl nevěrný, došel do bodu lítosti a pokání. Chci být pochopen správně: bez pokání není možné smíření. Dokonce i Bůh ve vsí své nekonečné dobrotě a milosti žádá, abychom učinili pokání (prožili změnu mysli a srdce) předtím, než s Ním můžeme být smíření.

Také známe páry, které se nedokázaly usmířit. Nemusí se proto cítit odsouzení. Ježíš chápal tíživost zrady, a proto učinil tento nezbytný ústupek. Viděli jsme, jak byli tito lidé požehnaní poté, co se zotavili z rány způsobené rozvodem.

Pokud jste prožili rozvod, rádi bychom vás povzbudili. Nedovolte, aby rozhodoval o tom, jací jste. Je to součást vaší minulosti, ale nemusí ovlivňovat to, jaká bude vaše budoucnost.

Minulost nepatří vám. Patří Bohu. Nepřítel vaší duše se bude snažit používat minulost k tomu, aby zhatil Boží plán pro váš život. Pamatujte na to, že vám Bůh dal dnešní den a že rozhodnutí, která učiníte dnes, jsou ta, jež ovlivní váš zítřek, ne váš včerejšek. Pokud jste se rozhodovali špatně, přijměte moudrost Boží moci. Pokořte se v pokání a prožijete Boží nádhernou milost, jež má moc změnit i ty nejtemnější okolnosti.

Je to konečné!

To, jak Ježíš popsal manželství, muselo být velice radikální ve srovnání s tehdejšími standardy. Místo aby Jeho slova učedníky inspirovala, vyvedla je z míry.

Podívejte se na jejich námitku:

Ježíšovi učedníci namítli: „Jestliže toto jsou podmínky manželství, jsme v koncích. Proč do něj vůbec vstupovat?“

(Matouš 19,10; The Message)

V koncích? Konečné? Jak hrozná představa manželského života! Přesto mnozí z nás, stejně jako apoštolové, vnímají manželství jako svazující a omezující. Kolik svobodných mužů a žen se děsí představy manželství s nesprávným člověkem a toho, že je již konečné?

My jsme však zjistili, že v manželství nejde ani tolik o to najít toho správného, jako spíš o to být tím správným člověkem. Nepochopíte to špatně. Když hledáte partnera, je velmi důležité vyhledat zbožnou radu a vedení pokojem Ducha. Příliš často jsme však přesvědčeni, že pan nebo paní Pravá zázračně vyplní veškerá prázdná místa v našem životě. Tohle nedovede žádná lidská bytost. Je to role, již může hrát pouze Bůh. Nemůžete ani ovlivnit nikoho jiného tím, že ho budete měnit přesně do té podoby, o které jste přesvědčeni, že vás učiní šťastnými. Co ale můžete udělat, je nechat se Bohem pročistit a proměnit v muže či ženu, kteří nesobecky položí svůj život za život svého současného nebo budoucího partnera. Během tohoto procesu naleznete větší uspokojení, než kdybyste jen usilovali o naplnění svých vlastních zájmů a potřeb.

V Matouši 6,22 se píše, že světlem těla je oko. Což znamená, že to, jak se na věci díváte, se stane vaší realitou. Výrok „jsem v koncích“ omezí Boha a to, co by mohl udělat ve vašem manželství. Pokud se na své manželství díváte jako na past beznaděje, stane se jí.

Vaše přirozené okolnosti budou nakonec určeny vaším duchovním pohledem. Manželství není výjimkou.

Možná si teď říkáte: „Johne, Liso, žádáte příliš mnoho. Chcete, abych se vzdal svého života pro svou partnerku? To je směšné. A co mé potřeby, mé naděje a sny? Ježíš by chtěl, abych byl šťastný. To, co jste napsali, je jen velice pěkná myšlenka, vznešený cíl.“ Můžete si být jistí, že Bůh opravdu chce, abyste byli šťastní. Opravdové štěstí je však výsledkem velkého úsilí. Štěstí přichází, když naplňujeme vyšší cíle, a jakýkoli vyšší cíl bude vyžadovat, abychom se vzdali svého života. Když se vzdáme sobectví, nalezneme v tom opravdové štěstí. Manželství poskytuje dokonalé prostředí pro tuto proměnu sebestřednosti.

Timothy a Kathy Kellerovi napsali: „Jestliže si oba partneři řeknou, že budou jednat se svým sobectvím, mají šanci na vskutku skvělé manželství.“⁸ Sebestřednost nám brání prožívat úžasná manželství, což znamená, že obětování sebe sama je klíčem k zakoušení manželství v plnosti. Pokud máte problémy ve vztahu se svým partnerem, pravděpodobným zdrojem těchto problémů je zaměření na sebe sama.

Den pátý

Velikost manželství

Ježíš však řekl: „Ne každý je dostatečně zralý na to, aby vstoupil do manželství. Vyžaduje to určitou schopnost a milost. Manželství není pro každého. Někteří, a zdá se, že již od narození, na manželství

nikdy nepomyslí. Jiné nikdo nepožádá nebo nepřijme.

*A pak jsou ti, kteří se rozhodnou, že zůstanou
svobodní kvůli Božímu království. Jestliže jste však
schopni dorůst do velikosti manželství, učňte tak.“*

(Matouš 19,11-12, The Message)

Zatímco se učedníci zaměřovali na to, že je příliš konečné, Ježíš učinil výrok, jenž v sobě nesl potenciál rozšířit hranice jejich existence. Ježíš se na manželství nedívá jako na past. Vidí je jako něco, co může náš život *obohatit*.

Možná to vypadá, že manželství zmenšuje hodnotu zúčastněných. Nicméně však přináší vzrůst. Když se dva stanou jedním, dochází k násobení v každé oblasti života. Dokud nebyla stvořena Eva, nemohl dát Bůh Adamovi pokyn množit se a být plodným, což se nevztahovalo jen na rození dětí. Opravdový potenciál rozmnožování či násobení v manželství je nemožné vyjádřit či změřit.

Kdyby neexistovalo naše manželství, nikdy byste tuto knihu (ani žádnou jinou knihu od nás) nečetli. Žili bychom si svůj život. Já (John) jsem dnes tím, kým jsem, díky Boží milosti a díky Jeho daru Lisy Bevereové. Bylo naše manželství vždy snadné? V žádném případě! Bůh je však použil, aby můj život v každém ohledu obohatil.

I já (Lisa) to vnímám naprosto stejně. Jsem velice vděčná za to, že Bůh skrze mého manžela rozšířil můj život. Na začátku, když jsme se vzali, jsem se bála lidí. Bylo to hlavně kvůli tomu, že jsem cítila velkou nejistotu, protože jsem kvůli rakovině v pěti letech přišla o oko. John o mém strachu věděl, přesto mluvil o Božím daru pro můj život. Jeho povzbuzování mi pomohlo najít Boží plán a bohatší život, který, k mému velkému překvapení, naplňuje služba lidem.

Jak jsme již zmínili, když dal Bůh člověku příkaz množit se, nemluvil jen o rození dětí. Bůh si uvědomoval, že spojení muže a ženy (což se zdá být jednoduchým součtem jedna plus jedna) vytvoří příležitost k jedinečnému násobení. Tento princip platí v každé oblasti našeho života. V kariéře, rodinném životě, duchovním životě atd. V manželství nám Bůh dal něco, co dokáže posunout naše hranice. Jestliže ve vašem životě schází požehnání a rozmnožování, je načas přestat se hádat a začít ctít a obdivovat svého partnera.

Není to snadné

Každý dobrý vojenský strateg potvrdí, že nejdůležitější část každé bitvy je důvěrná znalost nepřítele a jeho taktiky. (Proč by jinak fotbalové týmy trávily tolik času sledováním videa zápasů svých protivníků?) Když nepřítel zaútočí na manželství, obzvláště pak manželství křesťanů, má záměr rozdělit a dobýt. Pokud si toho jsme vědomi, mělo by to pro nás být motivací vzepřít se jeho taktice.

Když bojujeme za své manželství, bojujeme za Boží nápad. Pamatujte na to, že manželství stvořil Bůh, ne vy. Ďábel manželství nenávidí, protože jde o mnohem víc, než jen o tělesné spojení. Je to duchovní jednota. Protože je manželství důležité, setká se s opozicí. Musíte se však tlačit vpřed, abyste získali odměnu (viz Filipským 3,14). Ježíš nikdy neřekl, že to bude snadné. Ve skutečnosti nás vybízí těmito slovy:

„Ne každý je dostatečně zralý na to, aby vstoupil do manželství. Vyžaduje to určitou schopnost a milost.“

(Matouš 19,11, The Message)

Velkou část zralosti tvoří ochota růst a učit se. Ve své knize Svátost manželství píše Gary Thomas: „Chcete-li být více jako Ježíš, nedovedu si představit nic lepšího, než vstoupit do manželství. Když jste manželé, jste donuceni čelit určitým záležitostem týkajícím se vašeho charakteru, jimž byste jindy čelit nemuseli.“⁹ Ježíš zcela jasně řekl, že v manželství vyplují napovrch naše nedokonalosti. Jestliže jsme však ochotni růst v Jeho milosti (což vyžaduje pokoru, nesobeckost a trpělivost), budeme si nakonec užívat obohacujícího manželství.

Dohoda či smlouva

Lidé na manželskou smlouvu mnohdy pohlíží jako na dohodu. To je problém. Dohoda je jen souhlasem, jenž je vytvořen, aby zabránil pohybu. Skrytě naznačuje: „Toto jsou hranice. Tuto dohodu neporušíš. Jestliže porušíš mé podmínky, mám právo dohodu zrušit.“ Jinými slovy: „Nejsem v koncích, není to konečné.“

Dohodnout se existuje také jako sloveso. Slovník Merriam-Webster jej definuje jako „zmenšit zmáčknutím či donutit se smrštit silou“. To nezní podobně výroku, kdy Ježíš mluví o velikosti manželství. Manželství má náš život obohatit, nikoli zmenšit.

Bůh na manželství nepohlíží jen jako na dohodu. Pro Něj je to duchovní smlouva. Je to smlouva, která říká: „Sebe celého dávám tobě celé. Všechno, co jsem, a všechno, co mám, je tvé. Všechno, co máš ty, je teď mé. Vše, co děláme, se bude násobit, zvětšovat a narůstat díky této nádherné výměně.“ Smlouva s radostí prohlašuje: „Je to konečné a jsem za to rád.“ Toto je obohacení.

Pavel řekl Efezským:

Muži, milujte své ženy, jako i Kristus miloval církev ...
(Efezským 5,25)

Pavel vybízел manžely, aby milovali své ženy jako Kristus miluje církev. Tato láska je smluvní láskou, jež je mnohem více než jen dohodou. Manželé, nejste rádi, že vás Ježíš miluje, i když zrovna nejste jeho lásky hodní? Nejste rádi, že se Ježíš na vztah s vámi nedívá jako jen na dohodu, na něco, co by bylo v koncích? Naším cílem se musí stát napodobovat Ježíše a Jeho lásku vlastními reakcemi a postoji vůči svým manželkám. (Pavel se zde nezastavil. Pokračuje a vybízí nás, abychom za své ženy položili svůj život. To je ale příkaz, že?)

Mějte na mysli, že v 3. kapitole listu Efezským Pavel těsně předtím, než napsal tato slova, popisuje hlubiny Boží lásky vůči Jeho lidu. O pouhé dvě kapitoly později přikazuje, aby stejný druh lásky naplňoval naše manželství. Abychom milovali „jako Kristus miloval církev.“

Naše manželství má zobrazovat lásku Krista vůči Jeho nevěstě. Proč by lidé, kteří s Bohem nemají vztah, měli chtít tento vztah mít, pokud jsou vztahy lidí, kteří Mu patří, prázdné, bez lásky, bez moci, harmonie a odevzdání? Nejde jen o nás. Jde o to, že se Bůh touží dotknout světa Svou láskou.

Jak jsme již zmínili, opravdová láska vůči našemu partnerovi musí vyplývat z přebytku lásky, již přijímáme od Boha. Tuto lásku nelze napodobit. Musíme ji přijímat od Toho, jehož láska přesahuje lidské chápání.

Asi budeme první, kteří vám upřímně řeknou, že Boží přístup k manželství není snadný. I v našem manželství byly okamžiky, kdy jsme chtěli přeseknout veškeré svazky. Zdálo se, že už není naděje. Dnes, po třiceti letech

manželství, jsme však šťastnější, než jsme kdy byli. Na dalších třicet let se těšíme s nadějí a očekáváním.

Strom života nebo strom smrti?

Já, (Lisa) ráda zahradničím. John mou zálibu nesdílí. Užívá si toho, co zahrada vyprodukuje, ne však práce, kterou vyžaduje. Zahrady představují spoustu práce a vyžadují spoustu času. Naštěstí pro Johna bydlíme nedaleko zelinářství, takže si nemusí umazat ruce.

Podobně jako zahradničení i manželství vyžaduje spoustu času a energie. Jestliže chceme, aby naše manželství bylo zdravé, neexistuje nějaká rychlá, instantní varianta, která by nám umožnila zkratkou obejít nezbytnou práci, což je dobře. Proč? Protože si vždy vážíme toho, co nás něco stálo a nač jsme museli pracovat. A manželství je potřeba si vážit.

Dobrou (ale někdy špatnou) zprávou je, že vše, co v manželství zasadíte, sklídíte v jiné oblasti svého života. Na začátku této kapitoly jsme se zabývali myšlenkou, že manželství je stromem života. Opak je rovněž pravdou. Vaše manželství může být také stromem smrti.

Pojďme se znovu podívat na popis těchto dvou stromů v rajske zahradě:

Oba dva stromy se nacházely v neposkvrněném, neznečistěném stavu. Přesto jeden nabízel život, druhý smrt.

Boží instituce manželství je jako půda. Vaše současné či budoucí manželství je jako strom. Původním plánem

pro manželství je dobrá země, ve které může váš svazek růst, ale máte na výběr: Bude vaše manželství stromem, jenž nese život? Budou váš partner, vaše rodina či vaši přátelé a spolupracovníci zakoušet lásku, radost a pokoj skrze jeho výživu? Nebo bude nabízet odrazení, sobectví a hořkost všem, kteří sní jeho ovoce?

Mnoho z nás pohlíží na manželství jako na zdroj svých problémů. Jiní obviňují své protějšky. Oba tyto postoje vyjadřují odmítnutí uznat zkaženost našeho srdce a postavit se jí. Doufáme, že o vás to již neplatí.

Než se s námi vydáte dál, musíte učinit rozhodnutí. Je potřeba se rozhodnout k víře, že se vaše manželství může stát a také stane vším, čím Bůh určil, aby bylo.

Možná byste si rádi mysleli, že „tomu uvěříte, až to uvidíte.“ Víra ve změnu vždy změně předchází, neboť všechna Boží zaslíbení přijímáme vírou. Dobrá zpráva je, že vaše manželství není jen o vás, je to o Bohu. Vše, co musíte udělat, je překonat sami sebe a dovolit Bohu, aby byl Bohem. Koneckonců je vaše manželství Božím mistrovským dílem. Pokud Mu to dovolíte, promění je v nádherné umělecké dílo.

Ztišení, den první

Období v manželství

*Všechno má svou chvíli,
každý záměr pod nebem má svůj čas.*

– Kazatel 3,1

Jaro, léto, podzim, zima – čtyři roční období, každé přináší své vlastní radosti a výzvy. S manželstvím je to také tak. Během manželství prožijete mnoho různých období, z nichž některými projdete více než jen jednou. Každé období s sebou nese věci, kterým se můžeme naučit, a příležitost vyrůst. Autor knih a pastor **Charles Swindoll** vyjadřuje svůj pohled na toto téma takto:

„Jsem moc rád, že Bůh mění doby a období. A co vy? Když náš Pán mění doby a období, není ani němý ani lehkovážný. Jak špatné je slepě projít životem v rutíně a nepovšimnout si změny období, nenalézt řešení pro nová tajemství a nenaučit se zpívat nové melodie! Období jsou zde proto, aby v nás vybudovala hloubku, abychom se něco naučili z Boží moudrosti a poznali cesty našeho Boha. Aby nám pomohla vyrůst, zesílit a být jako strom, vstípený u tekoucích vod.“¹⁰

Které období byste uvedli jako jedno z nejkrásnějších ve svém vztahu? Stručně je popište a podělte se, proč bylo pro vás tak jedinečné.

Co byste řekli, že byla nejbouřlivější etapa a výzva, které jste jako pár čelili? Jak jste jí prošli? Čemu vás Pán naučil?

Pro povzbuzení si přečtěte Kazatele 3,11; Římanům 8,28; 2. Korintským 2,14

Rozhlédněte se kolem sebe. V jakém období se podle vás vaše manželství v současné době nachází? Co můžete udělat, abyste si toto období více užívali?

Ztište se a modlete se. „Pane, co můžeme udělat, abychom si ještě více užívali období života, ve kterém se právě nacházíme? Dej nám prohlédnout, abychom viděli věci tak, jak je vidíš Ty. Pomož nám ocenit to dobré, jež sklídíme v budoucnosti díky tomuto období. Ve jménu Ježíš, amen.“

Jak roky ubíhají, jedinečný „otisk“ vašeho manželství je stále zřetelnější. Udělejte si nyní čas na to, abyste se ztišili a byli za ně vděční. Proč je vaše manželství jedinečné? Přemýšlejte o darech, talentech, osobnosti, touhách, cílech, zkušenostech, zážitcích, atd., které jste spolu se svým partnerem prožili.

Modlete se a poproste Ducha Svatého, aby vám zjevil jedinečnost vašeho vztahu, a to, co On konkrétně touží skrze vás a váš protějšek udělat. Zapište si, co vám ukáže. Podělte se o to posléze se svým protějškem.

Ztišení, den druhý

Bohem ustanovené manželství

*Bůh, ne vy, ustanovil manželství. Jeho Duch přebývá
i v těch nejmenších detailech manželství ...*

- Malachijáš 2,15; dosl. překlad z angl. jazyka,
The Message – pozn. překladatele

Na počátku, než byla ustanovena jakákoli jiná instituce, bylo ustanoveno manželství. Slovy pastora a výborného vypravěče **Maxe Lucada**:

„Bůh vymyslel manželství. S tímto nápadem nepřišel žádný výbor žádné vlády. Nevyvinula ji žádná sociální organizace. Manželství bylo počato a zrozeno v Boží mysli.“¹¹

Bůh ustanovil manželství a je pro Něj velmi důležité. Tak důležité, že touží být důvěrně zapojen v každé oblasti vašeho vztahu. Jeho Slovo praví: „Žárlivě touží Duch, který v nás přebývá“ (Jakubův 4,5).

Zastavte se a přemýšlejte. Pozvali jste Božího Ducha do každé oblasti svého manželství? Je Jeho rada důležitá pro vaše každodenní plánování? Pokud Jej zvete jen příležitostně, čím se váš život liší ve chvíli, kdy Jej zapomenete zapojit?

Máte výsadu kdykoli, kdekoli a o čemkoli mluvit s Bohem. Bojujete se strachem, finančními výzvami nebo problémy s komunikací? A co přednést své obavy v modlitbě Bohu? Pozorně si přečtěte tyto pasáže a запиšte si, co k vám bude Duch Svatý promlouvat.

Filipským 4,6-7 • Matouš 6,25-34 • 1. Petrův 5,7 • Jakubův 5,13-16

Matouš 7,7-11 • Jan 14,13-14 • 1. Janův 5,14-15

A to je ta naprostá důvěra, kterou máme k němu, že když bychom o něco žádali podle jeho vůle, slyší nás. A víme-li, že nás slyší, kdykoli o něco žádáme, víme, že máme to, co jsme od něho žádali.

- 1. Janův 5,14-15

Bůh nechce, aby bylo vaše manželství válečnou zónou. Touží po tom, aby pro vás bylo rájem, což je slovo, jež znamená místo „potěšení a zalíbení“. Co byste chtěli, aby Bůh ve vašem manželství změnil nejvíce? Poté, co odpovíte, zeptejte se Boha: „Co můžu udělat já proto, aby se to stalo skutečností? Co musím na sobě změnit?“

Ztišení, den třetí

Zastupovat Krista

*Jsme tedy Kristovi vyslanci a Bůh jako by vás skrze nás
vyzýval. Na místě Kristově prosíme:*

Smiřte se s Bohem.

- 2. Korintským 5,20

Bůh, všemocný Stvořitel, nám dal výsadu být Jeho partnery, zjevovat Jeho charakter a přinášet na zemi Jeho vůli a Jeho cesty. To pro nás platí jak pro jednotlivce, tak pro manželské páry.

Spisovatel a misionář **Rick Renner** vysvětluje:

„Podle slov apoštola Pavla v 2. Korintským 5,20 jsme delegáty nebe. „Vyslanci“, kteří byli vysláni jako zástupci nebe zde na planetu Zemi! Jako Kristovi vyslanci jsme tudíž hlasem nebe. Jako Jeho vyslanci máme pravomoc mluvit a jednat v Božím zastoupení. A jako velvyslanci nebe za sebou máme plnou podporu nebe, nekončící rezervy a plnou ochranu a pomoc, to vše pramenící z nebeské autority a nebeských zdrojů.“¹²

Vy a váš protějšek jste Božími vyslanci pro tento svět. On se lidem dává poznat skrze vás. Zve je, aby se k Němu navrátili. Jak přitažliví jste? Kdybyste neznali Boha a viděli manželský pár přesně, jako jste vy, co by vás přimělo k tomu, abyste k Němu přišli? Co by vás od Něho odrazovalo?

Když tělo Kristovo nežije správně a v lásce, lidé zlořečí Božímu jménu (viz Římanům 2,24). Ukazuje vám Duch Svátý něco, co je potřeba změnit? Možná postoj, skutek, nějaký aspekt vašeho manželství, který jej nereprezentuje zrovna nejlépe? Jestliže ano, co je to?

Není důvod cítit se odsouzen nebo bezradný! Ať vám Duch ukáže cokoli, je to proto, že to chce změnit. Vše, co musíte udělat, je podřídit se Mu a požádat Jež o pomoc.

V životě každého člověka existují oblasti, ve kterých můžeme vyrůst a zastupovat tak našeho Pána mnohem lépe. Jak toho dosáhnout? Skrze zmocnění Jeho Ducha! Jakmile budete osobně přijímat Boží lásku, získáte schopnost milovat svého partnera a ostatní lidi kolem vás. Pozorně si následující pasáže pročtěte a запиšte si, co vám Duch Svátý zjeví ohledně přijímání lásky a růstu v ní.

Římanům 5,5 • Efezským 3,16-19 • 1. Janův 4,7-17

Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh v něm. Jak kráčíme s Kristem, stává se naše láska dokonalejší a ucelenější ...

- 1. Janův 4,16-17 (dosl. překlad z anglického jazyka;
pozn. překladatele)

Ztišení, den čtvrtý

Nové srdce

Dám vám nové srdce a nového ducha dám do vašeho nitra. Odstraním srdce kamenné z vašeho těla a dám vám srdce masité. Svého ducha dám do vašeho nitra a způsobím, že budete žít podle mých ustanovení a má nařízení budete zachovávat a plnit.

- Ezechiel 36,26-27

Možná k manželství přistupujete se strachem a obavami. Je možné, že osobní zkušenost nebo všeobecný pohled společnosti způsobily, že na manželství pohlížíte jako na břemeno. Možná jste své srdce zatvrdili z obavy před selháním. A možná jste si i vy říkali: „Jsem v koncích?!“ Bůh touží rozbořit každou barikádu a dát vám nové srdce, srdce, jež bude citlivé na Boží láskyplný dotek, abyste mohli kvést a naplnit Jeho původní plán.

Pro Ježíše není nic důležitějšího než vaše srdce. Pozorně si přečtěte Jeho slova v Lukáši 8,5-15. Co vám v této pasáži ukazuje Duch Svatý? Co vám zjevuje ohledně vašeho srdce?

Podobenství o rozséváči se také nachází v Matouši 13,3-23 a Markovi 4,3-20.

Sami nejste schopni poznat, co je ve vašem srdci. Pán to však dokáže nejen zjevit, ale také uzdravit.

Udělejte si čas a přemýšlejte o těchto pravdách:

... Hospodin zkoumá každé srdce a zná každé zaměření myšlenek. Budeš-li jej hledat, dá se ti nalézt ...

- 1. Paralipomenon 28,9

Srdce je lstivé nade vše ... Kdo mu porozumí? Já, Hospodin, zkoumám srdce a zkouším ledví, abych každému dal podle jeho cest, podle ovoce jeho činů.

- Jeremjáš 17,9-10

Vyzpytuj mě, Bože, a poznej mé srdce, zkoumej mě a poznej mé myšlení a pohled', není-li ve mně cesta trápení, a ved' mě cestou věčnosti!

- Žalm 139,23-24

Zamyslete se a modlete: „Pane, ukaž mi, co je v mém srdci ohledně mého manželství. Zjev mi to, abys to mohl uzdravit. Ve jménu Ježíš.“ Ztište se. Naslouchejte tomu, co vám ukazuje. Zapište si to a odevzdejte to Bohu.

Potřebujete nové srdce? Takové, které je ochotné přijmout Boží lásku a milost? Váš nebeský Otec by vás nevolal k zodpovědnosti za vaše manželství, aniž by vám nezaopatřil pomoc je naplnit. Proč Jej nepožádat o pomoc právě teď? Můžete se modlit ...

„Otče, děkuji ti za to, že manželství je dar. Osvobod' mě od všeho, co by mě vedlo k tomu, že se na manželství budu dívat nesprávně, a tudíž bych míjel Boží požehnání. Dej mi nové srdce, které je měkké a citlivé vůči tvému doteku. Dej mi nové oči, abych viděl své manželství tak, jak je vidíš Ty. Pomož mi věřit v to nejlepší a neočekávat to nejhorší. Pomož nám dát Ti první místo ve všem, co děláme.

Děkuji Ti, Otče. Ve jménu Ježíš, amen.“

Ztišení, den pátý

Velikost manželství

„Ne každý je dostatečně zralý na to, aby vstoupil do manželství. Vyžaduje to určitou schopnost a milost. Manželství není pro každého. Někteří, a zdá se, že již od narození, na manželství nikdy nepomyslí. Jiné nikdo nepožádá nebo nepřijme. A pak jsou ti, kteří se rozhodnou, že zůstanou svobodní kvůli Božímu království. Jestliže jste však schopni dorůst do velikosti manželství, učiňte tak.“

– Matouš 19,11-12; The Message

Zvětšit znamená vzrůst, rozšířit se, zešířit nebo zesilovat. Bůh, stvořitel manželství, touží použít váš svazek jako nástroj rozšíření. Pokud se poddáte Božímu mistrovskému plánu, použije vašeho partnera, aby vás proměnil do podoby Ježíše a tím vás uschopnil k tomu, abyste oplývali hojností ve všem, co budete dělat.

Jako se železo ostří železem, tak člověk ostří tvář svého bližního.

– Přísloví 27,17

Říká se, že se v manželství přitahují protiklady. V tom je obrovská síla. Naše rozdíly jsou to, co nás spojuje v jedno. Za čas se však to, co nás kdysi přitahovalo, může stát něčím, co nás odpuzuje.

Co jsou tři nejdůležitější vlastnosti, které vás kdysi k vašemu protějšku přitahovaly? Které tři věci vás nyní nejvíce frustrují? Není mezi nimi nějaká spojitost?

3 nejdůležitější věci,
které mě přitahovaly

3 nejdůležitější věci,
které mě frustrují

Pamatujte, že vaše rozdílnosti vás mají spojovat, ne rozdělovat.

Boží Duch k vám i vašemu protějšku promlouvá slova moudrosti a Jeho rada nepřichází vždy nutně ve chvíli, kdy se modlíte společně. Častokrát něco řekne jednomu a týká se to něčeho, co potřebujete vědět oba dva. Abyste mohli činit Bohem řízená a Bohem požehnaná rozhodnutí, potřebujete postřehy, které vložil do vás obou. Upřímně zkuste odpovědět na tyto otázky:

Přijímám nebo odmítám náhled svého partnera (moudrost, nasměrování, konstruktivní kritiku) ve svém životě?

V jakých oblastech názor druhého přijímám? Ve kterých jsem mu uzavřen? Proč?

Protějšek, který vám dal Bůh, je hlavní příčinou toho, kým dnes jste vy. Vyjmenujte alespoň jednu pozitivní změnu ve svém charakteru nebo jednu pozitivní vlastnost, která je důsledkem toho, že máte vztah se svým partnerem. Jak ho Bůh v současné době používá, aby obohatil váš život?

*Poděkovali jste někdy svému druhu za to, že vás ostří a že obohacuje váš život?
Jestliže ne, pak si udělejte čas a upřímně vyjádřete svoji vděčnost právě teď.*

Otázky k diskuzi

Jestliže tuto knihu používáte jako součást série vyučování na téma Příběh manželství, pak prosím zhlédněte video-záznam, část 1.

- 1| Manželství bylo od počátku Božím nápadem. Bůh manželství stvořil a On pro ně má plán a záměr. Pozorně si přečtěte 1. Mojžíšovu 1,27-28, 31 a Malachijáše 2,15. Najděte pět věcí, které Bůh pro manželství zamýšlel. Vedle nich запиšte pět protikladů, které se nám místo nich snaží podstrčit ďábel

Boží záměry	ďáblovy zvrácené padělký

- 2| Zbožná manželství ovlivňují život lidí, jichž se dotýkají. Dokážete uvést manželský pár, jemuž se v manželství vede dobře? Čím přispívají k dobrému jménu jejich manželství? Čemu se od nich můžete naučit, aby vám to pomohlo ochránit své manželství?
- 3| V Matouši 19,6 Ježíš řekl: „Protože Bůh stvořil živý svazek dvou pohlaví, nikdo by neměl znesvěcovat Boží mistrovské dílo tím, že jej rozdělí.“ (The Message) Když slyšíš slovo živý, co tě napadá? Jak ti tyto myšlenky pomáhají uvidět manželství novým, pozitivním způsobem?

- 4| V Matouši 19,10-12 řekl Ježíš: „Ne každý je dostatečně zralý na to, aby vstoupil do manželství. Vyžaduje to určitou schopnost a milost. Manželství není pro každého. ... Jestliže jste však schopni dorůst do velikosti manželství, učinite tak.“ (The Message) Jak vypadá velikost manželství? Jak ji můžeme zakoušet?
- 5| Manželství je svaté a má být smlouvou mezi jedním mužem a jednou ženou na celý život. Co jste slyšeli v této části, jež vás motivuje za vaše manželství bojovat? Jaké postřehy vám přinesly nový, pozitivní pohled?
- 6| Ježíš řekl, že světlem těla je oko (viz Matouš 6,22). Což znamená, že to, jak se na věci díváte, je zásadní. Stane se to vaší realitou. Obzvláště to pak platí v manželství. Co se stane, jestliže máte přístup říkající „Jsem v koncích a trčím tu navěky?“ Bible říká, že jsme uprostřed duchovní války (viz Efezským 6,12-13 a 2. Korintským 10,3-4). Jak vám tento fakt pomáhá uvidět neshody a hádky se svým partnerem v jiném světle?
- 7| Kniha Příběh manželství má za úkol pomoci těm, kteří jsou svobodní, zasnoubení, ale i těm, kteří již vstoupili do manželství. Ať už spadáte do kterékoli kategorie, co doufáte, že díky této knize přijmete? Jestliže jste (nebo jste byli) v manželství, co byste chtěli vědět či znát předtím, než jste řekli své ano? Jaká moudrá slova můžete nabídnout těm, kteří jsou ve vašem okolí ještě svobodní?

SHRNUTÍ KAPITOLY

- Bůh ustanovil manželskou smlouvu dříve, než jakoukoli jinou instituci. Vymezil její hranice a definice manželství se od té doby nikdy nezměnila.
- Zbožná manželství mají být jako stromy života. Jako Boží vyslanci máme napodobovat Jeho lásku, skrze kterou nabízí Bůh obnovení všeho, co bylo v rajské zahradě ztraceno.
- Střežte své manželství tím, že pozvete Boha do každé jeho oblasti. Bůh vám dá nové srdce, abyste mohli přijímat a dávat Jeho lásku, a nové oči, abyste své manželství mohli vidět Božím pohledem.
- Sebestřednost je největší překážkou, která zabrání zakoušet a užívat si skvělé manželství, které nám Bůh v našem životě přeje.
- Útok na manželství je útok na Boží vztah k Jeho lidu.
- Bůh stvořil manželství, aby obohatil každou oblast našeho života.

KAPITOLA DRUHÁ

Začátek s koncem na mysli

Den první

Všimli jste si někdy, že většina romantických filmů a knih se zabývá pouze začátkem lásky? Přemýšlejte o své oblíbené romantické klasice. (Nyní si uvědomujeme, že je to pro některé snazší a pro některé těžší.) O čem je ten příběh? Je pro něj příznačná bouře citů, která je vyjádřená svůdným tancem? Sedíte úplně na krajíčku křesla, když se příběh dostane až do bodu, kdy se ti dva zamilovaní poprvé políbí? Samozřejmě, vždy se objeví nějaká dočasná překážka, jako například další člověk, náhlá hádka nebo neočekávané trauma. Všichni ale dobře víme, že to nakonec skončí dobře. Navzdory problémům, kdy hrozilo, že je rozdělí, zasnění milenci naleznou cestu, jak je překonat, a celý příběh končí slovy „a žili spolu šťastně až dodnes“.

Víme, že spolu *žili šťastně až dodnes*, ale jak? Nádherný začátek - to je ta snazší část. Dřina začíná při vytváření střední části příběhu a jeho konce.

Je zcela zřejmé, že je naše kultura posedlá tím, jak milostné příběhy začínají. Budoucí pár tráví nekonečné

hodiny plánováním svatby, ale jen velmi málo času plánováním let, která nastanou po tomto slavnostním obřadu. Nevěsta celé dlouhé hodiny hledá dokonalé šaty, ale na předmanželské poradenství vyčlení jen několik minut. Nakonec dojde k tomu, že je mladý pár naprosto nepřipravený na okamžik, kdy vyprchá kouzlo pohádky, a začnou manévrovat v opravdovém vztahu, který s sebou přináší opravdové problémy.

Svatební okamžiky mají být chvílí naděje, krásy a oslavy. Nicméně dlouhodobá naděje a krása vztahu se projeví nejlépe, pokud mladý pár věnuje stejný čas a stejné úsilí plánování šťastných konců, jako věnovali oslavám začátku svého vztahu. *A žili spolu šťastně až dodnes* pro nás nemá být kamenem úrazu. Je to cíl, za kterým jsme se rozhodli jít a horlivě o něj usilujeme.

Rozhlédněte se a zkuste najít objekt krásy, něco, co je velmi zručně vyrobeno lidskou vynalézavostí. Možná je to domov, auto, nebo snad dokonce židle, ve které sedíte. Ať je to cokoli, je to dobře promyšlené dílo. Co si možná neuvědomíte, je fakt, že byl tento předmět vyroben dvakrát. Poprvé, když vznikl jeho design v mysli člověka, podruhé, když byl ve skutečnosti vyroben. Návrh či design v mysli vždy předchází materiální výrobě. K prvnímu náčrtu je potřeba jasné vize výsledku. Aby byla myšlenka zrealizována, je potřeba materiál a práci. Vše, co děláme, ať je to jednoduché jako sendvič nebo složité jako mrakodrap, je nejdříve vymyšleno a pak teprve zrealizováno.

Asi by vás ani nenapadlo začít stavět dům bez stavebních plánů. To by byl chaos! Každý nádherný dům byl zpočátku velmi dobře promyšleným nákresem. Teprve potom je možné začít stavět dům, a to těžkou prací a pomocí správných materiálů.

Plány jsou také nezbytné pro kalkulaci ceny stavby. Jak byste se cítili, kdybyste začali stavět dům a nevěděli, kolik vás to bude stát? Ježíš mluvil na toto téma, když vyprávěl o tom, jak máme stavět svůj život:

Nebot' když někdo z vás chce postavit věž, což si napřed nesesedne a nepočítá náklad, má-li na dokončení stavby? Jinak by se mu všichni, kteří to vidí, začali posmívat, když by položil základ a nemohl by stavbu dokončit, a říkali by: 'Tento člověk začal stavět, ale nemohl dokončit.'

(Lukáš 14,28-30)

Co platí pro stavbu domu je také pravdou o budování manželství. Takže jaké manželství budete? Spočítali jste si náklady a souhlasili s tím, co vás osobně budování tohoto vztahu bude stát?

Bůh nechce, aby naše manželství skončilo bolestně nebo ostudně. Nechce, abychom to vzdali dříve, než bude dokončené. Nezáleží na tom, zda vaše manželství právě začíná nebo zda v něm bojujete už léta, nikdy není pozdě chopit se Božího plánu. Jen v Bohu objevíme vizi, nástroje a sílu, kterou potřebujeme, abychom budovali manželství, jež zobrazují Jeho slávu. Úžasnou pravdou je, že Bůh touží po šťastném konci, po dokončené stavbě Svého mistrovského díla. Touží po tom více, než my sami.

V této kapitole jsou zmíněny pravdy, které vám pomohou plánovat, a tudíž i žít svůj život dobře. Budeme se sdílet o to, co jsme na začátku svého manželství udělali my. Pomohlo nám to postavit pevné základy, na kterých jsme mohli obstát v bouřích života. Pomůžeme vám také sepsat si plán, který vás dovede k naplnění a *žili spolu šťastně až dodnes*. Začneme principy a skončíme u velmi praktických věcí. Tato kapitola není určena jen novomanželům nebo

snoubencům. Veteráni, i vy z ní můžete přijmout užitek a začít se na své manželství dívat nově. V našem případě tomu tak bylo!

Bůh má na začátku na mysli konec

Je pošetilé vstoupit do smluvního vztahu, aniž bychom se předem zeptali: „Proč to děláme a kam směřujeme?“ Každá smlouva by měla mít odpovídající vizi. Například se podívejme na Boha. Když se rozhodl učinit smlouvu s Abrahamem, měl pro to konkrétní důvod a záměr.

Proč si myslíte, že Bůh vybral Abrahama, aby se stal otcem Jeho vyvoleného lidu? Kdykoli se tuto otázku zeptám, slýchávám nejčastější odpověď: „Protože Abraham měl velkou víru.“ Víra je nezbytná k tomu, abychom mohli s Bohem spolupracovat. Není to však důvod, proč si Pán vybral Abrahama. Vybral si ho, protože věděl, že své potomky povede k tomu, aby Ho následovali:

Neboť jsem se s ním sblížil, takže *přikáže svým synům a svému domu po sobě, aby zachovávali Hospodinovu cestu a konali spravedlnost a právo, aby Hospodin Abrahamovi naplnil to, co o něm řekl.*

(1. Mojžíšova 18,19)

Když si Bůh vybral tohoto bezdětného nomáda, podíval se až za současný stav a uviděl Abrahamovo potomstvo. Pro Boha bylo životně důležité, aby Abraham přikázal svým dětem, „aby zachovávaly Hospodinovu cestu“, protože chtěl své spasení přinést skrze Abrahamovu linii. Věděl, že Abraham i Sára udělají chyby, ale také věděl, že měli správné, surové materiály. Kdykoli s námi Bůh uzavírá nějakou smlouvu, vždy přemýšlí o generacích, protože již

viděl zítřek a ví, co se dnes musí stát, abychom na to místo došli.

Smlouva, kterou Bůh uzavřel s Abrahamem, se rozrostla, až dosáhla do dnešního dne i k nám. Vírou byl Abraham proměněn z bezdětného muže v člověka, jehož potomků je jako hvězd na nebi. Muž, který byl kdysi přistěhovalcem bez vlastního národa, stal se otcem ve víře pro všechny národy země.

Abraham se jistě stane velikým a mocným národem a budou v něm požehnány všechny národy země.

(1. Mojžíšova 18,18)

Náš život je jiný, než byl život Abrahama. Princip však zůstává stejný. Bůh hledá lidi, kteří záměrně šíří Jeho smlouvu. Váš příběh není jen o vás a vašem protějšku.

Jedině v nebi bude plně zjeven dopad Boží smlouvy, která je vyjádřena skrze váš vztah s Ním. Bůh se touží dotknout každého života, který z vás povstane (vaše dědictví) a každého života, který máte možnost ovlivnit. Což znamená, že se musíte chopit vize, která nekončí jen u vás a která není podřízena vašemu omezenému chápání. Boží záměr pro vaše manželství se vždy bude týkat také generací, jež mají přijít.

Den druhý

Boží děti

Hospodin, ne vy, ustanovil manželství. Jeho Duch přebývá i v tom nejmenším detailu manželství. A co od manželství očekává? Boží děti, to je to

(Malachijáš 2,15; The Message)

Boží děti. To je to, co Bůh od manželství očekává. Znamená to, že očekává, že zemi naplní více miminek? Ano i ne.

V Malachijáši 2,15 se neříká, že Hospodin chce, aby manželství plodila *děti*. Chce, aby plodila *Boží děti*. Bůh touží po dětech jakéhokoli věku, jež Ho oslaví a budou kráčet po Jeho cestách. Pamatujte na to, že jsme Kristovi vyslanci. Božím záměrem je dát se lidem poznat skrze nás.

Westminsterský katechismus říká: „Konečný záměr člověka je oslavit Boha a užívat si Ho navěky.“ To se nám moc líbí! *Oslavit* není až tak časté slovo, jež by se běžně užívalo v každodenní mluvě. Protože je však často používáno v Bibli, pohlížíme na ně jako na něco duchovního a tajemného. *Oslavit* jednoduše znamená, že lidem ukazujeme Boha. Bůh touží dát se lidem poznat skrze náš život, manželství a dědictví. Neexistuje lepší katalyzátor než manželství, když chceme dorůst v Boží děti.

Dokonce i když jste děti nikdy nevychovávali, touží Bůh vaše manželství použít, aby z vás učinil Boží dítě. Chce vás pročistit, abyste byli nositelem Jeho slávy, a vytvarovat vás do podoby Otce. Když se o svůj život sdílíte s druhou osobou, přináší to mnoho příležitostí stát

se více podobným Bohu. Zjistili jsme, že jen zřídka kdy se zbožný charakter utváří v době požehnání. Je formován v peci manželského ohně.

Já (John) rád manželství přirovnávám k peci a náš život k slitině drahého kovu. Co učiní rozžhavená pec se slitinou kovu? Odhalí jeho nečistoty. Snubní prsten se zdá být čistým zlatem, ale asi padesát procent tohoto prstenu tvoří další příměsi. Kdybych svůj prsten vložil do rozžhavené pece, tyto nečistoty by vypluly na povrch. Podobně výzvy, kterým v manželství čelíme, od triviálních neshod až k neuvěřitelně obtížným dobám, odhalí nečistoty v našem životě. (Na některé je potřeba mnohem většího žáru než na jiné.)

Když manželství neoblomně odhaluje naši nedokonalost, je velice snadné obviňovat svůj protějšek. Konec-konců, nic z toho se nedělo, když jsme byli svobodní. Když zjistíme, že jsme na svého partnera naštvaní, protože neustále odhaluje naše „slabosti“, měli bychom být Bohu vděční za to, že díky manželství se Mu stáváme více podobní. A není to nakonec náš cíl? Víím, že přirovnání k rozžhavené peci není jinak líbivé. Cesta ke šťastnému konci je však velice vzdálená od pohádkové představy. Mnohokrát vám váš vztah bude připadat stále méně jako romantický západ slunce a stále více jako náročný výšlap na Mount Everest.

Ti, kteří odvážně vyzvou zasněžené svahy Himálaje a vydají se na strastiplnou cestu vzhůru na Everest, musí mít na mysli dvě věci. Zaprvé musí vědět, že tento výšlap prověří jejich emocionální a fyzické schopnosti až do krajnosti. Tito muži a ženy neznají všechna konkrétní rizika, se kterými se setkají, ale ví, že přijdou obtíže a výzvy. Zadruhé, musí mít na mysli svůj cíl: zdolat nejvyšší

horu světa. Vítězství je pro ně jedině a pouze chvíle, kdy dosáhnou 8850 m nad mořem. Bez těchto dvou věcí by se okamžitě otočili nazpátek ve chvíli, kdy by se setkali s prvním problémem.

Stejné pravidlo platí i pro manželství. Pokud jsme si vědomi, že budou přicházet výzvy a že jsou nedílnou součástí upevňování našeho vztahu, pak nás to nerozdrtí, až dojde ke zkoušce našeho citového, fyzického a duchovního stavu. Pokud začneme a budujeme s tím, že již máme na mysli dobrý konec, nevzdáme to ve chvíli, kdy narazíme na zásadní problém.

Když Ježíš vyučoval o duchovní zralosti, řekl, že soužení a pronásledování přijde proti těm, kteří věří Božímu slovu (viz Marek 4,17). V původním řeckém jazyce byla použita slova *thlipsis* a *diogmos*. *Thlipsis* znamená „problém, který s sebou nese úzkost, zármutek, útlak, utrpení, soužení“.¹ *Diogmos* znamená „program nebo postup navržený, aby trýznil a utlačoval druhého“.² Ani jedno nezní lákavě ale tyto síly spouštějí náš růst v Bohu. Pavel tato slova potvrzuje:

A nejen to, chlubíme se také souženími (*thlipsis*), neboť víme, že soužení působí vytrvalost, vytrvalost osvědčenost a osvědčenost naději. A naděje nezahanbuje, neboť Boží láska je vylita v našich srdcích skrze Ducha svatého, který nám byl dán.

(Římanům 5,3-5)

Pavel píše, že se v těchto souženích máme radovat. Proč? Zkoušky přináší příležitost rozvinout sílu charakteru. Díky problémům se ocitáme v postavení, kdy se můžeme stát více podobní Bohu. A naději můžeme složit ve vědomí, že nás Bůh miluje a vždy usiluje o to nejlepší pro nás. A to do takové míry, že nám dal svého Ducha, kterého vylil do

našeho srdce spolu s láskou dokonce i uprostřed našeho nejhoršího, největšího problému.

Bible nám také zcela jasně říká, že Bůh není ten, kdo by stál za našimi problémy. Dábel je ten, kdo za vším naším soužením a pronásledováním stojí (viz Marek 4,15; Jakubův 1,12-13). Bůh však použije plány nepřítele proti němu. V rukou Vykupitele se to, co bylo zamýšleno k naší zkáze, změní v nástroj, který nás přetvoří v člověka podobnějšího Bohu zase o něco víc.

Pamatujte, že nepřítel nenávidí manželství a vše, co manželství představuje. Udělá, co bude v jeho silách, aby naše svazky jednoty zpřetrhal, a zatíží nás zdánlivě nesnesitelnými zkouškami. Když pro svůj svazek máme vízi a víru, že nás Bůh provede i těžkostmi, získáme sílu a naději čelit těmto útokům. Bůh nechce, abychom tyto útoky proti našemu manželství jen přežili. Chce, abychom v nich zesílili. Klíčem je mít na mysli, za co bojujeme (za Boží záměr), proti komu bojujeme (proti ďáblu) a kdo je na naší straně (Boží Duch). Naše víra a naděje je pak posilněna skrze různé výzvy, dokud to však nevzdáme dřív, než v nás Bůh dokončí své dílo.

Ježíšovo „šťastně až dodnes“

Ježíš trpěl víc, než kterýkoli jiný člověk. On, dokonalý Bůh, se stal jedním z nás, aby trpěl bolestí a pokořením nespravedlivé smrti smrtelníka. Učinil cestu, jak se můžeme usmířit s Bohem, přesto Jej většina lidstva odmítá.

Jak mohl Ježíš vydržet tak obrovskou bolest a odmítnutí? Odpověď je jednoduchá, přesto zarazující: Nikdy nespustil svůj zrak z konce „šťastně až dodnes“. Jeho příklad je osnovou pro naše vztahy a příběhy:

Hled'te na Ježíše, který náš běh začal i dokončil. Studujte, jak to udělal. Protože nikdy nespustil zrak z toho, kam mířil, a to byl vítězný konec v Bohu a s Bohem, dokázal se vyrovnat se vším, co Jej na cestě potkalo. S křížem, hanbou, se vším.

(Židům 12,2; The Message)

Ježíš to vydržel, protože věděl, kam směřuje. Díval se skrze utrpení a viděl zaslíbení:

Jiný anglický překlad uvádí verš z Židům 12,1-2 takto:

Běžme tedy s vytrvalostí závod, který je před námi, a hledme na Ježíše, původce i dokonavatele naší víry, který pro radost, jež byla před ním, podstoupil kříž ... (dosl. překlad z angl. jazyka; pozn. překladatele; English Standart Version)

Pochopili jste to? „Radost, která byla před ním“. Byl Ježíš celý pryč z toho, že půjde na kříž? Rozhodně ne! Byl tak rozrušen, že předchozí noc strávil v modlitbách a prosil Otce o jinou cestu. Ježíš měl však něco, co v mnohých manželstvích chybí. Měl neuvěřitelnou vizi. Dokázal dohlédnout až za své momentální okolnosti, až k moci a zaslíbení, jež mělo přijít skrze Jeho rozhodnutí. K čemu to Ježíš hleděl? Odpověď najdeme v Efezským 5:

Muži, milujte své ženy, jako i Kristus miloval církev a sám sebe za ni vydal, aby ji posvětil, když ji očistil vodní koupelí v slovu, aby sám sobě postavil slavnou církev, která by neměla poskvrny ani vrásky ani čehokoliv takového, ale byla svatá a bezúhonná. (verš 25-27)

My jsme Ježíšův šťastný konec. My jsme byli tou radostí, jež byla před Ním. Ježíš podstoupil kříž proto, abychom

s Ním mohli být smířeni. My, Jeho nevěsta. Církev Jej nyní může obejmout a nemusí se stydět za svou předešlou ubohost, neboť v Něm máme novou totožnost. Přesně tento druh vytrvalosti, milosti a bezpodmínečné lásky bychom měli mít ve svém manželství. Je k tomu ale zapotřebí víze, naděje toho, co není vidět, abychom dokázali čelit výzvám.

Pisatel listu Židům pokračuje a vyzývá nás:

Když začnete vrávorat ve víře, vraťte se zpět k tomu, co Ježíš prožil. Projděte si bod po bodu ten dlouhý seznam nepřátelství a pronásledování, jež podstoupil. To vám do žil vlije adrenalin!

(Židům 12,3; The Message)

Jsou okamžiky, kdy si všichni připadáme ve své víře slabí. Právě proto píše pisatel listu Židům „když“ a ne „jestliže“ začnete vrávorat ve víře. Skvělé manželství nevyžaduje o nic méně, než velkou víru, protože *zůstat věrný znamená být plný víry*. Když vaše manželství vrávorá, vzpomeňte na to, co podstoupil Kristus. Pročtěte si znovu příběh o kříži. Vaše současné potíže, ať už jsou jakkoli bolestné, nejsou nic ve srovnání s křížem. Když věrnost vůči vašemu partneru uvádá, připomeňte si Ježíšovu věrnost vám. Pamatujte na vše, co vytrpěl, abyste s Ním mohli být smířeni. Jeho příklad nám vlije do žil novou krev!

Den třetí

Věřit v to nejlepší

... já jsem Bůh a jiného není, Bůh, a není nikdo jako já. Od počátku oznamuji budoucnost a od dávnověku ...

(Izajáš 46,9-10)

Zdá se otřelé napsat „není žádný jako náš Bůh“. Příliš často však zapomínáme na sílu a pravdu tohoto výroku. Jako Boží děti jsme vyzváni být jako Bůh a převzít Jeho podstatu. Vírou se můžeme stát lidmi, již vytváří svou budoucnost, a vybarvují si svůj život, své děti a manželství tím, že od počátku oznamují konec.

Již jsme vysvětlili, že *žít šťastně až dodnes* není něco, co by pro nás mělo být kamenem úrazu. Že je to něco, co záměrně budujeme. Nasnadě je tedy další otázka tohoto znění: „Jak mám budovat svůj šťastný konec?“ Možná jste tyto verše četli bezpočtukrát. Přečtěte si je však, prosím, znovu:

Víra jest podstata věcí, v něž doufáme, důkaz skutečností, které nevidíme. ... Vírou rozumíme, že Božím výrokem byly uspořádány světy, takže to, co vidíme, nevzniklo z viditelného.

(Židům 11,1;3)

Naším záměrem je vystavět život šťastně až dodnes ve chvíli, kdy ještě neexistuje, a stavebním materiálem toho, co ještě není skutečností, je víra.

Bůh v nás věřil ještě předtím, než jsme udělali něco, čím bychom si to zasloužili. Má v nás velkou víru, protože má velkou víru sám v sebe. Ví, že Jeho moc je schopná

dosáhnout čehokoli v našem životě. Jediná věc, která nám zabrání užívat si Boží ohromné moci, je nevíra, jež prapůvodně pramení z pýchy.

Pýcha se projevuje jako arogance nebo extrémní důvěra ve vlastní schopnosti. Existuje i mnohem skrytější forma pýchy, jež se maskuje jako nenávisť vůči sobě. Ať už je to kterákoli z nich, je to vždy odmítnutí přijmout vše, co Boží majestátní moc vykoupila skrze Kristovo dokončené dílo na kříži. Ježíš zemřel, abyste vy byli neobyčejní. C. S. Lewis píše ve své knize: „My jsme možná spokojeni s tím, že jsme obyčejnými lidmi. Bůh se však rozhodl provést naprosto odlišný plán. Pokud se od tohoto plánu odvracíme, není to pokora. Je to lenost a zbabělost. Podřídít se mu není nadutost nebo megalomanství. Je to poslušnost.“³ Uchopíme úžasný život, jež Bůh nabízí, když své názory přizpůsobíme těm Jeho.

Věříte, že si zasloužíte skvělé manželství? Možná vaši mysl trýzní podobné myšlenky:

Tahám s sebou příliš mnoho zavazadel.

Nejsem z dobré rodiny.

Mí rodiče to také nezvládli.

Už jsem učinil příliš mnoho chyb.

Musím být zkrátka spokojen s tím, že to nějak doklepu.

Pro případ, že byste si toho nevšimli, vám chci říct, že Bůh výzvy miluje. Nedostatek víry však omezí vliv Boží moci ve vašem životě. Zjevení Boží velikosti nás vede k tomu, že v Něm máme důvěru a zároveň nás udržuje v pokoře. Pokora pak otevírá dveře do našeho života pro Boží nejlepší.

Izajáš 55,8-9 prohlašuje:

„Vždyť moje myšlení nejsou myšlení vaše, ani vaše cesty nejsou cesty mé, je Hospodinův výrok. Neboť jako jsou nebesa vyšší než země, tak jsou mé cesty vyšší než cesty vaše a má myšlení vyšší než myšlení vaše.“

Jen zkrátka přijměte, že Bůh je chytřejší, vnímavější a schopnější, než jste vy. Lewis dále píše: „U Boha se setkáváme s něčím, co je v každém ohledu nesrovnatelně nadřazené nám samotným.“⁴ Tomuto musíte uvěřit, pokud chcete mít přístup k materiálu, z nějž se staví skvělé manželství.

My můžeme mít na potenciál svého manželství svůj názor. Bůh však má mnohem větší sen. Nejenže o něm mnoho přemýšlel, ale také učinil velkolepé plány.

Vždyť já znám úmysly, které s vámi zamýšlím, je Hospodinův výrok. Úmysly o pokoji a ne o zlu, abych vám dal budoucnost a naději.

(Jeremjáš 29,11)

Toto zaslíbení před nás staví dvě volby: uvěřit, že je tento výrok pravdivý a uchopit Boží vizi pro své manželství, nebo předpokládat, že je Bůh lhář. Když se Bůh podívá na budoucnost vašeho svazku, vidí vyjádření svého Syna. Jediný způsob, jak dojde k realizaci této vize, je přijmout Boží milost (zmocnění) skrze pokoru a víru. I když si *život šťastně až dodnes* plánujeme my, není to něco, co bychom mohli svou silou dosáhnout. Je to vyjádření Boží lásky dosažené skrze Božího Ducha, který pracuje v nás.

Možná teď přemýšlíte: „Jsem si zcela jistý, že to s mým manželstvím Bůh už vzdal. Pro nás už není naděje.“

Nemáme do budoucnosti žádnou vizi. Ztratili jsme vůči sobě veškerou lásku.“

Není možné, že se takto cítíte, protože bojujete ze své vlastní síly? Vyměňte své vlastní úsilí a své sny o svém manželství za ty Boží. Když svěříte své manželství Jemu, vezme vaše sny a vdechne do nich život, zasadí do vašeho srdce nebeskou variantu manželství.

Což znamená, manželé, že vám dá Bůh schopnost milovat svou ženu tak, jako Kristus miloval církev, schopnost vzdát se zaměřenosti na sebe. Manželky, vám dá rovněž schopnost ctít svého manžela. A oba dva pak budete moct růst do velikosti svého manželství.

Bible říká zcela jasně, že bez víry není možné zalíbit se Bohu (viz Židům 11,6). Proč Bůh tak miluje víru? Protože skrze víru v Něj přijímáme schopnost být jako On. Není žádný lepší způsob existence než Boží život. On má zalíbení v tom, když vy jste šťastní (a nyní nemluvíme o pomíjivém štěstí). Co popisuje, je trvalá radost, uspokojení a naplnění. Bůh touží ve vašem manželství po tom nejlepším. Boží nejlepší je nalezeno pouze ve svazku, který našel svou podstatu v Bohu.

Stavební plány

Víra se často zaměňuje s nadějí, ale jsou to dvě různé věci. Jestliže je víra stavebním materiálem pro skvělé manželství, pak naděje je stavebním plánem. Kdybychom to měli vyjádřit jinak, pak naděje je jako forma a víra je to, co ji naplňuje. Bez naděje je víra podstatou bez tvaru, užitečná asi tolik, jako stavební materiál bez stavebního plánu.

Určitě si vzpomínáte, že si Bůh sám vyvolil Abrahama, aby s Ním vstoupil do smlouvy, s určitým záměrem, a to aby Abraham vyučoval své potomky Boží cestě. Abraham byl bezdětný ve chvíli, kdy jej Bůh k tomuto zaslíbení povolal, ale Hospodin jej ujistil, že se stane otcem mnohých národů.

Abraham byl mužem neuvěřitelné víry. Takovým, o kterém Bible říká, že „nezačal v nevěře o Božím zaslíbení pochybovat“ (Římanům 4,20). A přesto v 1. Mojžíšově 15 vidíme, že bojoval s odrazením předtím, než vkročil do oblasti víry.

Po těchto událostech se stalo k Abramovi ve vidění Hospodinovo slovo: Neboj se, Abrame, já jsem tvůj štít, tvá přehojná odměna.

Ale Abram řekl: Panovníku Hospodine, co mi chceš dát? Vždyť já odcházím bezdětný a nárok na můj dům bude mít damašský Elíezer.

Abram ještě řekl: Hle, nedal jsi mi potomka, a tak bude mým dědicem potomek mého domu.

A hle, stalo se k němu Hospodinovo slovo: Ten nebude tvým dědicem, nýbrž ten, kdo vyjde ze tvých beder, bude tvým dědicem.

Vyvedl ho ven a řekl: Jen pohleď na nebesa a spočítej hvězdy, budeš-li je moci spočítat. A řekl mu: Tak bude tvé potomstvo.

I uvěřil Abram Hospodinu a on mu to počítal za spravedlnost.

(1. Mojžíšova 15,1-6)

Očekávali bychom pravděpodobně, že Bůh dá v tuto chvíli Abrahamovi míru nové víry. Místo toho však mu dal vizi, které se mohla Abrahamova víra zachytit. Toto dalo strukturu jeho naději, a tudíž pak posílilo jeho víru.

Bůh vyzval Abrahama, aby vyšel ven a spočítal hvězdy. Na noční obloze byly vykresleny hvězdné stavební plány pro Abrahamovu víru, když se bezčtené hvězdy nad jeho hlavou proměnily ve tváře jeho dětí. Bůh místo toho, aby Abrahamovi pouze sdělil, že jeho potomstva bude tolik jako hvězd na nebi, vyvedl jej ven a dal mu do budoucnosti stálou, živou, fyzickou ilustraci. Skrze tuto nebeskou názornou ukázkou byla Boží vize vtištěna do mysli Abrahama.

Stejným způsobem chce Bůh použít i naši představivost, aby nám mohl předat vizi pro naše manželství. Neboť kde je vize, je i naděje. Právě proto nás apoštol Pavel vybízí, abychom odvrhli každou představu a myšlenku, která se pozvedá proti poznání Boha (viz 2. Korintským 10,4-5). Musíte si plátno své mysli chránit, protože právě ono rozhodne o podstatě a hodnotě vašich skutků. Přemýšlejte o své představivosti jako o malířském plátně pro naději.

Bůh zaslíbil, že nás naplní nadějí. Jak k ní přistupujeme? V modlitbě Boží Duch naplňuje našeho ducha neskutečnou, nadzemskou nadějí:

Bůh naděje kéž vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, abyste se rozhojňovali v naději mocí Ducha Svatého.

(Římanům 15,13)

Bůh je zdrojem naší naděje. Jestliže o to požádáme, naplní nás radostí a pokojem, což je to, co v manželství potřebujeme všichni. Když v pokoře přicházíme k Němu, budeme přetékat smělou nadějí v moci Jeho Ducha. Jak skvělé zaslíbení!

V Přísloví 29,18 se píše, že lid bez vize hyne. Vskutku je to tak. Manželství bez zbožné vize postrádají život. Proto vás

vyzýváme, abyste začali snít ve velkém! Když se chystáte vykreslit si své sny a cíle, modlete se, aby vás Bůh učinil citlivými vůči Jeho plánu.

Den čtvrtý

Čínská restaurace

Na počátku našeho manželství jsme měli zvláštní místo, kam jsme chodívali a kde jsme se bavili o své budoucnosti. Byla to malinká čínská restaurace nedaleko našeho bytu. Zrovna jsme dokončili vysokou školu a finančně jsme na tom byli tak, že jsme si rozdělili jednu porci kuřete a objednali k ní palačinku a omáčku navíc. Toto prostředí bylo tiché a pokorné, a přesto cizí, a nás jako mladý pár vybízelo odvážit se snít o naději, jež byla kdesi daleko, zatímco jsme upíjeli čaj.

V tu dobu jsme toho moc neznali. Jedno jsme však věděli jistě. Chtěli jsme sloužit Bohu společně z celého srdce, z celé mysli a ze vší síly. Toužili jsme žít život správně a mít správně i rodinu. Bylo by správné říct, že jsme nevěděli, kam nás život zavede, ale věděli jsme, jak tam chceme dojít. Chtěli jsme žít tak, aby skrze nás mohl Bůh ustanovit své dědictví.

Já (John) pocházím z úžasné rodiny. Mí rodiče jsou spolu už více než šedesát pět let. Můj otec věrně svou rodinu miloval a dobře se o ni staral. Maminka je zpodobněním klasické hospodyně. Rodiče mi byli vzorem v mnoha dobrých věcech ohledně manželství a života a za jejich příklad jim budu na věky vděčný.

Já (Lisa) pocházím z naprosto odlišného prostředí. Ve srovnání s mojí rodinou se zdají Johnovi rodiče naprosto dokonalí. Mou rodinu klátil alkohol, cizoložství, zneužívání, zrada, chamtivost, ztráta a rozvod. Když jsme spolu s Johnem začali žít, bylo zřejmé, že jsem neměla ani ponětí, jak má zdravá rodina vypadat. Zoufale jsem však toužila do takové rodiny patřit.

Když jsme si v té malé čínské restauraci povídali, věděli jsme, že chceme vést manželství jinak. Přestože jsme měli ten největší respekt vůči Johnovým rodičům a tomu, jaké manželství vybudovali, jejich vzor pro nás nebyl tím pravým. Oba dva jsme věděli, že na manželství je toho více, než jsme viděli. Že na této instituci spočívá nebeské povolání. Manželství nemělo být jen o tom, že spolu budeme do konce života. Věděli jsme, že jde také o vybudování věčného dědictví skrze tento svazek. Do toho samozřejmě zapadaly naše děti a děti našich dětí, ale také dopad na bezpočet dalších životů.

Začali jsme pro své manželství malovat vizi. Navzájem jsme si kladli otázky, nastavovali parametry a snili, jak jen to šlo. Dohodli jsme se, že naším prvotním cílem bude společně sloužit Bohu a ctít Jej každickým rozhodnutím. Všechno ostatní bude muset projít tímto filtrem, který jsme si nastavili.

Během třiceti dvouletého manželství jsme prošli obdobím, kdy jediným důvodem proč zůstat spolu bylo to, že jsme se rozhodli ctít Boha. Bylo období, kdy jsem (Lisa) vůči Johnovi necítila vůbec žádnou lásku. John mi v té době dokonce řekl, že už mě také nemiluje. Začal intenzivně cestovat, zatímco já jsem byla doma a starala se o děti.

Abych byla upřímná, nedokázala jsem pro naši lásku do budoucna vidět žádnou naději. Má duše byla plná jizev po dlouhém období zraňování. Cítila jsem se naprosto prázdná, jak citově, tak fyzicky. Kdybych někdy vzala rozvod v úvahu jako možnost, rozhodně bych se ráda vydala touto cestou. Pro naše manželství jsem již neměla žádnou vizi. Zbýl jen vybledlý stín toho, co se kdy mohlo stát. V jednu chvíli jsem si opravdu říkala: „Bože, zůstanu v tomto manželství jedině, pokud mi slíbíš, že nebudu muset žít s Johnem v nebi.“ Cítila jsem se hrozně osaměle a pro ženy služebníků je velice těžké sdílet se s někým o svou bolest.

Já (John) jsem v té době také bojoval s beznadějí. Vnímám, že v očích Lisy nic, co udělám, nebude správně a cítil jsem, že můj odhad je správný podle nedostatku respektu a tvrdých slov, která ke mně mluvila. Padali jsme neuvěřitelně rychle ke dnu a ani jeden z nás nedokázal uvidět žádný potenciál pro obnovení lásky a respektu.

Citová a duchovní bolest toho období se zdála být nesnesitelná. Bylo to naprosto strašné, ale bylo to jen období a období se mění. Čas nářku může trvat velmi dlouho a zdá se být nejdelší nocí, máme však Boží zaslíbení, že radost přijde s novým ránem (viz Žalm 30,6). Když se ohlédnou zpět, zdá se mi ta doba být neuvěřitelná. Jako by se to přihodilo někomu jinému. Jen z Boží milosti jsme zůstali věrni našemu cíli ctít ve všem Boha. Díky opravdovému pokání ze sobectví a poslušnosti zbožné rady jsme viděli, jak naše manželství a láska sílí a roste.

Jedna věc, která nás hnala stále kupředu i skrze toto těžké období, byl náš pohled na život. Nedívali jsme se na život jako na dobu trvající sedmdesát nebo osmdesát let. Místo toho jsme na něj pohlíželi z věčné perspektivy.

Sedmdesát nebo osmdesát let je nic ve srovnání s věčností. Bible nás učí, že to, jak přistoupíme ke kříži, ovlivní, *kde* strávíme svoji věčnost. Nicméně to, jak žijeme jako věřící, ovlivní, *jak* budeme trávit věčnost. Pavel píše:

Jsme plni důvěry a raději chceme odejít z tohoto těla a přijít domů k Pánu. ... Neboť my všichni se musíme objevit před soudnou stolicí Kristovou, aby každý přijal odplatu za to, co vykonal v těle, ať už to bylo dobré nebo zlé.

(2. Korintským 5,8, 10)

Je zřejmé, že Pavel nemluví o nevěřících, protože pokud nevěřící odejde z tohoto těla, není v přítomnosti Hospodina. Mluví zde k těm, kteří přišli do Boží rodiny skrze zachraňující milost Ježíše Krista. My se postavíme před Kristem a vzdáme mu počet ze všech rozhodnutí, která jsme učinili, a z toho, jak jsme žili svůj život jako věřící. Soud, jenž Kristus vynese, ovlivní naše věčné odměny či ztráty, od toho, že uvidíme, jak naše životní dílo shoří v ohni, až po věčné odměny a dokonce možnost usednout a vládnout spolu s Ním po celou věčnost. Uvědomění si této základní pravdy nás udrželo na správné cestě. Ani jeden z nás nechtěl stát před Bohem a vydat u trůnu Ježíše Krista počet z toho, že jsme zneuctili Jeho dílo a manželský svazek. (Pro více informací ohledně Soudné stolice Kristovy si přečtěte Johnovu knihu *Driven by Eternity* (Poháněn věčností).)

Poté, co jsme si dali za cíl, že budeme ctít Boha, jsme se také rozhodli, že na konci své cesty budeme do sebe zamilovaní více, než jsme byli na začátku. Tento cíl nás donutil projít těžšími časy a milovat se navzájem, i když jsme lásku necítili. **C. S. Lewis** napsal:

Láska ... je hluboká jednota, udržovaná vůlí a záměrně posilovaná zvykem. V manželství křesťanů je posílená milostí, o kterou prosí oba partneři, a kterou přijímají od Boha. Tuto lásku vůči sobě mohou mít i ve chvíli, kdy jeden druhého již nemá rád.⁵

Určitě jsme zažili doby, kdy jsme jeden druhého již neměli rádi. Bůh nás však svou milostí vedl skrze tyto těžké chvíle a totéž udělal i pro vás. Dnes se máme rádi více, než jsme se milovali v den naší svatby. To je pravda! A těšíme se, že nadále porosteme v lásce každým dalším dnem, rokem, desetiletím.

Bůh si vše zapisuje

Když jsme na papírové ubrousky v malé restauraci čmárali své sny, bavili jsme se o tom, jak budeme vychovávat své děti, které jsme ještě ani neměli. Povídali jsme si, jak budeme zacházet s disciplínou, co povolíme a co ne, jak to budeme dělat s domácími pracemi a kdo s kým bude mít pokojíček. Povídali jsme si o svém dědictví a o tom, jaký dopad budou mít naše rozhodnutí na naše děti a vnuky. Pro nás bylo velice důležité, abychom jim zanechali duchovní i finanční odkaz (viz Přísloví 13,22).

Představovali jsme si svůj budoucí domov. Nebylo pro nás důležité mít velký nebo elegantní dům. Chtěli jsme, aby byl náš domov přívětivý a příjemný. Místo, kde by se lidé cítili v bezpečí, jakmile vstoupí dovnitř. Chtěli jsme, aby to bylo místo, kde si naše děti budou užívat legraci a kam budou chtít vodit své kamarády.

Dále jsme si povídali o tom, k čemu nás Bůh povolal, a o tom, jak naše povolání ovlivní náš vztah a manželství. Probírali jsme spolu role muže a ženy. Rozhodli jsme se,

jak budeme hospodařit s penězi a že se vyvarujeme dluhů. Mluvili jsme dál a dál, až jsme se podívali na to, co jsme drželi v rukou, a zjistili jsme, že načmáraná slova na papírových ubrouscích vytvořila stavební plány pro náš život. Přesně toto jsme chtěli vybudovat.

Když přemýšlíme o tom, jak jsme si své plány zapisovali na útržky papírků, napadá nás, že tam byl s námi Bůh a pomáhal nám psát.

Tedy ti, kdo se bojí Hospodina, mluvili jeden s druhým a Hospodin dával pozor a slyšel. Pamětní kniha byla před ním sepsána pro ty, kdo se bojí Hospodina a kdo si váží jeho jména.

(Malachijáš 3,16)

Během těch začátků jsme se bavili o spoustě věcí, které si Bůh pamatoval, i když my na ně už zapomněli, a přivedl je k naplnění. Bůh si zaznamenává rozhovory těch, kteří před Ním mají bázeň. Když si plánujete manželství, které má ctít Stvořitele, celé nebe si to zapisuje.

Den pátý

Zapsat si vizi

Zapiš vidění, zřetelně ho napiš na tabulky, aby to čtenář mohl přeběhnout zrakem.

(Abakuk 2,2)

Opět říkám, že nikdy není pozdě zapsat si vizi pro vaše manželství. Kdykoli ji sepište nebo přepište, dokud nevytvoříte něco, co je zřejmé a snadné pochopit. Jasná vize vám dodá energii, kterou potřebujete, abyste mohli doběhnout svůj běh až do cíle.

Prosím, udělejte si čas a pohovořte si se svým protějškem (nebo budoucím partnerem) o své vizi pro manželství. Jste-li svobodní, začněte si svou část této vize psát již teď. Najděte si místo, kde budete moct snít. Buďte konkrétní ohledně svých tužeb a očekávání. Určete si, co chcete, a nebojte se snít ve velkém! Tato vize pro vás bude v nadcházejících dnech severkou, jež ukazuje cestu.

Manželství je jako běh na dlouhou trať a mezi začátkem a koncem jej naplňují různá období. Až příliš mnoho párů sní jen krátkodobě. Sní o tom, že si koupí dům a vychovají děti, což jsou dobré cíle, ale ani jeden vás nedovede příliš daleko. Je zde toho mnohem víc. Začněte snít!

Mějte však na mysli, že se svým partnerem běžíte spolu. Není to tak, že byste mezi sebou závodili. Nemůžete svůj běh doběhnout sami, proto je potřeba fungovat jako tým. Pokud byl váš start divoký, nalezněte útěchu v tom, že cílová čára je mnohem důležitější než ta startovní. Když si zapíšete svůj plán, určíte tím cílovou čáru. Musíte mít svou vizi před očima, abyste měli za čím běžet.

Vždyť vidění je svědkem pro určený čas, svědectvím o konci, a neselže. ... ale spravedlivý bude žít díky své věrnosti.

(Abakuk 2,3-4)

Vaše Bohem inspirovaná vize půjde před vámi a bude vám vytvářet stezku, jež vede k jejímu naplnění. Pokud budete mít vizi před očima, nezklamе vás. Někdy přijde doba, kdy se zdá, že to, co Bůh řekl, se nemůže nikdy stát. Vaše stezka vás možná zavede na místa, kam jste nechtěli jít nebo jste neočekávali, že se tam ocitnete. Důvěřujte. Bůh ví, od čeho vás potřebuje oprostit, abyste závod mohli dokončit. Moc Toho, kdo inspiroval vaši vizi, vás posílí ve chvílích, kdy to budete potřebovat. Musíte však svou vizi mít stále před sebou.

Váš plán by měl být živý, organický, dýchající dokument. Což znamená, že by měl obsahovat dvě věci:

Jasně definované věci, které jsou pro vás stěžejní:

Určité věci, kterým věříme, a odevzdání zajistí nezbytný rámec pro vaši vizi. Jsou to například výroky „naše manželství bude ctít Hospodina“, „potřeby toho druhého nám budou přednější než ty naše“. Je potřeba se rozhodnout, že tyto věci budou neměnné. Nikdy se nezmění a nemohou být nějakým způsobem zmírněny v kompromisu.

Prostor pro růst

Dobrý plán nemá předem řešení na každý problém. Je přehledný. Jedině Bůh ví, co vás čeká, ale vy můžete postupně odhalovat části Jeho plánu, když se necháte vést Božím Duchem. Během doby vaše vize poroste a přizpůsobí se tak, aby vyřešila výhody či výzvy jednotlivých období. Oblasti, kde bude potřeba něco upravit, mohou představovat třeba množství času, které věnujete svým dětem jak postupně rostou, nebo způsob, kterým podporujete kariéru a povolání toho druhého.

Zde je pět praktických rad, které doporučujeme, když se lidé chystají sepsat plán pro manželství:

1. Modlete se

Požádejte Boha, aby vstoupil do vašich hovorů, myšlenek a přání skrze svého Ducha. Poproste Jej, aby vám předal strukturu naděje, kterou chce naplnit vaší vírou.

2. Sbírejte inspiraci

Sesbírejte si verše, články, příběhy, fotky, slova písní, výstřižky z časopisů a cokoli jiného, co vás osloví.

3. Jděte někam, kde můžete snít

Toto místo nemusí být vytríbené či luxusní. Může být naprosto obyčejné jako třeba restaurace za rohem nebo lavička v parku ve vašem sousedství.

4. Identifikujte své cíle

Sněte ve velkém! Nenechte se omezit svou současnou situací, okolnostmi nebo tím, co jste zažili v minulosti.

Témata, která byste měli probrat: finance, rodičovství, dynamika rodiny, osobní rozvoj, duchovní růst, komunikace, odpočinek a rekreace, kariéra, zodpovědnosti v domácnosti, zapojení v církvi, komunita a další.

5. Rozhodněte se, jak svých cílů dosáhnout

Poté, co si zapíšete vizi, udělejte si inventuru: kde se právě nalézáte ve spojení s tím, kde byste chtěli být? Zhodnoťte upřímně svůj současný stav a vytvořte strategii pro kroky či změny, které vás dostanou zpět na trať nebo které vás na ní i nadále udrží.

Váš plán pokryje mnohá období života. Se svými cíli na mysli si zodpovězte tyto otázky:

Jak bude naše manželství vypadat, až

budeme spolu, ale ještě bez dětí?

budeme vychovávat děti?

budeme vychovávat -náctileté?

děti vyletí z hnízda?

se budeme těšit z vnoučat?

se budeme nacházet v konečné společné etapě života?

Jestliže jste svobodní, chodíte s někým nebo jste zasnoubení, jak se můžete předem připravit na manželství, které byste jednou chtěli mít?

Už jste si položili cíle pro finance, rodičovství a další oblasti. Toto jsou cíle vzdálené, které však budou podporovány vašimi standardy, rozhodnutími a zvyky v každém jednotlivém dni. Zamyslete se nad těmito otázkami:

Jak a kdy budete hospodařit se svým měsíčním rozpočtem?

Na jakou dovolenou pojedete a jak ji budete plánovat?

Jaké aktivity a zábavu hodláte společně podniknout?

Jak budete pokračovat v dvoření se svému partnerovi?

Jak budete řešit rozdíly, které mezi vámi jsou?

Jak budete trávit čas se svými dětmi?

Jak budete své děti vychovávat a ukázňovat?

Chcete si oba vybudovat kariéru mimo domov? Jestliže ano, bude to vypadat jinak v různých obdobích vašeho manželství?

Jak budete navzájem podporovat kariéru nebo jiné větší cíle toho druhého?

Jaké druhy vzdělávání budete pro sebe vyhledávat? A co vzdělání dětí?

Jaké druhy odpočinku a rekreace umožníte svým dětem? Jak se postaráte o jejich zájmy a nadání?

Jak se budete starat o své fyzické tělo? (cvičení, odpočinek, výživa, atd.)

Jak budete investovat do svého duchovního života?

Jak budete vychovávat své děti v poznání Boha?

Jak prospěje vaše manželství a rodina světu kolem vás? (církvi, komunitě, sousedství, v práci, atd.)

Jak jsme již zmínili, konkrétní body vašeho plánu se budou mírně měnit a upravovat podle toho, jak budete růst v moudrosti a získávat zkušenosti. To je v pořádku. Ale je životně důležité, abyste si určili rámec pro svůj plán a oddali se standardům, které budou zásadní, ať se stane cokoli.

Zdolat Everest

Představte si manželský pár, jak nastupuje do letadla. Jsou natěšení na dovolenou, ale nemají ani tušení, kamže to vlastně jedou. Ví jediné to, že je toto letadlo dopraví k velkému dobrodružství. Předpokládají, že poletí někam do tepla, takže si zabalili pouze plavky, letní oblečení a pár lehkých svetříků pro případ, že by se večer ochladilo. Po dlouhém letu nakonec dorazí do cíle jen proto, aby zjistili, že se ocitli v Nepálu. O čem si mysleli, že bude výlet do tropické oblasti, se nakonec ukázalo být namáhavým výšlapem na Mount Everest. Je zřejmé, že nejsou vůbec připraveni podstoupit takovou nebezpečnou a rizikovou cestu, takže se okamžitě otočí a letí zpět domů.

Mnoho lidí je přesvědčeno, že je manželství jako dovolená na pláži. Spíše se však podobá namáhavému výstupu na vrchol hory. Přináší odměnu a je vyčerpávající. Je to zkrátka těžká práce. Přestože se nám toto připodobnění zdá trochu směšné, procento úmrtí manželství je ve skutečnosti o 25krát vyšší než procento úmrtí horolezců na Mount Everest.⁶

Proč jsou tito horolezci o tolik úspěšnější než manželské páry? Protože pro svou cestu mají vizi a ví, co mají očekávat.

Nejsou v šoku, když se setkají s řídnutím vzduchu, teplotami pod bodem mrazu a neutuchajícím větrem. Je to smutné, ale až příliš mnoho manželství ztroskotá právě kvůli nereálnému očekávání a nedostatku vize. Stojí za to udělat si čas a nakreslit a zapsat si teď svůj plán.

Udělat to dobře

Když se váš vztah bude vyvíjet, bude Bůh rozšiřovat a zvětšovat rámec vaší vize a přidá k ní nádherné ozdoby. Nikdy však neznese světí život, který budujete se svým partnerem. Možná vám bude připadat, že se v čase zkoušek Bůh snaží váš příběh zničit, a možná budete v pokušení rozdat si to s Ním v hněvu či frustraci. Vězte však, že Bůh není počátkem vašich potíží a že on působí, aby vše směřovalo k dobrému (viz Římanům 8,28). Boží milost a Boží Duch vás nikdy neopustí. Bůh zaslíbil, že nikdy nedopustí, abyste procházeli zkouškou, kterou byste nedokázali překonat.

Nezachvátilo vás jiné pokušení než lidské; věrný je však Bůh, který vás nenechá zkusit více, než snesete, ale se zkouškou dá i východisko, abyste ji mohli snést.

(1. Korintským 10,13)

Někdy se vám bude zdát, že se úplně všechno bortí, ale pokud se budete držet naděje, budete moct obstát a také obстоjíte v bouři. Až bude po všem, uslyšíte slova Pána, která k vám promlouvá:

„Dobře, otroku dobrý a věrný ...“

(Matouš 25,23)

Není zajímavé, že Pán řekne „dobře“ a ne „dokonale“? Nikdo z nás nic v životě nedokáže zvládnout dokonale. Ale svůj život a manželství můžeme vést dobře. Což znamená,

že své manželství můžeme vést tak, aby bylo zdravé, v pokoře, a můžeme se učit ze svých chyb a jít dál z Boží milosti, abychom mohli přijmout Boží nejlepší. Pokud se rozhodnete kráčet Boží cestou, vaše manželství nebude pouze přežívat. Bude kvést. Bůh vás jím provede.

Toužíme však, aby každý z vás projevoval stejnou horlivost k nabytí plné jistoty naděje, která vytrvá až do konce, abyste nezlenivěli, ale napodobili ty, kteří jsou skrze víru a trpělivost dědici zaslíbení.

(Židům 6,11-12)

Bůh touží, abyste přijali Jeho zaslíbení pro manželství. Uchopte naději, kterou přináší Jeho Duch. Budte vůči svému partneru trpěliví a mějte víru v to, čím se vaše manželství může stát. Budete se divit, co vše může Bůh udělat ve dvou nedokonalých lidech a skrze ně. Bůh vášnivě miluje budovat manželství, jejichž vítězství je v tom, jak skončí, ne v tom, jak začala.

Ztišení, den první

MISTROVSKÉ DÍLO V PROCESU VÝROBY

*Vždyť jsme jeho dílo, stvořeni v Kristu Ježíši k dobrým
skutkům, které Bůh předem připravil,
abychom v nich žili.*
- Efezským 2,10

Vše, co Bůh tvoří, má svůj záměr, včetně manželství. Skrze osobní zapojení Božího Ducha ve vašem životě touží proměnit vaše manželství v mistrovské dílo své milosti.

Vzpomeňte si na dobu, kdy jste byli svobodní nebo zasnoubení. Jak jste si představovali manželství? Jaké dokonalé obrázky či představy naplňovaly vaše srdce a mysl?

Čím je vaše manželství odlišné od toho, co jste si představovali?

Bůh navrhl manželství jako smlouvu. Ta je na celý život „dokud nás smrt nerozdělí“. Ve smlouvě se obě strany

vydávají a obě nabízí všechny své zdroje tomu druhému. Problémy jednoho se stávají problémem toho druhého. Každý z nich přísahá chránit toho druhého a naplnit všechny jeho potřeby, ať je to cokoli.

Spisovatelé a mluvčí **Bob a Audrey Meisner** se sdílí o svůj náhled do problematiky smlouvy:

„Smlouva je Boží vynález. Bible zcela jasně hovoří o požehnání pro ty, již kráčí podle smlouvy. To zahrnuje Boží přízeň, požehnání v oblasti financí, bezpečí a důvěru, dlouhý život, zdraví a zbožný charakter! ... V opravdové smlouvě máme svobodu přiznat svá selhání a opakující se výzvy v životě, protože víme, že za naši upřímnost nebudeme odmítnuti. Náš partner má svobodu říct nám pravdu v lásce, aby nám pomohl překonat naše selhání, zatímco nám stojí po boku a kráčí těžkostmi spolu s námi. Taková je smlouva, ve které žijeme pro Krista, jak jen to nejlépe dovedeme.“⁷

Co vám Bůh říká ohledně smlouvy? Zeptejte se sami sebe: „Užívám si smluvní manželství? Co jsem ochoten udělat, abych ho zakoušel?“ Modlete se a poproste Ducha, aby do vás vložil svůj náhled a sílu.

Bůh má velký záměr pro vaši manželskou smlouvu, jenž bude dosahovat mnohem dále než jen vás dva. Touží, aby váš svazek, jako svazek Abrahama a Sárý, donesl Boží lásku a pravdu až do daleké budoucnosti. Zeptejte se sebe i Pána:

„Koho se mé manželství dotýká? Jaké zanechává stopy?“

Zastavte se a modlete: „Duchu Svatý, jak bych mohl záměrně přinášet Tvou smlouvu svým dětem, vnukům a těm, které jsi umístil kolem mne a na které mám vliv?“

Ztište se před Bohem. Naslouchajte, co právě říká a co bude říkat v následujících dnech. Zapište si Jeho pokyny a poproste o milost je poslouchat.

Ztišení, den druhý

PŘETAVEN V PECI

*Přátelé, až to bude v životě opravdu těžké,
neunáhlete se a nemyslete si, že Bůh nic nedělá.
Namísto toho buďte rádi, že jste uprostřed
podobných obtíží, jakými procházel Kristus. Je to
proces duchovního pročišťování
a sláva již čeká za dveřmi.*

- 1. Petrův 4,12-13; The Message

Manželství je proces duchovního pročišťování a ten, kdo nás pročišťuje, je Bůh. On není zdrojem vašich problémů, ale použije je k tomu, abyste vy i váš partner byli více podobní Ježíši.

Pojďme si to přiznat. Zkoušky nemá rád nikdo. Kdybychom se jim mohli vyhnout, uděláme to. Obtížná cesta však má svou hodnotu.

Na chvíli přemýšlejte o těchto pravdách a o užitku, který zkouška přináší. Upravili jsme je, aby přesně seděly na manželství.

Vždyť on (Hospodin) zná mou cestu (a cestu mého partnera), kdyby mě vyzkoušel, vyjdu jako zlato.

- Job 23,10

Ano, zkoušel jsi nás (mě a můj protějšek), Bože, přečišťoval jsi nás jako zlatník stříbro. ... prošli jsme ohněm i vodou, ale vyvedls nás do hojnosti.

- Žalm 66,10; 12

Pokládejte za velikou radost, moji bratři (manželé a manželky), když upadnete do rozličných pokušení. Víte, že zkoušení vaší víry působí vytrvalost. Avytrvalost ať má dokonalý výsledek, abyste byli dokonalí a úplní a aby vám v ničem nic nescházelo.

- Jakubův 1,2-4"

aby osvědčenost vaší víry, vzácnější než pomíjející zlato, jež je zkoušeno ohněm, byla nalezena k chvále, slávě a cti při zjevení Ježíše Krista.

- 1. Petrův 1,7

Popište stručně pec utrpení (konflikt), které nyní vy a váš partner čelíte.

Co vám Duch Svatý ukazuje o vás, vašem partnerovi a situaci skrze výše uvedené verše?

Když víte, co je špatně na vašem partnerovi, nepomůže vám to změnit se. Změna začíná tím, že si uvědomím, co je potřeba upravit ve mně. Na chvíli se utište a modlete se: „Duchu Svatý, co se odehrává v mém srdci a mé mysli? Co bys chtěl změnit? Čemu o sobě věřím a není to pravda? Pomož mi uslyšet Tvůj hlas a poslechnout Tvůj pokyn. Ve jménu Ježíš, amen.“

Pravda, kterou mi Duch Svatý zjevuje o mně

Skutky, ke kterým mě Duch Svatý vede

Ztišení, den třetí

VÍRA, NADĚJE A POKORA

*Bůh naděje kéž vás naplní veškerou radostí
a pokojem ve víře, abyste se rozhojňovali v naději
mocí Ducha Svatého.*

– Římanům 15,13

Víra zaopatří stavební kameny pro úžasné manželství a naděje je stavebním plánem, který je umožní. Bůh, zdroj naší naděje, má ve vás i vašeho partnera víru. Když Mu budete důvěřovat, dá vám stavební plán pro vaše manželství a moc užívat si manželství svých snů.

Pastor a spisovatel **F. B. Meyer** ve své knize Abraham, *neboli poslušnost víry* píše:

„Víra je malilinké semínko, které v sobě nese všechny jedinečné vůně a odstíny života křesťana. Očekává jen to, že bude krmeno Bohem. Když člověk věří, je to jen otázkou vzdělání a času, aby se rozvinulo to, co je již do něj vloženo. Víra nás tak dokonale spojí s Božím Synem, že se s Ním navěky stáváme jedno. Veškerá sláva jeho charakteru nám náleží.“⁸

Takže co je víra? Odkud pochází? Jak můžete způsobit, aby ve vašem životě rostla a sílila? Pozorně rozjímejte nad těmito verši a запиšte si, co vám Duch Svatý ukáže.

Římanům 1,11-12 • 10,17 • 12,3 • Židům 11,1;6 • Efezským 2,8 • Koloským 2,6-8

S vírou však také potřebujete naději, což je Bohem daný stavební plán pro váš svazek. Zastavte se a modlete: „Pane, vlož do mne i mého partnera Svůj Boží vzor pro naše manželství. Jako jsi Abrahamovi dal příklad hvězd na nebi, vepiš do našeho srdce obraz, kterému budeme moct rozumět a který si zapamatujeme na věky. Ve jménu Ježíš, amen.“ Naslouchejte a запиšte si, co vám Pán odhalí.

Je jedna klíčová ctnost, kterou potřebujete, abyste mohli získat víru a naději. Je to *pokora*. Pokora říká: „Bez tebe, Bože, nedokážu nic. V Tobě však dokážu cokoli.“ Když máte pokorné srdce, dveře k Božímu nejlepšímu pro vaše manželství jsou otevřené dokořán!

Spisovatel a pastor 19. století **Andrew Murray** řekl:

„Ježíš přišel, aby na zem přinesl pokoru, abychom se my stali jejími podílníky a díky ní mohli být spaseni. ... Jeho pokora je naše spasení. Jeho spasení je naše pokora. ... Jedině skrze vtělení Krista do Jeho božské pokory se my stáváme vskutku pokornými.“⁹

Přemýšlejte o těchto verších. Co vám Bůh ukazuje?
Matouš 11,28-30 • Jan 13,1-17 • Filipským 2,1-11 •
Jakubův 4,6 • 1. Petrův 5,5

... s veškerou **pokorou** a mírností, s trpělivostí se navzájem snášeli v lásce a usilovali zachovávat jednotu Ducha ve svazku pokoje.

- Efezským 4,2-3

Ztišení, den čtvrtý

SNĚTE VE VELKÉM SPOLEČNĚ

*Lépe je dvěma než jednomu, neboť mají lepší mzdu
za svou námahu. ... A trojitá šňůra
se nepřetrhne snadno.*

–Kazatel 4,9; 12

Žít a zakoušet velikost manželství je Boží plán pro každého manžela a manželku. Pokud bude uprostřed vašeho svazku Duch Svatý, míříte k této velikosti a skvělosti!

Chcete žít skvěle? Udělejte si čas a sněte ve velkém. Na konci této kapitoly budete vědět, jak si naplánovat vizi pro své manželství. Právě teď se můžete pro tento okamžik plánování vize připravit.

Vyjmenujte několik míst, kde jste si to oba, vy i váš partner, spolu užívali. Několik oddechových míst, kde máte svobodu ke snění.

Promluvte si o svých odpovědích a vyberte si jedno nebo více míst, kam se vydáte, abyste tam spolu mohli snít a plánovat.

Když spolu budete snít, budete se moct upřímně sdílet o to, co máte na srdci, a představit si všechny ty úžasné věci, které spolu dokážete udělat díky Boží síle, moudrosti, přízni a zaopatření. „Co jako pár můžete udělat, aby byly vaše sny efektivnější?“, ptají se spisovatelé **Bill a Pam Farrelovi**. „Budte konkrétní. ... Abyste poznali, zda se cíl

vašeho snu naplňuje, musíte mít konkrétně zapsané kroky, které popisují, jak se ke svému snu dostanete. Cíl musí být specifický, reálný a dosažitelný s Boží pomocí.“¹⁰

Budeme se bavit o tom, jak plánovat své cíle a kroky, podrobněji v příštích kapitolách. Prozatím se ptáme: „Jaké sny si nosíte v srdci?“ Zamyslete se, jaké touhy máte ohledně svého vzájemného vztahu, ohledně vychovávání rodiny, finančního zabezpečení, vzdělávání, kariéry, vybudování domova, důchodu, atd.?

Mé největší sny pro naše manželství:

Až si zapíšete své sny a podělíte se o ně se svým partnerem, požádejte jej, aby si zapsal i on ty své a podělil se o ně.

Největší sny o našem manželství, které má můj protějšek:

Které části těchto snů se prolínají? V čem jsou společné? Pobavte se o tom spolu.

Největší sny, které máme pro naše manželství společně:

Pamatujte, že Bůh je schopen „učinit daleko více nade všechno, co žádáme nebo co si můžeme pomyslet“ (Efezským 3,20). Odevzdejte své sny v modlitbě Bohu a požádejte Jež, aby vám začal ukazovat konkrétní kroky, které můžete začít dělat, abyste se vydali směrem k žádanému cíli.

Ztišení, den pátý

ZAPIŠTE SI SVOU VIZI

*Hospodin mi odpověděl: Zapiš vidění,
zřetelně ho napiš na tabulky ...*

–Abakuk 2,2

Když jste nyní se svým partnerem začali společně snít, dalším krokem je zapsat si svou vizi. Mít vizi znamená mít reálný sen pro své manželství a pro to, čím se oba dva můžete stát Boží milostí a Božím nasměrováním.

Spisovatel, profesor a manželský poradce **H. Norman Wright** nabízí hodnotný náhled na téma vize:

„Vize se dá popsat jako prozíravost s důrazem na pozitivní vědomí si současných okolností a možností a uvědoměním si hodnoty poučení se z minulosti. Vizi lze také popsat jako zhlédnutí neviditelného a jeho následné zviditelnění. Je to, jako byste v mysli měli obrázek toho, jak by věci v budoucnu měly vypadat, nebo mohly vypadat. Vize je rovněž portrét podmínek, jež ještě neexistují. Je o tom, že je člověk více zaměřen na budoucnost a nezabředává do věcí z minulosti nebo současnosti. Vize je procesem, kdy vytváříme lepší budoucnost pomocí Božího zmocnění a nasměrování.“¹¹

Úspěšná vize pro manželství obsahuje věci, ze kterých nebude nikdy sleveno. Vytyčte si standardy, o kterých nelze pochybovat a jež nebudete nikdy měnit. Věci, jež jste oba dva ochotni bránit a nikdy neslevíte ke kompromisu.

Tyto oblasti mohou zahrnovat například vyhýbat se hádkám, nezadlužit se, být vždy ochoten odpustit, nikdy toho druhého nezklamat, atd.

Přečtěte si znovu Wrightův popis vize. Co z toho se vás dotýká? Jaké **krátkodobé cíle a kroky** byste spolu s vaším partnerem chtěli v příštím roce vidět a dosáhnout jich?

Jaká je vaše vize pro manželství v **období dalších pěti či deseti let**? Které konkrétní cíle byste chtěli naplnit? Pamatujte, že máte být konkrétní a realističtí. Zaměřte se na to, co byste chtěli dosáhnout.

Jaká je vaše vize pro manželství **dlouhodobě**? Kterých konkrétních cílů byste chtěli dosáhnout v dalších dvaceti či třiceti letech? Vezměte v úvahu důchod, vnoučata, službu, dobrovolnictví, cestování, atd.

Vždyť vidění je svědkem pro určený čas, svědectvím o konci, a neselže. Ačkoliv otálí, vyčkávej na něj, neboť se jistě naplní a neopozdí se.

– Abakuk 2,3

OTÁZKY K DISKUZI

Jestliže tuto knihu používáte jako součást série vyučování na téma Příběh manželství, pak prosím zhlédněte video-záznam, část 2.

- 1| Mnohé manželské páry dnes žijí v režimu přežívání. Bůh však nechce, aby manželství pouze přežívala. Touží po manželstvích, která kvetou! Na chvíli se zamyslete a pobavte se o tom, proč je pro vás důležité, abyste vizi svého manželství rozšířili dál až za jeho hranice.
- 2| Bez pochyby budete v manželství čelit problémům. Vy i váš partner jste dva jednotlivci, ze kterých se postupně stává jedno. V Židům 12,2-3 se nám nabízí prověřený plán, jak jednat s problémy. Pozorně si tuto pasáž pročtete a zjistíte, jaká je Boží strategie, pomocí které vás chce obtížemi provést a pomocí které vás provede ohněm, abyste byli čistí jako ryzí zlato.

Hled'te na Ježíše, který jak začal, tak dokončil tento běh, jehož jsme účastni. Studujte, jak to udělal On. Protože nikdy nespustil z očí to, kam směřoval, ten úžasný konec v Bohu a s Bohem, proto dokázal vydržet cokoli, co se mu postavilo do cesty. Ať to byl kříž, hanba nebo cokoli jiného. Nyní již dorazil, je na místě cti po pravici Boží. Až zjistíte, že vrávoráte ve víře, pročtete si Jeho příběh znovu, kousek po kousku. Je to dlouhý seznam nepřátelství, kterým se musel přebrodit. To vám dodá adrenalin do žil!

–Židům 12,2-3; The Message

- 3| Pýcha nám znemožní užívat v životě Božího nejlepšího. Dovolili jste pýše, aby omezila vizi pro vaše manželství? Jakým způsobem? Jaké změny byste měli udělat, aby se začalo realizovat manželství, které pro vás Bůh zamýšlel?
- 4| Šťastná, zdravá manželství, která dorůstají velikosti, jsou ta, která mají vizi. Dobrá vize je zaštitěna konkrétním, reálným plánem. Každý pár si tento plán vytvoří sobě na míru a oba dva se pak vydají tomu, že budou dělat vše, aby se naplnil. Vyjmenujte některé oblasti manželství, pro které je nezbytné mít podrobnou vizi. Proč je to takovou pomocí a proč je životně důležité zapsat si konkrétní plán? Proč je důležité, aby se vize časem přizpůsobovala?

Vedoucím: *Přečtěte své skupině Abakuka 2,2-3 a Přísloví 29,18.*

- 5| V Matouši 25,23 je „dobrý a věrný“ služebník pochválen za to, že „dobře“ sloužil svému pánu. Mít dokonalé manželství je něco jiného než mít dobré manželství. Může nás očekávání dokonalého zastavit a zabránit nám mít dobré manželství? Jak? Co pro náš standard mít dobré manželství znamená? Jsou to naše postoje? Naše reakce na chyby?

SHRNUTÍ KAPITOLY

- Příběh vašeho manželství se netýká jen vás. Týká se každého života člověka, se kterým se vy nebo váš partner během svého života setkáte. Dosahuje až k vašemu dědictví příštích generací.
- Manželství vytváří dokonalé prostředí, kde mohou být muži i ženy tvarováni a přečišťováni do podoby Krista. To přináší Bohu obrovskou slávu a Boží známost mezi lidmi.
- Víra je stavebním materiálem pro nádherné manželství, jež ještě není realitou. Naděje je stavebním plánem, neboli Bohem danou vizí, již pak víra buduje.
- Pokora otevírá dveře v našem životě pro Boží nejlepší. Skrze pokoru přijímáme Boží milost (zmocnění) k zakoušení velikosti manželství tak, jak to Bůh naplánoval.
- Vaše manželství může dorůst v „a žili šťastně spolu až dodnes“ bez ohledu na to, v jakém stavu se v současné době nachází.
- Zapište si vizi pro své manželství. Živý, dýchající plán, který poroste v čase a bude obsahovat vaše naděje, sny a neměnné standardy.

KAPITOLA TŘETÍ

Vyklidte palubu

vyklidit palubu: (sloveso) připravit se na konkrétní událost nebo cíl tím, že jednáme se vším, co by jej mohlo zhatit, předem.¹

Den první

Tento námořní termín byl původně používán jako rozkaz, jenž se vydával na palubě lodi před nadcházející bitvou. Když byl vydán, námořníci věděli, že mají uklidit a odnést všechna lana, nástroje a další věci, jež by jim mohly bránit ve volném pohybu po plavidle.² Dnes se tento termín používá pro jakoukoli přípravu, díky které se ocitáme v ději nezatížení.

V poslední kapitole jsme mluvili o manželství z pohledu živého, fungujícího stavebního plánu. Záměrem této kapitoly je zmínit cokoli, co by vám mohlo bránit jít kupředu a zakoušet velkolepost manželství. Záměrné vyklízení paluby slouží k tomu, aby se předešlo zamotání lan a provazů do sebe. Jestliže palubu pokrývají drobnosti a je neuklizená, je velice snadné, aby člověk v obtížích či při rozbouřeném moři zakopl o něco, co by při klidné plavbě snadno překročil.

Moc rád si představuji, že vás budeme moct vybavit pro vaši budoucí plavbu a budeme mít s sebou vše, co budete potřebovat, a zároveň odhodíte přes palubu vše, co by vás stahovalo dolů a přivazovalo ke kotvě minulosti. Až příliš mnoho lidí nejenže zakopli na palubě a zranili se. Oni spadli přes palubu a ztratili se na širém moři!

Boží plán pro manželství je bezchybný. Přesto se zdá, že právě v manželství vychází napovrch chyby obou partnerů tak zjevně, jako v žádném jiném svazku. Než abyste se dostali do situace, kdy řídíte plavidlo, jež se zoufale plaví mimo svůj kurz, má roztrhané plachty, ztratilo veškerý náklad, teče do něj a zamotala se mu lana, chceme vám nabídnout pomoc k nalezení správného kurzu.

Když se pohybujeme v metaforách námořnictví, rád bych dodal, že odmítnout rozumné návrhy, které se týkají základů vztahu, by bylo jako vyplout na moře s korkovou zátkou pro případ, že by ve dnu lodi byla díra. Na chvíli to fungovat bude, ale až se tlak vody zvýší, nezadrží ji to.

Nechceme, abyste zakopávali nebo se potopili. Toužíme po tom, aby vaše manželství bylo jako archa, jež překoná každou vichřici, která se jí postaví do cesty. V minulé kapitole jste pracovali na stavebních plánech manželství a je docela možné, že jste již zjistili, se kterými věcmi je potřeba jednat, než se budete moct posunout dál vstříc tomu, co jste si vysnili. Pojdme tedy jednat s každou kompromitující chybičkou, jež má své kořeny v sobeckosti, pýše a urážce. Odsekněme se od každého špatného kurzu a svazujícího strachu a dovolme naději, aby byla naší kotvou.

Náš začátek

Víme, že vyklízení paluby je nesmírně důležité, protože my jsme takto svou cestu nezačali. Během předmanželského poradenství jsme příliš neposlouchali. Když se nám poradce snažil dávat rady ohledně toho, jak proplouvat konflikty a rozbouřenými vodami, říkali jsme si: „Konflikty? Nikdy se nebudeme hádat! Bůh nás přivedl k sobě. Tato rada je pro lidi, kteří se nemilují tak moc, jako my dva. Nás se to netýká. Na našem životě spočívá Boží ruka.“

Problémy začaly už po pár týdnech manželství. Netrvalo dlouho a uvědomili jsme si, jak moc jsme se mýlili. Vstoupili jsme do manželství s představou dokonalého partnera, ale velice brzy jsme si začali velmi uvědomovat chyby toho druhého. Začali jsme se snažit toho druhého změnit. Výsledkem bylo, že se požehnané manželství změnilo v bitevní pole, na němž spolu bojovali dva velice tvrdohlaví lidé. Železo ostřílo železo, létaly všude kolem nás jiskry.³

Stále jsme si neuvědomovali, že je náš svazek ve skutečnosti slabý a křehký. Samozřejmě jsme si byli navzájem hluboce oddáni, ale o svém vlastním charakteru jsme smýšleli příliš vysoce, obzvláště v oblasti trpělivosti a nezištnosti. Měli jsme víc problémů, než jsme byli ochotni připustit. Dokonce i to, co bylo dobré, potřebovalo posílit, aby mohlo obstát výzvám, jež měly teprve přijít.

Místo abychom dovolili Bohu, aby vyklidil palubu, chtěli jsme uklízet palubu toho druhého. Pár, který byl stoprocentně přesvědčen, že jsou pro sebe stvořeni samotným nebem, najednou odpadl od požehnání. V církvi jsme se stále tvářili správně, ale v našem domově to stále více vypadalo jako scény z katastrofických filmů.

Během svého prvního roku manželství jsme zažili dobu, kdy jsme sdíleli to, co by někteří nazvali „intenzivní společenství“. John nechtěl, abych já (Lisa) odešla z ložnice, tak mi řekl, abych se posadila na postel. Já jsem chtěla pryč dřív, než bych řekla něco, čeho bych ráno mohla opět litovat. John mi řekl, abych si sedla, když já už byla na odchodu. On se mě snažil usadit, abychom vše mohli urovnat. Kombinace mého a Johnova pohybu skončila tak, že jsem ležela na podlaze.

Vyskočila jsem na nohy a držela v ruce lampu. John na mě hleděl nevěřícně s vystrašeným výrazem ve tváři. „Co s tím chceš udělat?“, zeptal se.

„Nevím“, zamumlala jsem. Tato směšná situace uvolnila napětí, oba dva jsme se zasmáli, uklidnili a pobavili o svém problému. Nevyřešilo to však jeho kořen.

Pár dní po této epizodě jsem obědvala se svou přítelkyní. Byla vdaná déle než já, a tak jsem se jí svěřila s našimi manželskými boji. Místo abych jí však vyličila podrobnosti našeho zážitku s lampou, rozhodla jsem se pro lstivější přístup. Nezávazně jsem se jí zeptala: „Už jsi se někdy hádala s manželem a najednou jsi zjistila, že proti němu stojíš s lampou v ruce?“

Podívala se na mě s výrazem, že je to naprosto absurdní otázka, a řekla: „Ne.“

Okamžitě jsem odpověděla: „Ani já ne.“

Je jasné, že jsem lhala. Moje kamarádka se pravděpodobně domyslela, že tato zdánlivě náhodná otázka byla voláním o pomoc. Předsudky o manželství nám však zabránily vést tuto konverzaci dál.

Cítili jsme s Johnem, jako by nebylo žádné východisko. V manželství narůstaly zásadní problémy. Nevěděli jsme však, na koho se obrátit. V církvi jsme své hádky skrývali a maskovali jsme bolest. Věděli jsme, že třenice v našem vztahu neustále narůstají, nevěděli jsme však, jak na to reagovat. Kvůli beznaději a hanbě se naše situace stále jen zhoršovala. Nakonec byl tlak u nás doma nesnesitelný.

Pak se to stalo. Náš konflikt dorostl největších rozměrů, když jsem (John) uhodil Lisu. I předtím se to již týkalo fyzické oblasti. Strkal jsem do ní a lomcoval jí, ale toto bylo poprvé, kdy jsem ji uhodil. Okamžitě jsem si uvědomil, co jsem provedl, a byl jsem naprosto vyděšen svým chováním a zachvácen výčitkami. Lisa mi to vrátila a pak se zamkla do koupelny. Tu noc jsme oba dva šli spát s pocitem, že se něco nadobro ztratilo.

Příští ráno jsme se oba dva chystali jít do práce. Lisa byla velice tichá a držela se ode mne dál. Zdálo se, že náš vztah ztratil všechnu svatost a důvěru. Oba dva jsme pracovali na plný úvazek. Když skončil pracovní týden, byli jsme si na míle vzdáleni. Lisa v té době pracovala jako obchodní prodejce a začala záměrně chodit pozdě domů, pracovala do noci, jen aby se mi vyhnula. Když konečně dorazila domů, odmítala se se mnou bavit nebo sníst večeři a zamířila rovnou do postele, kde si četla. Těšil jsem se na víkend. Na možnost konečně urovnat to, k čemu došlo.

Můj slib

Když jsem byla mladá, slíbila jsem si, že kdyby mě někdy budoucí manžel uhodil, opustím jej. Vyrůstala jsem v domově plném násilí a děsila jsem se představy, že bych takto měla také žít. Když mě John uhodil, vzpomněla jsem si na svůj slib a stála jsem před rozhodnutím, které mi

mohlo změnit život. Mohla jsem v tomto svazku zůstat? Mohla bych milovat muže, věřit mu, když mě uhodil?

Lidé, se kterými jsem pracovala, věděli, že mě něco tíží. Moje nadřízená uhádla, co se stalo. Vybízela mě, abych Johna okamžitě opustila a na nic nečekala. Čekala jsem na víkend, abych mohla před Johnem zamknout dveře a vyhodit ho. Kromě rad mých spolupracovnic jsem zrovna četla knihu Dr. Jamese Dobsona *Láska musí být tvrdá* a to mě inspirovalo povýšit celou situaci do úrovně krize.

Když ten večer přišel John domů, nemohl se dostat do bytu. Zamkla jsem bezpečnostní zámek, který se dal odemknout jedině zevnitř. Neměl šanci se dovnitř dostat. V té době ještě neexistovaly mobilní telefony, tak stál venku a zavolał: „Liso, jsem doma. Prosím, pusť mě dovnitř.“ Nakonec jsem otevřela okno a informovala ho, že vím, že je doma, ale že si bude muset najít místo, kde tu noc přespí. John tomu nechtěl ani uvěřit. Po chvíli pochopil, že se dovnitř nedostane, tak se rozhodl strávit noc u svého přítele pod záminkou modliteb a půstu.

Nyní jsem tam zůstala sama a rozhodla jsem si vážně si promluvit s Bohem. Myslím, že jsem tenkrát svou modlitbu začala asi takto: „Tak jo, Bože. Mám pro Tebe pár nápadů. Teď, když je John pryč, měl by opravdu získat pořádné zjevení toho, jak otřesně se ke mně choval. Možná bys mu mohl dát noční můru nebo zlý sen nebo bys ho mohl vyděsit úderem blesku. Jenom ho, prosím, nezabíjej, protože nemá dost vysokou pojistku.“

Nehledě na to, jak moc jsem se modlila za Johna, jediný člověk, o kterém se mnou Bůh chtěl mluvit, jsem byla já. Bůh neměl zájem probírat se mnou Johna. Chtěl se zabývat stavem mého srdce. Řekl mi: „Liso, ve mém

manželství potřebuješ nadpřirozený zásah. A pokud chceš nadpřirozený zásah ve svém manželství, budeš se muset chovat nadpřirozeně. To znamená odpustit, i když si myslíš, že si to nezaslouží."

"Liso," Bůh pokračoval, "držíš si toho proti Johnovi celý arzenál."

Držet si arzenál

Když jsme se s Johnem hádali, nehádali jsme se jen kvůli momentálnímu problému. Vytahovali jsme věci z celé doby našeho manželství, abychom toho druhého ponížili a zdiskreditovali. Základem pro každou hádku byl nekonečný seznam urážek, odsouzení a hořkosti. Dokonce i malá nedorozumění se změnila v bitvu téměř epických rozměrů.

Já, největší viník všech těchto vyvolaných konfliktů, jsem odmítala odpustit Johnovi jeho minulé prohřešky. Kvůli zranění, se kterým jsem přišla do našeho vztahu, jsem se bála, že pokud mu odpustím, ohrozím tím svůj emocionální stav a fyzické bezpečí. Přesto mi Bůh řekl, že ačkoli je John dalek toho být dokonalým, zaslouží si mé odpuštění.

Neustále jsem se snažila strhnout Boží pozornost zpět k Johnovi, ale nechtěl se tímto směrem vydat. Žadonila jsem: „Proč se vždycky musím změnit já? Doufám, že teď říkáš Johnovi totéž, protože ten se nezmění, pokud mu to neřekneš Ty.“

V tom všem mi však Bůh ukazoval zkaženost mého srdce. Pýcha a sobectví brzy vystrčily hlavu. Přistihla jsem se, jak přemýšlím o tom, co by si lidé říkali, kdybychom

v neděli v církvi neseseděli vedle sebe a nedrželi se za ruce. Rozhodla jsem se, že ho tedy pustím dovnitř, ale jen tak, aby se stihl obléct a odvezl mě do církve, aby vše vypadalo normálně. Nezáleželo mi na Johnovi nebo našem vztahu. Záleželo mi na tom, co si budou lidé myslet. Pýcha mi bránila zakusit měnící vliv Boží milosti právě tam, kde jsem jej potřebovala nejvíc.

Nakonec jsem se zlomila a dovolila Bohu, aby v mém srdci jednal. I při té hrozně chybě, které se John dopustil, jsem se rozhodla přiznat podíl na tom, co se stalo. Jakmile jsem se pokořila, vstoupila na scénu Boží milost. Pokora vždy otevírá dveře záplavě milosti:

„Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost.“

(1. Petrův 5,5)

Pochopila jsem, že Johna změnit nemůžu. To mohl udělat jedině Bůh. Mohla jsem však dovolit, aby Bůh změnil mě.

John se po tomto víkendu vrátil a byl z něj úplně jiný muž. Poté, co s ním Bůh na začátku našeho manželství jednal, mě už nikdy neuhodil a nyní je to již téměř třicet let. Protože jsme se oba dva pokořili před Bohem, byl náš svazek přetvořen. Pokořili jsme se také před sebou navzájem v naději, že dojde k úplnému obnovení a smíření. Kéž bychom mohli říct, že se rány, jež jsme utržili během této doby, zhojily přes noc, ale není to pravda. Nadcházející dva roky byly plné citového stresu, napětí a hádek, protože jsme se snažili naučit se žít spolu způsobem, jenž přináší čest Bohu. Slyšeli jsme spoustu rad a výtek ohledně toho, že jsme oba dva příliš dominantní, až po názor, že se Lisa dostává do pozadí a její mínění nemá žádnou váhu.

Protože jsme byli nezralí, mnohokrát jsme po sobě vyjeli ve chvíli, kdy se Bůh snažil udělat něco přímo v našem osobním životě. Když přešly první čtyři roky našeho manželství, byli jsme oba dva zničení a zranění. V určitém ohledu jsme neustále žili v důsledcích svého selhání. Kolem sebe jsme dokonce viděli fyzické následky našich chyb, včetně rozbité ledničky a opětovně zasklívaného okna. Bůh v nás však neztratil naději. Vykupoval naše chyby tím, že z nich dělal příležitosti uklidit palubu. Co nepřítel zamýšlel ke zkáze našeho manželství, Bůh použil jako základ pro to, co mělo teprve přijít.

Přestože jsme vždy zmiňovali, že to byl na začátku boj, nikdy předtím jsme během vyučování nesdíleli takové podrobnosti. Nyní je předáváme ne proto, abychom si našli výmluvu pro svoje chování, ale abychom vás povzbudili a ujistili, že změna je možná. Zároveň si však uvědomujeme, že ne každá situace, kdy dochází ke zneužívání, má šťastný konec. V žádném případě nenabádáme žádnou ženu či muže, aby setrvali v situaci, kdy jsou oni nebo jejich děti ohroženi. Pokud se vás to týká, utečte na místo, kde budete v bezpečí. Nestydte se. Skryjte se do bezpečí a vyhledejte pomoc, kterou potřebujete. Více informací o této situaci přijde zakrátko.

Během těchto neklidných let vypadalo naše manželství naprosto beznadějně. Přesto si o třicet let později užíváme společný život víc, než kdykoli předtím. Naše manželství je úžasné, což je vskutku svědectvím o Boží zázračné moci. Neříkám, že jsme již nikdy neprocházeli dalšími temnými údolími. Víme však, že jsme se rozhodli milovat a že Bůh je věrný, aby nás každým takovým údolím provedl.

Nevíme, jak vaše manželství momentálně vypadá, ale můžeme vás ujistit, že je stále naděje! Otevřete své srdce

Bohu a dovolte Mu, aby s vámi jednal. Svého partnera změnit nemůžete, Bůh však může. Přenechte tuto zodpovědnost Jemu. Začne ve vás nádhernou změnu, pokud Mu to dovolíte.

Něco o zneužívání

Byli bychom rádi, aby toto bylo jasné. Manželé, nikdy není v pořádku, pokud fyzicky napadáte svou manželku. Bible říká, že ji máte ctít jako slabší nádobu (viz 1. Petrův 3,7). Ani emocionální útoky nebo dokonce fyzické napadání vaší manželky vám nedává právo reagovat stejně. Odejděte pryč, pokud je to potřeba. Ať vaše reakce není nikdy tělesná. Ani v případě, že jen oplácíte její útoky. V tu chvíli ztratíte důvěru své ženy. Ve vašem náručí už se nebude cítit v bezpečí. Pokud jste fyzicky zneužívali svou manželku, číňte pokání před Bohem a požádejte ji o odpuštění.

Manželky, přirozenou touhou vašeho manžela je ochraňovat vás. Bůh dal mužům za tímto účelem větší sílu. Možná je pro vás to, že svého manžela fyzicky napadáte, pouhým vyjádřením záchvatů hněvu a zdá se vám to neškodné, pokud mu nezpůsobíte fyzické zranění. Pro něj jsou však tyto útoky devastující. Ať je to správné či ne, muži na fyzický útok reagují fyzicky. Nechceme přece v tom druhém vyvolávat to nejhorší. Chceme vidět to nejlepší. Pokud jste zneužívaly svého manžela, číňte pokání a okamžitě s tímto chováním přestaňte.

Možná jste vyrůstali v rodině, kde bylo násilí běžné. Možná bylo slovní, citové nebo fyzické zneužívání ve vaší rodině standard. Chceme, abyste si uvědomili, že to nikdy není správná cesta, jak vyřešit konflikt. Ty správné nástroje, které vám pomohou vyřešit výzvy, jež přináší

život a rodina, správným způsobem, můžete nalézt v křesťanském poradenství. Mnohé církve nabízí možnost studia těchto témat v menších skupinkách. Nestyďte se vyhledat odbornou a duchovní pomoc.

To platí pro oba, manžele i manželku. Pokud se ve vaší blízkosti cítí váš partner ohrožen, vzdalte se a pracujte na tom, abyste opět získali jeho důvěru. Nesnažte se ho nutit k rozhovoru v prostředí, kde by se necítil bezpečně. Pokud to uděláte, vše se jen zhorší a pravděpodobně uděláte něco, čeho budete později litovat.

Den druhý

Urážka

*Odpustit znamená osvobodit vězně a uvědomit si,
že tím vězněm jste byli vy sami.*

– Lewis B. Smedes

První věc, kterou je potřeba z paluby manželství uklidit, je urážka. Protože je urážka tak velice toxická, budeme se jí zabývat téměř celou kapitolu.

Odmítnutí odpustit nám ukradne svobodu a zabrání vášni. Nachází zvrácené potěšení ve snaze o pomstu. Je to nekonečná pouť lemovaná trápením. Skutek odpuštění je skutkem osvobození pro oba dva, uraženého i toho, jenž urazil.

Mnoho lidí je přesvědčeno, že by se s odpuštěním mělo počkat, až dokud nepřijde adekvátní reakce. Kolik z nás už někdy vyřklo: „Odpustím, až se změní.“? V Božím království

však ohledně odpuštění nemáme na výběr. Je to jediná cesta života. Čím více odpouštíme, tím více podobní jsme našemu Otci v nebesích. Jestliže máme být posly Jeho velikosti, musíme se chopit moci odpuštění.

Pavel nás vybízí:

Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpust'te i vy.

(Koloským 3,13)

Toto je někdy těžké přijmout. Je to příkaz, ne návrh. Nejsou zde také uvedeny žádné podmínky ani výjimky. Bůh nám říká, že máme odpustit každému, kdo nám ublížil. Tečka.

Častokrát si vytváříme liberální výmluvy a omluvy pro své vlastní chyby a očekáváme, že totéž budou dělat i ostatní. Je ale pro nás mnohem obtížnější odpustit chyby druhým, zvláště pak svým protějškům. Každý, kdo není schopen odpustit, zapomněl, co bylo odpuštěno jemu. Mnozí z nás rozhodují sami o spravedlnosti a zapomínají, že jsme si všichni zasloužili strávit věčnost v pekle. Náš přestupek proti Bohu byl tak ohromných rozměrů, že On musel obětovat svého vlastního Syna, aby zvrátil jeho důsledky. Kristus udělil svou milost z kříže ve chvíli, kdy by hořkost byla daleko snazší volbou. Odpustil nám ještě předtím, než bychom si to svým chováním zasloužili, a my máme činit totéž vůči druhým lidem.

Asi vás nemusíme přesvědčovat o tom, že váš partner není dokonalý. Nikdo není dokonalý! Chyby však vytváří příležitost, abychom mohli růst v Boží milosti. Naše ochota odpustit je největším důkazem toho, že je Kristus v nás.

Pustit svá zranění

Na začátku našeho manželství jsem byla já (Lisa) jednou z těch, kteří říkají : „Odpustím ti, až se změníš.“ Seznam prohřešků, který jsem si proti Johnovi vedla, by pokračoval dál, dokud by nezměnil své chování. Myslela jsem si, že pokud mu odepřu odpuštění, přiměje ho to ke změně. On se však cítil odsouzený, bezradný a bezmocný.

Všechno se změnilo, když mi Bůh ukázal, jak odpouští On. Jeho odpuštění není odměnou za změnu chování k dobrému. Je to hlas důvěry. Když mi Bůh dal porozumět odpuštění, vložil mi do úst slova, která zrcadlila Jeho srdce: „Věřím, že se chceš změnit a odpouštím ti.“

V tu dobu jsem ještě nechápala, jak důležité pro mě bylo, abych Johnovi odpustila. Později jsem si uvědomila, že hořkost, kterou jsem vůči svému muži pocítovala, mu bránila se změnit. Ježíš řekl:

„Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, komu je zadržíte, tomu jsou zadrženy.“

(Jan 20,23)

Po celá staletí byl tento verš nepochopen a překrucován, aby mohl být použit k rozsévání strachu a útlaku. To nebyl Ježíšův záměr. Když budeme studovat Jeho službu jako celek, pochopíme záměr a důležitost těchto slov. Ježíš, více než kdokoli jiný, rozuměl moci odpuštění, neboť skrze ně smířil nesmiřitelné.

Pamatujte, že podle 2. Korintským 5,17-20 jsme služebníky služby smíření, skrze které Bůh mluví k tomuto světu. Máme dotvrzovat a šířit odpuštění, jež Kristus nabízí. Když se místo toho rozhodneme držet si urážku,

přestáváme vyhlášovat Boží naději a souhlasíme s tím, jenž je nazván žalobce bratří. Přinášíme odsouzení těm, kterým chce Bůh nabídnout nový začátek. Ve svém komentáři ke slovům Ježíše Krista píše G. L. Borchert toto: „Je potřeba uvědomit si důležitou roli, kterou může mít vyhlášení odpuštění při osvobozování lidí, aby mohli odložit své minulé hříchy a pocity viny a obrátit svou pozornost k radosti života se vzkříšeným Kristem vedeni Duchem Svatým.“⁴

Odpuštění je božský skutek. Žádná jiná ctnost nevyžaduje tak velkou míru sebeobětování. Je to vědomé rozhodnutí být zranitelný místo pomsty. Ve skutku sebeobětování však vidíme Boží objetí. Když se rozhodneme pro odpuštění, odmítáme tím uctívat své vlastní pocity a raději se podřídíme Boží pravdě. Tím, že odpustíme svým protějškům, vytvoříme jim příležitost uvědomit si Boží milost a přijmout Jeho pozvání nechat se jí změnit.

Když přicházíme k Bohu v pokání, Jeho odpovědí není: „Jsem Bůh, vím, že to za dva týdny stejně uděláš zase.“ On vždy řekne: „Odpouštím ti“ a nabídne nám moc ze změnit. Bůh do naší budoucnosti nikdy nepromlouvá neúspěch. Vyhlašuje naději a zaslíbení do každého problému. Chovejme se k sobě také tak.

Otevřít svého ducha

Urážka způsobí, že uzavřeme svého ducha. Ze snahy nenechat si znovu ublížit si kolem svého srdce postavíme hradby. Myslíme si, že nás ochrání, ale ve skutečnosti nám zabrání přijímat a dávat Kristovu lásku. Bez Jeho lásky je náš život zbaven záměru a moci. Naším cílem bude sebezáchova a naše skutky budou samé sobectví.

Nakonec budeme mít srdce jako kámen a náš život se bude vyznačovat lhostejností ke druhým lidem. Toto je přesný opak poselství evangelia.

Asi je vám známo jméno Galilejské jezero a Mrtvé moře. To jsou dvě největší a nejznámější vodní tělesa v Izraeli. Galilejské jezero přijímá vodu ze severu a vypouští ji na jih. Díky tomuto neustálému průtoku oplývá Galilejské jezero životem a v jeho hlubinách můžeme najít nejrůznější vodní živočichy. Na rozdíl od něj však Mrtvé moře vodu pouze přijímá. Vše, co přijme, si udržuje. Protože Mrtvé moře nemá výtok, nemůže v jeho slaném ekosystému přežít nic víc, než jen malá bakterie. Odtud také pochází jeho jméno.

Když si držíme prohřešky a urážky, stáváme se Mrtvým mořem. Náš zavřený duch způsobí, že se naše manželství stane prostředím, kde se nemůže dařit ničemu živému a dobrému. Skrze odpuštění znovu otevřeme své srdce, aby k nám a skrze nás mohla proudit Boží moc.

Odmítnutí dává a přijímá odpuštění vedenevynutelně k otravě duše. Nejsme soběstační. To je jen Bůh. Ke svému životu potřebujeme vzájemnou výměnu s těmi, kteří jsou kolem nás. Musíme zdarma dávat a přijímat.

Hranice odpuštění

Možná si nyní říkáte: „Připadá mi, že svému partnerovi musím odpouštět neustále. Mé odpuštění není nevyčerpatelné. Musí přece existovat určitá hranice!“ I učedníci takto smýšleli:

Tehdy přistoupil Petr a řekl mu: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když proti mně zhřeší?

Až sedmkrát?”

Ježíš mu řekl: „Pravím ti, ne sedmkrát, ale až sedmdesátkrát sedmkrát.“

(Matouš 18,21-22)

Když Petr položil tuto otázku, snažil se být co nejvelkorysejší. Petr vyrůstal pod Zákonem, který říkal: „Vůči viníkovi nemějte slitování! Vaše pravidlo je život za život, oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nohu za nohu“ (5. Mojžíšova 19,21). Takže když Petr nabídl možnost odpustit až sedmkrát, očekával, že Ježíš řekne: „Ano, Petře. Trefil jsi to!“

Z jiného evangelia se dočteme, že číslo sedm, které Petr uvedl, byl počet, který ukazoval, kolikrát máme odpustit někomu v jednom dni. (viz Lukáš 17,3-4). Takže když Ježíš odpověděl sedmdesátkrát sedm, nezvedal taky jen limit odpuštění vůči jednomu člověku během našeho života, ale opravdu se snažil Petrovi ukázat, že odpuštění má být bez hranic.

Aby někdo zhřešil na úrovni, kterou popisoval Ježíš, musel by spáchat 490 prohřešků denně. Aby váš protějšek mohl takto hojně hřešit, musel by vás urazit každé tři minuty za předpokladu, že byste ani nešli spát. To je spousta hříchu. Víc, než s čím se kdokoli z nás může setkat. Ale i kdyby proti vám mohl váš partner hřešit více než 490krát za den, neznamená to, že po 491. už mu nemusíte odpustit.

V Bibli číslo sedm symbolizuje plnost, obzvláště pak v kontextu spojení země a nebe. Ježíš použil číslo 490, což je násobek čísla 7, aby nám předal vzkaz, že máme odpouštět plně a následovat standard našeho nebeského Otce. Toto velkorysé odpuštění je možné jen proto, že jste

skrze Krista byli obnoveni v Bohu. V Kristu je harmonie mezi Otcem a Jeho dětmi. Proto máme moc odpouštět. Jsme nové stvoření s novým srdcem. Naše srdce zdarma přijalo Boží odpuštění a abychom zůstali duchovně zdraví, musíme odpuštění zdarma nabízet druhým lidem.

Víme, že Ježíš chce, aby naše odpuštění bylo nevyčerpatelné, protože po svém rozhovoru s Petrem uvedl podobenství o králi, který odpustil služebníku, jenž odpustit nechtěl. Zakončil to těmito slovy:

A jeho pán se rozhněval a předal ho mučitelům, dokud mu nezaplatí celý dluh. Tak i můj nebeský Otec učiní vám, jestliže ze srdce neodpustíte každý svému bratru jeho přestoupení.“

(Matouš 18,34-35)

Nepřijmeme odpuštění, jestliže odmítneme odpouštět. Neexistují výjimky. Proč je pro Boha tak důležité, abychom odpouštěli? Protože v odpuštění objevujeme a napodobujeme Jeho přirozenost. Překonáváme hranice své lidské zkaženosti a přizpůsobujeme se podobě Otce. V Božím odpuštění docházíme plnosti a dostali jsme výzvu, spíše příkaz, tuto plnost šířit k těm, jimž odpouštíme. Jestliže váš partner často žádá o odpuštění, pak vás Bůh požehnal příležitostí být zprostředkovatelem Jeho uzdravující moci.

Více informací o tomto tématu můžete nalézt v knize Johna, jež se jmenuje Satanova návnada.

Den třetí

Boj: Johnův příběh

V našem manželství bylo období, kdy jsme na sebe navzájem byli uražení osmnáct měsíců v kuse. Neustále se objevovala tatáž hádka. Dokonce jsme se do sebe nenápadně navázeli i před dětmi. Ti starší věděli, o co jde, a proto sem tam pronesli „Mohli byste o tomhle u večere nemluvit, prosím?“ Naše bolest a nejednota byly u nás doma zdrojem neustálého tlaku. Požíraly naše manželství a naši rodinu.

Jednou v noci poté, co jsme se zase obvyklým způsobem pohádali, jsem já (John) odešel. Byl jsem na Lisu naštvaný a okamžitě jsem si začal Bohu stěžovat. Nadával jsem na Lisiny nedostatky a krátkozrakost. Měl jsem pocit, že mě Bůh potrestal manželkou, která mi není oporou a je neuvěřitelně kritická. Říkal jsem si, jak dokážu dál žít s takovou ženou?

Nikdy nezapomenu na to, jak Bůh odpověděl. Duch Svatý se ani slůvkem nezmínil, jak moc je Mu mě líto, ani nezmínil bolest, kterou jsem prožíval. Jen tiše zašeptal: „Synu, chci, abys přišel na jednu věc, které si na Lise vážíš, a pak mi za ni poděkoval.“

Trvalo mi nějakou dobu, než jsem zareagoval, ale nakonec jsem zamumlal: „Je to dobrá máma.“ Jakmile jsem tato slova vypustil z úst, pocítil jsem v duši záchvěv života. Bůh mě nabádal, abych pokračoval. Řekl jsem tedy: „Pane, děkuji Ti za to, že je Lisa opravdu dobrá kuchařka.“ „Děkuji, že je krásná.“ Z úst se mi linula další slova a já jsem začal s vděčností vyjmenovávat její dobré vlastnosti rychlostí palebné zbraně.

V tu chvíli jsem na Lisu už nebyl naštvaný. Byl jsem naštvaný na sebe. Říkal jsem si: „Jsi totální blb. Tvá žena je úžasná a ty se k ní chováš jako pitomec. Co to s tebou je?“ Začal jsem si bolestně uvědomovat, jak hrozně jsem se k ní choval. Byla to moje vyvolená manželka a matka mých dětí, naprosté požehnání od Boha, a já jsem se k ní choval jako k přítěži ve svém povolání.

Když jsem odešel z domu, měla mě Lisa plné zuby a já měl plné zuby jí. Nyní jsem však chtěl jít za ní a říct jí, jak moc jsem za ni vděčný. Spěchal jsem domů a myslel si: „Možná mě nepřijme nejvřeleji, ale musím jí zkrátka říct, jak moc jsem za ni vděčný.“

Jakmile jsem dorazil domů a potkal Lisu, vykřikl jsem: „Liso, omlouvám se, jsem takový pitomec! Prosím, odpusť mi. Jsi úžasná matka a výborná manželka a toužím po tobě celým svým srdcem.“ Vyhrkl jsem to, co mi Bůh připomněl, a pak jsem ji začal chválit za všechny její dobré vlastnosti, talenty a obdarování. Slova mi plynula z úst jako řeka.

Když jsem mluvil, Lisa začala plakat. Aniž bych to věděl, když jsem byl pryč, modlila se takto: „Bože, jestliže přivedeš Johna zpátky a omluví se, budu ochotná mu opět otevřít své srdce.“

Boj: Lisin příběh

Během těch osmnácti měsíců se to mezi námi natolik zhoršilo, že jsem přestala nosit zasnubní prsten. Řekla jsem Johnovi, že jsme svoji, ale ne zasnoubení. Nevím, co to přesně mělo znamenat. Začala jsem věřit tomu, že už k němu nepociťuji lásku. Kvůli odmítnutí odpustit mé srdce vychladlo a náš vztah byl ve velkém ohrožení.

V té době John hodně cestoval. Začala jsem si dobu, kdy byl pryč, užívat mnohem více, než kdy byl doma. „Život je o tolik snazší, když je pryč“, myslela jsem si. „Když je doma, úplně z něj šlím. Pořád se hádáme, pořád spory.“

Byla jsem zoufalá a začala jsem volat k Bohu: „Bože, jsme v koncích. John se vůbec nechová hezky. Otče, vím, že musíš být z jeho chování smutný!“

Pokračovala jsem takto pořád dokola. Přinášela jsem svůj případ před Otce téměř každý den. Když jsem se konečně utišila, uslyšela jsem, jak říká: „Liso, řekni mi, že ti stačím Já.“

Nejdříve jsem se trošku zalekla. Jestliže Bohu řeknu, že mi stačí, znamená to, že se John nikdy nezmění? Zopakovala jsem Jeho slova: „Otče, stačíš mi Ty.“

Pak jsem zjistila, že neustále opakuji otázku: „A co John?“

Opět jsem zaslechla: „Řekni mi, že ti stačím Já.“
„Stačíš my Ty.“⁵

Tato slova se mi v ústech stala refrénem. Pokaždé, když došlo ke konfliktu nebo hádce, modlila jsem se: „Ježíši, stačíš mi Ty.“ Po čase se zjevení, které zakořenilo v mém srdci a v mých modlitbách, změnilo. Co začalo jako vyznání zlomeného člověka, proměnilo se ve vyznání uspokojení v Bohu: „Ježíši, Ty jsi pro mě víc než dostatečný.“

Brzy začal Bůh pracovat v srdci nás obou. John se vrátil z výjezdu a já jsem byla ráda, že jsem ho mohla vyzvednout na letišti (věc, kterou během měsíců, kdy jsem byla ráda, že není doma, vždy musel dělat někdo jiný). Ráda jsem svého muže přivítala a zjistila jsem, že mi přivezl pěkný dáreček.

Ten okamžik byl novým začátkem pro naše manželství. Je zajímavé, že než došlo k této změně, Bůh otevřel srdce nás obou skrze vděčnost.

Pokud se v manželství vydáme tomu, že budeme následovat Ježíšův příklad v odpouštění, dokonce i když nám bylo ukřivděno, uvidíme, jak jsou naše svazky pevné, zdravé a kvetou. I když jsme to v té době ještě netušili, ale to největší, co si z našeho vztahu odnesly naše děti, bylo to, když jsme se jeden druhému dokázali omluvit a odpustit si. Naše děti pochopily, že nejsme dokonalé bytosti a žijeme v nedokonalém světě, ale že Boží dokonalé odpuštění překryje množství hříchů. Tyto hříchy, jež měly náš vztah rozvrátit a zničit, tak nakonec posloužily jako životní lekce našim dětem o Boží lásce, milosti a odpuštění. Viděli jsme, jak se v naší rodině naplňují tato slova moudrosti:

Kdo přikrývá přestoupení, usiluje o lásku ...

(Příslaví 17,9)

Jestliže se rozhodnete přidržet se urážky, prohrají úplně všichni, protože láska mizí. Když se však rozhodnete odpustit, každý ve vaší rodině vyhrává, protože láska může kvést.

Strach

Další věc, se kterou se ve vztahu musí jednat, je strach. Prvních deset let našeho manželství jsem já (Lisa) bojovala se strachem z opuštění. Můj otec i můj první pastor, oba opustili svou ženu kvůli mladší. Kvůli tomu, co jsem zažila, jsem dovolila děsivým myšlenkám přebývat nestřeženě v mé mysli. Nebyly hlasité, šeptaly: „Nakonec odejde každý chlap. Nepřipusť si ho příliš blízko. Pak ti nebude moct ublížit.“ Takovéto smýšlení mi bránilo přijímat i ty nejmenší

projevy náklonnosti. Když mě John objal, za chvíli jsem mu naznačovala, aby mě už pustil.

Jednoho dne poté, co jsem se mu vykroutila z náruče, se mě John přímo zeptal: „Jak staří budeme muset být, abys pochopila, že tě neopustím? Budeš čekat, až nám bude sedmdesát?“ Šokovalo mě to.

„Budu čekat tak dlouho, jak jen budeš potřebovat,“ pokračoval, „mezitím se ale okrademe o spoustu krásného.“

Zjistila jsem, že nechávám Johna platit za všechna zklamání, která jsem zažila u jiných mužů. Myslela jsem si: „Proč by za jejich chyby měl platit John? To není fér. Ve snaze ochránit se vlastně sabotuji náš vztah.“ Můj strach, že Johna v budoucnu ztratím, nás v přítomnosti oba okrádal. V tu chvíli jsem se rozhodla, že budu Johna raději naplno milovat, i když bych riskovala, že jej někdy ztratím, než milovat ho jen napůl a pak se s lítostí ohlédnout za vším, co jsme mohli zažít.

Strach a nedůvěra nám v manželství nedovolí růst, protože strach se křečovitě drží minulosti a odmítá uvěřit, že v budoucnosti může přijít něco lepšího. Pokud chceme, aby Bůh v našem manželství udělal něco nového, musíme se rozhodnout zříct se strachu a přijmout, co nám láska v budoucnu přinese. Strach očekává selhání, zatímco láska nikdy selhat nemůže.

Strach je v našem životě duchovní silou, jež je v přímé opozici vůči Boží lásce a ochraně. Je to opak lásky, neboť obojí, jak strach tak láska, fungují v oblasti víry v neviděné. Láska nás vyzývá k tomu, abychom pochybovali o tom, co vidíme, a věřili v to, co ještě vidět nemůžeme. Strach nás nutí věřit tomu, co vidíme, a pochybovat o neviděném.

Když je před nás předložen strach ze selhání nebo naděje lásky, můžeme se rozhodnout uvěřit pouze jednomu z těchto dvou, nikdy oběma. Strach vytěsňuje lásku, láska vyhání strach.⁶

V lásce není strach, ale dokonalá láska strach zahání; vždyť strach působí muka, a kdo se bojí, nedošel dokonalosti v lásce. My milujeme, neboť on první miloval nás.

(1. Janův 4,18-19)

Schopnost lásky proměnit je mnohem větší než schopnost strachu ochromit. Dokonalá láska, jež vyhání strach, se nachází pouze v zakoušení Boží lásky. Díky moci Jeho lásky můžeme odložit starosti o sebe samé, protože víme, že se o naše potřeby věrně postará sám Bůh. Pokud však netrávíme čas v Boží přítomnosti, nemůžeme mít důvěrné poznání Jeho láskyplné povahy. Boží věrnost se projevuje v Jeho přítomnosti.

Bez poznání skutečné Boží podstaty budeme žít v neustálém strachu, že nás Bůh nebo náš partner opustí, což je vlastně překroucená podoba trestu. Jak budeme růst v jistotě, že nás Bůh miluje, můžeme být stále více svobodní od strachu a nabízet nesobeckou lásku svému protějšku. Boží Slovo říká:

Milovaní, milujme se navzájem, neboť láska je z Boha, a každý, kdo miluje, se z Boha narodil a Boha zná. Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska.

(1. Janův 4,7-8)

Strach způsobuje to, že řekneme: „Jestliže mě někdy podvede, nikdy mu/jí neodpustím.“ Takovéto sliby, jež nás mají v budoucnosti ochránit, nám brání uchopit dnes Boží lásku. Musíme se naučit důvěřovat, že se Bůh o naše srdce

postará dokonce, i když nás partner zraní, odmítne či zradí. Bůh nás žádá, abychom mu svůj strach odevzdali. Pokud to odmítneme udělat, znamená to, že nevěříme, že je Bůh schopen řídit a směřovat náš život. Není možné podřídit se Ježíši jako svému Pánu a neodevzdat Mu své obavy.

Den čtvrtý

Rodinná prokletí

Když jsme vstoupili do manželství, věděli jsme, že chce Bůh v nás a našich dětech udělat něco nového. U našich rodičů a prarodičů se však vyskytovaly zjevné problémy: alkoholismus, nemorálnost a čarodějnictví, jež trýznily naše rody. Než jsme mohli přijmout nové dědictví, museli jsme konfrontovat prokletí, která trýznila naše rodiny už po generace. S těmito věcmi se dalo bojovat jen v modlitbách a Božím Slovem.

Konkrétní rodinná prokletí jsou pro každý pár jiná. Uveďme si však jeden příklad. V předchozí kapitole jsme zmínili, že oba pocházíme z naprosto odlišného rodinného prostředí. Já (Lisa) jsem se obávala, jak bude Johnova rodina reagovat na mou nefunkční rodinu. Během zasnubní večeře byl můj otec opilý a nestydatě flirtoval s Johnovou matkou přímo před zraky jejího manžela! Jeho cílem nebyl ani tak žádný vážný zájem o Johnovu matku jako to, že chtěl zranit tu mou. Později Johnova matka vyjádřila hlubokou starost o to, že naše manželství bude první, které do rodiny přinese rod, v němž došlo k rozvodu. Zaslechla jsem, jak říká: „Nikdy se předtím u nás v rodině nikdo nerozvedl.“

Myslela jsem si: „Tak takto mě vidí? Znehodnotím jejich rod?“

Z večere jsem odjížděla a pocítovala jak zranění své mámy, tak velkou hanbu na své straně. Zdálo se, že existují jakési váhy, které dokáží určit předmanželské „dobro“ a „zlo“, jež s sebou snoubenci do rodiny přináší. Dobro bylo radikálně na Johnově straně. Já jsem přinášela to špatné; cizoložství, rozvod a závislost. To vše se týkalo mé rodinné linie.

Průlom pro mě přišel ve chvíli, kdy jsem si uvědomila, že Bohu nezáleží na Johnově dobrém a mém špatném přínosu do rodiny. Bůh chtěl svatou rodinnou linii.

Poslyš, dcero, a pohled', nakloň své ucho. Zapomeň na svůj lid a na dům svého otce! Král touží po tvé kráse, vždyť je to tvůj pán, skláněj se před ním! ... Místo otců budeš mít syny; ustanovíš je za knížata po celé zemi. Po všechna pokolení budu připomínat tvé jméno, proto tě budou národy chválit navěky a navždy.

(Žalm 45,11-12; 17-18)

Tato pasáž je primárně popisem Ježíše a Jeho nevěsty. Bůh ji použil, aby mi vykreslil obrázek svého zaslíbení pro můj život. Toto zaslíbení nemělo být omezeno chybami mé rodiny v minulosti. Když jsem četla slova: „Dcero královská“, něco ve mně ožilo. Bůh mluvil ke mně jako ke královské dceři. V tu chvíli mi bylo zjeveno nové poznání mé totožnosti v Kristu. Odmítla jsem problémy minulosti a chopila se nové naděje pro budoucnost své rodiny.

Uvědomila jsem si, že místo podoby mého přirozeného otce (cizoložník, alkoholik, totálně na dně), přijmou mé děti nejen podobu svého pozemského otce (zbožný muž), ale také zdědí podobu svého Pána. Stála jsem pevně na

zaslíbení, že se mí synové stanou princí Nejvyššího.

Když jsme jednali s věcmi z minulosti našich rodin, viděli jsme, že je Boží Slovo pravdivé. Naše rodina vzkvétala přesně podle zaslíbení, která nám Bůh dal tenkrát na modlitbách.

Modlitbou k rozlomení rodinných prokletí

V Galatským 3,13 se píše: „Kristus nás vykoupil z prokletí Zákona tím, že se stal za nás prokletím“. Ať vaši rodinu pronásledovalo během generací jakékoli prokletí, v Kristu již mu nepodléháte.

Pokud jste si vědomi prokletí ve svém rodu, budete rádi, pokud vám pomůžeme rozlomit vše, co omezovalo a určovalo vaše dědictví. Tato modlitba vám pomůže jednat s hradbami ďábla pomocí meče Božího Slova. Svoboda od rodinných prokletí nepřijde sama od sebe. Musíte záměrně zaútočit a rozpoznat ďáblovu taktiku. Ten si dal za cíl zabránit vám užívat si radost, pokoj a naplnění, které pro vás Bůh přichystal. Skrze autoritu, kterou nyní máte v Kristu, však můžete svého nepřítele porazit.

Prosím, než budete v této modlitbě pokračovat, udělejte si čas na zamyšlení. Jestliže se chystáte modlit právě teď, přesvědčte se, zda jste sami nebo maximálně se svým partnerem nebo modlitebním přítelem. Je to velice soukromé a osobní a své žádosti, prohlášení a zřeknutí budete muset pronést nahlas.

Modlitba, která je napsaná níže, jedná s některými konkrétními prokletími, která ohrožovala naše manželství a naši rodinu. Tuto modlitbu jsme sepsali tak, že jsme použili biblické verše, protože právě Bible je ostrý, mocný

a dvojsečný meč Ducha. Pokud se ve vaší rodině objevují věci, se kterými tato modlitba nejedná, pak vás vybízíme, abyste si našli verše v Bibli, jež se jich týkají, a jednali s nimi pomocí Boží pravdy a Božího zaslíbení. Vytvořte si smělé prohlášení v souhlasu s Božím Slovem a rozlomte kletby na svém životě pomocí mocného jména Ježíše. V závěru modlitby jsme uvedli odkazy pro vaše případné další studium.

Drahý nebeský Otče,

přicházím k Tobě ve jménu Tvého vzácného Syna Ježíše. Přicházím do Tvých bran s díkyvzdáním a vstupuji na Tvá nádvoří s chválou. Jsem zaplaven Tvou milostí a láskou a předem Ti děkuji za mocnou práci vykoupení, kterou jsi započal v mém životě.

Nyní se chystám učinit smlouvu s Hospodinem, Bohem Izraele. Ty jsi Hospodin, Bůh nebe i země, veliký a úžasný Bůh, který zachovává svou smlouvu lásky s těmi, kteří Ho milují a poslouchají Jeho příkazy. Ať je Tvé ucho nakloněno a Tvé oči hledí na modlitbu Tvého služebníka. Vyznávám své hříchy a hříchy domu mého otce. Vyznávám Ti každé přestoupení, jež jsme vůči Tobě učinili. Odpusť nám, neboť jsme se vůči Tobě chovali zle. Ty však, Pane, Bože náš, jsi milosrdný a odpouštějící, dokonce i když jsme se proti Tobě vzpírali a neposlouchali svého Pána Boha a nedodržovali jsme zákony, jež jsi nám dal skrze své služebníky proroky. Prosíme Tě, abys obřezal naše srdce a odvalil náš hřích, hanbu a potupu minulosti.

Vyznávám a zříkám se svých hříchů a hříchů mých předků, jakéhokoli spojení s okultismem, čarodějnictvím, věšectvím. (Zde se zastavte a buďte citliví a dodejte cokoli, co vám Duch Svatý přivede na mysl, abyste se toho také ještě zřekli, než budete pokračovat. Může se to také týkat astrologie, seancí,

hororových filmů, her, knih a mnoha dalšího. Není to však omezeno pouze tímto výčtem.) Zříkám se toho, že jsem se zapojoval do těchto věcí, a lámu jejich prokletí na mém životě a na životě všech svých dětí, dětí jejich dětí a dětí jejich dětí.

Vyznávám a zříkám se svého hříchu a hříchů svých předků v oblasti drog a zneužívání alkoholu. Otče, zavři, prosím, každé dveře, jež díky tomu mohly být v duchovní oblasti otevřeny pro hřích, svázanost a útlak. Zříkám se obzvláště toho, že jsem byl zapojen do užívání (konkrétně pojmenujte drogu nebo látku, pokud je to možné) a lámu moc jejich prokletí na mém životě, na životě všech svých dětí, dětí jejich dětí a dětí jejich dětí. Ve jménu Ježíš, amen.

Podle tohoto principu budeme pokračovat a jednat s prokletími a svázanostmi týkajícími se sexuálního hříchu v další kapitole. Díky vítězství Ježíše na kříži jste nyní od těchto prokletí svobodní. Nemusíte se jich obávat nebo se děsit, že vás nebo vaše děti budou následovat. Dnes jste ustanovili nové dědictví pro svou rodinu.

K dalšímu studiu: Žalm 100,4; 2. Paralipomenon 29,10-11; Nehemjáš 1,5-7; Daniel 9,8-10; Jozue 5,9; Matouš 10,34; Židům 4,12; 2. Paralipomenon 29,5-6.⁷

Den pátý

Ovládat příbuzné

Problém s ovládáním příbuzných je častější u nově sezdанých párů, ale může to dozajista zasahovat dále, než jen k počátkům našeho manželství. Když dojde ke konfliktu mezi naším partnerem a naší rodinou, je přirozené chtít obhajovat rodiče (nebo příbuzné), které známe celý svůj

život. Všichni bychom měli své rodiče milovat a ctít je. Ale přestože možná uvítáte radu svých rodičů, nyní, když jste svoji, měli byste jít v první řadě vždy za svým protějškem.

Než se oženil náš nejstarší syn, řekl jsem mu (John): „Addisone, nebudu ti říkat, co máš dělat v žádné oblasti, pokud sám nepřijdeš a nepožádáš o radu. Už nebudu korigovat směr tvého života. Ty si nyní zakládáš svoji vlastní domácnost a já ti chci dát prostor, aby ses mohl učit a růst.“ Addison mi za tento postoj vyjádřil vděčnost a přichází za mnou, kdykoli chce, abych mu poradil.

Mou touhou není ovládat svého syna ani jej přetvořit v malé já. Chci, aby se Addison stal vším, čím jej Bůh stvořil, a kdybych do jeho manželství zasahoval až příliš, mohlo by to způsobit, že by se nikdy správně nechopil své role hlavy rodiny. (Upřímně řečeno jsem žasl nad tím, jak skvěle si vedl. Byl o mnoho lepší než já, když jsem byl v jeho věku!)

Bible je jasná:

Proto muž *opustí* svého otce i svou matku a přilne ke své ženě a budou jedno tělo.

(1. Mojžíšova 2,24)

Opustit svého otce i matku takovýmto způsobem znamená opustit autoritu domu svých rodičů. Také to znamená opustit jakýkoli nezdravý vliv, který by nad vámi rodiče mohli mít. Je důležité si svých rodičů vážit, ale můžeme si jich vážit, aniž bychom je poslouchali. Vy jste založili novou domácnost s novou hierarchií. Vaši rodiče již pro vás nejsou autoritou, takže by neměli řídit váš život ani manželství.

Možná budete muset jednat s tchánem a tchyní, jež se budou snažit až příliš zasahovat do vašeho manželství. Na začátku se nás jedna z našich příbuzných snažila manipulovat a přinést rozdělení do našeho svazku. Její snažení bylo opravdu ničivé a naše chabé pokusy jednat s tímto chováním neměly žádný dopad. Nakonec jsme se s tímto člověkem museli setkat (oba dva jsme si jí velmi vážili a milovali ji) a postavit se jí přímo, jasně a zřetelně.

Já (John) jsem řekl: „Nemůžeš zasahovat do toho, jak vedu svůj dům. Je to naprosto nový domov. Vážíme si tě, ale nebudeš řídit rozhodnutí v tomto domě. Nemůžeš se ani snažit manipulovat, abys dosáhla svého.“ Musel jsem použít silná slova, protože náznaky vždy selhaly. Naštěstí si tato příbuzná uvědomila, co se děje, a nyní vůči sobě máme pěkný, zdravý vztah.

Manželské páry si musí střežit svůj svazek proti každé podobě útoku, včetně těch ze strany svých příbuzných. Tyto útoky nejsou často zlé a mohou se zdát neškodné. Mnohokrát mají podobu pohrdavých poznámek, ale takovéto nenápadné výroky jsou vždy ničivé. Když vedu svatební obřad, vždy se podívám na přátele a rodinu, již jsou přítomní, a řeknu: „Běda tomu, kdo bude slovem útočit na tento svazek. Toto je svazek, který spojil Bůh. Neodvažujte se jej pokoušet manipulovat nebo jej rozdělit. Nad tím, co Bůh dnes spojil, promlouvejte pouze život.“

Když se oženil Addison, záměrně jsme se stáhli, abychom jej nenutili si vybrat mezi námi a jeho ženou Juli. On se rozhodl v den, kdy se oženil, a my byli z jeho rozhodnutí nadšení! V tomto kontextu rodinného života láska nikdy lidi nenutí si vybrat. Láska podporuje a staví mosty mezi starými a novými vztahy. Máme Juli moc rádi a je pro nás více jako dcera, než jako snacha. Taková blízkost je možná

pouze proto, že jsme respektovali jejich nový domov a dovolili jim oběma, aby začali psát svůj vlastní příběh.

Nereálná očekávání

Nereálná očekávání jsou nejčastějším důvodem rozvodů ve Spojených Státech.⁸ Mnoho z nás vstupuje do manželství a očekává neustálé blaho, nepřetržitý sex a pohodový vztah. Neočekáváme, že manželství bude neustále a neoblomně odhalovat naše sobectví a naše nejistoty. Neočekáváme ani, že se projeví slabé stránky a chyby našeho protějšku. Naše mylná očekávání se můžou stát zdrojem hořkosti a nespokojenosti, což nás nevyhnutelně odradí od budování zbožného svazku.

Nereálná očekávání jsou často poháněna nerozumným srovnáváním. Žijeme v kultuře orientované na zábavu. Neustále jsou nám tudíž předkládány příležitosti srovnávat svoje manželství s těmi, jež vidíme na obrazovkách. Filmy a televize ukazují lásku bez práce, krásu bez oběti a důvěru bez rizika. Zdůrazňují romantické úseky vztahu a neukazují ty již méně „hollywoodské“ chvíle života.

Pokud jste již vstoupili do manželství a je jedno, jak dlouho to je, dobře víte, že manželství není jen o romantických schůzkách, snášenlivosti bez problémů a dnech, kdy je nám zodpovědnost vzdálená. Manželství je těžká práce a mnohokrát se i ušpiníme.

Skutečnost, že je vaše manželství těžké, neznamená, že jste do něj neměli vstupovat. Výzvy, které v manželství přicházejí, jsou dobré, protože vás nutí k růstu. Pročišťují váš charakter a zvyšují kapacitu. Vzpomínáte, že tento vztah je o velikosti? Myšlenka růstu a dozrávání se líbí každému do chvíle, kdy se on sám ocitne před situací, která vyžaduje zralost.

Nereálná očekávání nesouvisí pouze s tím, co nám představují média. Často také činíme chybu, že své manželství srovnáváme s manželstvími svých přátel nebo sousedů. To je naprosto hrozné. Není možné, abychom věděli, co se děje za scénou v jejich vztahu. Vše se může zdát v pohodě a fajn, ale za zavřenými dveřmi se možná vzájemně ničí.

Velice lákavé je také porovnávat období v našem vztahu. Možná srovnáváme současné období, období, kdy máme děti, měníme plínky, máme málo času pro sebe, s tím, jaký byl náš vztah v době, kdy jsme děti neměli. Logicky to vůbec nedává smysl. Není šance, aby váš život zůstal stejný poté, co se vám narodí děti. Rodičovství zahrnuje mnohem méně svobody a mnohem více zodpovědnosti. Příchod dětí neodmyslitelně změní život, takže bude jinak vypadat i vaše manželství a váš vztah. Víme, že to není žádná převratná novinka. Přesto, jak často se přichytíme, že se hloupě srovnáváme, a přináší nám to tak pocit méněcennosti nebo to udusí radost a naplnění, které bychom jinak prožívali!

Theodore Roosevelt řekl: „Srovnávání je zloděj radosti.“ Pokud chcete nalézat radost ve svém manželství, musíte přestat porovnávat svůj vztah s těmi, které se zdají být lepší, ať už jsou to vztahy lidí kolem vás nebo ty na televizní obrazovce. Porovnávání nikdy nepřinese radost. Radost není malicherná a nelze ji získat skrze malichernost. Překračuje okolnosti, není vázána na pocity a nalézá sílu v tom, že chápe ucelenost Božího plánu pro váš život.

Radost je ovoce Ducha (viz Galatským 5,22-23), což znamená, že ji přijímáme od Boha a nevyplývá z okolností. Nelze ji vyprodukovat lidskou vůlí. Zatímco štěstí je pocit, který je ovlivňován dočasnými boji, radost obtíže

překonává. Tryská z naděje našeho postavení v Kristu. Pokud nám chybí radost v Bohu, bude nám chybět síla, kterou potřebujeme, abychom si v manželství vedli dobře. Boží radost je totiž naší silou (viz Nehemjáš 8,10). Pavel tutéž myšlenku vysvětluje církvi ve Filipech:

Radujte se v Pánu vždycky, znovu řeknu: radujte se! Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. O nic nebud'te úzkostliví, ale ve všem oznamujte Bohu své žádosti v modlitbě a prosbě s děkováním. A pokoj Boží, který převyšuje všechno porozumění, bude střežit vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.

(Filipským 4,4-7)

Až zjistíte, se si děláte starosti o váš vztah, přineste svou prosbu před Boha s radostným díkůvzdáním. On slíbil, že si vaše starosti vymění za svůj pokoj. Tomu říkám dobrá výměna!

Nereálná očekávání vám ukradnou radost, a tudíž vám ukradnou sílu, kterou pro své manželství potřebujete. Nenechte se do této pasti polapit. Rozpoznejte každé očekávání, které vybudovalo nějakou hradbu ve vašem vztahu, a čiňte pokání z toho, že jste dovolili, aby mělo přednost před Božím Slovem a Jeho jedinečným plánem pro váš život.

Jste na řadě

Udělejte si, prosím, čas a pobavte se se svým protějškem o tom, o čem pojednává tato kapitola. Poproste Ducha Svatého, aby vás vedl, když si budete zapisovat, co je potřeba z vašeho manželství odstranit. Některé z nezbytných úprav mohou zahrnovat změnu postojů a chování, k čemuž vám dá Bůh sílu skrze moc Boží milosti. Jiné věci, jako například generační prokletí, budete muset vyřešit modlitbou.

Nenechte se odradit, pokud zjistíte, že váš seznam činí několik stránek. Toto cvičení není o tom, kolik je toho v současnosti špatně, ani o tom, kdo z vás má v manželství více problémů. Jde o ty úžasné věci, které mohou přijít v budoucnosti. Když s problémy budete jednat nyní, umožníte své rodině, aby napsala skvělý příběh, dědictví nebes zjevila na zemi. Budeme rádi, když si uklidíte palubu, abyste se mohli volně pohybovat vpřed zbaveni všeho, co by vám mohlo bránit přijmout to, co pro vás Bůh přichystal. Sepsali jsme modlitbu, která vás postaví na začátek nové cesty.

Ať je to posvěcený okamžik.

Otče, děkujeme Ti za to, že nám nabízíš nový začátek a nové dědictví. Zapsali jsme si věci, které je potřeba v našem vztahu odklidit, a modlíme se, aby nás přitom nebe obklopovalo.

Duchu Svatý, prosíme Tě, abys nás vedl a vyučoval.

Modlíme se, aby nás obklopili Boží andělé a byli připraveni zakročit proti nepříteli, jenž po generace trýznil naši rodinu.

Modlíme se a prosíme o milost k odpuštění a proměně.

Modlíme se, aby naše mysl byla obnovena podle Božího Slova.

Prosíme o zjevení Tvé lásky, která vyháňí veškerý strach.

Prosíme o obnovení důvěry a pročištění vztahu.

Modlíme se, abys přivedl jednotu tam, kde bylo rozdělení.

Prosíme Tě, abys nás inspiroval ke snění v souladu s Tvými zaslíbeními, ne podle našich bezbožných očekávání.

Promlouváme do našeho domu svobodu. Promlouváme svobodu do našeho manželství i do života každého z nás. Ve jménu Ježíše Krista. Prohlašujeme, že království Boží přišlo do nás.

V našem manželství i našem domě at' se stane Boží vůle, na zemi jako je tomu v nebi.

V mocném jménu Ježíš, amen.

Ztišení, den první

RODINNÁ PROHLÍDKA

Prověřujte se, abyste stáli pevně ve víře. Nenechte se jen unášet proudem a neberte vše za samozřejmost. Udělejte si pravidelné prohlídky. Potřebujete důkaz z první ruky, že je Ježíš Kristus ve vás, ne jen dobré slovo. Vyzkoušejte se. Pokud zkouškou neprojdete, něco s tím udělejte.

– 2. Korintským 13,5 (The Message)

Někdy je potřeba ohlédnout se zpátky a porozumět, jak jste se dostali na místo, kde se zrovna nacházíte, než budete moct jít dál. Tato rodinná prohlídka vám pomůže zhodnotit situaci a jednat s nepořádkem, který se musí z paluby vašeho manželství uklidit. Udělejte si čas, přemýšlejte a upřímně odpovězte.

Přemýšlejte o svém dětství. Jak byste popsali celkovou atmosféru svého domova?

Příklad: klidná, chaotická, láskyplná, bez lásky, vstřícná, uzavřená, popichující, ustrašená, nádherná, teplá a příjemná, studená a nepřátelská.

Stručně popište celkový vztah vašich rodičů (komunikace, náklonnost, přátelství, atd.).

Jak vaši rodiče překonávali neshody a konflikty? Jak se k sobě chovali?

Když jste něco pokazili nebo jste se nechovali správně, jak vás napravovali? Když vás napravili, drželi váš prohřešek ještě nějakou dobu proti vám nebo vám plně odpustili a projevili lásku?

DOPLŇTE TYTO VÝROKY:

Toto se mi na dětství **velmi líbilo** a chci to uplatnit i u sebe v rodině:

Toto se mi **nelíbilo** a nechci to opakovat ve svém manželství a rodině:

Pročtěte si znovu své odpovědi a srovnejte je se současnou situací ve svém manželství a rodinném životě. Vidíte nějaké podobnosti v atmosféře u vás doma nebo ve vztahu se svým partnerem? V tom, jak jednáte s konfliktem a jak napravujete své děti? Vidíte nějaké spojení?

Co je potřeba uklidit z paluby vašeho manželství na základě této inventury?

Podělte se o své odpovědi se svým protějškem. Modlete se a odevzdejte Bohu vše, co je potřeba uklidit skrze Ducha Svatého.

Ztišení, den druhý

SNÁŠET SE NAVZÁJEM

Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpusťte i vy.

– Koloským 3,13

Nabízíte svému partneru snášenlivost? Mluvíme o prostoru udělat chybu, prostoru dorůstat do podoby Boží skrze Jeho milost. Pravdou je, že snášenlivost potřebujeme úplně všichni, protože všichni děláme chyby. Když odpustíme, napodobujeme tím našeho nebeského Otce a stáváme se nositeli Jeho milosti, která dává našemu partneru sílu se změnit. Řeceno slovy spisovatele **C. S. Lewise**:

„Být křesťan znamená odpouštět neodpustitelné, protože i Bůh odpustil neodpustitelné vám. Je to těžké. Možná není až tak těžké odpustit jedno zranění. Odpouštět však každodenně neustálé provokace, odpouštět panovačné tchyni, agresivnímu manželovi, otravné manželce, sobecké dceři, synovi podvodníkovi ... Jak jen to zvládnout? Myslím si, že jediné tak, že budeme pamatovat na to, kde se nacházíme, a tím, že naše slova pronesená v modlitbě budeme myslet vážně. V modlitbě, kdy řekneme: „A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme těm, co se provinili proti nám“. Nám je nabídnuto odpuštění bez podmínek. Odmítnout je znamená odmítnout Boží milost. Neexistují žádné výjimky a Bůh vždy myslí vážně, co říká.“⁹

V jakých oblastech potřebujete, aby vám partner dal prostor a nabídl snášenlivost? Kde potřebujete prostor k činění chyby a k růstu do zbožného charakteru?

Vyjmenujte tři oblasti, kterých jste si vědomi a na kterých pracujete.

Vyjmenujte tři oblasti, ve kterých potřebuje vaši snášenlivost váš partner. Nabízíte mu ji? Jestliže ne, proč?

Co říká Bůh, že se stane, pokud se rozhodnete držet si prohrěšek svého partnera? Pozorně si přečtěte Matouše 6,14-15; 18,21-35; Marka 11,25 a запиšte si, co vám Duch Svatý ukáže.

Boží odpuštění *nezná hranice*! Jestliže máte problémy odpustit svému partneru, udělejte si čas a podívejte se zpátky na svůj život. Jakým způsobem jste se prohrěšili proti Bohu svými myšlenkami, slovy či skutky? Když si uvědomíte hloubku svého vlastního hříchu a nesnesitelnou bolest, kterou Ježíš zakusil, aby za něj zaplatil, obměkčí Duch Svatý vaše srdce a dá vám milost k odpuštění.

Modlitba pokání a uvolnění

„Pane, odpust' mi to, že jsem si držel prohřešky svého partnera. Už si nechci zaznamenávat seznam jeho chyb a prohřešků. Ty jsi mi odpustil mé hříchy a už si mi je nikdy nepřipomenul. Dej mi sílu a touhu jednat také tak. Uvolňuji svého partnera a odevzdávám ho/ji do Tvých rukou. Vlij svou lásku a milost do našeho srdce. Pomoz mi ho/ji upřímně milovat a poskytnout mu/jí prostor k činění chyb a růstu. Žehnám mu/jí zdravím, moudrostí, pokojem, radostí, láskou, přízní, jistotou, zjevením Tvého Slova a úžasným, důvěrným vztahem s Tebou. Děkuji Ti, Otče, za uzdravení našeho manželství.

Ve jménu Ježíš, amen.

Dovolte Duchu Svatému, aby do vás skrze čas strávený v Jeho přítomnosti a skrze rozjímání nad těmito verši vnesl svou láskyplnou, odpouštějící přirozenost: 1. Korintským 13; Římanům 5,5; Efezským 3,16-19; 1. Petrův 3,8-9.

Ztišení, den třetí

JDE HLAVNĚ O POHLED

*Konečně, bratři, přemýšlejte /upněte své myšlenky
– dosl. překlad z angl. jazyka; pozn. překladatele/
o všem tom, co je pravdivé, ušlechtilé, spravedlivé,
čisté, milé, co má dobrou pověst, jestli je nějaká
ctnost a jestli je nějaká chvála.
– Filipským 4,8*

Když přemýšlíte o svém partneru, na co se zaměřujete? Jestliže své myšlenky upínáte na jeho chyby a selhání, problém se ve vašem manželství bude zvětšovat. Na druhou stranu pokud se však zaměřujete na věci, za které můžete být vděční, uvidíte váš vztah v úplně novém světle! Ve vašem manželství, jako ostatně ve všem, jde hlavně o pohled.

Brýle, skrze které se na svého partnera díváte, přímo ovlivní váš vztah. Jak se celkově ke svému partneru chováte? Zamyslete se na druh slov, skutků a postojů, jež jsou pro vás typické.

Modlete se a poproste Boha, aby vám zjevil vaše opravdové chování. Co vám ukazuje? O co vás žádá, abyste změnili s Jeho pomocí?

Chcete nový pohled na hodnotu svého partnera? Pečlivě rozjímejte o verši z Filipským 4,8. Pak si запиšte deset nejlepších věcí (vlastností, kvalit, obdarování), které u svého partnera vidíte a za které můžete Bohu poděkovat.

Dalších třicet dnů pokračujte a dopisujte si další věci do seznamu. Rozhodněte se vyjádřit opravdovou vděčnost za tyto vlastnosti také svému partnerovi.

Strach nám zamlžuje vizi. Snaží se naši pozornost udržet na tom, co se zdá být na našem partnerovi, na nás nebo na naší situaci špatné. V mnoha ohledech je strach falešným důkazem zdánlivé skutečnosti. Čeho se ohledně svého vztahu nejvíce obáváte? Poproste Pána, aby vám to ukázal.

Procedte tyto obavy skrze filtr Filipským 4,8. Jsou pravdivé, správné nebo dobré? Jsou čisté a milé? Můžete za ně vzdát chválu Bohu? Cokoli, co touto zkouškou neprojde, je potřeba odhodit pryč a nahradit pravdou.

Mnohokrát se stává, že náš současný strach či obava pochází ze zklamání a zranění minulosti. Protože se bojíme, abychom nebyli opět zraněni, nevědomky se snažíme přimět svého partnera, aby zaplatil za chyby našich rodičů, předchozích známostí či bývalých partnerů.

Zastavte se a modlete: „Duchu Svatý, jak se tyto obavy zformovaly? Na čem se zakládají? Jak ti mohu důvěřovat více, aby z mého života odešly? Ztište se a naslouchejte. Co vám ukazuje?“

Ztišení, den čtvrtý

SVOBODA OD RODINNÝCH PROKLETÍ

*Kristus nás vykoupil z prokletí ... tím,
že se stal za nás prokletím ...*
– Galatským 3,13

Bůh chce ve vaší rodině udělat něco zbrusu nového! Říká: „Hle, činím novou věc a už vzchází, což to nevíte? Ano, učiním v pustině cestu, v pusté krajině řeku.“ (Izajáš 43,19)
Jak říká **Joyce Meyer**:

„Ježíš přišel, aby otevřel brány vězení a osvobodil zajaté. ... Možná jste prožili mizernou minulost, možná se i momentálně nacházíte v situaci, která je velmi negativní a depresivní. Možná čelíte okolnostem, které jsou tak zlé, že si říkáte, že nemáte žádný důvod k naději. Směle vám však říkám: „Vaši budoucnost neovlivní vaše minulost ani vaše současnost!“
Získejte nové smýšlení. Věřte, že s Bohem je všechno možné.“¹⁰

(Lukáš 18,27)

Kristus zaplatit, aby vás, vašeho partnera i vaše děti vysvobodil z každého prokletí, které kdy kolovalo ve vaší krevní linii. Vše, co musíte udělat, je prosadit si Jeho vítězství. Ztište se před Pánem a modlete se: „Duchu Svatý, jaké prokletí bezbožného chování koluje v mé krvi? V krvi mého partnera? Prosím tě, ukaž nám, s čím jednat a jak zakoušet opravdovou svobodu.“

Jakmile vám Duch Svatý ukáže příslušná prokletí, odevzdejte je Bohu. Použijte modlitbu, kterou jsme uvedli v této kapitole, a důvěřujte Mu, že vaše pouta rozlomí a dá vám vítězství.

Někdy my sami nevědomě dáváme problémům, jež naši rodinu sužují, život tím, že uděláme přísahu nebo slib. Když vyslovíme slib, kolem našeho srdce povstává hradba. Tyto sliby nás mají ochránit od dalšího zranění, ale ve skutečnosti jsou nám vězením a způsobují jen větší bolest.

a byls řečmi svých úst chycen, řečmi svých úst /
slibem svých úst – dosl. překlad z angl. jazyka; pozn.
překladatele/ byls polapen.

– Přísloví 6,2

Modlete se: „Duchu Svatý, dal jsem sám sobě nějaký slib? Jestliže ano, jaký?“ Ztište se a naslouchejte. Čiňte pokání z každého slibu, který vám Bůh ukáže, a požádejte Ho, aby vás vysvobodil z každé obavy a každého strachu.

Mluvíme zde o slibech a přísahách učiněných pod vlivem strachu. Strachu z toho, že mě opět někdo zraní. Mnohokrát si řeknete něco takového: „Nikdy už nedovolím žádnému člověku, aby Jestliže mě manžel/manželka (podvede, uhodí, atd.), tak potom“ Jestliže jste si takové sliby dali ať už nahlas či jen pro sebe, čiňte pokání. Poproste Boha, aby vám pomohl důvěřovat Mu v tom, že vás ochrání a ubrání.

Žádný nástroj vytvořený proti tobě neuspěje a každý jazyk, který povstane proti tobě na soudu, usvědčíš z viny. Toto je dědictví Hospodinových otroků, jejich spravedlnost ode mne, je Hospodinův výrok.

– Izajáš 54,17

Díky vztahu s Ježíšem Kristem jste osvobozeni z každého prokletí a stali jste se dědici každého duchovního požehnání (viz Efezským 1,3). Pozorně si přečtěte následující verše a uvědomte si, jaká požehnání jsou vám i vaší rodině v Kristu dostupná: Matouš 11,28; Lukáš 10,19; 11,13; Jan 4,14; 7,38-39; 14,27; 15,11; 1. Korintským 1,30; 2. Korintským 5,21; 2.Petrův 1,3-4.

Co ještě vám Duch Svatý v těchto verších ukazuje?

Ztišení, den pátý

ZVLÁDNOUT SVÁ OČEKÁVÁNÍ

... Bůh sám řekl: „Žádným způsobem tě nezklamu ani se tě nevzdám ani tě nenechám bez opory. Nikdy, nikdy, nikdy tě žádným způsobem nenechám bezmocného ani se tě nezřeknu či tě nezklamu. (Tím si buď jistý!) Nikdy v žádném případě! – Židům 13,5 (Rozšířený překlad Bible v angl. Jazyce)

Očekávání. Je to „velmi silné přesvědčení, že se něco stane v budoucnosti.“¹¹ Když od lidí něco očekáváme, jsme velmi silně přesvědčeni o tom, jak budou úspěšní a dobří, obzvláště co se týká jejich vztahu k nám. Všeobecně máme největší očekávání od těch, kteří jsou nám nejbliž, specificky od svých partnerů. Spisovatel a mluvčí **Patrick M. Morley** vysvětluje:

„Všichni si s sebou do manželství přinášíme očekávání. Různá, často nereálná očekávání. Tato očekávání se zakládají 1/ na naší představě o manželství a 2/ na našich nenaplněných potřebách. Každý máme ve své mysli představu o tom, jak má vypadat dokonalé manželství. Tuto představu jsme možná přijali od svých rodičů, z toho, co říkali a dělali, z rodinných tradic nebo od našich předků, od rodičů našich přátel, z televize, knih, od filmových hvězd či jiných hrdinů.“¹²

Nereálná očekávání se mohou objevovat v každé oblasti manželství. Jsou to věci týkající se peněz, komunikace, domácích prací, výchovy dětí, vztahů s přáteli, oblasti sexu – cokoli, co vyjmenujete.

Zamyslete se a modlete se: „Pane, mám nereálná očekávání od svého manželství? Pokud ano, co je to?

Co vám Duch Svatý ukazuje? Zapište si to spolu se vším, k čemu vás vede, abyste udělali.

Jak můžete změnit nereálná očekávání v reálná? **Patrick Morley** dále pokračuje:

„Musíme se naučit dávat, aniž bychom cokoli očekávali nazpátek. Musíme se naučit komunikovat o svých očekáváních s naším partnerem. A pak musíme naslouchat, abychom zjistili, zda si on myslí, že jsou naše očekávání reálná.“¹³

Zeptejte se svého partnera: „Myslíš si, že mám od tebe nějaká nereálná očekávání? Pokud ano, která to jsou?“ Respektujte ho a naslouchejte bez přerušování. Zapište si, co vám řekne.

Pokud máte od svého partnera nereálná očekávání, udělejte si čas na upřímnou omluvu za to, že jste na něj činili nátlak. Modlete se a poproste Boha, aby do vašeho manželství přinesl uzdravení a v obou dvou začal budovat reálná očekávání.

Vaše očekávání by měla nakonec vycházet z Božích příslibů a Jeho Slova. On je věrný a neselže. Modlete se: „Pane, přenáším na svého partnera nějaká očekávání, že naplní mé potřeby, které však můžeš naplnit jen Ty?

Pokud ano, prosím, ukaž mi to. Dej mi svou milost
důvěřovat Ti v těchto potřebách." Ztište se a naslouchajte.

Co vám Duch Svatý ukazuje?

OTÁZKY K DISKUZI

Jestliže tuto knihu používáte jako součást série vyučování na téma Příběh manželství, pak prosím zhlédněte video-záznam, část 3.

- 1| Neshody jsou v manželství nevyhnutelné, rozdíl však je v tom, jak s nimi jednáme. Zamyslete se. Manžel a manželka jsou dva odlišní lidé a postupně se z nich stává jedno. Každý je naprosto jedinečný. Důsledkem toho je, že každý z nich přemýšlí, dedukuje a prožívá jinak. To, jak pohlíží na lidi, situace a příležitosti, je také jiné. Už vás to někdy napadlo? Jak vám porozumění jedinečnosti vašeho partnera pomáhá vážit si ho a uvidět ho v novém, pozitivním světle?

- 2| Skrze Krista je odpuštění dostupné všem, kdo o něj požádají. Co kdybyste ale požádali Boha o odpuštění něčeho, o čem by prohlásil: „No, nevím, jestli ti chci odpustit. Stejně to zase uděláš znovu. Nejdřív chci vidět, že se dokážeš změnit.“ Jak byste se po této odpovědi cítili? Řekli jste někdy něco podobného nebo mysleli jste si něco takového, když vás váš partner poprosil o odpuštění? Jak se asi cítil?

- 3| Boží odpuštění není odměnou za upravené chování. Je to Jeho vyjádření důvěry. Zamyslete se. Jak vám Boží bezpodmínečná láska a odpuštění dává sílu ke změně? Jaké postoje vůči svému partnerovi týkající se odpuštění byste měli přijmout ve světle tohoto poznání? Co to pro něj bude znamenat? „Odpuštění je jediný způsob, jak rozbít bludný kruh hanby a bolesti ve vztahu ... Nevyřeší všechny otázky hanby a spravedlnosti ... Ale umožní vztahu, aby začal znovu od začátku.“

- Philip Yancey¹⁴

- 4| Strach je duchovní síla, která je v přímé opozici Boží lásky a ochraně v našem životě. Pokud není rozpoznán a nejedná se s ním, ochromí nás a zabrání manželství dorůst do velkoleposti. Manželé, jaké obavy mají muži ve vztahu se svými ženami? Manželky, jakým obavám čelí ženy ve vztahu se svým mužem? Jaké konkrétní kroky jste objevili, abyste je mohli překonat?

Obavy, kterým čelí manželé	Obavy, kterým čelí manželky

- 5| Nereálná očekávání v manželství jsou úrodnou půdou pro urážku, frustraci a zklamání. Nepřítel záludně používá zábavní průmysl a média, aby v nás vyvolal nepraktický pohled na našeho partnera a zasel do nás semínka nespokojenosti. Zastavte se a přemýšlejte. Jak filmy, hudba, televizní show, časopisy, knihy a internet ovlivňují váš pohled na vašeho partnera a manželství? Jaké praktické kroky můžete učinit, abyste ochránili své srdce a svou mysl před nereálnými očekáváními?

Pro vedoucí: Podělte se o Filipským 4,8 a vysvětlete, že je to zkouška toho, co je pro nás v médiích přijatelné.

Nebot' jak člověk o sobě přemýšlí ve svém srdci, takový je ...

- Přísloví 23,7 (doslovný překlad z angličtiny; pozn. překladatele)

- 6| Setkali jste se se situací, kdy by se vás snažili ovládat příbuzní? Aniž byste kohokoli jmenovali, podělte

se o jednu takovou situaci. Pokud jste dokázali tuto výzvu překonat, vysvětlete, jak vám v ní Bůh pomohl. Jestliže s ní stále ještě jednáte, poproste vaši skupinku, aby se za vás modlila a poprosila o Boží milost a sílu zvládnout ji správně.

SHRNUTÍ KAPITOLY

- Uklizení paluby vašeho manželství vám umožní jít dál do velikosti, kterou pro vás Bůh zamýšlel.
- Odpouštění je skutek osvobození pro oba, toho, kdo ublížil, i toho, jemuž bylo ublíženo. Díky Boží milosti můžeme odpouštět druhým svobodně a bez omezení a můžeme také přijmout Boží odpouštění.
- Naše partnery nemůžeme změnit. To může udělat jen Bůh. My ale můžeme spolupracovat s Ním a dovolit Mu, aby nás měnil.
- Postoj vděčnosti za vašeho partnera vám otevře srdce, abyste mohli milovat, odpustit a dávat mu Boží lásku, abyste oba dva mohli růst a změnit se.
- Když se rozhodnete odpustit, získá tím každý ve vaší rodině, protože láska působí růst.
- Zakoušení Boží lásky odhaluje a vyhání z našeho života strach. Když dovolíme, aby Jeho láska pracovala v nás a skrze nás, pomůže to zničit strach, který má náš partner, a překryje to naše chyby a selhání.
- Než můžete začít budovat nové dědictví, musíte se postavit prokletím, která vaši rodinu už léta sužují. Díky dokončenému dílu Ježíše Krista je každé prokletí zničeno!
- Ať je stav vašeho manželství jakýkoli, Bůh je může změnit, protože je do něj zapojen. Pro Něj není nic nemožné!

Nezapomeňte, že vám Bůh daroval dnešek
a že rozhodnutí, která učiníte
dnes, ovlivní váš
zítrěk, ne včerejšek.

- John Bevere, *Příběh manželství*

„...zaměřte svou pozornost na Boha.
Budete pak proměněni zevnitř navenek.“

- John Bevere, *Duch Svatý, Seznámení*

Boží Slovo má moc ozářit
naši cestu a odklidit trosky,
jež naši stezku zatarasily,
abychom po ní mohli kráčet dál.

- Lisa Bevereová, *Děvčata ve zbrani:
Jak hrdinně nést svůj kříž*

■ ■ Když jste přijali Ježíše Krista jako svého
Pána, musíte Jej nadále následovat.

Ať jsou v NĚm vaše kořeny zapuštěny hluboko ,

a ať je váš život **zbudován**
na NĚm. (Koloským 2,6; překlad NLT)

- John Bevere, *Dobré nebo Boží?*:

Proč dobré bez Boha nestačí

Jestliže my, [křesťané], nepřineseme Boží
pravdu a světlo
tomuto světu, neudělá to nikdo.

- John Bevere, *Duch Svátý: Seznámení*

Více informací na @ CloudLibrary.org

KAPITOLA ČTVRTÁ

Povstaň a začni stavět

Ježíš si je zavolal a řekl: „Víte, že vládci národů panují nad nimi a velcí nad nimi vykonávají svou svrchovanou moc. Mezi vámi tomu tak nebude; ale kdo by se chtěl mezi vámi stát velkým, bude vaším služebníkem; a kdo by chtěl být mezi vámi první, bude vaším otrokem. Stejně jako Syn člověka nepřišel, aby si nechal posloužit, ale aby posloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“

– Matouš 20,25-28

Den první

Existuje jen jeden efektivní způsob, jak budovat zdravé manželství. Pro mnohé z nás je to skryté kvůli své jednoduchosti. Musíme vás nyní varovat, že tento způsob není plný vzrušení a zcela jistě není ani snadný. Je to však jediný způsob, jak porozumět naplnění, záměru a lásce, po které toužíme ve svém manželství. Jste připraveni dozvědět se to velké tajemství? Je to sloužit. Jediný způsob, kterým můžete rozvíjet své manželství, je vydat celý svůj život službě svému partneru.

Prosím, zkuste nyní překonat nutkání tuto knihu odložit stranou nebo přeskočit tuto kapitolu. Víme, že pojem služba a sloužit obvykle nevyvolává velké nadšení. S mnohem větší pravděpodobností v lidech vzbudí zdrženlivé pocity

nebo úděs. Máme tendenci couvat při myšlence, že jsme podřízeni zájmům, touhám a plánům někoho jiného. Přesto se Ježíš, Syn Boží a Král králů rozhodl stát se služebníkem, když usiloval o to, co pro nás všechny bude nejlepší. Největší zájem měl o to, aby se nám dobře dařilo. Vzdal se místa autority, které mu podle spravedlnosti patřilo, odmítl své výsady a rozhodl se stát se mostem, který překlenul propast mezi Bohem a lidmi. Poté, co našel způsob, jak nás usmířit s Bohem, nachází zalíbení v naplňování našich nejhlubších snů, tužeb a radostí tím, že nám dává sílu žít neobyčejný život a stávat se podobnými Jemu. Ve chvíli, kdy se Ježíš vzdal svého života, nabídl nám život hojný. Tento nevídaný způsob služby bez hranic a omezení se nyní stal standardem pro naše vztahy, obzvláště pak pro manželství.

Nyní, když jste již uklidili palubu, máte příležitost vystavět manželství svých snů. Jediný způsob, kterým však svůj sen o manželství (ony božsky inspirované stavební plány pro blaho) uskutečníte je, pokud za ně vyměníte svůj život. V Božím království člověku zůstává pouze to, co svobodně ztratí. Radost, láska a naplnění, po kterých v manželství toužíte, přijdou, jedině pokud obětujete snahu získat pro sebe to nejlepší ve prospěch svého partnera.

Všimli jste si už někdy, že křesťané, kteří se cítí nejubožeji, jsou ti, kteří se celý život snaží uspokojit sami sebe? Ti nejubožejší ze všech jsou lidé, kteří nikdy nic neudělají pro druhé. Je to proto, že do nás byla v Kristu vetkána Ježíšova DNA, jež obsahuje sloužení. Ježíš byl tím největším služebníkem. Když odmítneme přijmout svou identitu v NĚm, což samozřejmě zahrnuje kromě dalších věcí i život služebníka, sami se oddělujeme od Jeho proměňující moci. Jeho moc je k budování zbožného života i manželství nezbytná. Získat ji můžeme jedině, pokud žijeme tak, jak žil On. Pokud nesloužíme, nemůže vystavět manželství, po kterém toužíme.

Stát se nejmenším

Během svého posledního jídla s učedníky vyprávěl Ježíš svým nejbližším přátelům o tom, že je jeho smrt nevyhnutelná a že bude brzy zrazen. Jak na to reagovali? Nejprve zuřivě protestovali, že by Ježíše nikdy nezradili. Poté se rychle přesunuli k hádce o to, kdo je mezi nimi největší.

Jak je to absurdní! Ježíš s nimi sdílel podrobnosti své blízké smrti a jedině, co Jeho nejbližší přátelé dokázali, bylo hádat se o to, kdo je nejdůležitější. Podívejte se, jak Pán Ježíš reagoval na jejich pošetilost:

Avšak ne tak vy; kdo je mezi vámi největší, buď jako ten nejmenší, a kdo je vedoucí, buď jako ten, který slouží. Neboť kdo je větší: ten, který je u stolu, či ten, kdo obsluhuje? Zdali ne ten, který je u stolu? Já však jsem mezi vámi jako ten, který slouží.

(Lukáš 22,26-27)

Ježíšova slova učedníky pravděpodobně zasáhla jako dělová koule. Zcela jasně dali najevo, že všichni toužili být největším. A On jim nyní říkal, že být největší znamená být největší služebník.

Ježíš však neskončil u pouhých slov. Udělal něco, co Jeho učedníky ještě více překvapilo a zmátlo. Bible říká:

Ježíš, vědom si toho, že mu Otec dal všechno do rukou a že od Boha vyšel a k Bohu odchází, vstal od večere a odložil své šaty, vzal lněné plátno a přepásal se. Potom nalil do umyvadla vodu a začal učedníkům umývat nohy a utírat je plátnem, kterým byl přepásán.

(Jan 13,3-5)

Co je na této pasáži naprosto úžasné, je důvod, proč Ježíš učedníkům nohy umýval. Odpověď nalezneme, pokud si pozorně všimneme několika slov. Ježíš, vědom si toho vstal ... a Ježíš měl veškeru autoritu nade vším, proto se pokořil a přijal zodpovědnost poníženého služebníka. Ježíš se nepral s falešnou pokorou. Bylo zřejmé, že si je vědom svého postavení a moci. Místo aby se však svou neskonalou autoritou chlubil, stavěl ji na odiv a zneužil ji, použil své postavení jako základ pro skutek služby nepochopitelných rozměrů.

V prvním století našeho letopočtu nebyly silnice asfaltové a podél silnic se nenacházela obchodní centra, kde by si lidé mohli koupit pár „adidasek“. Nosili sandály (nebo chodili úplně bosí), takže byly jejich nohy vystaveny velkému množství prachu a zvířecích výkalů. Myslím, že můžeme s klidným svědomím říct, že v tomto prostředí běžné špinavé, smrdící nohy jsou našemu modernímu prostředí na míle vzdálené a celý obraz tak ztratil na váze.

Právě kvůli tomu problému se špinavýma nohama bylo v té době mnoho služebníků či otroků, kteří umývali nohy svému pánu a jeho hostům. V bohaté domácnosti bylo potřeba zajistit mnoho zodpovědností, jako například postarat se o stáje, připravovat jídlo, uklízet pokoje. Služba umývání nohou patřila vždy tomu nejnižšímu služebníku. V některých kruzích to zašlo až tak daleko, že tuto ohavnou práci vykonávaly služebné, a to ty, které nebyly považovány za „hodné“ dělat cokoli jiného, proto měly tuto ponižující a odpornou službu.

Ježíš se rozhodl vykonat nejzákladnější skutek služby. Proč? Potřeboval, aby Jeho učedníci pochopili, jak důležitá byla tato lekce o sloužení. Dokonce si sundal plášť, symbol Jeho postavení učitele, a omotal si lněné plátno (ručník)

kolem pasu, což bylo znamení otroka. Pamatujte na to, že toto všechno Ježíš udělal lidem, kteří jej měli záhy zradit, zříct se Ho a utéct od Něj.

Když jim umyl nohy a vzal si své šaty, opět zaujal místo u stolu a řekl jim: „Chápete, co jsem vám učinil? Vy mne nazýváte Učitelem a Pánem a dobře pravíte; jsem jím. Jestliže tedy já, Pán a Učitel, jsem vám umyl nohy, i vy si máte navzájem umývat nohy. Dal jsem vám příklad, abyste i vy činili, co jsem já učinil vám. Amen, amen, pravím vám, otrok není větší než jeho pán, ani apoštol větší než ten, kdo ho poslal. Jestliže toto víte, jste blahoslavení, budete-li to činit.

(Jan 13,12-17)

Poté, co svým učedníkům umyl nohy, si Ježíš plášť opět oblékl. Znovu přijal roli učitele a dokončil svou lekci, na kterou učedníci nikdy nezapomenou. Věčná pravidla z ní plynoucí lze shrnout takto:

1. Jsem váš Pán a Učitel a jsem vaším jediným vzorem.
2. Protože jsem dobrovolně učinil tento ponižující skutek, ani vy nepokládejte žádný skutek služby za takový, který je pod vaši úroveň.
3. Jsem váš Pán a Mistr, jsem větší než vy a přesto jsem ochoten vám posloužit jako ten nejméně důležitý služebník.
4. Žehnám těm, kteří následují Mého příkladu vedení pomocí sloužení lidem.

Povoláný sloužit

Ježíš řekl, že pokud budeme následovat Jeho příklad, budeme požehnání. To znamená, že požehnání spočine na našem manželství, když budeme napodobovat způsob, kterým sloužil On, a budeme takto sloužit svým partnerům.

Nenavrhujeme teď, abyste napodobovali Ježíše tím, že si ustanovíte každodenní rituál umývání nohou. Chceme zdůraznit, že jde o to začít sloužit podle tohoto vzoru v našem životě. V manželství budeme Jeho příklad napodobovat nejlépe, když použijeme svou individuální roli jako stupínek pro službu. Pavel napsal:

... nic nedělejte ze soupeření ani z ješitnosti, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe. ... *Mějte tedy v sobě to smýšlení, které bylo i v Kristu Ježíši.*

(Filipským 2,3; 5)

Jaké smýšlení bylo v Kristu? Rozhodl se, že se stane služebníkem, který zájmy ostatních vyzvedl nad ty své vlastní. Dovedl to až do krajnosti tím, že zemřel za ty, jež miloval. Většina z nás nikdy nebude muset učinit tuto krajní oběť za našeho partnera, ale byli jsme povoláni zříct se kvůli němu své sobeckosti a zaměření na sebe.

Jestliže je tedy sloužení tak skvělé a přináší Boží požehnání, proč je nepraktikuje více lidí? Problém je v naší padlé přirozenosti, která neustále bojuje proti cestám Božího Ducha, a nabádá nás, abychom usilovali o své vlastní zájmy a cíle. Naše tělo vyžaduje, abychom naplňovali jeho touhy, a trvá na tom, abychom vyplnili všechny jeho žádosti. Nehledě na to, jak moc jej budeme krmit, lidská přirozenost chce stále víc a víc.

Hříšná přirozenost vždy neustále prosazuje sobeckost a nespokojenost, zatímco Boží Duch přináší nesobeckost a nabízí trvalé uspokojení. Každou minutu se rozhodujeme, zda se necháme vést Božím Duchem nebo neuspokojitelnou touhou svého těla:

Tělo žádá proti Duchu a Duch proti tělu, neboť stojí navzájem proti sobě, abyste nečinili to, co byste chtěli.

(Galatským 5,17)

Ježíš nás z této hříšné přirozenosti vysvobodil proto, abychom byli schopni svobodně se vzdát svého života. Spasení nás neosvobodilo proto, abychom toho více získali. Vysvobodilo nás, abychom toho mohli více dávat! „Byli jste přece povoláni“, píše apoštol Pavel, „do svobody, bratři. Jen aby se vám ta svoboda nestala záminkou pro tělo. Vy však skrze lásku služte jedni druhým.“ (Galatským 5,13).

Získali jsme svobodu, abychom mohli obětovat svůj život. Jestliže žijeme pouze pro sebe, maříme svobodu, kterou máme v Kristu, a stáváme se poddanými svého sobectví a hříchu. Přitom Kristus zemřel, aby nás vysvobodil právě z nich. Pokud se však učíme žít životem služby ostatním, obzvláště svým partnerům, stáváme se podílníky hojného života, který pro nás připravil.

Den druhý

Naplněný Duchem

Když lidé odkazují k pasáži o manželství v Efezským 5, obvykle začínají u 22. verše. Je to ten, kde se manželkám říká, že se mají podřizovat. Pavlova výzva však začíná

mnohem dříve v této kapitole. Abychom plně pochopili, jak má naše manželství zrcadlit vztah mezi Kristem a církví, podívejme se opět na verš 18:

... ale naplňujte se Duchem ...

(Efezským 5,18)

V původním řeckém originálu znamená slovo, které je zde použito jako naplňujte, proces prostupování Duchem jako nepřetržitá zkušenost. Jednou nestačí. Pokud nejsme neustále naplňováni a stimulováni Božím Duchem, budeme naplnění potřeb, které může naplnit jedině Bůh, očekávat od svého partnera. Nehledě na to, jak úžasný váš protějšek je, nikdy nebude moct nahradit Boha. Jestliže očekáváte, že vám váš partner vlije do života smysl a záměr, požehnání, které nabízí jen Bůh, pak zjistíte, že budete zklamaní, v depresi a neschopní projevovat Boží lásku.

Naše manželství bude zrcadlit Krista pouze do té míry, do jaké přivítáme Jeho Ducha ve svém životě. Kristus je základním kamenem našeho spasení, ale Duch Svatý je činitelem proměn. Když dovolíme, aby byl náš život neustále naplňován Duchem, budeme moct zakoušet obnovení mysli a proměnu chování. Bůh říká:

Vysvlékněte toho starého člověka, dřívější přirozenost ... A neustále obnovujte svou mysl /mějte čerstvý mentální a duchovní přístup/, a oblečte si novou přirozenost (obnovené já) stvořenou k Božímu obrazu /jako Bůh/ v opravdové spravedlnosti a svatosti.

(Efezským 4,22-23; AMP)

Snažit se milovat a sloužit jako Kristus bez Božího Ducha je jako kdybychom se snažili získat vodu z hadice, která není připojená ke kohoutku. Hadice sama o sobě vodu nevyprodukuje. Je to pouhé potrubí. Stejně i my dokážeme

své partnery milovat a sloužit jim, jen pokud se chopíme moci, kterou nabízí Duch Svatý.

Dobrá vůle a změna chování jsou důležité, ale nemohou obnovit naši mysl nebo překonat touhy našeho těla. Jedině pokud se chopíme moci Ducha Svatého a necháme se Jím vést, budeme moct zakusit Jeho život proměňující vliv v nás a skrze nás. Vliv, který se projevuje postoji a skutky, jaké měl Kristus, i vůči partnerovi. Jakýkoli pokus upravit své chování bez Ducha Svatého povede k frustraci a klamu.

Dostali jsme bezpočet dopisů od mužů a žen, jejichž manželství bylo zničeno manipulací a panovačností. V mnoha případech tito lidé znali Bibli, chyběla jim však láska a milost Božího Ducha. Důsledkem toho slova, která nás mají osvobozovat, přinášela pouze svázanost, ničila a zostuzovala. S takovým zlem se setkáme vždy, když se do vztahu vlíží sobeckost. Sobeckost pokvete, pokud se neotevřeme práci Ducha Svatého a tím také odmítneme sloužit, což má být naše prvořadá role v manželství.

Po zbytek této kapitoly se spolu budeme dívat na to, jak má sloužení a služba vypadat v kontextu manželství. Náš cíl je nabídnout biblický pohled na to, jak můžeme řídit a budovat svoje manželství skrze sloužení. Proto vás prosíme, abyste tuto kapitolu nepoužili jako povolení odsoudit jakékoli chování vašeho partnera, ať už současné nebo minulé. Raději ji použijte jako základ pro to, abyste oba mohli jít dál.

Tyto koncepty vytváříme na základě přesvědčení, že oba dva, manžel i manželka, chtějí ctít Boží plán pro svůj manželský život a role, které přináší. Víme však, že tomu tak není vždy. Ať už je vaše situace jakákoli, pamatujte, že svého partnera nemůžete změnit. Pokud se o to budete

snažit, budete Bohu jen překážet. Otevřete srdce pro práci Ducha Svatého a dejte Mu prostor, aby mohl ve vašem partnerovi udělat to, co může udělat jedině On sám.

Identita a role

Abychom pochopili roli služebníka, kterou přebíráme v manželství, musíme se vrátit zpět do Edenské zahrady:

Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, stvořil ho k obrazu Božímu, stvořil je muže a ženu.

(1. Mojžíšova 1,27)

Oba dva, muž i žena, nesou Boží podobu a zrcadlí Jeho přirozenost. Muž a žena se odlišují, ale oba dva jsou stejně důležití v tom, jak zrcadlí Boží podobu zde na zemi.

Manžel a manželka jsou role. Jsou to jedinečné role a Bible poskytuje konkrétní náhled na to, co s sebou nesou. Tyto role však nejsou naší identitou. Naše identita vyplývá z toho, jak jsme původně stvořeni. Byli jsme stvořeni, abychom nesli Boží podobu zde na zemi. Tento záměr narušil pád člověka, ale oběť Ježíše Krista jej opět obnovila. Naše spasení v Kristu je první a nejdůležitější změnou identity.

Žádná role manžela, manželky, profesní role, role služebníka, rodiče, přítele nemůže přebít vaši identitu. A protože změna role (například ze svobodného člověka na ženatého) neznamena změnu identity, oba dva, muž i žena, jsou v Božích očích stejně vzácní a hodnotní po svatbě jako byli před ní.

Je smutné, že si mnoho lidí, a zvláště ženy, myslí, že se jejich hodnota po svatbě změní. Ženy mají obavy, že mají-li

být podřízené svému muži, musí se stát druhořadými v důležitosti či rozhodování. Při takovém scénáři se žena, místo aby rostla ve skutcích lásky a sloužení, začíná krčit v otroctví, dokud se úplně neztratí.

Zatímco se ze začátku může zdát, že má manžel z takového působení užitek, není tomu tak. Po pravdě je to tak, že oba dva partneři prohrávají, když se v jejich vztahu usadí sobectví a stane se jednomu životním stylem. Manžel, který nepohlíží na svou manželku jako na rovnocenného partnera, nejenže je okraden o důvěrného spojence, ale také ztrácí největší příležitost k vlastnímu růstu. Muži se dorůstají Krista, když slouží svým ženám tak, jako Kristus slouží církvi. Pamatujte na to, že nám Ježíš ukázal, jak vést skrze sloužení tím, že sloužil těm, jež vedl a miloval.

Láska, respekt a úcta jsou nezbytné pro oba partnery. Na obou dvou záleží, jsou důležití a oba mají sloužit tomu druhému. Takovýto přístup k manželství pomůže obnovit muži i ženě nadvládu nad zemí, Boží dar síly a autority, který nám byl svěřen ve chvíli stvoření.

Nadvláda vs. ovládání

Bůh je požehnal a řekl jim: Plod'te a množte se a naplňte zemi, podmaňte si ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem a nad vším živým, co se na zemi hýbe. Bůh viděl všechno, co učinil, a hle, bylo to velmi dobré.. ...
(1. Mojžíšova 1,28; 31)

Na počátku nebyli muž a žena nepřátelé. Byli důvěrnými spojenci a spolupracovníky. Dva odlišní jedinci spojeni jedním srdcem. Bylo jim svěřeno poslání naplnit zemi

a panovat nad ní. Bůh jim dal příkaz (být plodní a množit se) a nechal je, aby si sami rozhodli o detailech. Dal jim nadvládu.

Nadvláda se často spojuje s pojmem vládnoucí moci, autority nebo kontroly. Popisuje oblast vlivu a také se s ní spojuje vlastnictví moci. Jak jsme zjistili z příběhu o poslední večeři, veškerá autorita, ať už svěřena muži či ženě, byla dána proto, aby člověk mohl sloužit ostatním pro jejich dobro, užitek a růst.

Boj mezi pohlavími začal po pádu člověka. S neustále se prohlubující propastí mezi Bohem a Jeho stvořením se nadvláda změnila v ovládání a manipulaci. Tyto zvrácené verze Bohem vytvořeného silného svazku neustále bojují proti Jeho původnímu plánu a návrhu tohoto překrásného vztahu. Manželství se stalo nástrojem rozdělení místo množení.

Manželství nikdy nemělo být bojem o moc. Bylo stvořeno jako mocná jednota. V manželství se spojí dva lidé s různými silnými stránkami a talenty a pak použijí tyto rozdíly, aby vytvořili příležitost k množení a násobení. Toto vše je součástí Božího plánu o usmíření toho, co se zdá být nesmiřitelné. Ježíš řekl:

„Neboť Syn člověka přišel vyhledat a zachránit, co je ztraceno.“

(Lukáš 19,10)

Mnohokrát přemýšlíme o tomto verši a vidíme v něm pouze popis evangelizačního úsilí. Skrývá se v něm však mnohem více. Ježíš nepřišel jen proto, aby zachránil *ztracené*. Přišel, aby zachránil, co bylo *ztraceno*. Při pádu člověka jsme ztratili své obecenství s Bohem. Také jsme

ztratili otevřenost vůči sobě navzájem ve vztazích. To se týká vztahů mezi bratry, sestrami, rodiči a dětmi i mezi manžely. Ztratili jsme i krásu našeho vztahu s ostatním stvořením.

Ježíšovo spasitelné dílo znamená víc, než jen přežívání, dokud nebudeme v nebi. Přineslo hojnost a obnovení již pro současný život zde na zemi. Díky kříži máme potenciál k obnovení v každém vztahu, jenž utrpěl ztrátu. Což znamená, že můžeme již teď zakoušet uzdravení v manželství. Muži a ženy mohou opět žít jako jedno!

Když jsme jedno v srdci a záměru, pak se množíme, neboť Bůh říká, že kde je jednota, tam přikazuje svá požehnání (viz Žalm 133). Nepřítel naší duše nechce, abychom zakoušeli Boží požehnání, ani abychom se množili. Proto dělá vše, co je v jeho moci, aby zničil naši jednotu. Pokud se vzepřeme podvodu ohledně ovládnutí a přijmeme opravdovou nadvládu, staneme se Božími partnery a uvidíme, jak se děje Jeho vůle zde na zemi.

Nyní se přesuneme k diskuzi týkající se rozdílných rolí, jež muži i ženy v manželství přejímají. Bez pochopení Božího pojetí identity, hodnoty a nadvlády by si člověk mohl snadno chybně myslet, že tyto Bohem ustanovené role upřednostňují jednoho z partnerů před druhým. Protože jsme se již zabývali původním Božím plánem pro manželství a rozebrali si spolu rozdíl mezi identitou a rolí, věříme, že uvidíte, jak jsou role obou partnerů úžasné, hodnotné a důležité! ¹

Den třetí

Manželé: Ctěte své manželky

Stejně muži: žijte se svými ženami podle poznání jako se slabší ženskou nádobou a prokazujte jim úctu jako spoludědičkám milosti života, aby vaše modlitby neměly překážku.

(1. Petrův 3,7)

Úcta náleží oběma. Bible zcela jasně uvádí, že se oba dva partneři mají mít navzájem v úctě. O roli manželky budeme mluvit později. Nyní se zaměříme na roli manžela.

Manželé, vaše manželka není méněcenná oproti vám. Je to vaše spoludědička v Kristu a vy ji máte mít v úctě. Když Petr mluví o tom, že je žena slabší nádobou než vy, mluví o její tělesné síle, ne o jejím potenciálu rozlišovat a rozpoznávat nebo o duchovní síle. Tělesná „slabost“ vaší manželky nezpůsobí, že by byla měla menší hodnotu než vy. Znamená to pouze, že pravděpodobně nebude tak „namakaná“ jako vy. Petrův výrok je výrokem skutečného pozorování, ne vyznáním hodnoty člověka. To je velmi důležité, protože mnohokrát odepíráme službu těm, kteří v našich očích nejsou hodni úcty. Než budete moci položit svůj život za svou manželku, musíte si uvědomit její neuvěřitelnou hodnotu.

O této věci mluvíme přímo, bez okolků, ne protože bychom si snad mysleli, že toužíte svou manželku ponížovat a zanedbávat, ale protože si nemůžeme dovolit nevyjádřit se jasně. Muži a ženy jsou oba stvořeni k obrazu Božímu. Když tedy muži nemají v úctě ženy, nevází si jich a neochraňují je, je obraz našeho Otce zde na zemi zneuctěn.

Na počátku řekl Bůh, že pro muže není správné, aby byl sám (viz 1. Mojžíšova 2,18). Řešením tohoto prvního problému (samoty muže) bylo vytvořit Evu. Ženy jsou Božím řešením, ne druhořadým stvořením. Jste Boží muži a byla vám svěřena příležitost milovat a podpírat svou manželku, investovat do ní a sloužit jí a směle tak ukazovat světu, jenž ztratil správnou cestu, jaké je Boží srdce.

Petr také napsal, že se mají muži ke svým ženám chovat s porozuměním (podle poznání ...). Musíme se snažit porozumět těm, kteří jsou jiní než my. Všichni muži jsou jiní, všechny ženy jsou odlišné. A muži a ženy se velice odlišují! Já (John) nepohrdám Lisou proto, že je jiná, než jsem já. Místo toho si jí vážím a snažím se porozumět tomu, v čem je odlišná.

Můj život by byl neuvěřitelně monotónní a nudný, kdybychom byli s Lisou úplně stejní. Přestože nám naše rozdíly přinesly mnohokrát problémy, nabízejí nám také příležitost, aby byly zjeveny slabosti nás obou, abychom s nimi jednali a byli nakonec posílení. Potřebuji Lisu, abych se mohl změnit. Mám ji v úctě a já i moje rodina přijímáme užitek z toho, že se snažím stále víc poznat, jaká vlastně je.

Nakonec si všimněte, že se v 1. Petrově listu 3,7 píše, že neúcta vůči manželkám se stane překážkou našim modlitbám. Bohu tak záleží na tom, aby se ženám dobře vedlo, že ustanovil, že bude porozumění naší ženě a úcta k ní základním faktorem ovlivňujícím náš modlitební život!

Hlava svazku

*neboť muž je hlavou ženy, jako je Kristus hlavou
církve ...
(Efezským 5,23)*

Tento verš nemluví o nadřazenosti a podřazenosti. Vyjadřuje obraz Krista a Jeho nevěsty, neboť právě toto spojení manželství symbolizuje. Protože je v tomto podobenství manžel připodobněn ke Kristu, přejímá roli vůdce jejich svazku. Má tutéž úžasnou zodpovědnost za vedení skrze službu jako Kristus. Je to proto, aby nevěřící svět viděl přirozenost Ježíše. (A kdybyste se zamysleli nad tím, jak hluboce Kristus svou církev miluje, nemohli byste ani na vteřinku uvěřit, že by Bůh zamýšlel zmenšit význam žen tím, že by je připodobnil ke své nevěstě.)

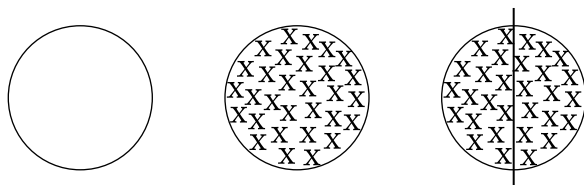
Manžel nezískal autoritu jako hlava svého svazku jen proto, aby rozdupal vše, co jeho žena řekla. Naopak, moudrý manžel nikdy nepohrdne názorem své ženy. Bude si velice dobře vědom, že ona je nezbytná pro proces činění rozhodnutí.

Na začátku našeho manželství jsem se já (John) modlil asi hodinu a půl každý den. Zdálo se mi, že se Lisa, jež pracovala na plný úvazek, modlí příliš málo. Jen ve chvíli, kdy byla ve sprše nebo když řídila auto. Když jsme se na něčem neshodli, dopustil jsem se té chyby, že jsem předpokládal, že protože trávím více času v modlitbách než ona, mohu použít svou autoritu jako hlava rodiny a prosadit svůj názor. Přesto jsem asi z padesáti procent, kdy jsem náš nesouhlas vyřešil tímto způsobem a prosadil si svou, zjistil, že měla pravdu Lisa!

Abych byl upřímný, musím přiznat, že mě to frustrovalo. „Jak je možné, že je její názor tak přesný, přestože já trávím mnohem více času na modlitbách?“, říkal jsem si. Jednoho dne jsem se tedy modlil: „Bože, modlím se hodinu a půl každé ráno. Lisa se modlí možná deset minut v koupelně. Přesto má ve více než polovině našich rozporů pravdu ona.“

Pán mi odpověděl: „Nakresli si kruh.“ Našel jsem list papíru a nakreslil jsem na něj kruh.

„Do celého kruhu nakresli písmeno X“, řekl Bůh. Když jsem měl kruh plný písmen X, pokračoval: „Nyní přes něj nakresli čáru od shora dolů v polovině.“

„Všímáš si,“ řekl Bůh, „že asi polovina písmen je v jedné půlce kruhu a polovina v té druhé? Johnne, když jste byli svobodní, byli jste úplní ve Mně. Byli jste každý jedním kruhem. Když sis však vzal Lisu, stali jste se jedním tělem. Nyní jeden kruh představuje vás oba. Ona je jednou polovinou a ty tou druhou.“

„A víš, co jsou ta písmena X?“, zeptal se mě Bůh. „Jsou to informace, které ode Mne potřebujete, abyste se mohli moudře rozhodovat. Problém je, že ty se rozhoduješ pouze na základě poloviny informací. Musíš se naučit, jak využívat to, co tvé ženě ukážu, abys jako hlava rodiny mohl dělat rozhodnutí na základě všech informací, které vám dám.“

Toto zjevení naprosto proměnilo můj pohled na to, co to znamená být hlavou rodiny. Již netoužím využívat svou

roli k tomu, abych obešel rady Lisy. Těším se z toho, že můžeme mít užitek, když Bůh mluví skrze ni, a raduji se z toho, jak to přispívá k budování naší společné jednoty v rozhodování.

Hlavní služebník

Opět zdůrazňuji, že role muže není ovládání. Ovládání se od vedení naprosto odlišuje. Vedení vyžaduje vznešenost rozhodnutí, zatímco ovládání žádá bez otázek. Aby se muž stal zbožným vedoucím své rodiny, je potřeba, aby pochopil, co to znamená zaujmout postavení autority. Vzpomeňte na slova Ježíše: „vedoucí musí být jako služebník“ (viz Lukáš 22,26). Jako hlava rodiny má být muž tím hlavním služebníkem.

Muž není šéfem, *pro kterého by žena „makala“*. Je vedoucím, který pracuje s ní. Ve skutečnosti je-li moudrý, opakovaně jí bude říkat, že by to bez ní nikdy nezvládl. Já (Lisa) moc ráda slyším, když mi manžel říká, že mě potřebuje. Cítím se tak jedinečná a vím, že mohu doplnit, cokoli mu chybí. A kdybych náhodou nevěděla jak to udělat, udělám vše, co bude v mých silách, abych to zjistila. Když mi říká, že jsem důležitá, tak rozkvétám.²

Manželé, sloužit své ženě neznamená, že jí jednoduše dáte vše, co bude chtít. Znamená to položit svůj život a činit svá rozhodnutí na základě toho, co je pro ni nejlepší. Své partnerky vedeme tak, jak vede Ježíš nás. Je toho mnoho, co pro nás Ježíš dělá, protože ví, že je to pro nás dobré, ale nám se to nelíbí. Nevyhnutelně se také setkáte se situacemi, kdy se dobro vaší ženy bude střetávat s tím, co by ona chtěla. Když budeme následovat Ježíšův vzor, budeme v takových situacích vědět, co je nejlepší, a poznáme, co není nejsnazší nebo nejpoohodlnější. Předpoklad pro rozhodnutí se pro to, co je pro vaši ženu to

nejlepší, však vychází z toho, že ji milujete a máte ji v úctě, jako Kristus miluje a ctí církve.

Poté, co Ježíš umyl svým učedníkům nohy, vyjádřil zcela jasně, že je stále jejich Mistrem, Pánem. Nikdy se nevzdal svého postavení moci. Radikálně však změnil definici záměru moci. Jak ukázal, moc jsme získali, abychom sloužili druhým. Muži, svou autoritu hlavy rodiny máme používat, abychom vytvořili prostředí, které bude našim ženám nejlépe sloužit. Protože jsme hlavou rodiny, je to naše zodpovědnost stát se tím největším služebníkem. Pokud to učiníme, podřídíme se tak svým ženám.

... Podřizujte se jeden druhému v bázni před Kristem.

(Efezským 5,21)

Vzpomínáte na Pavlovo nabádání v Efezským 5,19, abychom se neustále naplňovali Duchem? Pokračuje tím, že vysvětluje, co člověk, jenž je naplněn Duchem, dělá. Zpívá duchovní písně a vzdává díky. Potom ve 21. verši říká: „Podřizujte se jeden druhému...” Toto většinou chápeme jako začátek Pavlovy promluvy o manželství. Ve své knize Význam manželství však **Timothy a Kathy Kellerovi** vysvětlují:

Vanglickém (i českém – pozn. překladatele) překladu Bible je verš 21 samostatnou větou. Čtenářům je tak skryto něco důležitého, na co chtěl Pavel poukázat. V řečtině je totiž verš 21 poslední větou z předcházejícího dlouhého souvětí, ve kterém Pavel popisuje několik znaků člověka, který je naplněn Duchem.“³

A proto, Kellerovi pokračují:

Poslední znak naplnění Duchem se nachází v této poslední větě. Je to ztráta pýchy a sobectví, což člověka vede k pokorné službě druhým.“⁴

V kontextu manželství to znamená, že člověka, jenž žije v moci Ducha (důležitost života v Duchu je zmíněna dříve), bude možné poznat podle toho, že je podřízen svému partnerovi.

Mnoho lidí přisuzuje podřízení výhradně roli manželky. Pavel ale výslovně nabádá oba dva, aby se podřizovali sobě navzájem. Řecké slovo pro *podřízení* v tomto verši je stejné řecké slovo, které je použito, když Pavel později prikazuje manželkám, aby se podřizovaly svému muži. Co se týče struktury autorit v rodině, mají se manželky podřizovat svému muži jako hlavě rodiny. Od mužů se však vyžaduje jiný druh podřízení svým manželkám.

Pavel píše, že bychom se měli podřizovat v bázni před Kristem. Slovo bázeň (úcta v anglickém jazyce; pozn. překladatele) v řečtině je slovo *phobos* a nese v sobě význam úžas budící strach. (Asi jste si všimli, že slovo *phobos* je podobné slovu *fobie*.) Naše slovo úcta nevystihuje původní rukopis. Lepší překlad by byl: „podřizujte se sobě navzájem v úžas budící bázni před Kristem.“

Jednoho dne, kdy jsem se k Lise nechoval pěkně, ke mně promluvil Bůh a řekl mi: „Lisa je v první řadě mojí dcerou. Až pak je tvou manželkou.“ To ve mně vzbudilo bázeň před Bohem!

Manželé, Bůh je všudypřítomný. Dobře ví, jak se svou ženou mluvíte a jak se k ní chováte. Je to Jeho dcera. Vidí až za vaše slova k motivům ve vašem srdci. Vzdáváte Mu čest tím, jak se chováte ke své ženě? Jestliže nectíte svou nevěstu, nectíte ani svého Otce. Pečujte o ni s bázní a chvěním.

Pavel dále pokračuje a vysvětluje, že manžel se manželce podřizuje tím, že za ni pokládá svůj život. Jinými slovy se jí podřizuje tím, že se vydá upřednostňování jejích zájmů před svými.

Muži, milujte své ženy, jako i Kristus miloval církev a sám sebe za ni vydal ...

(Efezským 5,25)

Kristus svého postavení nikdy nevyužil k osobnímu zisku. Použil jej, aby nám dal moc. I my manželé máme stejným způsobem používat své postavení autority k užitku a zmocnění svých manželek. Kristus vydal svůj život, aby oslavil a posvětil svou nevěstu. Jeho největší radostí, a můžeme říct i šťastným koncem, je sláva Jeho nevěsty. Když kráčíte ve stopách Ježíše, nezbývá žádný prostor pro sobectví. Vaše role manžela znamená strávit svůj život tím, že sloužíte své manželce s konečným záměrem, že bude Kristus zjeven nejen jí, ale také světu kolem vás. Když takovýmto způsobem vedete svou ženu, bude pro ni mnohem snazší najít zalíbení v podřízení se vám jako Bohem ustanovené autoritě.

Den čtvrtý

Manželky: Podporujte svého manžela

Manželky, porozumějte svému manželovi a podporujte ho takovým způsobem, jakým ukazujete svou věrnost Kristu. Manžel ženě nabízí vedení takovým způsobem, jakým Kristus vede svou církev. Ne skrze panovačnost, ale skrze ochraňující péči. A jako se církev podřizuje Kristu, jenž ji vede, tak by se měly manželky podřizovat svému manželovi.

(Efezským 5,22-24, The Message)

Určitě si vzpomenete, že Pavel uvedl své pokyny pro manžely a manželky tím, že jim řekl, aby „se podřizovali sobě navzájem v báni před Kristem“ (Efezským 5,21). V dalším verši vše upřesňuje a dodává: „Ženy, podřizujte

se svým mužům jako Pánu“ (verš 22). Mnoho lidí v tomto příkazu vidí prohru žen, ale není tomu tak.

Manželství totiž není o tom, kdo v něm vládne. Manželka sdílí stejnou část rozhodování jako rovnocenný partner svého muže. Nestojí to v protikladu s manželovou vůdcovskou rolí, neboť oba dva, jak manžel tak manželka, mají své jedinečné oblasti autority a vlivu v rámci svého manželství a ve světě, který je obklopuje. Nadvláda říká: „Budu používat svou autoritu a vliv za tebe a ty budeš používat svou autoritu a vliv za mě.“

Když manželka podporuje svého muže, je to z její strany skutek sloužení jemu. Manželky, bylo vám svěřeno srdce vašeho manžela. Největším vyjádřením vaší služby může být to, že jeho srdce ochraňujete skrze promlouvání pravdy v lásce, s úctou a respektem. Naučte se sloužit mu tím, že mu pomůžete vyjádřit, co má na srdci. Namísto přiklonění se k rychlým závěrům pomozte mu vyrůst ve vizi a záměru tím, že pozvednete jeho život na vyšší úroveň skrze komunikaci.

Ženy jsou zranitelné v oblasti fyzické síly. U mužů je často v ohrožení jejich srdce. Žena je opatrovnice mužova srdce stejným způsobem, jako je muž ochráncem a zaopatřovatelem pro každou fyzickou slabost své ženy. Existuje poslání, které by bylo vznešenější, než být ochráncem srdce? ⁵

Když manžel začne sloužit a vydá svůj život za svoji ženu, ona na to reaguje tím, že jej má v úctě jako hlavu jejich svazku. To je její část v tom, jak zjevovat Kristovu lásku tomuto světu. Její úcta, láska a respekt vůči svému muži ukazují, jaké to je nechat se vést Ježíšem. Bůh nežádá ženy, aby se podřídily, protože by byly druhořadé.

Vyzývá je, aby zrcadlily, jaká má být církev. V manželství máme šanci ukázat lidem, jaký by život mohl být, když se necháme vést dobrým, věrným, láskyplným a štědrým Pánem a Spasitelem. Jak je to smutné, když dovolíme, aby toto nepřítel převrátil do opovrhované či politováníhodné role. Tím, že nám Bůh tuto roli dal, nás, své dcery, požádal, abychom dokazovaly, že je důvěryhodný a věrný.

Bůh ví, že učinil ženu silnou a schopnou. Během celé historie si vybíral ženy, aby vedly, soudily, prorokovaly, přimlouvaly se za druhé a dokonce si vybral ženu, aby porodila a vychovala Jeho jediného Syna. Když volá ženy k tomu, aby respektovaly vedení svého muže, neříká jim tím, že jsou slabé nebo méněcenné. V žádném případě. Říká tím: „Vím, že jsi silná a schopná, protože jsi Má dcera. Pro obraz manželství na věčnosti však potřebuji někoho, kdo by ukázal, jaké dobro se nalézá v tom, když se Mně oddá a podřídí. Vstoupíš ochotně do této role a budeš podporou svému muži? Podřídíš se mu takovým způsobem, aby ostatní viděli, že jsem hoden vašeho odevzdání?“

Břemeno vedení

Na rozdíl od Boha manžel není dokonalý. Ne vždy učiní to správné rozhodnutí a ne vždy slouží své ženě tak, jak by měl. To může být zdrojem velké frustrace i pro ženu, která chce mít svého muže v úctě a chce mu být oporou. Během nějaké doby může mít tendenci vzít vše do svých rukou. Přesto může ve skutečnosti odpor vůči manželovu postavení vedoucího, jež se z počátku zdá jako zdroj svobody, přinést pro ženu velkou bolest a zranění v srdci.

Když byl náš prvorozený syn ještě malý, já (Lisa) jsem pracovala dlouho a měla jsem velice náročnou pracovní náplň. Mnohokrát jsem musela práci dokončovat

i o víkendu. V práci jsem musela čelit jak profesionálním, tak osobním výzvám. Zároveň jsem se snažila být dokonalou matkou a manželkou. V té době John procházel obdobím změn. Já jsem se stresovala v práci a neměla čas na syna a John pracoval na částečný úvazek, modlil se, postil, povídal si s přáteli a chodil hrát golf. Cítila jsem neuvěřitelný tlak a ze všeho jsem vinila Johna. Měla jsem pocit, že ve všem musím držet oprotě sama a že mi vyklouzávají z ruky.

Chtěla jsem, aby si John dělal starosti spolu se mnou, on však nechtěl. Když jsem nahlas vyslovila své obavy před ním, jen odpověděl: „Liso, pusť to a odevzdej to Bohu.“

„Nikdy!“, pomyslela jsem si. Pokud se o to všechno nepostarám já, nikdy to nebude hotové.

Vytyčila jsem si úkoly a přitom jsem cítila tlak a nesnesitelný stres.

Jednou večer jsem si ve sprše stěžovala Bohu na svou těžkou situaci. Namítala jsem, že žádné své břemeno nemohu předat Johnovi. Dokonce jsem mu musela pokaždé připomenout, že má vynést koš. Jak bych mu mohla svěřit něco důležitějšího? Zápasila jsem se sebou a ospravedlňovala si, proč se nemohu vzdát toho, že všechno musím mít pod kontrolou a řídit.

„Liso, myslíš si, že je John dobrý vedoucí?“, zeptal se Bůh jemně.

„Ne, nemyslím!“, vyhrkla jsem. „Nevěřím mu!“

„Liso, nemusíš věřit Johnovi. Musíš věřit jen Mně. Nemyslíš si, že si John vede dobře jako hlava této rodiny. Máš pocit, že to dokážeš lépe. Tlak a nepokoj, který prožíváš,

je váha a břemeno z toho, že je někdo hlavou rodiny. Pro tebe je to břemeno, ale John je k tomu zmocněn. Odlož to, Liso.“

Okamžitě jsem porozuměla, odkud pramení mé potíže. Vedení domácnosti, o které jsem se snažila, mě ubíjelo, protože to nebylo postavení, které bych měla zastávat. Pro mého manžela by to zatěžující nebylo, protože ho Bůh pomazal, aby byl hlavou rodiny.

Uvědomila jsem si, jak jsem si zahrávala a bojovala o postavení hlavy v naší rodině. Svého manžela jsem deptala, místo abych jej podpírala a důvěřovala mu. On, na oplátku, rezignoval na své postavení jako hlava a autorita. Všechno jsem to pořádně zpackala.

Naprosto zlomená jsem zastavila sprchu a vzala si ručník. Ihned jsem vyhledala Johna. Byl v naší ložnici. Plakala jsem a omlouvala se mu. „Je mi to moc líto. Ve všem jsem s tebou bojovala“, řekla jsem. „Bála jsem se ti důvěřovat. Jestli chceš, zítra dám výpověď. Chci ze všeho nejvíc, abychom opět byli jedno.“

„Nechci, abys dala výpověď“, odpověděl John. „Nemyslím si, že tvá práce je ten problém. Myslím si ale, že si musíš přestat říkat, že ty jsi naším zdrojem.“

Měl pravdu. Nebyla jsem naším zdrojem. Tím byl Bůh. Protože jsem tuto pravdu spustila z očí, cítila jsem se stresovaná a nebyla jsem svému muži oporou. Povídali jsme si dál a já slíbila Johnovi: „Budu stát za tebou a budu ti oporou. Věřím ti.“

V tu dobu jsem neměla jasnou představu, v čem mu budu oporou a v čem mu vlastně věřím. Věděla jsem, že John potřebuje vědět, že jsem mu oporou mnohem více,

než já potřebovala znát podrobnosti ohledně toho co, kdy, kde a jak. Toužila jsem, aby Bůh vnesl řád do chaosu, který jsem vytvořila. John se mi na oplátku omluvil za to, že nevedl naši rodinu a že se ode mne odtáhl. Uzavřeli jsme spolu smlouvu lásky, opory a vzájemné blízkosti.

Ta noc byla po letech první, kdy jsem dobře spala a opravdu vstala odpočínutá. Jho, které mě svazovalo, bylo pryč.

Kdykoli si neseme něco, co pro nás Bůh nikdy nezamýšlel, bereme na sebe těžké jho, jež nás svazuje. Na druhé straně všechno, k čemu nás Bůh pomazal, na nás spočívá jako mandát, znamení postavení a moci, jež s sebou nese ochranu a zaopatření.

Když jsem na sebe vzala vedení naší rodiny, nesla jsem jho a Johna jsem zbavila jeho mandátu. Byl to zmatek! Ve chvíli, kdy jsem se poddala Bohu a řádu, který ustanovil, bylo mé jho zlomeno a John opět přijal mandát vést naši rodinu. I já jsem byla pokryta tímto mandátem, neboť se rozprostřel, aby pokryl a chránil mě i všechny, kteří byli pod Johnovou ochranou.⁶

Den pátý

Upravte své role

Bible toho ohledně rolí muže a ženy v manželství říká hodně. Je toho také hodně, co ale nezmiňuje. Jako řekl Bůh Adamovi a Evě, že se mají množit a naplnit zemi a podrobnosti nechal už na nich, tak dává Bůh hranice pro manželství, aniž by nás k nim nutil. Nabízí nám návrh

a ukázal nám jak sloužit, ale nezasahuje do každické částečky.

Můžeme to připodobnit k situaci, kdy dostanete obrovský kus země, abyste jej osadili, zastavěli a užívali si ho, jak jen budete chtít. Někteří lidé si budou chtít postavit bazén, jiní si vybudují basketbalové hřiště, a někteří nebudou chtít ani jedno z toho. Podobně je to s manželstvím. Je to „váš dům a váš pozemek“, na kterém můžete stavět a radovat se z něj. Jestliže je v upravování krajiny lepší manželka, nechte ji, ať to udělá. Pokud manžel rád zahradničí, ať zahradničí. Oba dva si budou užívat ovoce, jež přinese služba toho druhého. Nikdo nemá právo říkat, že krajinu může upravovat jen muž a zahradničit může pouze žena. Udělejte, co pro vás funguje, ale vždy mějte na mysli koncept sloužení si navzájem. Details jsou na vás a vašem partneru za vedení Ducha Svatého.

Hlavním zdrojem sporů ohledně sloužení v manželství je skutečnost, kdy očekáváme, že nám bude partner sloužit tím způsobem, kterým my sloužíme jemu. A to se stává málokdy. My jsme se u nás doma vždy smáli, když nám John říkal, že je služebník. Je notoricky znám tím, že se vypaří z kuchyně, jakmile sní oběd, a nechá mě (Lisu) tam samotnou s našimi syny a hromadou špinavého nádobí. Nám tedy nepřipadalo, že by nám sloužil.

Neuvědomili jsme si, že John slouží v jiné sféře. Zatímco jsme uklízeli kuchyň, staral se o finance, účty, poštu, pohledávky. Vzdal se práce, kterou jsme zvládli i bez něj, aby se postaral o to, co bylo potřeba udělat. Věci, které ze všech členů rodiny dělá nejlépe on.

Další příklad nás dovede k něčemu velice důležitému. Je to rozdělení zodpovědností. Nejužitečnější, co můžete v manželství ohledně sloužení si udělat, je rozdělit si, za co bude každý z vás zodpovědný. Když budete vědět, na čem jste se dohodli, prospěje vám to hned dvakrát. Za prvé dobré plnění své role je základem pro sloužení svému partnerovi. Pokud se budete starat o to, co máte na zodpovědnost, poskytne to vašemu partnerovi čas a pokoj. Za druhé pokud víte, za jaké oblasti je váš partner zodpovědný, máte příležitost jít až za hranice svých úkolů a sloužit mu.

Možná jste si všimli, že ani jeden z veršů v Efezským 5 nezmiňuje nic o stereotypch ohledně zájmů nebo dovedností mužů a žen. Nemusíte se nechat dotlačit k rozdělení domácích povinností žádným předsudkem ohledně toho, co je „typické“, „tradiční“ nebo „normální“. Někteří manželé moc rádi vaří. Existují manželky, které se rády starají o auto. Jeden z vás nemá problém pomoci dětem s domácím úkolem, zatímco ten druhý si s nimi raději zahraje venku fotbal.

O finance se může starat ten, kdo s nimi umí lépe zacházet. Takový člověk může sloužit oběma tím, že svému partneru poskytuje peníze na útratu a zároveň se stará, aby se rodina nedostala do dluhů.

Svému partnerovi můžeme také sloužit tím, že se staráme o své tělo a věnujeme čas svému vzhledu. Nenecháme se unášet názory svých přátel na úkor toho, co se líbí našemu protějšku. Můžete sloužit slovy a gesty, stejně jako svými skutky. V manželství je velký prostor a ke službě je mnoho příležitostí.

Užívejte si požehnání

***„Jestliže toto víte, jste blahoslavení,
budete-li to činit.“***

(Jan 13,17)

Přestože sloužení přináší požehnání tomu, komu je slouženo, to největší požehnání padá na toho, kdo slouží.

Když jste uklidili palubu a zapsali si svou vizi, je vaše manželství připraveno stát se překrásným obrazem Boží lásky na zemi. To nejlepší, co můžete udělat, abyste je dobře budovali, je využít každou příležitost ke službě. Budujte se navzájem a sledujte, jak proudí Boží požehnání.

Když jsme my začali budovat jeden druhého, začal Bůh budovat nás. Rozšířil hranice našeho světa a dovolil nám sdílet Jeho lásku a milost s mnoha lidmi kolem nás. Když se budete skrze službu navzájem budovat, Bůh vám přinese příležitosti ke službě těm, na které máte vliv. Jeho úžasným plánem je učinit z vašeho manželství takové mistrovské dílo, že k němu bude přitahován i ten nej cyničtější nevěřící.

Ve službě jde jak o skutek, tak o postoj. Pokaždé, kdy máte příležitost ke službě svému partnerovi, můžete se rozhodnout pro jednu ze tří reakcí: odmítnout a dát přednost sobectví, sloužit z pocitu povinnosti nebo radostně vydat svůj život, protože máte zálibení v budování svého partnera.

Mějte tedy v sobě to smýšlení, které bylo i v Kristu Ježíši. Ačkoli byl ve způsobu Božím, nelpěl na tom, že je roven Bohu, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob otroka ...

(Filipským 2,5-7)

Když si někoho vezmete, v podstatě se upíšete tomu, že mu budete po zbytek života sloužit. Vaše „ano“ bylo ve skutečnosti jen jiná forma vyjádření: „Svůj život vydávám tomu, co je pro tebe nejlepší. Rozhoduji se, že se budu radovat z toho, že svůj život položím za tebe. Tvé sny, touhy a cíle jsou nyní mým nejvyšším zájmem. Chci se naučit, jak s tebou mohu zrcadlit Boží lásku.“

Pokud budete k manželství přistupovat v postavení skutečně pokorného služebníka, budete zakoušet nadpřirozený svazek. Nebude to vždy snadné, ale jestliže budete usilovat o Boží nejlepší a rozhodnete se žít nesobecky, bude váš domov přetékat láskou, radostí, pokojem, štěstím a naplněním. A vy budete pro tento svět odrazem Boží lásky.

Ztišení, den první

TAJEMSTVÍ ÚSPĚCHU

„... Já však jsem mezi vámi jako ten, který slouží.“
– Lukáš 22,27

*... Jen aby se vám ta svoboda nestala záminkou pro
tělo. Vy však skrze lásku služte jedni druhým.*
– Galatským 5,13

„Láska je základem pro manželství. Láska k Bohu a láska k druhému člověku“, píše spisovatel a mluvčí **Dr. Henry Cloud** a **Dr. John Townsend**.

„Vyjadřuje se tím, že usiluje o to nejlepší pro druhou osobu nehledě na to, jestli si to zaslouží či nikoli. Vyvýší toho druhého nad své vlastní sobecké potřeby a touhy. Obětuje, dává a trpí. Snáší zranění a bouře kvůli tomu, aby zachovala uzavřenou smlouvu.“⁷

Usilovat o to nejlepší pro vašeho partnera, vyvýšit jeho potřeby a touhy nad své vlastní a obětavě dávat souhrnem jednu věc: službu. To je tajemství úspěšného manželství.

Zastavte a zamyslete se: Jaké jsou zájmy vašeho partnera? Co mu přináší naplnění? Co ho baví v oblasti odpočinku a jaké má koníčky? Kdy si odpočine, usměje a cítí se šťastný?

Jakým praktickým způsobem ho můžete povzbudit v tom, co ho baví, a jak můžete udělat z jeho zájmů prioritu?

Zeptejte se sebe a Ducha Svatého: „Co mi brání sloužit svému partnerovi? Je ve mně něco konkrétního, co ve mně rozdmýchává sobectví? Je něco, čeho se bojím, pokud se pokořím a budu sloužit?“ Modlete se, aby vám Duch Svatý ukázal, co je ve vašem srdci.

Ježíš je nejvyšší služebník. Jste Boží dítě a přijali jste Jeho DNA. Je to tak! Nesete Jeho duchovní geny, ty, které v sobě nesou službu. Udělejte si chvilku a přemýšlejte o těchto verších:

Žádný, kdo je narozen z Boha, nečiní hřích, protože v něm zůstává Boží símě; a nemůže hřešit, protože se narodil z Boha.

– 1. Jan 3,9

Vždyt' jste se znovu narodili ne z pomíjitelného semene, nýbrž z nepomíjitelného, skrze živé a na věčnost zůstávající slovo Boží.

– 1. Petrův 1,23

Pojďte ke mně všichni, kteří těžce pracujete a jste přetížení, a já vám dám odpočinek. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný v srdci; a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho je příjemné a mé břemeno je lehké.“

– Matouš 11,28-30

Co vám Duch Svatý ukazuje? Jak vás tyto verše povzbuzují a motivují k modlitbě?

Ztišení, den druhý

UPLATŇOVAT NADVLÁDU

*... co je člověk, že na něj pamatuješ ...?
Svěřil jsi mu vládu nad dílem svých rukou, všechno jsi
mu položil pod nohy.
– Žalm 8,5-7*

Nesobeckost a srdce ochotné sloužit jsou součástí našeho dědictví v Kristu. Tyto úžasné vlastnosti našeho nebeského Otce v nás povstávají a stávají se skutečností, když trávíme čas ve vztahu s Ním. Což pak znamená, že náš život i manželství odráží Ježíše služebníka do té míry, do jaké dovolíme Duchu Svatému, aby nás neustále naplňoval.

Zamyslete se a soustředte se na dobu, kdy jste s Pánem začali svůj vztah. Jakým konkrétním způsobem vás Jeho Duch proměnil k lepšímu? Jak proměnil vaše manželství?

Duch Svatý ve vás přebývá a Bůh touží, abyste díky tomu používali nadvládu, kterou vám svěřil. Podle Websterova slovníku z roku 1828 znamená slovo nadvláda „moc vládnutí či ovládání, řídicí moc, kontrolu a použití, nadřazenou autoritu.“⁸

Pozorně si znovu přečtěte definici nadvlády. Nyní se zastavte a přemýšlejte: Kdo nebo co bylo umístěno do sféry vašeho vlivu nebo do vaší péče, abyste to řídili, ovládali, nebo nad tím uplatňovali svou autoritu jako jednotlivci

i jako manželský pár? Jak se vám to v těchto oblastech daří?

Byla nějaká oblast vaší vlády překroucena do něčeho, co vás nyní ovládá a dominuje vám? Jestliže ano, vysvětlete to.

Modlete se a odevzdejte tyto oblasti Duchu Svatému. Poproste Je, aby vám odpustil a dal vám svou milost (moc) a plán, jak opět získat vládu v těchto oblastech.

Jakými praktickými kroky můžete se svým parterem fungovat jako spojenci a ne nepřátelé? Jak můžete lépe uplatňovat svou vládu nad dětmi, svými zdroji, oblastí práce a služby, atd.?

Když jste se svým partnerem jednoho srdce a jedné mysli, můžete se množit. Tam, kde je jednota, přikazuje Bůh své požehnání (viz Žalm133). V jakých oblastech už nějakou dobu nepřítel pracuje a vyvolává mezi vámi rozdělení a svár? Pokořte se a odevzdejte to Bohu.

Pozvěte Jeho Ducha a poproste Jej o jednotu s vaším partnerem. Očekávejte pak Boží požehnání.

Ztišení, den třetí

CTĚTE JEDEN DRUHÉHO JAKO SOBĚ ROVNÉHO

... každá žena ať ctí svého muže.

– Efezským 5,33 (The Message)

To stejné platí pro vás, manžely. Bud'te svým ženám dobrým manželem. Ctěte je, mějte v nich zalíbení

Ve světle nové Boží milosti jste si rovni. Chovejte se tedy ke svým ženám jako k sobě rovným, aby vaše modlitby nezůstávaly prázdné.

– 1. Petrův 3,7 (The Message)

Muži a ženy jsou si v manželství rovni. Manželka není druhořadá pro svého manžela a ani manžel není druhořadý ve srovnání se svou ženou. Tito dva partneři jsou spoludědicové a mají stejný podíl Boží milosti. Jak si můžeme co nejlépe prokazovat jeden druhému úctu jako sobě rovnému? Tím, že se naučíme a budeme žít podle Bohem daných rolí.

Pastor **Jimmy Evans** uvádí:

„Nejdůležitější potřeba člověka v manželství je potřeba úcty. Není zajímavé, že Bůh ženám prikazuje, aby se svému muži podřizovaly jako Pánu? Když má žena *ke svému muži úctu a podřídí se* mu s radostí, naplní tak jeho nejhlubší manželskou potřebu.

Stejně tak když se muž obětavě vydává, aby živil svou manželku a pečoval o ni, naplňuje tak její nejhlubší manželskou potřebu, potřebu bezpečí. Žena potřebuje vůdce, který by ji ochránil a staral se o ni. Když tuto roli plní muž s radostí, vnitřní touhy ženy jsou uspokojeny.“⁹

Muži, vaše manželka je v první řadě Boží dcera a teprve potom je vaší manželkou. Ženy, váš manžel je v první řadě Boží syn a teprve potom je vaším manželem. Našemu nebeskému Otci prokazujeme úctu, prokazujeme-li si ji navzájem jako rovnocenným nositelům Božího obrazu. Pozorně si přečtěte Boží pokyny pro manžele a manželky v této pasáži:

Manželky, porozumějte svému muži a buďte mu oporou takovým způsobem, jakým stojíte za Kristem. Manžel se stará o vedení pro svou ženu tak, jako Kristus vede církev, ne tím, že by jí dominoval, ale tím, že o ni pečuje. A jako se církev poddává Kristu, který ji vede, tak se mají i ženy poddávat svému muži.

Manželé, ve své lásce ke své ženě neznejte hranice, přesně jako Kristus vůči církvi. Je to láska, která se vyznačuje dáváním, ne braním. Kristova láska církev sceluje. Jeho slova v ní vyvolávají krásu. Vše, co dělá a co říká, v ní má vyvolat jen to nejlepší, obléká ji v zářivě bílé hedvábí a ona pak září svatostí. Takovouto láskou mají muži milovat své ženy. A přitom tím prospívají sami sobě, protože v manželství jsou vlastně „jedno“.

Nikdo nezneužívá své vlastní tělo. Ne, krmí je a stará se o ně. Takto se k nám, církvi, chová Kristus, protože jsme částí Jeho těla. A právě proto muž opustí svého otce a svou matku a pečuje o svou manželku. Už nejdou dva, ale stávají se „jedním tělem“.

- Efezským 5,22-31 (The Message)

Co vám Duch Svatý ukazuje ohledně role manžela? Co ohledně role manželky?

Prokazujete svému partnerovi úctu tím, že žijete opravdu podle Bohem daného plánu pro role v manželství? V jakých oblastech máte ještě prostor ke změně?

Modlete se: „Duchu Svatý, co mi zabraňuje prokazovat úctu vůči svému partnerovi? O co kvůli neúctě přicházím? Jaký potenciál u svého partnera přehlížím? Prosím, pomoz mi uvidět jeho nesmírnou hodnotu.“ Ztište se a naslouchejte. Co vám Duch Svatý ukazuje?

Ztišení, den čtvrtý

OBRAZ JEŽÍŠE

*„Proto opustí člověk otce i matku a přilne ke své ženě,
a budou ti dva jedno tělo.“ Toto tajemství je veliké;
vztahují je však na Krista a na církev.*

– Efezským 5,31-32

Bůh navrhl a ustanovil roli manžela a manželky. V nich se nejedná o to, kdo je nadřazený a kdo bude vládnout. Jsou to podobenství založená na vztahu mezi Kristem a církví.

Poté, co jste prostudovali role obou dvou partnerů, manžela i manželky, porovnejte, co jste studovali v této kapitole, s tím, co jste možná slyšeli nebo co jste si dříve mysleli. Bylo v této kapitole něco jiného, než co jste předtím slyšeli nebo o čem jste byli přesvědčeni? Co je pro vás výzvou? Co vás povzbudilo? Co byste chtěli studovat ještě více do hloubky?

Zamyslete se nad rolí manžela. Má vést svou ženu skrze sloužení jako slouží Ježíš. V manželství podává obrázek o vedení, službě a lásce Ježíše. Muži, z čeho jste na své roli nadšení? Je na ní něco, z čeho se cítíte nejistí?

Bůh nikdy nezamýšlel, abyste tuto roli naplňovali ze své vlastní síly. Modlete se: „Duchu Svatý, ty jsi Duch Ježíše Krista. Ty žiješ ve mně. Nauč mě, jak milovat a sloužit, jako to dělal Ježíš. Dej mi milost vést správně, činit správná rozhodnutí a prokazovat své ženě úctu jako své rovnocenné partnerce v našem svazku.“

Ženy, z čeho jste na roli manžela nadšené? Jak můžete roli svého muže prokazovat úctu, abyste do vašeho manželství vnesly jednotu?

Nyní se zamyslete nad rolí manželky. Ochotně vstoupit do role podřízené se a být oporou. Představovat to, jakým způsobem je církev oporou pro Krista a jak je mu podřízena. Ženy, z čeho jste na své roli nadšené? Existuje něco, co by ve vás vyvolávalo pocit méněcennosti? Proč?

Váš hlas, dary a názory jsou velmi cenné a přínosné. Udělejte si chvílku na modlitbu: „Bože, děkuji Ti za to, že mě žádáš, abych na mém životě nesla vzor podřízení Tobě. Nedovolím, aby nic jiného než Tvé Slovo neovlivňovalo pochopení mé identity. Dej mi milost ke sloužení a k tomu, abych byla oporou svému muži. Tak, jak toužím sloužit Tobě.“

Muži, z čeho jste na roli manželky nadšení? Jak můžete roli své ženy prokázat úctu, abyste tak do vašeho manželství přinesli jednotu?

Povídejte si o tom, jak jste odpověděli, se svým protějškem. Pobavte se o vizi jak v manželství upevnit jednotu a zabývejte se každým problémem nebo obavou či nezbytnou úpravou. Jestliže ani jeden z vás nemá obavy nebo pocit nejistoty, podívejte se do Božího Slova. Co říká?

Modlete se tuto modlitbu společně:

„Otče, děkujeme Ti, že každému z nás prokazuješ úctu tím, že jsi nám každému dal nádhernou, důležitou a vzácnou roli v manželství. Pomož nám sloužit si navzájem a být vzorem jednoty, pomoz nám správně se milovat, aby to bylo ke Tvé slávě.

Ve jménu Ježíš, amen.“

Ztišení, den pátý

VYTVOŘIT TÝM

Mějte jeden k druhému stejný ohled. Nepomýšlejte na vysoké věci /nebud'te snobští, namyšlení, arogantní/, ale nechte se vést k obyčejným.

Nebud'te moudří sami podle sebe.

– Římanům 12,16 AMP

Už jste pravděpodobně slyšeli, jak někdo pronesl: „V týmu nejde o jednotlivce.“ Platí to nejen pro sport, ale také v manželství. Vy i váš týmový partner oba hrajete důležitou, potřebnou roli a ani jeden z vás není druhému nadřazený. „Být jiný by v manželství neměl být problém“, vysvětluje **Dr. Henry Cloud** a **Dr. John Townsend**.

„Když má váš partner jiný pohled na věc ohledně výchovy nebo domácnosti než vy, jste tím obohaceni. Váš svět se tak rozšiřuje.“¹⁰

Takže kdo ve vašem manželství hraje svou roli nejlépe? Vždycky bude potřeba, abyste si rozdělili zodpovědnosti. Tyto úkoly se mohou časem měnit. Kdo však je nyní lépe připravený každý úkol vyplnit?

Udělejte si inventuru vašeho týmu. Vytvořte si pro váš domov rozpis. Vypište si nejruznější věci, které je potřeba udělat, a pak vyberte toho nejlepšího pro každou z nich. Některé věci může zcela převzít jeden z partnerů. Jiné úkoly je potřeba dělat společně, přičemž se míra zodpovědnosti může lišit každý den nebo každý týden.

Zde je několik příkladů:

údržba auta
 příprava jídla
 plánování dovolené
 umývání nádobí po jídle
 rozpočet a finance
 vysávání
 placení účtů
 utírání prachu
 praní prádla
 sekání trávy
 dohled nad domácími úkoly dětí
 práce na zahradě
 doprovod dětí do školy, do kroužků, atd.
 potraviny, nákup jídla

Vstoupili jste do manželství již s předem utvořeným názorem ohledně toho, kdo má jaké role zastávat a za jaké úkoly má být zodpovědný? Pokud ano, co to bylo? Přehodnoťte své odpovědi podle výše uvedeného rozpisu. Vidíte oblasti, kde je potřeba udělat změnu?

Nehleďte na stereotypy. Nedovolte, aby o těchto věcech ve vašem manželství rozhodovali ostatní.

Podívejte se znovu na svůj rozpis. Srovnejte jej s rozpisem svého partnera. Společně si promluvte o tom, co jste oba napsali. Potom si napište rozpis zodpovědností, na kterém se dohodnete spolu.

Podívejme, jak vynalézaví umíme být v povzbuzování se v lásce a v pomáhání druhým ...

– Židům 10,24 (The Message)

Jak můžete použít své postoje, slova a skutky, abyste byli pomoci pro svého partnera v tom, co má na zodpovědnost?

OTÁZKY K DISKUZI

Jestliže tuto knihu používáte jako součást série vyučování na téma Příběh manželství, pak prosím zhlédněte video-záznam, část 4.

- 1| Ježíš nám dal skvělý příklad, když přijal nejnižší postavení služebníka a umyl učedníkům nohy (viz Jan 13,1-17). I když je v našem západním světě potřeba umývání nohou irelevantní, potřeba sloužit si navzájem stále přetrvává. Jakými praktickými způsoby můžeme napodobovat Ježíšův příklad a symbolicky tak „umýt nohy“ svému protějšku?
 - 2| Muži, proč je pro vaše manželství důležité, abyste na svou ženu pohlíželi jako na sobě rovnou (viz 1. Petrův 3,7)? Co se stane, pokud ji tak nebudete brát? Ženy, proč je důležité, abyste neodpíraly svému muži v manželství úctu? Co se stane, pokud to uděláte? Jak ve vás tyto odpovědi vyvolávají Boží bázeň a jak vás motivují, abyste žili role, které pro vás stvořil Bůh, Jeho milostí?
 - 3| Manželský vztah mezi jedním mužem a jednou ženou má zrcadlit vztah Ježíše Krista s námi, Jeho nevěstou. Popište, koho v manželském vztahu symbolizuje muž a koho žena. Jak role manžela a manželky zjevují lásku Ježíše vůči Jeho církvi a vůči nevěřícím? Co nám dává sílu nést a naplnit naše poslání?
- Vedoucí:** Při druhé části této otázky se zaměřte na Efezským 5,18; Skutky 1,8; Zacharjáš 4,6; Filipským 4,13.
- 4| Bůh chce, abychom díky svým rozdílům byli v jednotě, ne rozdělení. Na okamžik se zamyslete. Jaký by byl váš život, kdyby byl váš partner naprosto stejný jako

vy? Kdyby měl totožné slabosti a stejné silné stránky? Popište, jak by to vypadalo. Poté se podělte o nový způsob, kterým si můžete vážit rozdílů, jež máte.

- 5| Je velmi užitečné a důležité vědět, jaké máte v domácnosti zodpovědnosti, a dohodnout se na nich spolu. Je to něco, co ve vašem manželství již funguje? Jak vám toto poznání může pomoci zavést atmosféru služby a současně posílit vašeho partnera?

SHRNUTÍ KAPITOLY

- Nejefektivnější metodou budování zdravého manželství je stát se svému partnerovi služebníkem. Naučit se obětovat své zájmy pro dobro jeho zájmů a potřeb.
- Naše manželství bude zrcadlit Krista jen do té míry, do jaké bude Jeho Duch v našem životě vítán. Pokud se budeme neustále naplňovat Jeho Duchem, budeme moct zakusit obnovení mysli a změnu chování.
- Muži a ženy nesou podobu Boží a na zemi zobrazují Jeho skutečnou podstatu. Obě dvě pohlaví jsou stejně cenná a oběma byla svěřena autorita navzájem si sloužit.
- Manželé, Bůh vás pověřil, abyste se o svou ženu starali, zaopatřovali ji, chránili a dávali jí sílu. Máte ji milovat a ctít tím, že za ni obětavě vydáte život tak, že na první místo položíte její zájmy.
- Manželky, Bůh vás pověřil, abyste sloužily jako ochránkyně srdce svého muže. Máte ho ctít tím, že se podřídíte jeho vedení tak, jako byste se podřídily Kristu.
- Budete-li znát zodpovědnosti v domácnosti, na kterých se spolu domluvíte, sníží to u vás doma počet konfliktů. Pomůže to vytvořit pokoj a týmové smýšlení.

KAPITOLA PÁTÁ

Důvěrnost

Sex patří do vztahu, kde si jsou partneři naprosto vydáni, protože je to ochutnávka radosti, která přichází z dokonalé jednoty s Bohem skrze Krista. I ta nejúžasnější láska mezi mužem a ženou zde na zemi je pouhým stínem toho, jaká je dokonalá jednota s Bohem.

– Timothy a Kathy Keller, Význam manželství¹

... Jen jezte, milí, pijte, opojte se milováním.

– Píseň písní 5,1

Den první

Bible se nestydí, když popisuje Boží plán pro milování. Ve skutečnosti je velice otevřené a častokrát hraničí až s erotikou. Pokud nám nevěříte, udělejte si chvilíčku a přečtěte si Píseň písní společně se svým partnerem a uvidíte, co se stane.

Na rozdíl od mnohých z nás Bůh se za sex nestydí. Má zalíbení v jeho kráse a oslavuje jeho záměr. Bůh touží být důvěrně zapojen v naší důvěrnosti. Sex v rámci manželství je nejen dobrý a přípustný, ale také oslavován a jsme k němu vybízeni!

„Opojte se milováním“ říká Píseň písní. Jinými slovy je sex záhadný a hluboký a není důvod, proč bychom se měli spokojit s povrchní zkušeností. Vychutnávejte si a užívejte si uspokojení, které plyne z důvěrnosti, jež nemá srovnání.

Sex je jako když zmáčknete knoflík, který obcerství váš vztah, proto není divu, že Bible často používá metaforu vody, když mluví o sexuálním potěšení a uspokojení. Voda je nezbytná, aby mohl život pokračovat. Přináší obcerstvení a vitalitu. Zdravý sexuální život není úplnou podstatou manželství, ale nemůže přehlížet jeho hodnotu a přínos. Bůh chce, aby bylo milování oslavou, nádhernou připomínkou úžasné smlouvy, která spojuje dva životy v jedno.

Věděli jste, že sex prospívá vašemu zdraví? Nejenže vzrůstá důvěrnost ve vašem vztahu, ale navíc také dobíjí váš imunitní systém, pomáhá udržovat správnou váhu, snižuje krevní tlak, uvolňuje bolest a snižuje riziko infarktu. A to je jen několik věcí, které ovlivňuje.²

Některé frakce církve udělaly z touhy po sexuální blízkosti zkažené a tělesné choutky. Právě kvůli tomu se na sex dokonce i v manželství pohlíželo jako na něco špatného. Někteří lidé by byli rádi, kdybychom věřili, že je to povinnost, kterou manželka svému manželovi musí plnit. Pravda však je, že sex má přinášet radost oběma partnerům! Někteří ocejovali sex jako nezbytné zlo, které musíme tolerovat, abychom mohli plodit potomky. Tento mylný názor spolu s tím, jak ďábel překroutil tento posvěcený akt, způsobil, že na něj mnozí lidé pohlížejí s velkými obavami.

Rozmnožování je jedním záměrem sexu, ale již od počátku Bůh zamýšlel, aby byl také zdrojem požehnání

a blaha. „Ať je požehnaný tvůj pramen“, uvádí Bible, „raduj se z ženy svého mládí. Ta líbezná laň, ta půvabná srna, její prsy ať tě uspokojí v každé době, její láskou se opájej ustavičně.“ (Příslaví 5,18-19). Jiné překlady tohoto verše říkají: *bud' okouzlen* (NKJV), *bud' zajat* (NTL) a *bud' uchvácen* (KJV). (Jedná se o anglické překlady Bible; pozn. překladatele)

Je zcela zřejmé, že Bůh není žádný puritán. Stvořil sexuální orgány a jejich funkcí není zahanben. Stvořil sex a utkal jeho vzrušení. Má zalíbení v našem potěšení. Nechce odstříhnout naše sexuální touhy. Chce je posvětit.

Posvěcený sex

Posvěcení je cesta svatosti. Dá se také říct, že je to cesta k Božímu nejlepšímu pro náš život. Přemýšlejte o ní jako o odejmutí lidské přirozenosti a vložení té Boží. Abychom si mohli rozvinout úžasný sexuální život, jenž je součástí Božího nejlepšího pro nás, musíme začít u Božího povolání ke svatosti i v ložnici. Když to uděláme, objevíme sexuální uspokojení, jež překračuje hranice lidské představivosti.

Bůh však může posvětit jen to, co mu odevzdáme. Je smutné, že mu mnoho lidí odmítá odevzdat svou sexualitu, protože se stydí za své chyby v minulosti nebo je drží ve svázanosti zneužívání, které zažívali. Tyto zážitky způsobí, že na podstatu sexu pohlížíme jako na nesvatou, takže se tuto oblast snažíme skrýt před Nejsvětějším. Je překvapivé, kolik lidí zapomíná na to, že Stvořitel sexu má také moc jej obnovit vykoupením a učinit jej svatým.

Hanba chce, abychom se zaměřovali na sebe a ne na Boha. Polapí nás ve snaze přimět nás, abychom odmítli Boží slitování a milost. To, co původně vypadalo jako

hanba, se nakonec může dokonce změnit v druh pýchy. Urážíme Boží milost, jako by to, co udělal, nestačilo, aby mohl uzdravit tuto důvěrnou oblast našeho života. Neustále si svou bolest držíme, místo abychom ji uvolnili ve světle lásky. Ti, kteří mají pocit, že je Bůh v minulosti v oblasti sexuálního života dostatečně neochránil, obávají se častokrát pozvat Jež do toho současného. Pravda je, že vás Bůh nezklamal. Co se stalo, bylo důsledkem pádu a hříchu lidstva. Nedovolte, aby vám hanba hříchu nebo zneužívání zabránila radovat se z manželské důvěrnosti a sexuálního potěšení v plnosti. Bůh touží uzdravit vše, co je zraněné, a chce to zacetit.

Jako mnoho křesťanských párů jsme si i my na začátku manželství mysleli, že nás náš manželský slib očistil od sexuálních omylů, jež jsme v minulosti udělali, a že se najednou ocitneme na cestě do ráje. Věřili jsme tomu, protože jsme se navzájem milovali a byli jsme si vydaní. Proto jsme byli přesvědčeni, že nám cestu nemůže zkřížit žádný stín z minulosti. Představovali jsme si, že pravidelný přístup k sexuální důvěrnosti zažene sobecké návyky a poskvrnu hanby. Velice jsme se mýlili. Naše jednotlivé příběhy ještě zmíníme, abychom se podělili o rozhodnutí a zjevení, která nám přinesla svobodu.

Ani dědičný odkaz, ani selhání nemůže Boží děti obrát o nové sexuální dědictví. Jedině Bůh však může posvětit vaši sexualitu a vykoupit chyby minulé, přítomné a budoucí. A je to jediné Jeho milostí, kdy se manželská postel stává útočištěm naplnění a lásky.

Nehledě na to, jaká byla vaše minulost, Bůh touží radikálně a zcela obnovit vaši sexualitu. Jeho milost je větší než všechno ostatní, co jste kdy udělali nebo vytrpěli. Nemůžete však čerpat z Jeho milosti, dokud Jež neučiníte

Pánem i svého sexuálního života. Přiznejte svůj problém a odevzdejte jej Bohu. On vaši sexuální noční můru změní v nádherný sen.

Mít manželské lože v úctě

*Manželství at' je u všech ve vážnosti a manželské lože
neposkvrněné, neboť smilníky
a cizoložníky bude soudit Bůh.*
(Židům 13,4)

Pokud je ve vašem manželství problém, ze všeho nejdřív se to ukáže v posteli. Nedostatek vášně v manželském loži je obvykle znamením jiných problémů, ne špatné sexuální výkonnosti. Skryté problémy se projeví na zranitelném místě a člověk není zranitelnější, než ve chvílích sexuální důvěrnosti.

Nejdůležitější pravidlo v sexuální důvěrnosti je úcta. Mnoho lidí se mylně domnívá, že manželské lože nelze neuctit či poskvrnit, proto je možné všechno. Nic však není vzdálenější pravdě.

Úctu manželství prokazujeme, když jsme svobodní či zasnoubení, tím, že zůstáváme čistí a uchováme se pro svého budoucího partnera. Úctu manželskému loži po svatbě prokazujeme tím, že nikdy nedovolíme druhým, aby do něj vstoupili (nedopustíme se cizoložství) a nepřipustíme, aby nás cokoli jiného odvedlo od krásy sexuální důvěrnosti (jako například pornografie, perverze, nečistota).³ Manželské lože neposvěť bezbožné sexuální hrátky. Naopak, bezbožné sexuální chování poskvrní manželské lože a nedovolí nám prožívat opravdovou důvěrnost. Úctu k manželskému loži také projevujeme tím, že na ně pohlížíme jako na místo, kde můžeme sloužit

svému partnerovi a usilovat o naplnění jeho zájmů, jak jsme o tom mluvili v minulé kapitole. Sloužit svému partnerovi sexuálně znamená poctit jeho potřeby v mezích Boží definice svatosti.

Někdy můžeme sloužit svému partnerovi tím, že se s ním milujeme, i když se necítíme být sexy. Čím budete starší, tím méně bude na těchto pocitech záležet. Přestanete k sexu přistupovat pouze jako k něčemu, co vás ujišťuje o tom, že je k vám váš partner fyzicky přitahován. Stane se více důvěrnou přitažlivostí. Bůh stvořil sex jako způsob, pomocí kterého se může muž s ženou spojit. Nedovolte, aby vám nejistota zabránila si toto spojení užívat. (Ve stejném duchu sloužení byste nikdy neměli svého partnera nutit k něčemu, v čem se necítí dobře, jen proto, abyste uspokojili své vlastní potěšení.)

Protože jsme ze svého manželského lože udělali místo úcty, zažíváme spolu nyní v padesáti lepší milování, než jsme prožívali ve dvaceti, přestože jsme vypadali mnohem lépe, než vypadáme teď. Skvělé milování není o tom, jak vypadáte nebo co dokážete. Záleží na tom, kým jste společně.

Když se milujeme, je to pro nás oslava více než třiceti let společného života. Naše radosti, bolesti, boje a vítězství přidávají naší důvěrnosti na významu a hodnotě. Naše duchovní, citová a tělesná důvěrnost vrcholí ve zbožném potěšení a uspokojení. Sexuální vztah, kterého jsme dosáhli ve svém manželství, je svědectvím o Boží obnovující moci, protože jsme velmi vzdáleni bodu, kde jsme začínali.

Den druhý

Lisin příběh

Do našeho manželství jsme si s Johnem přinesli různé formy sexuálních hříchů a zranění. John bojoval své vlastní bitvy. I já se musela potýkat se svou vlastní, intimní válkou. Ani ve snu mě nenapadlo, že mé zdánlivě lehkovážné milostné hrátky, které jsem prožívala jako devatenáctiletá vysokoškolačka, se vrátí a budou konfrontovat moji svobodu novomanželky ve dvaceti dvou letech.

Když se se mnou rodiče poprvé bavili na téma sexu, vysvětlili mi, že patří až do manželství, ale neřekli mi proč. Jak si to pamatuji, hlavní důvod a důraz byl kladen na strach z pohlavních nemocí nebo ostudu při nechtěném otěhotnění.

Manželství mých rodičů stálo na velice nepevných základech a mezi tím, co říkali a co dělali, byl ohromný rozdíl. Například moje babička i můj otec měli několik milostných afér. Koncept čistoty nebo ctnosti nikdy nezahrnovali do svého rozhovoru. Ze svého pozorování jsem usoudila, že trik spočívá v tom dělat si, co chci, dokud se budu chovat zodpovědně a nenechám se chytit při činu.

Tuto logiku jsem na vysoké škole přijala za svou a přidala jsem k ní ještě morálku, kterou jsem viděla všude kolem sebe u svých vrstevníků. Řekla jsem si, že budu spát pouze s těmi, které budu milovat, a že budu sexuálně zodpovědná. Jeden způsob jak to naplnit byl, že jsem se rozhodla brát antikoncepci. Příležitostně jsem dokonce dovedla k lékaři nějakou svou méně zodpovědnou kamarádku, aby si i ona mohla nechat napsat prášky.

Pak jsem potkala Johna a na naší první schůzce mě přivedl k Bohu. Bylo mi dvacet jedna. V ten samý večer jsem se znovu zrodila, byla jsem naplněná Duchem Svatým a přijala jsem uzdravení. Během našeho rozhovoru jsem řekla něco opravdu směšného. Prohlásila jsem: „Jsem ráda, že jsem byla tak morální.“

Sama se divím, proč jsem řekla něco tak hloupého. Nemám tušení, proč jsem to udělala. Asi proto, že jsem nechápala rozdíl mezi *morálním* a *svatým*. Pamatujte, že jsem si myslela, že když budu spát pouze s muži, které jsem milovala, znamená to být *morální*. I když jsem se znovu zrodila, byla má mysl v těch prvních minutách na míle vzdálená obnovení.

Později jsme se začali stýkat a naše scházení přerostlo ve vážnou známost. Doufala jsem, že John zapomněl na to, co jsem řekla. Dovedete si představit tu hrůzu, když mi řekl: „Jsem tak rád, že jsme se oba zachovali až do manželství čistí!“

Chtěla jsem zakřičet: „To byla hloupost, kterou řeklo nevědomé, nově narozené křesťanské mimino!“ V tu chvíli jsem objevila, jak bolestné mohou být důsledky mých soukromých rozhodnutí pro ostatní.

Pak nadešel den, kdy jsem věděla, že mě John požádá, abych s ním spojila svůj život. Věděla jsem, že mu musím říct pravdu.

Cítila jsem, že si Johna vůbec nezasloužím. Byla jsem přesvědčená, že jsem zničila příležitost k životu s mužem, který miloval Boha a kterému na mně záleželo. Šla jsem se projít a volala jsem k Bohu. Věděla jsem, že mi odpustil, ale bylo mi nesmírně líto důsledků mých sexuálních rozhodnutí.

Šla jsem k Johnovi domů, abych si s ním promluvila. Než jsem mu mohla své ostudné tajemství prozradit, řekl: „Můžu ti přečíst jeden verš? Mám pocit, že ti ho musím přečíst.“

Přikývla jsem a John začal číst: „Proto je-li kdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, je tu všechno nové.“

(2. Korintským 5,17)

„Vím, že to zní divně“, pokračoval, „ale měl jsem pocit, že Bůh chce, abych ti řekl, že všechno staré pominulo. Jsi úplně nová, a jsi jako ... panna.“

Myslela jsem, že budu zvracet. „Nejsem panna“, odpověděla jsem. „To je to, co jsem ti přišla říct.“

John mě vzal za ramena, podíval se mi do očí a řekl: „Jestliže Bůh říká, že jsi, kdo jsi ty, že se s ním hádáš?“ V tu chvíli má hanba zmizela.⁴

Obnovení zničené sexuality

Stále jsem však svou sexualitu probouzela v oblasti chtíce a ne lásky. Když jsem vstoupila do manželství a chtěla se milovat, nevěděla jsem jak. V mé mysli byl sex špatný. Mýlila jsem se. Byl zakázaný. Nyní, když jsme byli svoji, byl sex najednou dobrý a oslavovaný a zbožný. Neuměla jsem se přes to dostat.

Když jsme se s Johnem milovali, najednou mi myslí probleskl záběr jako v hrůzostrašném filmu. Byl to zážitek pět let starý z doby mého vysokoškolského studia. Nebo jsem zjistila, že se stahuji do sebe pod tíhou vzpomínek na sexuální zážitky s mým bývalým přítelem. Bylo to strašné.

Měla jsem být schopná vydat se cele svému muži s naprostým odevzdáním, ale zjistila jsem, že jsem připoutaná ke své minulosti. John si mě zasloužil celou. Já však nebyla schopná sexuální svobody kvůli svým předchozím prohřeškům. Zápasila jsem s nečistými myšlenkami, představami, srovnáváním a hanbou. Bojovala jsem proti nim, ale zdálo se, že bez výsledku. A právě v tomto období svého života jsem zjistila nutnost rozlomení duševních pout a generačních prokletí.

O rodinných prokletích jsme se v této knize již zmínili. Jak jsem uvedla, v naší rodině jsme měli historii plnou nemorálností a nevěry, čehož jsem se zřekla. Musela jsem také rozlomit duševní pouta se svými minulými známostmi, abymohla být má porušená sexualita obnovena. Podívejme se na pasáž v Bibli, kde se o tomto problému mluví:

Nevíte, že vaše těla jsou údy Kristovými? Vezmu tedy údy Kristovy a učiním je údy nevěstky? To ať se nestane! Nebo nevíte, že kdo se připojuje k nevěstce, je s ní jedno tělo? Neboť Písmo praví: „Stanou se ti dva jedním tělem.“

(1. Korintským 6,15-16)

Neříkám, že mé bývalé známosti byli prostituti, ale princip je stále stejný. Byla jsem s nimi jedno a nyní jsem měla smlouvu s jiným mužem. S každým dalším spojením a rozdělením se má duše začala trhat, až jsem nakonec nebyla sexuálně ucelená, ale roztrhaná. Pokud jste sexuálně rozervaní, je neuvěřitelně těžké oddat se zcela svému partnerovi, protože již zkrátka nejste celí.

Abychom mohli kráčet v čistotě a radovat se z daru důvěrnosti, musíme být celiství. Jedině Bůh dokáže do této celistvosti obnovit to, co bylo roztrháno. Jedině Bůh může naší sexualitě dodat úctu tam, kde byla zneuctěna

a porušena. Jedině Bůh dokáže vzít nečisté a poskvrněné a učinit to opět svatým a čistým. Jedině Bůh dokáže dát krásu namísto popela, který Mu přinášíme.

Jestliže je vaše sexualita zničená kvůli nemorálnosti v minulosti (ať už to byla promiskuita, pornografie doprovázená masturbací nebo nějaká jiná nečistota), rádi bychom vás vyzvali, ať si ještě jednou uděláte čas na modlitbu obnovení. Opět vás prosíme, abyste se duchovně připravili, než se budete modlit, a modlili se pouze v přítomnosti svého partnera, blízkého přítele nebo modlitebního přítele, nebo jen v přítomnosti Božího Ducha. Modlete se nahlas:

Nebeský Otče,

děkuji ti, že jsi poslal svého Syna, aby nesl trest za můj hřích. Protože jsem v Kristu, všechno staré z mého života pominulo. Vše je nyní nové. Podle 2. Korintským 5,21 vzal Ježíš můj hřích, abych se mohl/a stát Tvou spravedlností. A tím dnes také jsem.

Nyní vyznávám a zříkám se svého hříchu a hříchů mých předků týkajících se jakéhokoli zapojení do sexuálního hříchu a veškeré nečistoty, zvrácenosti a promiskuity. (Buďte citliví a konkrétně vyjmenujte hříchy, kterých se zříkáte. Předneste je před Boha bez studu. Není nic, co by bylo skryto. On je zná všechny a touží, aby z vás mohl odebrat hanbu a tíhu jejich viny. Pak, až budete připraveni, pokračujte.)

Otče, vezmi meč svého Ducha a rozetni každé bezbožné sexuální pouto mezi mnou a ... (naslouchejte Duchu Svatému a vyřkněte každé jméno, jak vám je bude napovídat. Je docela možné, že uslyšíte jména těch, se kterými jste ani nikdy nesouložili, ale byli jste s nimi sexuálně nebo citově spjati způsobem, který náleží pouze vašemu partnerovi nebo vašemu Spasiteli.)

Poté, co jednotlivě vyjmenujete všechna jména, modlete se takto:

Otče, pošli své anděly, aby sesbírali úlomky mé duše od těchto lidí. Obnov je ve mně svým Duchem, abych mohla být celistvý/á, svatý/á a oddělený/á pro Tvé zalíbení.

Otče, zříkám se každé zvrácené a promiskuitní představy. Odpust' mi, že jsem dopustil/a, aby se mi před zrak dostaly hanebné a zvrácené představy. Uzavírám dnes smlouvu podle Žalmu 101,3 a budu střežit své srdce a brány svých očí. Nedopustím, aby se mi před oči dostala jakékoli hanebná věc. Zříkám se každého nečistého ducha a přikazuji mu, aby odešel z mého života.

Otče, omyj mne čistou krví Ježíše, neboť jen ona samotná má moc očistit a usmířit. Nyní se posvěcuji jako Tvůj chrám. Mocí Ducha Svatého odstraň z této svatyně veškeré pošpinění ducha, duše a těla. Naplň mě Tvým Duchem Svatým, ať přetéká. Otevři mi oči, abych viděl/a, a srdce, abych přijal/a vše, co pro mě máš. Jsem tvůj/tvá. Ved' můj život tak, jak chceš Ty.

S láskou, Tvé dítě.⁵

Den třetí

Johnův příběh

V podstatě jsem se uchoval až pro svou manželku, ale byl jsem závislý na pornografii a masturbaci. Tyto závislosti jsem si s sebou přinesl do manželství a myslel jsem si, že sex s mojí překrásnou ženou bude lékem na mou nečistotu. Nebylo tomu tak. Po léta jsem bojoval s chtíčem a to

i po našem svatebním obřadu. Moje závislost brzdila náš sexuální život. Styděl jsem se a byl jsem zmaten. Nechtěl jsem být svázaný chťicem, ale ať jsem se snažil sebevíc, nemohl jsem se osvobodit. Něco se muselo změnit.

V roce 1984 jsem vozil autem hostující mluvčí, kteří přijeli k nám do církve. Jednoho dne jsem se se svými problémy svěřil jednomu z těchto hostů. Byl to zbožný muž, jehož jsem si velice vážil. Byl znám tím, že má službu vysvobození. Pokud mi mohl někdo pomoci, byl to on. O tom jsem byl přesvědčen. Řekl jsem mu o svém boji.

Jeho odpověď jsem vůbec nečekal: „Přestaň s tím“, řekl. „Prostě s tím přestaň.“

„No jo“, namítl jsem, „ale budeš se za mě modlit?“

Modlil se, ale nic se nestalo. Říkal jsem si: „Možná musím najít někoho, kdo má ještě větší dar přinášet lidem vysvobození.“ Nemohl jsem si však na nikoho takového vzpomenout. Neznal jsem nikoho, kdo by sloužil mocněji, než tento muž. Měl jsem pocit, že jsem zůstal trčet ve svém hříchu.

O devět měsíců později mi náš přítel umožnil být asi na čtyři dny v jeho víkendovém domku. Na toto místo soukromí a ticha jsem odjel s jediným záměrem. Poprat se se svou závislostí. „Bože, a je to“, řekl jsem. „Konečně to musí skončit!“ A ten den, bylo to 6. května 1985, jsem byl zázračně a zcela vysvobozen.

Pár měsíců poté, co jsem začal kráčet ve svobodě, jsem se Boha zeptal: „Bože, nechápu to. Proč jsem nebyl vysvobozen, když se za mě tenkrát ten muž modlil? Pokořil jsem se a svěřil se velkému Božímu muži. Proč to vysvobození trvalo tak dlouho?“

Okamžitě mě Bůh nasměroval ke změně mého modlitebního života. Po dlouhou dobu bylo základem mých modliteb vyznání „Bože, použij si mě. Prosím, použij si mě.“ Byl jsem středem svých modliteb. Všechny mé modlitby se točily kolem mě samotného a mého povolání. Moje touha být osvobozen z chtíče nepramenila z lásky k Bohu nebo k Lise. Poháněl ji strach, že mi mé problémy s chtíčem zabrání vstoupit do mého povolání. Moje sebestřednost mi bránila v důvěrném vztahu s Bohem a nedostatek této důvěrnosti mi nedovolil zakoušet Jeho proměňující moc.

Potom došlo ke změně v mém srdci a jádrem mých modliteb bylo vyznání „Bože, chci tě znát víc. Ať se mezi nás dva nikdy nic nepostaví.“ Místo na sebe jsem se začal zaměřovat na Boha. Když jsem přestal hledět na sebe a začal hledět na Pána, mohla do mého života vstoupit Jeho milost. Vysvobodil mě a ucelil a uzdravil mou sexualitu. Zakusil jsem to, čemu Bible říká zbožný zármutek.

Zbožný zármutek

*Zármutek, který je podle Boha, působí pokání
k záchraně, jehož nelze litovat,
kdežto zármutek světa působí smrt.
(2. Korintským 7,10)*

Celá léta jsem prožíval zármutek kvůli své závislosti. Jak jsem již zmínil, nechtěl jsem, aby mne svazoval chtíč, a byl jsem svým chováním znechucen. Mnoho lidí kvůli svému hříchu zakouší zármutek. Existuje však zbožný zármutek, který vede k pokání a proměně. Máme také světský zármutek, který vede k odsouzení a změnu nepřináší.

Zármutek podle světa je zaměřen na sebe a je poháněn pýchou. Vyznačuje se zoufalstvím a nenávistí k sobě samotnému, protože dokáže vidět pouze řešení, jež jsou možná v rámci lidských omezení. Vůči naději, která se zakládá na poznání Boží moci, je slepý, a tudíž nevyhnutelně vede k duchovní smrti.

Na druhé straně zbožný zármutek nepřináší nenávist vůči sobě. Není ani zaměřen sám na sebe. Je zaměřen na Boha. Přestože s sebou přináší bolest, nese také naději do budoucnosti, protože jeho síla je v Boží schopnosti posvětit, dát sílu a vykoupit. Zármutek podle Boha možná chvíli bodá, ale brzy se dostaví radost a život.

Zármutek podle světa a odsouzení jen posílilo chtíč, který mě pevně svíral. Myslel jsem si, že jsem velice zbožný, když jsem se modlil, aby mě Bůh stále používal. Ve skutečnosti jsem byl pyšný. Toužil jsem po svobodě kvůli svým vlastním zájmům. Nemělo to moc společného s tím, jak jsem zraňoval Boží srdce.

Mnoho lidí touží po vysvobození jen proto, že nechtějí, abych jejich hříchy vystavěly skladiště lítosti, bránily v jejich budoucím úspěchu nebo vyústily v soud. Tento bojácný, sebe ochraňující postoj nikdy nepřinese sílu se změnit.

Nemůžeme se stát podobnými Bohu, pokud neznáme Jeho srdce a nesdílíme ho. Důvěrný vztah s Ním vždy předchází proměně. Svobodu od hříchu získáváme i udržujeme tím, že s Bohem trávíme důvěrný čas a máme s Ním blízký vztah. Když se k Bohu s pokorou přiblížíme, dá se nám poznat a dá nám sílu být svatým:

Ještě větší je však milost, kterou dává. Proto Písmo praví: ‚Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost.‘ Poddejte se tedy Bohu. Postavte se proti Dáblu,

a uteče od vás. Přiblížte se k Bohu, a přiblíží se k vám. Očist' te ruce, hříšníci, a očist' te srdce, lidé dvojí mysli. Pociťte svou ubohost, naříkejte a plačte. Váš smích ať se obrátí v nárek a vaše radost v sklíčenost. Pokořte se před Pánem, a povýší vás.

(Jakubův 4,6-10)

Bůh nás vyvyšuje tím, že nás vysvobozuje z tužeb a pastí naší hříšné přirozenosti. Vysvobozuje nás ke svobodě. Nemůžeme však zakusit svobodu, dokud nepoznáme Toho, který ji dává. Jestliže toužíte po vysvobození, hledejte Boha. Blízkost s Bohem ve vás vybudí hluboký, zbožný zármutek, kdykoli se vzdálíte od Jeho cest, což vás přivede k ještě bližšímu vztahu s Ním. Dá vám to sílu kráčet ve svobodě.

Pamatujte na to, že jste Boží dítě a že ve vašem životě nemá odsouzení co dělat. Pokud na své cestě za svobodou zakopnete a zavrávoráte, nedovolte si zakotvit ve své nedokonalosti. Nebojte se důsledků své chyby. Raději se upevněte v Boží velikosti a vykupující moci Jeho milosti.

Nyní tedy není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši a nechodí podle těla, ale podle Ducha. Vždyť zákon Ducha života v Kristu Ježíši mě osvobodil od zákona hříchu a smrti.

Římanům 8,1-2

Pornografie a důvěrnost

Myslel jsem si, že až se ožením, má závislost na pornografii zmizí. Opak byl pravdou. Mnoho párů zakouší, co jsem zjistil já. Pornografie nepříznivě ovlivňuje ženaté

muže a vdané ženy, ne jen svobodné lidi. Její dopad na manželství je vždy škodlivý a brání manželskému páru radovat se z opravdové důvěrnosti.

Je to šokující, ale dokonce jsme se doslechli, že i křesťanští poradci doporučují manželům sledovat pornografii společně jako sexuální stimul. Toto je fatální chyba. Nedělejte to. Po čase zjistíte, že jste tím probudili spícího draka, který pohltí vaši důvěrnost svým ohněm chtiče. A „tak se nenasytí oči člověka“ (Příslloví 27,20 AMP - chtíč očí člověka – překlad z angl. originálu; pozn. překladatele). Pornografie je pro manželství vážnou hrozbou, a to jak před manželským slibem i po něm. A nezáleží na tom, jestli jste sami nebo s partnerem, Bůh nikdy nezamýšlel, abychom hleděli na intimní místa jiných lidí.

Pornografie nabízí dočasnou stimulaci a uspokojení, protože se dotýká touhy těla, ale zničí naši schopnost důvěrnosti s partnerem i Bohem. Nakonec nás zanechá nespokojené se svým partnerem a sami se sebou. Pornografie možná stimuluje sexuální prožitek, nedotýká se však hlubších záležitostí vztahu. Co se zdá být jednoduchou zkratkou, nakonec jen přidá tíživé břemeno již tak vratkým základům. I když se může zdát, že pornografie zapálí jiskřičku života, ve skutečnosti zapálí smrtelný knot, který nakonec způsobí výbuch zmatení, nedůvěry a nejistoty.

Bůh zamýšlel, aby sexuální prožitek byl něčím, co člověk získává jedine tím, že se vydá tomu, komu odevzdal svůj život. Toto způsobí důvěrnost, která je mnohem větší, než by se člověk nadál, jde mnohem dál, než jen k manželskému loži. Obohacuje celý manželský vztah. Na druhou stranu zalíbení v pornografii je úsilím o potěšení v mezích sebe sama. Není k ní potřeba důvěrnosti. Stačí jenom nutkání

a objekt přitažlivosti. Potěšení z pornografie je pouhým bledým stínem euforického prožitku Bohem navržené důvěrnosti.

Když manželský pár do svého svazku přinese pornografii, poskvrní tak své manželské lože tím, že do své důvěrnosti začlení další lidi. Toto nikdy Boží plán nebyl. Sexuální prožitek má být připomínkou smlouvy, která spojuje dva životy. V manželské smlouvě pro nikoho třetího není místo. Co je mezi dvěma lidmi posvěcené, stává se nečistým mezi více lidmi. Bůh chce, abychom měli manželské lože (a smlouvu, již představuje) v úctě, protože touží, aby to bylo místo nepopsatelného potěšení a trvalého uspokojení.

Den čtvrtý

Střežit si své srdce

Až donedávna byly pornografické stránky nejsledovanějšími online destinacemi. (Dokonce v popularitě předčily i stránky sociálních sítí.) Více než jedna z deseti webových stránek má pornografický charakter. Přes 40 milionů Američanů tyto stránky pravidelně navštěvuje. Každou sekundu sleduje pornografii přes internet 28 258 lidí.⁶ Nikdy předtím nebyly sexuální choutky tak perverzně rozvinuté a lidé se jim neoddávali v takové míře.

Kvůli převaze falešné sexuální stimulace bylo mnoho milování nahrazeno chtíčem. Kyber sex ničí důvěrnost a manželství. Mnoho mladých mužů dokonce čelí poruchám erektce, protože jejich sexuální energie byly pokřivené závislostí na internetové pornografii. Skutečné ženy je již neuspokojí. Jejich nesčetné virtuální prožitky se až příliš liší od skutečných, tělesných zážitků.

Toto ale není problém výhradně mužů. Pornografický obsah se dostává všude i mimo oblast internetu. Asi jedna z pěti žen se pravidelně každý týden dívá na online pornografii.⁷ Jak muži tak ženy krmí svou závislost mimo internet pomocí časopisů a erotických knih, které jsou obzvlášť populární mezi ženami.

Pornografie a další formy sexuálních hříchů nabízejí poskvrněné potěšení, které však nezapadá do Božího původního plánu. Nezákonné sexuální chování, i když je pouze v mysli člověka nebo na obrazovce, má mnohem hlubší důsledky, než je zvrácené potěšení. Ježíš řekl: „každý, kdo hledí na ženu tak, že po ní zatouží, již s ní zcizoložil ve svém srdci.“ (Matouš 5,28).

Druh nevěry, která pramení ze sledování pornografie, je pro manželství hrozbou, neboť jakékoli zvrácení Božího záměru pro sexualitu útočí na stav našeho srdce. „Víc než cokoli jiného střež své srdce, protože z něj vycházejí prameny života.“ (Příslaví 4,23) Sexuální hřích poskvrňuje srdce a může v důsledku zničit náš život a manželství. Smutným důkazem této pravdy jsou statistiky, jež uvádí, že v 55 procentech rozvodů měl jeden z partnerů „fanatický zájem o pornografické webové stránky.“⁸

Veškerý hřích je nakonec vždy útokem na naši životaschopnost. Protože jsme křesťané, nepřítel již prohrál bitvu o našeho ducha, proto vede svou válku proti naší duši. Chce, abychom se ponořili do bahna důsledků hříchu, protože nechce, abychom prožívali život v plnosti a hojnosti (viz Jan 10,10).

Kristus nás od hříchu osvobodil, my však tuto svobodu nezakoušíme, protože hříchu dovolíme, aby ovládal náš život. Z toho důvodu píše apoštol Pavel:

At' tedy hřích nevládne ve vašem smrtelném těle, tak abyste poslouchali jeho žádosti; ani hříchu nepropůjčujte své údy za nástroje nepravosti, ale *vydejte sami sebe* (celé své tělo – překlad z angličtiny; pozn. překladatele) Bohu jako ti, kteří byli mrtví, a ožili, a své údy vydejte Bohu za nástroje spravedlnosti.

(Římanům 6,12-13)

Celé tělo zahrnuje i naši sexualitu. Vzdáváme Bohu slávu, když se Mu cele vydáme a dovolíme Jeho Duchu, aby vedl rozhodnutí v našem sexuálním životě. On nás osvobodí od toho, co nás svazuje a okrádá o život, který pro nás zamýšlel. Povede nás do takového vyjádření sexu, které přinese svobodu, důvěrnost a potěšení.

Netvrdíme, že je snadné překonat tyranii navykého sexuálního hříchu. Pavel píše: „mnohem více v mé nepřítomnosti, s bázni a chvěním uvádějte ve skutečnost svou záchranu.“ (Filipským 2,12) Ukřižování těla je bolestivý proces, i když posvěcení je práce Boží milosti. Někdy cesta ke svatosti (a celistvosti) vyžaduje vytrvalý vzdor vůči pokušení a pýše. Pokud však dovolíme Duchu, aby v nás konal své dílo posvěcení, vstoupíme do duchovní radosti, která převyšuje bolest tohoto boje.

Vize čistoty

Nebot' na vás žárím Boží žárlivostí; zasnoubil jsem vás jedinému muži, abych vás jako čistou pannu představil Kristu. Ale bojím se, aby snad tak, jako had svou vychytralostí svedl Evu, nebyla porušena i vaše mysl a neodvrátila se od upřímné a čisté oddanosti Kristu.
(2. Korintským 11,2-3)

Čistota v manželství není jen o nás. Je v ní mnohem více. Představuje Kristovu vizi čisté nevěsty.

V současné době se chtíč nekontrolovatelně prohání církví. Nedávné průzkumy ukazují, že padesát procent křesťanů mužů a dvacet procent žen jsou závislí na pornografii.⁹ Mnoho mužů a žen se rozhodlo s tímto problémem bojovat a obrátili se k vykazatelnosti a úpravě chování, aby se svých sexuálních závislostí zbavili. Je to hodnotné znamení toho, že touží po změně, a tyto metody jsou určitě na místě, ale vykazatelnost a kázeň samy o sobě nejsou dostatečně mocné k tomu, aby hřích této povahy překonaly. Pokud se někdo chce do sexuální nemorálnosti zapojovat, žádný druh přirozeného vzdoru mu v tom nezabrání. I když bude dočasně pod kontrolou jejich vnější chování, jejich vnitřní život bude poháněn chtíčem a odsouzením.

Naše chování se doopravdy změní ve chvíli, kdy dojde k obnovení mysli. „A nepřipodobňujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli ...“ (Římanům 12,2). Jsme Boží děti a jako takoví jsme byli osvobozeni od moci hříchu (viz Římanům 6,19-23). Abychom si tuto svobodu mohli užívat, musíme nejprve dovolit Bohu, aby posvětil naše chování tím, že obnoví naši mysl.

Naše mysl se obnovuje, když trávíme čas v Božím Slově a v Boží přítomnosti. Neexistuje jiný způsob. Boží Slovo, které je zakořeněno v našem srdci a upevněno Jeho Duchem, přináší svobodu od hříchu (viz Žalm 119,11; Jakubův 1,21). Mnoho křesťanů běduje nad hanbou způsobenou sexuálními praktikami, ale nikdy ji nepřinesou do přítomnosti Toho, který nás uvádí do svobody.

Mnoho náboženských institucí se snažilo použít jako svou taktiku strach a nejruznější mechanismy ovládnutí, aby odstranily nemorálnost. Takové snahy nefungovaly a vedly jen k rozšíření pokrytectví a hříchu. Hanba zahání hřích do stinného koutu, kde se mu daří nejlépe.

Náboženské zákony a pravidla nás od hříchu vysvobodit nemohou. Ve skutečnosti právě zákony a pravidla přinášejí živnou půdu pro nepravost (viz Římanům 7 a 2. Korintským 3,6). Bůh nechce, abychom vášnivě hořeli pro pravidla. Touží po tom, abychom vášnivě hořeli pro Něj. Jedině když zakoušíme lásku Otce, jsme dovedeni k dokonalosti, a skrze vztah s Ním jsme celiství. Bible píše:

A víte, že on se zjevil, aby odstranil naše hříchy, a hříchu v něm není. Žádný, kdo v něm zůstává, nehřeší. Žádný, kdo hřeší, ho *neviděl ani nepoznal*.

(1. Janův 3,5-6)

Řecké slovo zde použité je *ginosko* a je přeloženo jako *nepoznal*. Znamená „poznat člověka přímou, osobní zkušeností, která je součástí pokračujícího vztahu“.¹⁰ Svoboda od hříšné přirozenosti se nachází v osobním vztahu s Bohem, ne v informacích z druhé ruky.

Apoštol Jan skrze inspiraci Ducha Svatého prohlásil, že křesťan, jenž se pravidelně oddává hříchu, nezakouší důvěrný, osobní vztah s Kristem. Tudíž řešení pro všechny ty boje a hříchy, jež ohrožují důvěrnost v manželství, je růst v důvěrném poznání našeho Pána.

Pokud váš život ovládá hřích, utíkejte k Bohu. Jedině v osobním poznání Kristovy lásky a milosti naleznete svobodu od hříchu. Když v pokoře přijdete k Bohu, obnoví vaši mysl a odstraní závoj, který zabraňoval poznání svobody v Kristu.

Kdykoli se však člověk obrátí k Pánu, je závoj odstraněn. Ten Pán je Duch. Kde je Duch Pánův, tam je svoboda. A my všichni, spatřující s odhalenou tváří Pánovu slávu jako v zrcadle, jsme proměňováni v týž obraz, od slávy k slávě, jako od Pána Ducha.

(2. Korintským 3,16-18)

Bůh nechce, abyste zápasili se sexuálním hříchem, nebo jakýmkoli jiným hříchem v této oblasti. Touží, abyste kráčeli v celistvosti a svatosti. Když poroste vaše láska k Bohu, láska, která je reakcí na Jeho lásku vůči vám, bude váš život naplněn obnovenou perspektivou a touhou Mu prokazovat úctu. Když se podřídíte Jeho vůli a Jeho cestám, objevíte sílu žít jako žil Ježíš. Tak jako se Pavel modlil za věřící ve Filipech, modlíme se za vás:

A za to se modlím, aby se vaše láska ještě víc a více rozhojňovala v důkladnějším poznání a ve vší vnímavosti; abyste uměli rozpoznat to, na čem záleží, a byli čistí a bezúhonní pro den Kristův, naplnění ovocem spravedlnosti, které nesete skrze Ježíše Krista ke slávě a chvále Boží.

(Filipským 1,9-11)

Když budete k sexu přistupovat s touhou potěšit Krista, můžete se naučit užívat si důvěrnosti se svým partnerem v každém období svého života.

Den pátý

Období sexu

*Všechno má svou chvíli,
každý záměr pod nebem má svůj čas.*
(Kazatel 3,1)

V mnoha oblastech života je načasování nejen důležité, ale je naprosto bezpodmínečné. Pokud je všechno v životě spojeno s určitým obdobím a každý záměr je vázán časem, pak tomu není jinak ani s naším sexuálním vyjádřením. Každý jednotlivý rok je sbírkou čtyř období

a jsme přesvědčeni, že je tomu tak i s manželstvím. Pojdme se tedy podívat a prozkoumat sex ve světle tohoto tvrzení.

Jaro: První dekáda

Kvůli připodobnění a lepší představě si každé období sexu připodobníme k dekádě v manželství. Pro tento příklad si vybereme pár, který vstoupí do manželství v současném průměrném věku, což je dvacet osm let. Jejich první dekáda je tedy prvních deset let manželství (28 – 38 let). Toto období můžeme označit jako období nevinnosti a nového začátku, což je jaro. Budeme-li citovat Alexandra Popa, je to období, kdy „naděje se zdá být věčnou“. Na jaře je váš život plný možností.

První dekáda je období očekávání a objevování, kdy do života vstupujete s novou perspektivou pro sex. Co podřimovalo v čase, kdy jste trpělivě čekali, je nyní probuzeno k životu v jarním období manželství. Oba dva stále ještě objevujete, kým jako jednotlivci jste a jaké to vlastně je žít spolu. Každý aspekt vašeho společného sexuálního života je čerstvý a nový.

Pokud plánujete rodinu, pak bude pravděpodobně toto období tím, kdy budete zakoušet radosti a výzvy těhotenství. Sex poté, co přijdou do života děti, bude vypadat úplně jinak. Již nejste jen milenci. Jste také rodiče. Možná, že děti přerušují váš noční odpočinek nebo s vámi dokonce spí v ložnici.

Toto může být obdobím vzrušujících výzev. Já (Lisa) jsem si nesmírně užívala, když jsem byla na začátku máma. Moc ráda jsem pečovala o své děti, kojila jsem každého z našich čtyř chlapců až do věku jednoho nebo dvou let. Což mě přivádí k důležitému bodu. Ve své horlivé péči o děti jsem zjistila, že je snadné zanedbávat Johna. Mladé matky by nikdy neměly být postaveny před rozhodnutí

vybrat si mezi dětmi a manželem, ale měly by si dát veliký pozor, aby dítě, které drží v náručí, nenahradilo manžela.

Cítila jsem takové naplnění v péči a mazlení se svými nádhernými dětmi, že jsem neposkytovala dostatek prostoru svému muži. Neuvědomila jsem si, že přestože naše syny miloval, neměl s nimi stejné důvěrné pouto, jaké jsem s nimi měla já. Potřeboval mě, ale pro mne byly potřeby dětí, které se zrodily z naší lásky, mnohem více zřejmé, než ty jeho. Někdy se také může stát, že někteří muži přilnou ke své dceři, obskakují ji a zahrnují komplimenty a přitom zapomínají na svou vlastní ženu.

Pečujte o své děti, ale zároveň pečujte o vaši společnou důvěrnost. Investujte do sebe navzájem. Dejte děti brzy spát, abyste na sebe měli dost času. Pomáhejte si, abyste spolu mohli v posteli sdílet víc, než jen spánek. Otevřeně si povídejte o svých potřebách a obavách. Někdy stačí říct: „Chybí mi náš důvěrný čas spolu. Jak to jen uděláme?“ Může to pomoci a odstranit frustraci.

Během své první dekády se zaměřte na to, že odhalíte navzájem své důvěrné potřeby. Nedovolte, aby se upevnily jakékoli sexuální vzory, které by později jeden z vás mohl začít nenávidět. Mluvte spolu. Během tohoto prvního období manželství je důležité přemýšlet o své důvěrnosti jako o zahradě, kterou na jaře dobře osazujete, abyste si během léta a podzimu mohli užívat jejích plodů.

Léto: Druhá dekáda

Léto je vždy to nejlepší, co může být.

– Charles Bowden

Jestliže jaro s sebou nese naději, pak léto je živoucí vize a dýchání. Život je v tomto období tak plný! Stezky kariéry jsou již více méně zvoleny a již asi víte, zda se stanete

rodiči. Pokud už máte děti, tak postupně dorůstají v to nejlepší, co mohou být. Jak rostou děti, i rodiče si začínají uvědomovat, kým jsou.

Nechtějte promarnit ani jediný okamžik tohoto úžasného léta! Budete si muset udělat čas na důvěrnost uprostřed rušného života plného školy, kroužků a zaměstnání. Pokud jste během jarního období dobře zaseli, pak si budete tuto dekádu užívat dokonce mnohem více, než tu poslední. Pokud jste o svoji zahradu v první dekádě nepečovali příliš dobře, není na sázení ještě pozdě.

Léto je období, kdy všechno roste rychle, včetně plevelu. Udělejte si tu práci a zastříhujte přerostlé keře, jež se mohou rozkošatit kvůli všednosti. Neustále dál zalévejte, co je na vaší důvěrnosti zdravé, a poroste to ještě rychleji, protože již za sebou máte dekádu, kdy jste půdu hnojili důvěrou.

Léto s sebou přináší dlouhé dny, pikniky a odpolední bouřky. My jsme během našeho období léta zjistili, že sex byl nejlepší odpoledne. V noci jsme už byli oba příliš unavení a během dne, kdy byli kluci ve škole nebo venku, to bylo mnohem lepší, než nechávat to na večer s mizivou šancí.

Podzim: Třetí dekáda

Další období jsme nazvali podzim. Prozatím je to naše nejoblíbenější období ze všech. Moc se nám líbí kombinace jasných, zářivých, slunečných dnů a chladných nocí. Jsme mnohem více uvolnění z našich již uvolněných těl.

Podzim je druhé jaro, kdy každý list představuje květinu.

– Albert Camus

To se nám moc líbí! Než se snažit znovu uchopit své mládí, oslavujte raději podzim! Zjistili jsme, že v tomto

období má v našem životě opět více prostoru důvěrnost. Máme kolem padesátky a náš den má trošku jiný rytmus. Už s dětmi neděláme domácí úkoly, nevodíme je do školy ani nechodíme na vystoupení a sportovní utkání. Máme jeden pro druhého více času.

Už teď si sepisujeme, co všechno bychom chtěli udělat v této podzimní fázi, aby nás nezaskočila zima nepřipravené. Jedna z mnoha věcí je starat se o sexuální zdraví tím, že se budeme o své tělo starat zdravou stravou a pravidelným pohybem na vzduchu a cvičením. Chodíme spolu na procházky. Toto jsme moc rádi dělali, když jsme spolu začali chodit.

Až příliš mnoho párů se během podzimního období vzdálí. Když se děti odstěhují, zjistí, že žijí s naprostým cizincem. V tomto období máme všichni na výběr. Můžeme oplakávat, co bylo, nebo se rozhodnout těšit se na to, co přijde. Vybízíme vás, abyste se na toto období dívali jako na příležitost přetvořit své manželství. Opět se můžete cítit jako novomanželé. Tentokrát však budete starší a moudřejší.

Zima: Zbývajících roky

Uprostřed hluboké zimy jsem konečně zjistil, že se uvnitř mě skrývá neporazitelné léto.

– Albert Camus

Nebudeme lhát. Stárnutí se zdá být těžké a extrémně nefér. Johnovi rodiče to zvládli skvěle. Přestože se setkali s určitými výzvami ohledně jejich zdraví, protože byli rozhodnutí pravidelně chodit, cvičit a setkávat se s přáteli u jídla, udrželo je to čiperné a čilé. Oba dva spolu stále ještě spí v manželské posteli, a to z vlastního rozhodnutí. Stárnutí se nejlépe zvládá ve dvou a sex je neuvěřitelně překrásný, když je vyjádřen v sezonním načasování.

Autor verše o načasování v knize Kazatel dále pokračuje: „To všechno učinil krásné ve svůj čas.“ (Kazatel 3,11) Správná věc ve správném čase je krásná. Chceme spolu zestárnout a tančit podle rytmu našeho období.

Ještě jedna myšlenka na závěr. Plavky Speedo jsou úžasné pro Olympiádu, ale když v nich vidím (Lisa) starého muže, vždy se odvrátím. Co kdysi sloužilo proto, abyste byli ve vodě neuvěřitelně rychlí, je v období uvolněného plavání a splývání přebytné. Důležité je nepřestávat plavat. Jen kvůli tomu, že už v bikinách nevypadáme dobře, nepřestaneme milovat vodu. Plavání i sex je zábava v každém období. Jde jen o to, že vypadají jinak podle toho, jak jde čas.

Na počátku našeho vztahu jsem začala sportovat v bikinách. Potom jsem během léta jako matka oblékala plavky v celku. V současnosti v období podzimu nosím plavecké šortky a vršek od tankini. A kdo ví, co budu nosit, až přijde období, kterému říkáme zima. Je docela možné, že přesedlám k plavkám se sukýnkou. Nepřestanu však nikdy plavat.

Možná nebudeme plavat tak často, jako v jarním období, a určitě ne vědomi si přítomnosti svých dětí, jako v období léta. Ale i na podzim a v zimě budeme plavat. V mnoha ohledech je právě sex naše věčné léto.

Praktické návrhy

Je jedno, ve kterém období svého života se právě nacházíte, ale mluvte spolu! Jste-li svobodní, podělte se o své sny a touhy s Bohem. Pobavte se s přítelem, který také usiluje o ctnost, a povzbuzujte se navzájem. Jste-li v manželství, mluvte spolu. Sdílejte své obavy.

Je pravda, že se každý může stát lepším milencem, ale pouze, je-li tomu vyučen. Muži dovedou být systematictí. Přemýšlí takto: „Jestliže toto fungovalo už desetkrát, proč to měnit?“ Ženy, řekněte svému manželovi, jestliže chcete něco změnit. Řekněte mu například: „Moc se mi líbí, když mě líbáš na krku.“ Nenechte svého manžela tápat. Otevřeně se podělte o své tužby.

Držte se navzájem za ruce během dne, kdy se nemůžete milovat, abyste se pak, až se budete objímat, cítili příjemně. Mazlete se. Chodte spolu na procházky, když se potřebujete pobavit o sexu, aby se nikdo necítil, že v tu chvíli dělá něco špatně. Nevěřte tomu, co se píše v časopisech. Máte právo upravovat si na míru svůj sexuální život stejně tak, jako každou jinou oblast manželství.

Pokud potřebujete pomoc, sežeňte si ji. Nedávejte tuto posvěcenou oblast svého manželství všanc a nenechávejte ji na pospas náhodě. V závěru této knihy jsme uvedli seznam užitečných zdrojů a také vás může blíže pomoci nasměrovat vaše církev.

Protože tato oblast není naší specialitou a nejsme odborníci, pouze se sdílíme o svoji omezenou zkušenost, náš pohled se týká hlavně párů, kdy oba touží po důvěrnosti a ne po pouhém uspokojení. Chápeme, že jsou období, kdy jeden z partnerů nemá o toho druhého absolutně žádný zájem. Víme, že je tento druh důvěrného odmítnutí velice bolestivý. Nevyhledávejte někoho jiného. Hledejte Boha. Vylijte před Ním své srdce a věřte, že váš svazek uzdraví. Nikdy nebude fungovat, když budete po tom druhém sex vyžadovat.

Také víme, že existují období výzev, kdy je jeden z partnerů nemocný, odražený, nebo má lékařský problém,

který zabraňuje důvěrnému styku. Promluvte si s lékařem, abyste zjistili, co se v té záležitosti dá dělat.

Modlíme se, abyste objevili celoživotní vášeň a vytvořili si svůj sexuální odkaz, jenž bude zbudován podle svatého Božího plánu a bude zbaven pout zranění a selhání minulosti. Ať jste „navždy nakaženi“ svou vzájemnou láskou.

Ztišení, den první

OSLAVA DŮVĚRNOSTI

*... Užívej si ženy, kterou sis jako mladík vzal! Je
překrásná jako anděl, nádherná jako růže. Nikdy se
nepřestávej kochat v jejím těle. Nikdy neber její lásku
za samozřejmost!*

- Přísloví 5,19-20 The Message

Bůh stvořil sex předtím, než došlo k pádu člověka. V manželství je velmi dobrý. Ve skutečnosti je velkolepý! Neexistuje silnější pouto lásky a důvěrnosti mezi mužem a ženou.

Jaký přístup k sexu si do manželství přinášíte? Pohlížíte na něj jako na čistý a pozitivní, tak, jak jej Bůh zamýšlel? Proč? Proč ne?

Bez ohledu na to, co jste o sexu zjistili během své minulosti, váš nebeský Otec chce, abyste věděli, že vaše sexuální důvěrnosti s vaším protějškem plně schvaluje a žehná jim. Udělejte si chvíli na rozjímání o pokynech ohledně sexu z Božího Slova:

At' je požehnaný tvůj pramen, raduj se z ženy svého mládí. Ta líbezná laň, ta půvabná srna, její prsy at' tě uspokojí v každé době, její láskou se opájej ustavičně.

- Přísloví 5,18-19

Muž at' plní své ženě, čím je povinen, a stejně i žena svému muži.

- 1. Korintským 7,3

Manželství at' je u všech ve vážnosti /at' je ctěno, pokládáno za vzácné, hodnotné, cenné a obzvláště drahé/ a manželské lože neposkrvněné ...

- Židům 13,4 AMP

Budte upřímní. Jak sex zapadá do vašeho obrázku manželství? Je to něco, co jste tolerovali, nebo je to něco, co oslavujete? Jak vám tyto verše pomáhají uvidět sex v novém, příznivějším světle?

Bůh poskytuje podrobný popis zdravé sexuální důvěrnosti v Písni písní. Prozkoumejte tento vášnivý vztah a zaměřte se konkrétně na 4. a 7. kapitolu. Poproste Pána, aby vám pomohl upravit vizi a očekávání pro sex, aby se sladily s Jeho vizí a očekáváním.

Nejdůležitější princip týkající se sexuální důvěrnosti je úcta. Poskrvňuje nějaké vaše chování v současnosti manželské lože?

V rozšířeném překladu Bible (AMP) definuje Židům 13,4 úctu ne pouze jako to, že udržujeme manželské lože neposkrvněné, ale mluví o tom, že považuje manželství za hodnotné, cenné, vzácné a obzvláště drahé. Jaké praktické kroky můžete podniknout, abyste nejen ochránili

důvěrnost ve svém manželství, ale také ji začali oslavovat?

Ztišení, den druhý

UZDRAVENÍ PRO ZLOMENÁ SRDCE

*Uzdravuje ty, kdo mají zlomené srdce;
obvazuje jejich rány.*
- Žalm 147,3

Většina z nás si s sebou nese zranění a ublížení kvůli špatným rozhodnutím, jež jsme v minulosti učinili, a to včetně rozhodnutí ohledně sexu. Náš nebeský Otec však ve své nepředstavitelné moudrosti a silné touze mít s námi vztah připravil způsob, jak nás uzdravit a obnovit náš život skrze svého Syna, Ježíše. Pavel celý příběh Boží lásky popisuje Titovi:

Nebylo to až tak dávno, kdy jsme my sami byli hloupí a tvrdohlaví, potopení v hříchu, poháněni svými pudy všemi možnými směry, nenáviděni a plni nenávisti vůči ostatním. Když však Bůh, náš laskavý a milující Spasitel Bůh, vkročil na scénu, zachránil nás z toho všeho. Všechno udělal sám. My jsme s tím neměli nic společného. Dokonale nás vykoupal. My jsme nyní zcela novými lidmi, omyti zevnitř navenek Duchem Svatým. Náš Spasitel Ježíš do nás štědře vlévá svůj život. *Boží dar obnovil náš vztah s Ním a vrátil nám zpět náš život.*

- Titus 3,3-7 The Message

Jsou ve vaší minulosti nebo v minulosti vašeho protějšku zážitky, kvůli kterým se cítíte, že si toho druhého nezasloužíte? Nebo že si nezasloužíte radovat se ze sexu? Udělejte si čas a utište se. Modlete se a přemýšlejte o tom. Jestliže vám Duch Svatý cokoli připomene, запиšte si to

a odevzdejte Mu to v modlitbě.

Sedněte si spolu se svým protějškem a podělte se o vše ohledně této záležitosti. Modlete se a poproste Ducha Svatého, aby vám uzdravil srdce a obnovil, co bylo ztraceno.

Bůh může posvětit jen to, co Mu odevzdáme. Buďte upřímní. Skrýváte před Ním nějakou oblast své sexuality? Je ve vašem sexuálním životě nějaká část, kde jste před Ním zavřeli dveře a nedáváte Mu přístup? Pokud ano, co je to? Modlete se a poproste Ducha Svatého, aby vám ukázal, proč se to pokoušíte skrýt. Zapište si, co vám ukáže.

... Kdokoli je spojen s Mesiášem, začíná od znova. Je stvořen nanovo. Všechno staré je pryč, začíná tryskat nový život! Podívejte se na to!

- 2. Korintským 5,17 The Message

Naše srdce je uzdraveno a uceleno, když jej cele odevzdáme Pánu. To jste udělali, když jste se modlili a odevzdali Bohu celou svou minulost. Nyní pozorně rozjímejte o následujících verších: 5. Mojžíšova 6,5; Žalmy 119,2; Přísloví 3,5-8; Jeremjáš 29,11-14; Marek 12,29-30.

Co vám v těchto verších Duch Svatý říká ohledně vašeho manželství a sexuality?

Ztišení, den třetí

SVOBODA V DŮVĚRNÉM OBECENSTVÍ

... *Žádný, kdo v něm zůstává, nehřeší...*

- 1. Janův 3,6

Důvěrnost s Kristem, kterou získáváme díky společenství s Duchem Svatým, je základem pro svobodu od veškerého hříchu. Důvěrnost je *blízké společenství, obcenství*. Je to právě to jediné, o co král David, apoštol Pavel a Marie usilovali. ¹¹ Důvěrné obcenství je to, co znamená být v *Kristu*. Fráze, jež je v Novém Zákoně použita téměř stokrát. Ježíš popsal obcenství jako *přebývání* v NĚm. Jak získáme a uchovááme důvěrný vztah s Kristem? Tím, že Mu pravidelně dáváme svůj čas a pozornost.

„Svaté místo musí mít v našem kalendáři a denním rozvrhu prvořadé místo, protože je to místo, kde se odehrává naše důvěrnost. ... Největších dimenzí moci Božího království se dotknou ti, již jsou vskutku zapálení a poháněni svým osobním vztahem lásky k Pánu Ježíši.“

- Bob Sorge ¹²

Svoboda od hříchu se bez debat nalézá v důvěrném obcenství s Ježíšem. Jak byste popsali svůj vztah s Ním? Jak často Mu věnujete svůj čas a celou svou pozornost? Co vás motivuje k hledání Jeho přítomnosti? Co je cílem většiny vašich modliteb? Je to vaše touha po ostatních věcech nebo touha poznat Boha?

Jestliže pro vás není důvěrnost s Ježíšem prvořadou, necitíte se odsouzeni. Jen vůči Němu buďte upřímní a poproste o Jeho milost. Modlete se: „Pane, miluji Tě a chci Tě znát. Právě teď však můj vztah k Tobě není takový, jaký vím, že Ty chceš, aby byl. Potřebuji Tvou pomoc. Otevři mi oči, abych viděl / a nesrovnatelnou hodnotu poznávání Tebe. Ukaž mi mé srdce. Co mi brání dát Ti první místo? Co mohu udělat, abych rozdmýchal / a plameny lásky k Tobě? Prosím o Tvůj pohled a milost. Ve jménu Ježíš.“

Utište se a naslouchejte, co vám Jeho Duch ukáže. Zapište si to a poproste Ho o milost udělat to, co vám řekne.

Věci, které mi brání dát Bohu první místo, jsou:

Co mohu udělat, aby kvetl můj důvěrný vztah s Bohem:

BUĎTE O SAMOTĚ S BOHEM

Nejlepším způsobem, jak se důvěrně propojit s Ježíšem, zakusit Jeho srdce a novou úroveň svobody, je odjet někam za účelem modlitby a obecenství s Bohem.

Možná pojedete na duchovní soustředění s církví, nebo si naplánujete výlet jen pro sebe a svého partnera. Několik dní o samotě s Bohem, vzdálení od vyrušení věcmi, které si každodenně žádají vaši pozornost, může změnit váš život a manželství na věky.

Udělejte si čas, kdy můžete odjet a být o samotě s Bohem. Vyznačte si to do kalendáře a udělejte z toho svou prioritu. Neberte si s sebou nic, co by vás mohlo vyrušovat. Jen Bibli, sešit a pero. Připravte se, že budete hojně přijímat z dobroty Božího srdce!

Objevte úžas svatého místa. *Další odkazy: 1. Paralipomenon 16,27; Žalm 16,11; 27,4-6; 31,19-20; Izajáš 40,31; Jan 15,4-8; Židům 4,16*

Ztišení, den čtvrtý

BUDOVÁNÍ TĚCH SPRÁVNÝCH TUŽEB

Říkám však: Duchem /neustále/ chod'te /bud'te jím vedeni, reagujte na Něj a nechte se Jím řídit/ a žádost těla /pocházející z lidské přirozenosti bez Boha/ nedokonáte.

- Galatským 5,16 AMP

Čistota vašeho manželství je koneckonců čistota, kterou Kristus požaduje po své nevěstě. Sexuální touhy nejsou špatné. Jsou stvořeny Bohem a Bůh se z nich raduje! Když však náš svazek poskvrní špatné skutky nebo vlivy, bojují pak proti důvěrnosti a převrátí a zkazí to, o čem Bůh řekl, že je dobré. Klíčem k budování správných tužeb je nechat vyhladovět lidskou přirozenost a sytit svého ducha.

„Zatímco je zřejmé, že Bible se o sexu vyjadřuje pochvalně a velice pozitivně, viz Píseň písní například, jsou si také bibličtí pisatelé vědomi nebezpečí sexuálního hříchu a našemu sklonu zničit dar, jež nám Bůh dal. ... Právě z tohoto důvodu je v našem hledání správné cesty mořem sexuální touhy instituce manželství tak nesmírně důležitá. Jedině v manželství se sexualita stává duchovně významnou a užitečnou.“

- Gary Thomas ¹³

To, co k vám přichází skrze vaše oči a uši, je také to, co vám nakonec vstoupí do mysli a do srdce. Vaše oči a uši jsou vstupní bránou k vaší duši a k vašemu duchu. Vše, co vidíte a slyšíte, je pokrmem buď pro lidskou přirozenost, nebo pro ducha.

Zastavte se a přemýšlejte. Jakým způsobem krmíte svou lidskou přirozenost? Sledujete filmy, televizní show nebo hudbu, která rozdmýchává plameny nečisté touhy? Krmíte se knihami, časopisy nebo webovými stránkami, které vám znečišťují mysl a srdce? A co přátelé a další věci, které na vás mají vliv? Vybízí vás někdo ke špatným postojům nebo skutkům?

Poproste Ducha Svatého, aby vám ukázal jakýkoli nezdravý vliv. Od čeho nebo od koho se máte držet dál podle Ducha Svatého?

Změna chování přichází se změnou a obnovou naší mysli skrze Boží Slovo. Rozjímejte o těchto verších:

Neboť Boží slovo je živé, činné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až do rozdělení duše a ducha, kloubů a morku a je schopné rozsoudit myšlenky a postoje srdce.

- Židům 4,12

Proto odložte veškerou nečistotu a přemíru špatnosti a v tichosti přijměte zaseté slovo, které má moc zachránit vaše duše.

- Jakubův 1,21

Cožpak není mé slovo jako oheň, je Hospodinův výrok, a jako kladivo, které tříští skálu?

- Jeremjáš 23,29

ZVAŽTE TAKÉ: Jozue 1,8; Žalm 1,1-3; 119,103; Jeremjáš 15,16; Římanům 12,1-2; Koloským 3,1-5; 1. Petrův 2,2.

Jakým konkrétním způsobem krmíte svého ducha pravdou Božího Slova ohledně sexu, důvěrnosti, intimity a svatosti? Jak můžete zvýšit svůj příjem pravdy? Modlete se a poproste Ducha Svatého, aby vám ukázal praktické, kreativní způsoby, jak krmit svého ducha a budovat ty správné touhy.

Pokud o to Ducha Svatého požádáte, ukáže vám jak budovat vášeň pro svatost a prohloubit důvěrnost ve vašem svazku.

Ztišení, den pátý

KOMUNIKACE A DŮVĚRNOST

... nýbrž abychom byli pravdiví v lásce a rostli všemi způsoby v toho, který je hlavou, v Krista.

– Efezským 4,15

Klíčem k úžasnému sexu v každém období manželství je komunikace. V mnohých manželstvích je důvěrnost zničena kvůli „nedostatku poznání“ (Ozeáš 4,6). Pokud si partneři pravidelně nepředávají informace o svém očekávání a o tom, čemu dává každý z nich přednost, nastanou problémy. Když spolu budete láskyplně a pravdivě mluvit o svých sexuálních touhách, porostete do velikosti manželství, kterou Bůh zamýšlel. Autoři a mluvčí **Bob a Audrey Meisnerovi** vysvětlují:

„Když budete nejlepšími přáteli a budete před sebou průzrační, bude to mít obrovský užitek pro váš sexuální život. ... Průhledné konverzace o očekáváních každého z vás, i rozhovory o tom, s čím bojujete a co je pro vás výzvou, přinesou do vašeho sexuálního vztahu teplo a přijetí. Udělejte si prioritu z toho, že porozumíte svému protějšku, který je jiný než vy v tom, co ho sexuálně vzrušuje, má jinou hladinu energie i jiné vyjadřování. A buďte trpěliví. Bude vám trvat celý život, než se poznáte v každíčkém maličkém detailu.“¹⁴

Doplňte tyto věty:

„Podle mého názoru nejlepší čas pro milování v našem současném období manželství je

„Můj partner se cítí v bezpečí a je nejvíce ochoten spolupracovat, když

„Myslím, že největší překážkou našemu pravidelnému milování v současném období našeho manželství, je

„To nejdůležitější, o co se chci se svým protějškem ohledně naší sexuální důvěrnosti právě teď podělit, je

Co se mi s mým protějškem ohledně sexu líbí nejvíc, je:

Co se mi nelíbí během sexu s mým protějškem:

Podělili jste se někdy otevřeně se svým protějškem o to, co se vám líbí a co ne? Protože nedokáže přečíst vaše myšlenky, rádi bychom vás povzbudili, abyste si naplánovali zvláštní čas a místo, kde si vy dva budete moci pohovořit o svých odpovědích v prostředí, kde se budete oba dva cítit bezpečně. Pamatujte na to, že je potřeba mluvit pravdu v lásce, a modlete se za Boží milost porozumět potřebám a touhám svého protějšku a také si jich vážit.

Manželé, věnujete své práci nebo dětem více času než své manželce? Co můžete udělat, abyste jí lépe sloužili v oblasti sexuálních potřeb? Pokořte se před svou ženou a zeptejte se jí na její názor. Pak se za to společně modlete.

Manželky, převzala prioritu vaše rodina nebo vaše práce? Je důležitější než péče o sexuální důvěrnost vůči vašemu manželovi? Jak mu můžete lépe sloužit v oblasti sexuálních potřeb? Pokořte se před ním a zeptejte se ho na jeho názor. Pak se za to společně modlete.

OTÁZKY K DISKUZI:

Jestliže tuto knihu používáte jako součást série vyučování na téma Příběh manželství, pak prosím zhlédněte video-záznam, část 5.

- 1| Podle 1. Mojžíšovy stvořil Bůh člověka z prachu země a poté vytvořil ženu a přivedl ji před muže. Pozorně si přečtěte 1. Mojžíšovu 2,21-25. Co je podle vás důležité v reakci muže na pohled na jeho ženu? Jak se to změnilo poté, co neuposlechli Boha (viz 2. Mojžíšova 3,6-8)?
- 2| Věříte, že je nám dostupná Boží milost, odpuštění a slitování a že mají schopnost jednat s jakýmkoli hříchem? Pokud ano, proč si myslíte, že je pro mnohé lidi tak těžké získat svobodu ohledně jejich sexuálních hříchů? Kdybyste se bavili s přítelem, jenž by bojoval s tímto problémem, jak byste jej povzbudili, aby pustil hříchy své minulosti a přijal Boží odpuštění a milost?
- 3| Popište svými slovy, co to znamená mít v úctě vaše manželské lože? Jak to vypadá v praxi? Jak lze manželské lože poskvřit?
- 4| Bible hovoří o dvou konkrétních druzích zármutku, který prožíváme: zármutek podle světa a zbožný zármutek. Promluvte si o rozdílech mezi nimi. Jaké jsou jejich charakteristiky a výsledek obou z nich?

ZÁRMUTEK PODLE SVĚTA	ZBOŽNÝ ZÁRMUTEK (PODLE BOHA)

5| Důvěrnost s Bohem je předpokladem pro zakoušení svobody od veškerého hříchu, včetně sexuálního hříchu. Zamyslete se. Co by se stalo, kdybychom mohli zakoušet trvalou svobodu a vykoupení z hříchu ze své vlastní síly? Jak by to změnilo náš vztah k Bohu a ostatním lidem?

Ke zvážení: má vaše tělesná schopnost nějakou hodnotu? Přečtěte si Římanům 7, 18; Jana 15, 5; Filipským 3, 3; 1. Korintským 10, 12.

6| Kromě našeho důvěrného obcenství s Bohem, jaké další praktické kroky můžete učinit, abyste ochránili své oči a uši a zároveň také svou mysl a srdce před perverzními a nečistými obrazy, standardy a chováním, které společnost běžně přijímá? Uvedte, co můžeme dělat jak v soukromí, tak na veřejnosti.

Pročtěte si tyto verše a přemýšlejte o nich:
„Nekladu si před oči ničemnosti, nenávidím jednání odpadlíků -- neulpí na mně.”
Žalm 101,3
„Se svýma očima jsem uzavřel smlouvu, jak bych se mohl zadívat na pannu?”
Jób 31,1

7| Jedním z klíčů jak zůstat sexuálně čistý je zůstat sexuálně spokojený v bezpečných mezích vašeho manželství. Pozorně si přečtěte pokyny, které nám

dává Bůh skrze pero apoštola Pavla v 1. Korintským 7,2-5. Co vám v každém verši Duch Svatý ukazuje? Jak tato pasáž mění váš pohled na sex všeobecně a konkrétně ve věci sloužení vašemu protějšku?

Pro vedoucí: *Přečtěte si se svou skupinou tuto pasáž i v jiných překladech Bible, pokud možno v anglickém překladu The Message.*

SHRNUTÍ KAPITOLY

- Bůh chce, abyste si se svým partnerem rozvinuli úžasný sexuální život, jenž začne tím, že se chopíte Božího volání po účtě a čistotě v manželském loži.
- Nedovolte, aby vás hanba hříchu nebo zneužívání brzdila v plné radosti z manželské důvěrnosti a sexuálního požehnání. Bůh touží uzdravit vše zraněné a chce to zacetit.
- Ke skvělému milování dochází, když oba partneři vášnivě touží především potěšit toho druhého. Sexuální důvěrnost vás s vaším protějškem spojuje fyzicky, emocionálně, mentálně i duchovně. Vše vrcholí ve zbožné potěšení a uspokojení.
- Zatímco zaměření na sebe nám brání v důvěrnosti s Bohem a znemožní nám zakoušet Jeho proměňující moc, tak zaměření na Boha a důvěrnost s Ním aktivují Boží moc v našem životě.
- Naše mysl se obnovuje a naše srdce je přečišťováno, když trávíme čas v Božím Slově a v Boží přítomnosti. Boží Slovo je zaseto do našeho srdce, upevněno Božím Duchem a přináší nám svobodu od sexuálního hříchu.
- Každé období v manželství je jiné, což znamená, že budete prožívat různá období ve svém sexuálním životě. Každé období s sebou přináší radosti i výzvy. Mluvte o sexu otevřeně a pravidelně v každém z nich. Investujte do své vzájemné důvěrnosti.

 KAPITOLA ŠESTÁ

Začněte znovu

*Žít spolu šťastně až dodnes je možné pouze žijeme-li
tak každický den.*

- Margaret Bonanno

Den první

Když byly naše děti malé, četla (Lisa) jsem jim příběh o chudém muži, který měl živý sen, že najde zakopaný poklad pod kořeny jabloně. Přesné místo, kde strom byl, nebylo jasné, ale tento sen naplnil srdce chudého muže nadějí.

Vlastnil rozlehlý a starodávný sad, který pomalu přestával plodit, a to jej přivedlo k chudobě, v níž se momentálně nacházel. Než měl onen sen, přemýšlel o tom, že sad prodá. Po svém snu však začal horlivě a těžce pracovat. Moc dobře věděl, že najít ten správný strom může vyžadovat hodiny a hodiny těžké práce. Neochvějně se však do ní pustil a systematicky okopával kolem každého jednoho stromu v sadu. S každým stromem, kde poklad nenašel, jen rostla naděje, že se skrývá pod těmi zbývajícími. Když však vykopal jámu kolem posledního stromu a poklad přesto nenašel, klesl na zem vyčerpáním a zklamáním.

Až příští jaro tento muž pochopil, co bylo jeho pokladem. Procházel se po sadě a zhluboka dýchal. Vzduch byl plný vůně jabloňových květů. Všechny ty staříčké stromy byly obsypány květy. Každý kvítek v sobě nesl zaslíbení podzimních jablek.

Chudý muž našel svůj poklad tím, že se začal starat o to, co měl ve své péči od věků. Když kopal kolem každého stromu, nevědomky tak provzdušnil kořeny a prokypřil půdu. Tento proces přinesl pro strom nové období plodnosti. Co bylo kdysi neplodné, opět se probudilo k životu. Ten rok a po mnoho dalších let si se svou rodinou užíval muž úrody, která předčila všechny jejich nejživější sny!

Na začátku této knihy jsme přirovnávali manželství ke stromu. Když je půda kolem něj tvrdá, jsou jeho kořeny svázané a nemohou růst, přijímat vodu a ostatní živiny, které strom potřebuje, aby se mu dařilo. Prvních pět kapitol této knihy mělo za úkol pomoci vám prokypřit půdu. Když odstraníte vysilující a omezující vliv urážky, strachu a sobectví, provzdušníte kořeny. Protože jste se odvážili snít a rozhodli se pro dobré hodnoty, pravidla a cíle, měli byste zhlédnout příslib naděje na svých větvích. To bude v budoucnu onen poklad.

Každé manželství s sebou nese ještě nenaplněný příslib úrody. My děláme to, co máme, a střežíme své srdce a svůj dům, a Bůh udělá, co má, a přináší požehnání našemu svazku. Mladý stromek s měkkými větvíčkami, statný strom s omšelým náručím i maličké semínko, které má teprve vyrůst – vše má v sobě potenciál síly. Náš Bůh bere, co je neplodné, a učiní to hojným. Staré učiní novým a mrtvé přivede k životu.

Učinit všechno novým

*Láska minulost nevymaže,
ale přinese jinou budoucnost.*

- Gary Chapman¹

Pojďme se ještě jednou naposledy podívat do zahrady, kde to vše začalo.

Bůh stvořil lidské bytosti. Stvořil je podobné Bohu, zrcadlili Jeho podstatu. Stvořil je jako muže a ženu. Bůh jim požehnal: „Bud'te úspěšní! Množte se! Naplňte zemi! Vládněte! Mějte zodpovědnost za ryby v mořích, ptáky ve vzduchu a za každou živou bytost, která se pohybuje na tváři země.“

(1. Mojžíšova 1,27-28 The Message)

Toto byl vždy Boží záměr pro člověka. Naše minulost, náš strach a obavy a nátlak a vyrušení, kterými na nás působí okolí a prostředí, v němž žijeme, přineslo jed a otrávil Stvořitelův prvotní záměr. Je možné, že jste se domnívali, že jsme již příliš vzdáleni od Edenské zahrady, abychom mohli opravdu uvěřit, že toto pověření platí i pro nás. Vezměte si je ale k srdci. Každý život i každé manželství lze obnovit, může se opět chopit toho, co bylo na počátku.

Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, činím všechno nové.“

(Zjevení 21,5)

Bůh minulost pouze nerenovuje. On vše učiní nové. On vzal stromy z Edenské zahrady, ukazatele našeho pádu, a proměnil je. Svého Syna položil na strom smrti, aby nás mohl uvítat do svého věčného města, kde je strom života, jehož listí je pro uzdravení národů. Nic z toho, co

bylo ztraceno, nebylo mimo Jeho obnovující moc. Včetně našeho manželství. On obnovuje všechno proto, abychom mohli začít znovu.

Vaše minulost je pryč. Je již pohřbena v kronice času a lidskou snahou k ní již nelze dosáhnout. Je zde však někdo, kdo je mimo hranice času a není svázán absolutně žádným omezením. On je tím „nejvyšším a svrchovaným“, tím, kdo „žije ve věčnosti“ (viz Izajáš 57,15). Bůh vykoupí vaše chyby z minulosti a napíše pro vás nový příběh budoucnosti. V Božím království včerejší bolest nezastaví potenciál zítřka. Jeho milost je nová každé ráno a Jeho přísliby na vás čekají. On moc rád činí z nemožného možné a touží to udělat i pro vás.

... on je ten, „kdo je mocen podle síly, kterou působí v nás, učinit daleko více nade všechno, co žádáme nebo co si můžeme pomyslet...“

(Efezským 3,20)

Plodnost, efektivita a naplnění, které Bůh může přinést vám jako jednotlivci i do vašeho manželství, jsou větší, než co si dovedete představit. Přemýšlejte o snech, cílech a touhách, které jste si pro své manželství v posledních dnech sepsali. Bůh tuto vizi nechce jen naplnit. On chce, aby byla hojně a daleko víc nad to převyšena. Touží prohloubit vaši důvěrnost a rozšířit váš vliv, aby vaše manželství přinášelo Jeho nebeské království na tuto zem. Chce pracovat ve vás a skrze vás naprosto radikálně a neočekávaně. Možná jste se, když jste četli předchozí kapitoly, neodvážili snít. Dodejte si k tomu odvahu teď!

Základní princip života s Bohem je ten, že přestože On nepotřebuje naši pomoc, aby cokoli na zemi udělal, rozhodl se pro to, že budeme Jeho partnery. Nevyžaduje naši pomoc, ale chce, abychom se zapojili. My se smíme

účastnit realizace nemožných věcí. A přesně o to vás prosíme, když ve svém manželství začínáte znovu. Usilujte o to, co dokonce i v tuto chvíli vypadá nemožně.

Náš příběh obzvláště dokazuje, jak se nemožné může stát pravdou. Přichází to v docela nepravděpodobném okamžiku lidské historie. Ve chvíli, kdy se člověk vzbouřil proti Božímu příkazu naplnit zemi. Místo toho, aby se naši předkové rozešli do celého světa, shromáždili se na jednom místě a snažili se vybudovat věž, aby dosáhli kamsi do nebeské sféry, do místa, které kdysi měli Adam a Eva v zahradě. Asi už víte, jak Bůh při stavbě Babylonské věže zasáhl.

Hospodin sestoupil, aby viděl to město a věž, které lidští synové stavěli. Hospodin řekl: Hle, *jsou jeden lid* a všichni *mají jednu řeč*, a toto je začátek jejich činnosti. *Tak pro ně nebude nemožné nic, co si usmyslí udělat*. Nuže, sestupme a zmat'me tam jejich řeč, takže jeden nebude rozumět řeči druhého. Tak je odtamtud Hospodin rozptýlil po celém povrchu země, a přestali stavět to město.

(1. Mojžíšova 11,5-8)

Toto dílo nepocházelo z Božích pokynů a kdyby Bůh nepřerušil jejich práci, byli by dosáhli toho, co zamýšleli, díky dvěma věcem: *společný jazyk a sjednocený lid*.² Jestliže tyto dvě věci dokázaly dodat sílu neposlušným k tomu, aby dosáhli zdánlivě nemožného, o co víc mohou dodat sílu těm, kteří jsou jedno tělo s Kristem?

Až budete začínat znovu ve svém vztahu, bude nezbytné, abyste měli společný jazyk a záměr. Společně musíte uchopit to „daleko více nade všechno“, co má Bůh pro váš svazek. Pojďme se na obě tyto věci podívat podrobněji. Začneme s jazykem.

Den druhý

Jazyk nebes

*„...neboť jeho ústa mluví z přebytku srdce.“
(Lukáš 6,45)*

Během celé této knihy neustále zdůrazňujeme, jak je důležité, abyste nejprve dovolili Bohu jednat ve vašem srdci. Změna přichází, když se podřídíme Jeho Duchu a poddáme se Jeho Slovu. Jak jsme již zmínili, úprava chování není náhražkou za vnitřní proměnu. Když se však začnete měnit uvnitř, váš vnější svět se bude také měnit. První důkaz Boží práce ve vašem srdci se bude nacházet ve slovech, která budou vycházet z vašich úst.

V každé situaci, které čelíme, máme na výběr. Budeme promlouvat jazykem nebes nebo jazykem země? Země se vyjadřuje k okamžité realitě. Nebesa mluví podle vyššího zdroje pravdy.

Vždyť moje myšlení nejsou myšlení vaše, ani vaše cesty nejsou cesty mé, je Hospodinův výrok. Neboť jako jsou nebesa vyšší než země, tak jsou mé cesty vyšší než cesty vaše a má myšlení vyšší než myšlení vaše.

Tak jako déšť či sníh padá z nebe a nevrací se tam zpět, nýbrž zavlažuje zemi a činí ji plodnou a úrodnou -- dává zrna tomu, kdo rozsévá, a chléb tomu, kdo jí - tak bude mé slovo, které vyjde z mých úst: Nenavráť se ke mně s prázdnou, nýbrž vykoná to, co si přeji, a zdárně dokáže to, k čemu ho pošlu.

(Izajáš 55,8-11)

Abychom mohli promlouvat Boží jazyk, musíme znát Boží Slovo. Ono promění naši vizi a způsobí, že budeme vidět neviděné a promlouvat to, co se má stát. Promění naše výroky v dialekt víry, což je něco naprosto jiného než pozitivní promlouvání nebo emocionální optimismus. Je to pevná důvěra v to, co bylo zaslíbeno.

Zde je několik příkladů toho, jaký je rozdíl mezi jazykem nebes a jazykem země:

Naše země říká: „Rozvod.“ Nebesa říkají: „Svazek.“

Naše země říká: „Není naděje.“ Nebesa říkají: „Všechno je možné.“

Naše země říká: „Odmítnutí.“ Nebesa říkají: „Přijetí.“

Naše země říká: „Ty mi to dlužíš!“ Nebesa říkají: „Zdarma dávám.“

Naše země říká: „Pomsta.“ Nebesa říkají: „Odpuštění.“

Naše země říká: „Nebudu ti dělat otroka.“ Nebesa říkají: „Budu ti služebníkem.“

Naše země říká: „Pohrdám tvou slabostí.“ Nebesa říkají: „Vidím tvůj potenciál a moje láska překryje tvou slabost.“

Naše země říká: „Ty nenaplnuješ mé potřeby.“ Nebesa říkají: „Toužím naplnit ty tvé.“

Tato slova mohou být inspirací sama o sobě, když jsou však zakořeněna v hluboké pravdě Božího Slova, jsou trvalá a nesou s sebou moc. Vybízíme vás, abyste se chopili jazyka nebes tím, že se naučíte sladit podle Bible každý postoj a výrok, jež do svého manželství přinesete. Jsme Boží lid a víme, že „To naše nynější lehké soužení nám totiž

působí nesmírně veliké břímě věčné slávy, když nehledíme na věci viditelné, ale na neviditelné; neboť viditelné věci jsou dočasné, neviditelné však věčné.“ (2. Korintským 4,17-18).

V moci jazyka je život i smrt. Vírou můžeme povolat dokonce i ty věci, které ještě nejsou zjevné, jako by již byly (viz Přísloví 18,21; Římanům 4,17). Dovolte, aby váš svět tvarovalo Boží Slovo.

Mluvit pravdu

nýbrž abychom byli pravdiví v lásce a rostli všemi způsoby v toho, který je hlavou, v Krista... (Efezským 4,15)

Mluvit jazykem nebes vždy znamená mluvit pravdu. Ne každý způsob jak říct pravdu je však správný. Mluvit Božím jazykem znamená mluvit pravdu v lásce.

Mnoho párů chybuje, protože přijme jeden ze dvou přístupů. Někteří partneři používají Boží Slovo, aby jím na své protějšky útočili nebo je ponižovali. Mluví pravdu, ale promlouvají ji z frustrace, ve hněvu, se záměrem pomsty nebo urážky. Pak je tu další skupina lidí. Ti nechtějí způsobit bolest nebo vytvořit konflikt, proto pravdu, kterou je potřeba vyslovit, potlačují a pak jednají na základě povrchní, falešné lásky. Tento přístup během času nevyhnutelně skončí v hlubokém pocitu zklamání a urážky, což nakonec vyústí v nějaký druh výbuchu. Ani jeden z těchto přístupů nedosáhne toho, co Bůh zamýšlel, a to abychom byli stále více podobní Kristu.

Manžel či manželka si jsou vědomi chyb a slabostí toho druhého způsobem, kterým je nikdo jiný nevidí. Této jedinečné vědomosti lze velice snadno zneužít ke zranění, zostuzení nebo odsouzení našeho partnera. My jsme však

uchopili mnohem vyšší povolání, nebo ne? Vydali jsme se tomu, že budeme našemu partneru největším služebníkem a budeme usilovat o to nejlepší pro něj. Naše slova pravdy mu mohou pomoci vyrůst a být více podobný Kristu. Nikdy však nebudeme promlouvat slova, jež mají věčnou hodnotu, budeme-li svůj jazyk používat jako zbraň, která zraňuje.

Jestliže chceme, aby bylo naše manželství zdravé, budeme muset začít jednat s chováním, jež je destruktivní a špatné. Musíme si však uvědomit, že existuje správný čas a správné místo, abychom to udělali. Všimli jste si, že pokud poukážete na nedostatek svého partnera uprostřed hádky nebo konfliktu, nikdy to nepřinese nic pozitivního? Naopak, vyvolá to ještě horší chování a spoustu zranění. Pokud máte pocit, že je potřeba s něčím jednat, počkejte, až se oba dva uklidníte. Pokud je to závažné, bylo by možná dobré naplánovat si den, abyste se mohli vyjádřit v důvěrnějším prostředí. Tento přístup zajistí prostředí, ve kterém vám bude partner mnohem ochotnější naslouchat.

Já (Lisa) si velmi dobře pamatuji, jak mi jednou Bůh řekl: „Liso, pokud chceš, aby tě slyšel, řekni to tak, jak bys to chtěla slyšet ty.“ K tomu bychom klidně mohli ještě dodat: „A řekni to v době, kdy bys takovou věc chtěla slyšet.“ Uprostřed hádky není obvykle ten správný čas nabízet někomu konstruktivní kritiku. O nápravu je nejlepší se podělit, když je ten druhý v klidu a je schopen přijímat. Když je člověk vyčerpaný, je lépe to nechat na jindy. Odpusťte, obejměte se a rozhodněte se, že se k tématu vrátíte později, třeba další den ráno.

Je velmi nezbytné, abychom si vyjadřovali pravdu, jež je velice citlivá, v lásce. Nikdo není rád, když slyší o svých slabostech a chybách, ale člověk, který je učenlivý, může

přijmout velký užitek, když jsou mu předloženy oblasti, ve kterých může růst.

Než začnete radit, prozkoumejte své motivy. Zeptejte se sami sebe: „Budu o tom mluvit z lásky nebo se snažím jen získat něco ve svůj prospěch či pro své bezpečí? Opravdu mi jde o mého partnera nebo se snažím získat pomstu za to, jak mi ublížil?“ Pokud se snažíte nabízet doporučení ohledně chování toho druhého uprostřed hádky, je velice pravděpodobné, že to pramení ze sobectví. Koneckonců jen reagujete na to, co vám ten druhý udělal a jak se kvůli tomu cítíte.

Je velice těžké mluvit pravdu v lásce, když jste citově zkompromitovaní. Pokud však přesto všechno dokážete udržet jazyk za zuby, stane se jedna ze dvou věcí. Buď si uvědomíte, že jste se mýlili a budete vděční za to, že jste nic neřekli, nebo se budete moct uklidnit a přesně vyjádřit to, co váš partner potřebuje slyšet.

My jsme zjistili, že nejlepší je drobné urážky přecházet tím, že je odevzdáme Bohu. Jsme si však vědomi, že na některá zranění se těžko zapomíná. V případě opakovaného destruktivního chování je dokonce nezdravé držet jazyk za zuby. Potřeba jednat s ním však není povolením zranit. Pravdu v lásce můžeme promlouvat takto:

- prozkoumáme své motivy ve světle Božího Slova
- vyřešíme konflikt tím, že zaútočíme na problém, ne svého partnera
- ovládneme svůj jazyk a nebudeme promlouvat ničivé výroky
- budeme milosrdní
- budeme upřímní
- budeme odpovídat mírně

- budeme neustále nabízet naději
- budeme mluvit tak, jak bychom chtěli, aby ten druhý mluvil s námi
- vybereme svá slova, čas i místo pro konfrontaci velice moudře³

Šalomoun řekl: „Jako se železo ostří železem, tak člověk ostří tvář svého bližního.“ (Příslaví 27,17) V našem vztahu je místo pro zbožné třenice a dokonce i pro neshody. Pokud s nimi zacházíme správně, přinesou tyto okamžiky do našeho života zbožnost.

Velmi důležité je jednat s věcmi, které by mohly kompromitovat jednotu našeho manželství. Z malých zranění se stanou velké rány, pokud se s nimi správně nejedná. Mnohokrát si člověk ani není vědom bolesti, kterou tomu druhému působí. Pokud problémy řešíme kvůli lásce k Bohu a k sobě navzájem, pak nám to pomůže růst v jednotě a stát se lepším manželem.

Den třetí

Jazyk lásky

Doposud jsme se o jazyku bavili ve více či méně tradičním pojetí a zaměřovali se na slova, která promlouváme, a na to, jak je říkáme. Nyní bychom chtěli zaměřit pozornost trochu jiným směrem a probrat jiný aspekt společného jazyka. Ve čtvrté kapitole jsme říkali, že manželství bude pevnější, pokud si uvědomíme, že náš partner nemusí sloužit stejným způsobem, kterým sloužíme my jemu. Stejně je to s láskou. Lidé dávají a přijímají lásku různým způsobem. Úžasná kniha, která vám pomůže rozpoznat

různé dialekty lásky, jež také přinesla mnoho dobrého do našeho vztahu, se jmenuje *Pět jazyků lásky* a napsal ji Gary Chapman.

Abychom vám ukázali, jak velmi je to důležité, použijeme jako příklad naše manželství. Já (Lisa) projevuji lásku převážně tím, že s tím druhým chci strávit čas a chci pro něj něco udělat. Jsou to skutky sloužení. Na začátku našeho manželství jsem pořád něco dělala (prala jsem, pokládala obklady, vařila, uklízela, starala se o děti, malovala, zahradničila...), abych Johnovi dokázala svoji přetékající lásku vůči němu. Zatímco jsem to všechno dělala, pokoušela jsem se také o hluboké rozhovory s Johnem a tím jsem se snažila trávit s ním kvalitní čas. Tomu jsem já říkala láska.

Já (John) jsem nebyl naladěný stejně jako Lisa. Prokazuji lásku jiným způsobem. Je to skrze fyzický dotek a slova ujištění. Lisa skvěle vařila, pokládala koberce a dlaždičky, ale já jsem z toho neslyšel „Miluji tě“. Zatímco jsem neustále horlivě promlouval povzbudivá slova a nabízel jí fyzickou něhu, ani ona ode mne neslyšela „Miluji tě“. Bylo to, jako bychom oba dva mluvili úplně cizím jazykem.

Aby bylo manželství zdravé, měli by se oba dva cítit šťastní a milovaní. Každý si zaslouží být milován způsobem, kterému rozumí a který dokáže vnímat. Ve světle tohoto poznání můžeme říct, že není nic špatného na tom, když tomu druhému řeknete, jak byste chtěli, aby vám vyjadřoval lásku. Vybízíme vás i váš protějšek, abyste zjistili, jak si navzájem vyjadřovat lásku. Přečtěte si knihu Dr. Chapmana nebo si udělejte zdarma dotazník na 5lovelanguages.com. Promluvte si o tom, co vám vyjde. Jak bude mluva ve vašem konkrétním jazyku lásky ve vašem vztahu vypadat? Pro tento rozhovor je nejlepší klidný, neobviňující přístup.

Řekněte například: „Cítím se milován, když ...“ a pak to rozved'te dál.⁴

Pokud budete záměrně používat slova nebo skutky, které budou šité na míru potřebám vašeho protějšku na základě znalosti jeho jazyka lásky, slovní zásoba lásky ve vašem svazku poroste. Posílí to základy, které jste postavili používáním jazyka nebes a tím, že k sobě mluvíte pravdu v lásce. Když se všechny tyto věci spojí, vznikne z toho společný jazyk pro vaše manželství.

Nyní se podíváme na to, jak budovat druhý aspekt, který umožní i nemožné. Je to jednota.

Poslání

Jedna z věcí, kterou Ježíš během své služby velmi dobře chápal, bylo to, jak důležitá je jednota. Například příběh, který je zaznamenán v evangeliu Jana. V noci, kdy byl Ježíš zrazen, modlí se za to, abychom žili v jednotě:

Nemodlím se jen za své /učedníky/
ale také za ty, kteří ve mne uvěří
kvůli nim a jejich svědectví o mně.
Cílem je, aby se všichni stali jedním srdcem a jednou
myslí – tak jako jsi Ty, Otče, ve mně a já jsem v Tobě,
aby i oni byli jednoho srdce a jedné mysli s námi.
Potom svět bude moct uvěřit, že jsi mne opravdu
poslal.
Tutéž slávu, kterou jsi dal Ty mně, dávám já jim,
aby byli jednotní a spolu, jako my dva –
Já v nich a Ty ve mně.
Potom budou dokonalí v jednotě

a přinesou bezbožnému světu důkaz,
že Ty jsi mne poslal a je miloval
stejným způsobem, jako jsi miloval mne.

(Jan 17,20-23 The Message)

Jednota ukazuje na Boží slávu. Dosvědčuje moci smíření Božího Syna. Zatímco se mnozí lidé snaží dokázat pravdivost evangelia rozumem a argumentací, prvním a nejlepším důkazem Boží lásky vůči světu je to, jak je Jeho láska projevena mezi Božím lidem.

Jednota nemluví jen k těm mimo Boží království. Má také mnohé užitky pro nás. Je to místo, kam Bůh přikazuje své požehnání (viz Žalm 133). V tomto ohledu je jednota pro království temnoty dvojitou hrozbou. Přináší přízeň Božímu lidu a zároveň přitahuje ztracené k Boží lásce vůči nim.

Není žádné překvapení, že nepřítel udělá vše, co bude moci, aby ve vašem manželství vytvořil nejednotu. Každé sobectví či strach, který si s sebou nesete, mu v tom jenom pomůže. Zůstávat v jednotě je těžká práce, protože vyžaduje boj jak s nepřítelem, tak se svou tělesnou přirozeností. Je k tomu potřeba milosti Božího Ducha a vědomí čistých záměrů, které převýší momentální problémy. S tímto na mysli se pojdme ještě jednou vrátit k Efezským 5,21:

Podřizujte se jeden druhému v bázi před Kristem.

(Efezským 5,21)

V jedné z předchozích kapitol jsme mluvili o tom, jaké jsou role obou partnerů a jak se navzájem mají podřizovat v postoji nesobeckého služebníka. Nyní bychom rádi rozšířili poznání týkající se podřízení a toho, jak vám to může pomoci být jedno.

Uvažte, že předpona pod znamená doslova „pod“ a slovo *řízení* (v angl. originále milion – mise, poslání) znamená pověření. Když si je dáme dohromady, můžeme vyvodit, že podřízení znamená „pod stejným posláním či pověřením“.

⁵ Již jste strávili docela významný časový úsek tím, že jste si zapisovali cíle pro své manželství a strategické kroky, které je potřeba učinit k jejich dosažení. Ať tedy slouží jako připomínka, že každý cíl pro vaše manželství spadá do konečného poslání a pověření zobrazovat Boží lásku a slávu. Oba dva partneři jsou podřízeni autoritě tohoto Bohem daného poslání a tomu, co nás nutí být jedním.

Právě tento pohled a přístup umožní oběma manželům být v manželství pevní. K podřízení není potřeba, aby byl jeden z manželů silný a ten druhý slabý. Protože manželství představuje tak velkolepé poslání, jež je o tolik větší, než kdokoli z nás, je potřeba dvou silných lidí, aby zbudovali silný svazek. Prosím, pochopte, že když používáme slovo silný, nemluvíme zde ani o osobnosti ani o tělesné síle. Mluvíme o přispění. Jak jsme již dříve podotkli, v manželství nejde o nadvládu a převahu. Jde v něm o vládu.

V našem manželství, v rodině i vlivu na naše okolí jsou oblasti, ve kterých jsem zručnější já (John) než Lisa. Tyto oblasti mi s radostí předává. Stejně tak je spousta oblastí, ve kterých je zručnější Lisa mnohem více než já. Tyto oblasti rád přenechám jí k posouzení a vyřešení. Jsme sjednoceni ve stejném posláním a naše poslání si žádá od nás obou to nejlepší, co máme.

John byl vždy skvělý ve správě financí. Nikdy neměl obtíže věřit Bohu, že On se postará o každou naši potřebu a požehná nám. Každý dům, ve kterém jsme bydleli, našel John. Když placení účtů vzal na sebe, bylo to, jako by mi s ramenou spadl těžký kámen. Předtím jsem se o finance

starala já, protože John hodně cestoval a měl velmi plný rozvrh. Když viděl, jak s tím zápasím, nabídl mi, že to převezme. Co bylo pro mě přítěží, bylo pro něj jednoduché. Byl skvělý ohledně domu, auta a dalších důležitých nákupů. Také byl skvělý ohledně péče o kluky, když soutěžili, hráli si a dováděli.

Já se na druhé straně starám o dům. Vždy jsem chtěla, aby to bylo místo, kde se rodina sejde u stolu. Moc ráda pro svou rodinu vařím a vždy jsem chtěla, aby si kluci zvali na jídlo i kamarády. Také jsem si vždy přála, aby byl náš dům místem, kde si bude moct John odpočinout, až se vrátí z cest.

Zjistěte si, v jakých oblastech jste vy i váš protějšek nejlepší. Naučte se jeden druhého respektovat a ustupovat v oblastech, kde nejste obdarovaní. Když se vědomě podřídíte jeden druhému ve vedení jednotlivých oblastí, budete tak moct dosáhnout svého společného poslání.

Den čtvrtý

Priority

*Lépe je dvěma než jednomu, neboť mají lepší mzdu
za svou námahu.*
(Kazatel 4,9)

Poslání a priority není totéž, ale je potřeba, aby šly ruku v ruce. K udržení jednoty je nezbytné dohodnout se na prioritách a stát za nimi.

Naše priority určuje náš největší cíl. Je to poznat a zjevovat Boží lásku. Protože toto je poslání, které má

každý věřící, můžeme mít všichni tytéž priority, dokonce i když se strategie budou pár od páru i období od období lišit. Navrhujeme, abyste se na své priority dívali takto:

1. *Bůh*. Bůh není ve skutečnosti „první“. On je nade vším a vztah s Ním je nezbytný k úspěchu a věrnosti v každé další oblasti života. Měl by přebývat v každé naší prioritě. Kvůli přehlednosti Jej však uvedeme v tomto seznamu. Takže, v určitém ohledu je Bůh první a nejvyšší.

Náš vztah s Bohem a práce, kterou pro Něj děláme, však není totéž. Pro služebníky a ostatní, kteří slouží v církvi, je lákavé dát práci služby před svou rodinu. Prosím, nedovolte, aby vaše rodina padla za oběť tomuto podvodu.

2. *Partner*. Opět je zde potenciál pro jemný, avšak velice nebezpečný podvod. Děti jsou důležité, ale neměli byste kvůli péči o ně zanedbávat svého partnera. Jednoho dne vaše děti dospějí a odejdou, ale ve smluvním vztahu se svým partnerem jste po zbytek života. Ujistěte se, že svůj život budete společně takovým způsobem, abyste byli nejlepší přátelé i poté, co děti odejdou z domova.

3. *Děti*. Konkrétní podrobnosti zapojení jednotlivých partnerů a jejich rolí ohledně rodičovství se budou lišit podle různých období a budou závislé na další prioritě, vašem povolání. Jestliže jeden z vás nebo oba pracujete mimo domov, přibudou k tomu ještě další zodpovědnosti v oblasti práce nebo služby. Pokud momentálně naplňujete své povolání tím, že jste doma s dětmi, rozdělení mezi touto prioritou a tou další je pro vás irelevantní. Jak však řekl C. S. Lewis: „Hospodyně je tou nejvyšší kariérou.“

4. *Povolání.* V pravdě řečeno vaše povolání v sobě zahrnuje vše, co je na našem seznamu, a vše, co je ve vašem životě. Kvůli jasnosti však širí tohoto termínu omezíme. Když budeme mluvit o „povolání“, máme tedy na mysli, k čemu vás a váš protějšek Bůh povolal jako jednotlivce a co máte vykonat v oblasti vlády, podnikání, práce, zdraví, péče, vzdělání, služby, umění, médií nebo někde jinde.

V našem manželství máme tuto oblast společnou, ale je mnoho párů, které nepracují nebo neslouží ve stejné oblasti společnosti. Pokud je tomu tak u vás, přesto se můžete stále zajímat o práci toho druhého a nabízet jeden druhému důležitou oporu. Jak řekl Šalomoun, když dva pracují společně, mohou si pomoci navzájem uspět (dosl. překlad Kaz 4,9 z angl. jazyka, pozn. překladatele).

5. *Odpočinek.* Sabat byl ustanoven Bohem, ne člověkem. Když odpočíváme, daří se všem ostatním prioritám. Bůh chce, aby byly pravidelný odpočinek a rekreace součástí našeho života. Odpočinek není totéž co neaktivita. Odpočíváme tak, že si uděláme čas na věci, které nás občerství duchovně, tělesně a citově. V manželství je velmi důležité, abychom si našli způsob, jak odpočívat společně, ne jenom každý sám. Pro nás to znamenalo najít si společné zájmy, které by nás oba dva bavily. Je to například čas v přírodě, kdy si povídáme o svých snech, rodině a službě. Naučit se společně odpočívat a rekreovat je součástí toho, kdy se dva životy spojují v jeden.

6. *Komunita.* Až v příliš mnoha manželstvích si manželé udržují naprosto oddělený společenský

život. Je sice důležité mít „čas chlapi s chlapama“ nebo „ženy se ženama“ a budovat i jiné vztahy, než jen vztah se svým partnerem, ale ve zdravém manželství se společenský život obou partnerů prolíná. Naši přátelé hrají důležitou roli v tom, jak nás povzbuzují, podporují a posilňují. Protože jsme jedno tělo, měli bychom mít spoustu přátel, které známe a milujeme oba dva.

Nemůžeme dostatečně zdůraznit, jak důležité je mít přátele, kteří budou vašemu svazku záměrně žehnat. Oba dva máme přátele, kteří v našem životě hrají různé role. Já (John) mám kamarády na golf, se kterými sdílím pouze rekreaci. Pak mám také přátele, se kterými hraju golf, ale kterým také mohu vylít své srdce a svěřit se. Muži, se kterými se sdílím o své výzvy i slabosti, mají rádi nás oba, mě i Lisu.

Protože je můj (Lisa) život tak plný a nehraju golf, mám v podstatě jen srdeční přátele, kteří mě povzbuzují růst dál v každé oblasti lásky. Jsou to ženy, které chápou jedinečné výzvy, s nimiž se v životě a manželství setkávám. Některé jsou mými nejlepšími přítelkyněmi v době, kdy čelím výzvám ve službě, a jiné zase v době, kdy se potýkám s problémem ve vztazích. Všechny jsou pro nás cennější víc než zlato.

V minulosti byli lidé, kteří byli našimi přáteli, ale nakonec jsme se od nich museli vzdálit. Upřednostňovali jednoho z nás před tím druhým a nepodporovali v našem manželství jednotu. Pokud určitý člověk nemůže být přítel pro vás pro oba, pak se s ním nespolečujte. Nakonec totiž vytvoří ve vašem svazku rozdělení.

Rozhodnutí milovat

*Oblečte se tedy jako vyvolení Boží, svatí a milovaní,
v slitovný soucit, dobrotu, pokoru, vlídnost a
trpělivost. Snášejte se navzájem a odpouštějte si,
má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám,
odpusťte i vy. A nad to všechno mějte lásku, která je
poutem dokonalosti.
(Koloským 3,12-14)⁴*

Láska je to, co nás svazuje v harmonii poutem dokonalosti. Je to základ jednoty, pravý klíč k tomu, aby mohl člověk uvidět nemožné.

V Efezským 5,28 říká Pavel „manželé, milujte své manželky“. Slovo *milujte* je rozkazovací způsob a zdůrazňuje tuto silnou povinnost. Předává nám zde vyšší pravidlo, takové, které mají respektovat manželé i manželky, a to, že se máme milovat nehledě na to, jak se cítíme.

Naše kultura zobrazuje lásku jako pocit, něco, co nelze ovládat, jen na to reagovat. Pokud cítíme lásku, chováme se jako ti, co jsou zamilovaní. Netrvá to dlouho a zjistíme, že pocit zamilovanosti tu není napořád a že je láska otázkou rozhodnutí. Bůh se *rozhodl*, že nás bude milovat. Pokud se rozhodneme milovat, nakonec se pocity přidají k našim činům. Skutky víry, jako například to, že prokážu lásku, i když pro ni neexistují žádné evidentní pocity, mohou hory přenášet. Bůh touží žehnat našim skutkům.

Dietrich Bonhoeffer řekl:

Není to vaše láska, která udržuje manželství, ale je to manželství, které udržuje vaši lásku.

Jediný způsob, jak vaše manželství udrží i lásku, je, když vaše emocionální a duchovní naplnění bude pocházet z obecenství s Božím Duchem. Když se spoléháme na špatný zdroj, na svou vlastní sílu, láska selže, když bude zkoušena, při nedostatku pocitu. Když jsme však zakotveni v Boží lásce, naše skutky lásky nás udrží v jednotě, i když se pocity nedostaví.

Nemylte se. Manželství nemá být prázdné bez pocitů. Ale řečeno slovy C. S. Lewise:

Pravidlo pro nás všechny je velice jednoduché. Nepromrhejte čas a nezabývejte se otázkou, zda milujete svého bližního. Jednejte jako že ano. Jakmile to začneme dělat, objevíme velké tajemství. Když se začnete chovat, jako když někoho milujete, najednou jej začnete milovat.⁶

Můžete svou lásku vůči partnerovi neustále prokazovat, i když nezakoušíte žádné pocity lásky. Můžete se rozhodnout sloužit, chválit a podporovat. Když se váš život ztotožní s láskou, nakonec i vaše pocity potvrdí, co vaše skutky vyjadřují.

Den pátý

Najít to nejlepší

Kristova láska činí církev dokonalou a ucelenou. Jeho slova v ní vyvolávají krásu. Vše, co dělá a říká je proto, aby na ní našel to nejlepší ...
(Efezským 5,26-27 The Message)

„Moudrá žena“, napsal Šalomoun, „buduje svůj dům“ (Příslaví 14,1). Protože moudrá žena buduje svůj dům,

moudrý muž bude budovat svou ženu! Když se navzájem budujeme, zobrazujeme svým partnerům Kristovu podobu. Objevit to nejlepší pro naše manželství znamená najít to nejlepší na sobě navzájem.

Naše láska vůči našemu protějšku je skutek partnerství s nebesy, shoda se zalíbením samotného Boha. Bůh vašeho partnera neposuzuje podle slabostí, ale svou milostí a láskou. Bůh vidí potenciál vaše partnera a od vás očekává totéž.

Už jsme zde zmínili, že když byla Lisa malá holčička, přišla kvůli rakovině o oko. Měla kvůli tomu obrovský strach postavit se před lidi. Já (John) jsem o jejím strachu věděl. Věděl jsem ale také, že ji Bůh obdaroval neuvěřitelnou moudrostí.

Když jsem byl pastorem mládeže, někdy jsem Lise řekl, že bych byl rád, kdyby mluvila s dívkami v naší skupině. „V žádném případě!“, protestovala. „Já nejsem součástí balíčku. Církev zaměstnává jako pastora mládeže tebe, ne mě.“

Naslouchal jsem jejím námitkám a věděl jsem, že vyrůstají ze strachu, nikoli z touhy rebelovat proti Božímu daru na jejím životě. Měla takový strach mluvit, přesto kdykoli to udělala, přicházeli za mnou lidé po shromáždění a říkali mi, jak hluboce se jich její poselství dotklo. Když protestovala, odpověděl jsem jí: „Jen se připrav, že ti dnes večer dám slovo.“

Myslela jsem si (Lisa), že se John snaží ze mě udělat něco, co nejsem. Věděl, že mladé dívky na mládeži potřebovaly slyšet ženu, ale já se na to absolutně necítila kvalifikovaná. Neuvědomila jsem si, že kromě toho, že jim chtěl dát

nějaký příklad pro život, se také snažil vytvořit prostředí, ve kterém by můj dar mohl růst. Viděl ve mně něco, co jsem já vidět nedokázala. A i když jsem někdy byla celou noc vzhůru a škemrala jsem, aby mě John nenechával mluvit, nikdy mi nepřestával dávat příležitost, a tak ve mně mohl Bůh najít to nejlepší. V tu dobu jsem to nesnášela. Když se však ohlédnu zpět, je zřejmé, že mě jen láskyplně vedl a posouval za hranice mého strachu a omezení.

Stejně jako John pomáhal mně, i já jsem mu v nejrůznějších oblastech půjčovala svou sílu. Na počátku jsem byla hodně zapojena v korekturách jeho knih. Snažila jsem se mu pomoci, aby vyjadřovaly přesně to, co chtěl říct. Tolik věcí, které jsme spolu ve službě měli příležitost dělat, se stalo jen proto, že jsme díky své lásce mohli oba vyrůst.

Možná jste se spolu se svým partnerem ještě nenaučili, jak v tom druhém najít to nejlepší. Možná jste dokonce upadli do naprosto opačného jednání a používáte svou důvěrnost a vliv k tomu, abyste se navzájem ničili. Dnešek může být dnem nových začátků. Můžete ustanovit nový standard.

Nikdy není pozdě začít znovu. Pokud se chcete naučit nacházet na svém protějšku to nejlepší, najděte si, prosím, klidné, tiché místo v soukromí a modlete se se svým partnerem. Řekněte Bohu toto:

Nebeský Otče,

činíme pokání z toho, že jsme zneuctili svazek, který jsi mezi námi Ty ustanovil. Naše manželství je Tvé mistrovské dílo. My jsme s ním nezacházeli s úctou, kterou si zaslouží. Děkujeme ti za novou milost, která nám umožní začít v našem životě znovu. Duchu Svatý,

prosíme Tě, dej nám milost, kterou potřebujeme, abychom se navzájem viděli skrze Tvou lásku. Dej nám hlubší náhled do toho, jak si můžeme sloužit a chválit jeden druhého. Dej, aby naše oči viděly dary a silné stránky, které v každém z nás chceš znásobit. Ukaž nám, jak můžeme dovést Tvé dílo k dokonalosti. Věříme, že společně jsme lepšími, než jsme byli každý zvlášť. Toužíme dorůst do plnosti toho, co jsi zamýšlel pro náš život a pro náš svazek. Pro Tvoji slávu.

Ve jménu Ježíš, amen.

Nyní jsme sepsali vyznání, které máte učinit přímo svému partneru. Podívejte se mu / jí do očí a řekněte tato slova:

Manžel:

Odpust' mi, že jsem používal své silné stránky, abych tě utlačoval a srážel. Odpust' mi, že jsem nemluvil o tvé ctnosti, kráse, moudrosti a laskavosti. Odpust' mi, že jsem nevytvářel prostředí, ve kterém bys mohla kvést. Odpust' mi mé sobectví v našich rozhovorech, při společně stráveném čase a v manželské posteli. Věřím, že Bůh dokáže uzdravit, obnovit a oslavit naše manželství. Věřím, že ty a já dokážeme cokoli v Tom, který nám dává sílu. Začneme vládnout, budeme se množit a budeme spolu plodní, ve jménu Ježíš.

Manželka:

Odpust' mi, že jsem používala své silné stránky k tomu, abych poukázala na tvé slabosti. Odpust' mi, že jsem ti neprokazovala úctu a byla sobecká v naší komunikaci. Od nynějška budu používat svá slova, aby budovala tvůj život. Odpust' mi dobu, kdy jsem nebyla dobrou ochránkyní tvého srdce. Věřím v tebe a věřím i v nás.

Věřím, že Bůh může vše učinit novým. Rozhoduji se, že tě budu milovat a že ti odpustím. Dnes je nový den naplněný milostí a pravdou. Pojd'me se milovat a opět spolu snít.

Přátelé, věříme, že před sebou máte to nejlepší. Díky Boží milosti může vaše dědictví, důvěrnost a vliv překonat všechny vaše naděje a očekávání. Ve vzájemné jednotě díky moci a inspiraci Božího Ducha začnete psát příběh, který přinese Kristovu lásku na zem a potěšení Tomu, jenž sedí na trůnu v nebesích.

Poslání začít znovu je velkým výkřikem důvěry. Není to příležitost, která přichází jednou za život. Je to nekončící a opakující se příležitost, která trvá, dokud trvá život. Začít znovu znamená žít teď, zapomenout na to, co bylo včera a přichystat své srdce na to, co teprve přijde.

Vše, o co jsme se zde sdíleli, nebude ničím víc, než jen dobrými nápady, pokud svůj manželský svazek nepředáme Tomu, jenž je více než schopen. Juda 1,24-25 nám ukazuje zjevení toho, čím vším může být:

Nyní tomu, kdo je mocen vás zachovat bez klopýtnutí a postavit bezúhonné s veselím před svou slávu, jedinému moudrému Bohu, našemu Zachránci skrze Ježíše Krista, našeho Pána, jemu buď sláva, velebnost, vláda i pravomoc před veškerým časem, i nyní, i po všechny věky věků. Amen.

Bůh je ten, kdo nás může zachovat. Jedině On sám může naše manželství vyvést z každého údolí stínů. On nám svěril radost a slávu manželství, abychom Jej mohli oslavit. Náš život je živým, dýchajícím vzkazem pro ty, již dbají na to, abychom se milovali a dobře rostli.

Každé jaro je nový začátek.
Vždyť skončila už zima,
pominuly deště, jsou ty tam.
Květinky z půdy prokvétají, přišel čas révu prořezat,
hrdliččin hlas je slyšet po kraji.

(Píseň písní 2,11-12)

Ztišení, den první

OČEKÁVEJTE SKVĚLÉ VĚCI

***Jak bych nevěřil, že budu hledět na Hospodinovu
dobrotu v zemi živých! Očekávej na Hospodina! Bud'
pevný a posilni své srdce! Očekávej na Hospodina!***

- Žalm 27,13-14

Váš nebeský Otec vás i vašeho partnera velmi miluje. Chce, aby bylo vaše manželství úspěšné. Ve skutečnosti očekává, vyhlíží a touží být vůči vám milostivý (viz Izajáš 30,18).

Otázkou však je, jaké očekávání máte pro svoje manželství vy? Za jaké Bohem inspirované možnosti se modlíte a v co věříte?

Udělejte si čas a rozjímejte nad tím, co říká Boží Slovo o očekávání.

Když jsi konal hrozné věci, které jsme neočekávali, sestoupil jsi a hory se před tebou zapotácely. Od věků lidé neslyšeli ani nezaslechli, oko to nevidělo, aby byl Bůh -- kromě tebe -- který by dělal něco pro toho, kdo na něj očekává.

- Izajáš 64,2-3

Otevření tvých slov osvěcuje, dává porozumět prostoduchým. Otvírám ústa a jsem plný dychtivosti, jak toužím po tvých příkazech. Pohled' na mě a smiluj se nade mnou, jak je tvým zvykem vůči těm, kdo milují tvé jméno.

- Žalm 119,130-132

Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás podle svého velikého milosrdenství znovu zplodil k živé naději vzkříšením Ježíše Krista z mrtvých, k dědictví nezničitelnému, neposkrvněnému a nevadnoucím, uchovávanému v nebesích pro vás ...

- 1. Petrův 1,3-4

protože Hospodin je Bůh práva -- blahoslavení / šťastní, záviděníhodní, požehnaní/ jsou všichni, kdo na něho toužebně očekávají /kdo toužebně vyhlíží Jeho vítězství, přízeň, lásku, pokoj, radost a Jeho nesrovnatelné, neporušitelné přátelství!/.

- Izajáš 30,18 AMP

Dříve v této knize jsme se zabývali nebezpečími nereálného očekávání. Na základě toho, co jste zjistili z výše uvedených veršů, jaké jsou některé užítky, pokud máme správné očekávání?

Nejskvělejší očekávání jsou ta, která jsou formována poznáním Božích příslibů, Božího charakteru a Jeho plánu.

Pro Boha není nic příliš těžké nebo nemožné. Přečtěte si 1. Mojžíšovu 18,13-14; Matouše 19,26; Marka 9,23-24; Lukáše 1,36-37; Efezským 3,20. Co vám Bůh ukazuje o své nezměrné moci a schopnosti?

Hle, činím novou věc a už vzchází, což to nevíte?

- Izajáš 43,19

Sloužíme Bohu, který vše učiní nové. Chcete, aby bylo něco ve vašem manželství obnoveno? Potřebujete novou lásku, nové sny, novou jednotu nebo novou důvěrnost? Můžete *očekávat*, že váš Otec udělá něco nového, když Ho o to požádáte. Zapište si, co chcete, aby bylo obnoveno. Pak se modlete a odevzdejte to Bohu.

Ztišení, den druhý

PROMLOUVEJTE ŽIVOT

Slova uspokojují ústa stejným způsobem, jako ovoce žaludek. Dobrá slova jsou jako skvělá úroda. Slova zabíjí, slova dávají život. Jsou buď jedem, nebo ovocem. Záleží na vás.

- Přísloví 18,20-21 The Message

Jazyk země nebo jazyk nebes – kterým z nich mluvíš nejčastěji? Zatímco ten první přináší smrt, ten druhý přináší život. V každé situaci, které čelíte, máte na výběr mluvit jedním nebo druhým. Jak říká **pastor Jimmy Evans**:

„Komunikace se chová jako most, který spojuje život dvou lidí a umožňuje tak svobodný přístup k srdci a mysli toho druhého. Komunikace pro manželství je nejen důležitá, ale je nezbytná. . . . Slova mají obrovskou moc. Moc zranit či uzdravit, zničit či budovat. Musíme se ukázat a používat slova, která budují, posilují, povzbuzují a uzdravují.“⁷

Jak jsme již zjistili, vše má svůj čas. Čas mluvit a čas být potichu.

Přemýšlejte: *Co je tím nejhorším okamžikem začít jednat s vaším partnerem o problému? Co je tím nejlepším? Proč?*

Stručně popište nejproblémovější situaci, které v současnosti se svým partnerem čelíte.

Jaké negativní slova a fráze vám často plynou z úst, když o té záležitosti mluvíte?

Zastavte se a modlete se: „Duchu Svatý, již nechci promlouvat negativní slova. Prosím Tě, pomoz mi odstranit strach a hněv z mého slovníku. Dej mi pozitivní slova života, jazyk nebes, abych o svém manželství mluvil ve víře. Ve jménu Ježíš.“

Svůj slovník jazyka nebes můžete rozšiřovat tím, že budete růst v poznání Božího Slova. Pozorně si přečtete následující pasáže. Pak si zapíšte jedno nebo více pozitivních prohlášení, pro která budou tyto verše inspirací. To můžete pravidelně promlouvat o svém manželství. První jsme pro vás vyplnili jako příklad.

VERŠE	CO ŘÍKÁ JAZYK NEBES
Příslaví 5,18-19	„Můj partner i já se budeme ze sebe při sexu těšit a užívat si jeden druhého po zbytek svého života.“
Efezkým 4,15; 29	
Efezkým 4,26-27	
Efezkým 5,21-33	
Filipským 2,3-5	
Žalm 133	
1. Korintským 13,4-8	

Ztišení, den třetí

MLUVIT JAZYKEM SVÉHO PARTNERA

*Usilujte o život lásky jako by na tom závisel váš život,
protože na tom opravdu závisí*

- 1. Korintským 14,1 The Message

Láska má mnoho jazyků. Vás partner mluví jedním z nich nejplynuleji a je pravděpodobné, že vy mluvíte jiným. **Dr. Gary Chapman**, autor knihy *Pět jazyků lásky*, vysvětluje:

„Váš citový jazyk lásky a jazyk lásky vašeho partnera může být tak odlišný, jako je čínština odlišná od angličtiny. Bez ohledu na to, jak moc se snažíte vyjádřit lásku anglicky, jestliže váš partner rozumí pouze čínsky, nikdy neporozumíte, jak se navzájem milovat. ... Musíme být ochotní naučit se primární jazyk lásky našeho partnera, jestliže si máme efektivně vyjadřovat lásku. Závěr tedy je, že existuje v podstatě pět základních citových jazyků lásky, pět způsobů, kterými lidé mluví a rozumí citové lásce.“⁸

Podle Dr. Chapmana existuje pět druhů jazyků lásky. Jsou to slova ujištění, kvalitní čas, dárky, skutky služby a fyzický dotek. Mnoho lidí, včetně nás, zjistí, že mají jeden primární a jeden sekundární jazyk lásky. Jak jsme už zmínili, o jazycích lásky se můžete dozvědět více ze zdrojů, které poskytuje Dr. Chapman ve své knize nebo na webových stránkách.

Jakou roli hraje váš jazyk lásky ve vašem manželství, zjistíte, když si odpovíte na následující otázky: *Co z toho, co*

můj partner udělá, mi přináší největší pocit, že jsem milovaný / á? Co nedělá, a proto mě to nejvíce zraňuje? Co po mém partnerovi nejčastěji žádám: slova povzbuzení nebo uznání, společný čas, zvláštní dárky, fyzickou něhu nebo pomoc v domácnosti? Jakým způsobem pravidelně vyjadřuji lásku svému partneru? Zapište si své myšlenky a dojmy.

Nyní odpovězte na tyto otázky znovu ohledně vašeho partnera. Kde jsou rozdíly nejpatrnější?

Byli jste si vědomi rozdílů ve způsobu, kterým vy a váš protějšek vyjadřujete lásku? Pokud ano, jak to pomohlo vašemu manželství? Pokud ne, vidíte nyní, že to působilo problémy či nedorozumění?

Promluvte si s partnerem o tom, jak oba dva prokazujete a přijímáte lásku. Zeptejte se ho / jí: „Jaké tři praktické věci mohu udělat, abych ti projevila, že tě miluji ve tvém jazyce?“

Zapište si jejich odpověď.

Udělejte si dnes čas a promluvte si s Duchem Svatým o tom, jak nejlépe projevovat lásku svému partneru. Nikdo nezná vašeho partnera lépe než On!

Ztišení, den čtvrtý

UDĚLEJTE SI V ŽIVOTĚ PRIORITY

Napomínám vás, bratři, jménem našeho Pána Ježíše Krista, abyste všichni mluvili stejně a neměli mezi sebou roztržky, nýbrž abyste byli dokonale spojeni v tomtéž smýšlení a v tomtéž úsudku.

- 1. Korintským 1,10

V jednotě je tak obrovská moc! Naše jednota spolu navzájem je Boží způsob, jak zjevit svou lásku těm, kteří Její ještě neznají. Nikde jinde nemáme příležitost k jednotě na stejné úrovni jako v manželství. Když jste četli druhou kapitolu této knihy, ustanovili jste svou společnou vizi a cíle pro své manželství. Nyní, když se chystáme zakončit naši společnou cestu knihou *Příběh manželství*, vybízíme vás, abyste se zamysleli nad každodenními prioritami, které budou podporou pro vaše poslání.

První a největší prioritou ve vašem životě je váš vztah s Bohem. Proč je tak důležité dát Její na první místo? Jak pro vás vypadá to, že mu máte ve všem vzdávat úctu? Jak zdravý vztah s Bohem pozitivně ovlivní vaše manželství, rodinu, práci a všechno ostatní v životě?

Abyste naplnili Bohem dané poslání a cíle pro svůj život, musíte si správně seřadit priority ve svém životě: Bůh, partner, děti, povolání, odpočinek, komunita. Zastavte se a modlete se: „Pane, nejsou mé priority ve špatném pořadí?”

Pokud ano, kde přesně? Kdo nebo co získává až příliš mnoho pozornosti? Koho nebo co zanedbávám? Jaké praktické věci můžu udělat, abych získal správný pořádek a udržel si ho?" Zapište si nápady a praktické kroky, které vám Bůh ukáže.

Odevzdali jste se tomu, že budete podporovat a chválit svého partnera po zbytek svého života. Děti z domu odejdou, kariéra se změní a přátelé přicházejí a odcházejí, ale vaše manželství je smlouva, která má vytrvat po všechna období.

Jste na základě svého současného vztahu se svým protějškem nejlepšími přáteli po zbytek života? Jste vzájemně zapojeni do svých povolání a podporujete se navzájem?

Co konkrétně ve vašem manželství předává tomu druhému vědomí pocitu hodnoty a přispívá k jednotě? Podkopávají některé vaše činy či postoje vaši jednotu?

Přečtěte si Kazatele 4,9 a Koloským 3,12-14. Poté se modlete tato slova:

Bože,

Ty ses rozhodl a vybral si mého/moji partnera/partnerku, abychom byli svatí a milovaní. Dej mi skrze svého Ducha milost prokazovat mému/mé partnerovi/partnerce milosrdenství, laskavost, pokoru, jemnost a trpělivost. Pomoz mi zlepšit život mého/mé partnera/partnerky svými slovy a skutky. Věřím, že je nám lépe společně, než když jsme byli sami, protože si navzájem můžeme pomáhat, aby ten druhý uspěl. Dej nám moudrost správně si sestavit priority, abychom Tě mohli lépe poznat a navzájem si správně sloužit.

Ve jménu Ježíš, amen.

Ztišení, den pátý

NAJÍT TO NEJLEPŠÍ

Vytěžte to nejlepší z každé příležitosti. Bud'te ve své řeči milosrdní. Cílem je najít na druhých to nejlepší a vytáhnout to z nich svými slovy, ne je srazit na zem nebo je zdeptat.

- Koloským 4,5-6 The Message

Jste manžel a manželka, tedy vy a váš partner, jste jedno. To znamená, že se o všechno dělíte. Když uspěje váš protějšek, uspějete také i vy. Když je váš protějšek naplněn a produktivní, i vy můžete být naplnění a produktivní. Tím, že najdete to nejlepší na svém protějšku, najdete to nejlepší v sobě. Tak s námi, se svou nevěstou, jedná Ježíš. Bible říká: „Kristova láska učinila církev dokonalou a ucelenou. Jeho slova v ní vyvolávají krásu. Vše, co dělá a říká, má na ní najít a vytáhnout to nejlepší...” (Efezským 5,25-27 The Message).

Jaké jsou tedy dary, talenty a silné stránky vašeho protějšku? Přemýšlejte, v čem jsou opravdu dobří. Z čeho mají radost a co jim přináší uspokojení a naplnění? Za co jim ostatní lidé neustále děkují a za co je chválí?

Dary, talenty a silné stránky, které vidím na svém partneru, jsou:

Jestliže jsou tyto silné stránky již teď přínosem pro druhé lidi, jak můžete svého partnera v těchto oblastech podpořit, aby v nich mohl i nadále růst? Pokud vidíte talent, který váš partner ještě nepoužívá, dokážete vymyslet nebo vytvořit prostředí, ve kterém by tento dar mohl růst?

a bud'me pozorní jedni k druhým /věnujme péči, čas i úsilí a studujme a učme se, jak .../, abychom se rozněcovali v lásce a dobrých skutcích.

- Židům 10,24 AMP

Tak tedy dokud máme čas, činně dobro všem /nebud'me jim jen prospěšní a nápomocní, ale dělejme také to, co je pro ně dobré duchovně, vědomě buďte požehnáním/, zvláště však těm, kteří patří do rodiny víry.

- Galatským 6,10 AMP

Pozorně rozjímejte nad Židům 10,24; Galatským 6,10; Koloským 4,5-6 (nachází se na začátku dnešního ztišení). Jakými praktickými způsoby můžete stimulovat to nejlepší ve svém protějšku a „vytáhnout to z něj“? Co můžete říct nebo udělat, abyste jej povzbudili k tomu, aby používal svůj dar a silné stránky? Jak mu můžete žehnat a vidět jej růst?

Udělejte si dnes čas a sdílejte všechny své odpovědi se svým protějškem. Požádejte o jeho reakci a dovolte mu otevřít vám své srdce. V jakých bodech se shodujete? Co nového jste o svém partneru nebo o sobě zjistili? Modlete se za požehnání pro svého partnera.

„Studujte svého partnera. Studujte sebe. ... Možná budete překvapeni a budete žasnout nad tím, co zjistíte. ... Dobrodružství v manželství je objevování toho, kým váš partner vlastně ve skutečnosti opravdu je. Vzrušení plyne z toho, když zjistíte, kým se váš partner stane.“

- H. Norman Wright ⁹

OTÁZKY K DISKUZI

Jestliže tuto knihu používáte jako součást série vyučování na téma Příběh manželství, pak prosím zhlédněte video-záznam, část 6.

- 1| Bůh přikázal Adamovi a Evě, aby se množili a naplnili celou zemi. Po několika generacích povstala společnost, která tento příkaz neposlechla. Pozorně si přečtěte 1. Mojžíšovu 11,1-6. V jakém ohledu byli tito lidé jednotní? Jestliže jednota neposlušných lidí jim zaručovala úspěch, co z toho vyplývá pro nás, ty, kteří jsme jednotní v manželství a v Kristu a kteří usilujeme hledat Boží tvář?
- 2| Jednota uvolňuje obrovskou moc a přináší odměny. Prozkoumejte tyto pasáže a použijte je konkrétně pro svůj manželský vztah: Žalm 133; Matouš 18,19-20; Jan 17,21;23; 2. Korintským 13,11. Jaké požehnání přichází, když žijete se svým partnerem v jednotě?
- 3| Poslední slova člověka jsou velice důležitá. V případě Ježíše byla navíc mocně prorocká. Přečtěte si Jana 17,9-11; 20-23. Tato slova vyjadřují Kristovu modlitbu za nás těsně předtím, než šel podstoupit kříž. Všimněte si, jakou jednotu měli On s Otcem. Co vám touto pasáží Duch Svatý zjevuje? Jak vás to motivuje, abyste usilovali být se svým partnerem jedno?
- 4| Bůh je Bohem nových začátků! Prohlašuje, že všechno činí novým (viz Zjevení 21,5). Touží, abychom zakoušeli a měli obnovené obecenství, naději, víru, sexuální důvěrnost a nové sny se svým partnerem po celou dobu trvání našeho manželství. Jakými praktickými způsoby můžeme jako manželé a manželky pomoci přinést novost do našeho vztahu?

- 5| Přísloví 14,1 říká, že moudrá žena svůj dům buduje. To znamená, že moudrý muž buduje svou ženu! Ženy, jakými praktickými způsoby můžete vy, jako ženy, budovat svůj domov? Muži, jakými praktickými způsoby můžete vy, jako muži, budovat svou ženu?
- 6| Některé manželské páry pracují společně v podnikání nebo ve službě, jiné ne. O to důležitější je, aby zůstávaly spojeny a povzbuzovaly jeden druhého v tom konkrétním individuálním povolání a zájmu. Jaké jsou některé praktické věci, kterými se mohou manželé navzájem povzbuzovat a podporovat se, aby zůstávali propojení?

SHRNUTÍ KAPITOLY

- V Kristu může být každé manželství učiněno novým! Jeho Duch neustále nabízí příležitosti pro nový začátek v každé oblasti.
- V každé situaci máme na výběr mluvit jazykem země nebo jazykem nebes. Vírou se můžeme shodnout s nebesy a promlouvat podle zaslíbení Božího Slova.
- Cílem manželství je jednotu. Vstříc jednotě musíme pracovat ve všech oblastech svého života.
- Když se svým partnerem usilujeme o jednotu (mluvíme stejným jazykem a usilujeme o stejné poslání), přichází na nás Boží požehnání a nemožné se stává možným.
- Opravdová láska mezi manželi zrcadlí Boží slávu a Jeho lásku ke světu. Naše jednotu přitahuje ostatní lidi ke Kristu.
- Moudrá žena buduje svůj dům a moudrý muž buduje svou ženu. Když oba partneři promlouvají život a vyzvedávají silné stránky toho druhého, rozšiřují tím svůj život a přinášejí Boží slávu na zemi.

 PRILOHA

Jak přijmout spasení

Vyznáš-li svými ústy Pána Ježíše a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš zachráněn. Srdcem se věří k spravedlnosti a ústy se vyznává k záchraně.

- Římanům 10,9-10

Abyste se svým partnerem mohli sdílet Boží lásku, musíte nejprve přijmout Jeho lásku a spasení v Jeho Synu, Ježíši Kristu. Smrtí a vzkříšením Ježíše Bůh připravil cestu, po které můžete vejít do Jeho království a stát se milovaným synem či dcerou. Oběť Ježíše Krista na kříži nám přinesla věčný a hojný život zcela zdarma. Spasení je Božím darem pro vás. Nemůžete udělat nic, čím byste si je zasloužili nebo za ně zaplatili.

Abyste tento převzácný dar mohli přijmout, nejprve vyznejte hříchy, že jste žili bez svého Stvořitele (neboť toto je kořenem všech dalších hříchů, kterých jste se dopustili). Pokání je pro přijetí spasení velice důležité. Petr to jasně zdůraznil v den, kdy bylo spaseno pět tisíc lidí. V knize Skutků říká: „Učiňte tedy pokání a obraťte se, aby byly vymazány vaše hříchy“ (Skutky 3,19). Bible říká, že každý z nás se narodil jako otrok do otroctví hříchu. Toto otroctví

má počátek v hříchu Adama, který započal vzor chování vědomé neposlušnosti. Pokání je rozhodnutí přejít od poslušnosti sám sobě a ďáblu, otci všech lží, k poslušnosti novému Pánu, Ježíši Kristu, tomu, jenž dal svůj život za nás.

Ježíš se musí stát Pánem vašeho života. Učinit Ježíše Pánem znamená, že mu dáte vládu nad svým životem (nad duchem, duší a tělem), nade vším, co jste a co máte. Jeho autorita nad vaším životem bude absolutní. Ve chvíli, kdy toto učiníte, vás Bůh vysvobodí z temnoty a přenesé vás do světla a slávy Božího království. Jednoduše přejdete ze smrti do života. Stanete se Božím dítětem!

Pokud chcete přijmout spasení v Ježíši Kristu, pak se modlete tato slova:

Bože,

jenž jsi v nebesích, uznávám, že jsem hříšník a odešel jsem daleko od Tvého standardu. Zasloužím si být navěky odsouzen za svůj hřích. Děkuji Ti, že mě v tomto stavu nechceš nechat. Věřím, že jsi poslal Ježíše Krista, svého jednorozeného Syna, jenž se narodil panně Marii, aby za mne zemřel a nesl můj rozsudek na kříž. Věřím, že byl vzkříšen třetího dne a že nyní sedí po Tvé pravici jako můj Pán a Spasitel. Dnešní den tedy činím pokání z toho, že jsem si žil / žila svým životem bez Tebe, a celý svůj život odevzdávám Ježíši, aby v něm vládl.

Ježíši, vyznávám Tě jako svého Pána a Spasitele. Přijď do mého života skrze svého Ducha a proměň mě v Boží dítě. Zříkám se věcí temnoty, kterých jsem se dřív držel / držela. Od dnešního dne nadále už nebudu žít sám / sama pro sebe, ale díky Tvé milosti budu žít pro Tebe, jenž si dal za mne svůj život, abych mohl / mohla žít navěky.

Děkuji Ti, Pane. Můj život nyní zcela patří Tobě. Dávám Ti ho do rukou. Podle Tvého Slova nikdy nebudu zahanben / a.

Vítejte do Boží rodiny! Bylo by moc dobré, abyste se o tuto radostnou zprávu podělili s nějakým jiným věřícím. Je také velmi důležité, abyste se připojili k církvi, jež věří v Bibli, a propojili se tak s ostatními lidmi, kteří vás budou moct povzbuzovat v nové víře. Pokud potřebujete najít místní církev, zkontaktujte se s naší službou (webové stránky MessengerInternational.org). Modlíme se, abyste každý den rostli v poznání Boha a Jeho lásky!

POZNÁMKY

Doporučené zdroje

1. KAPITOLA

1. Heslo "Women of Working Age," United States Department of Labor, vyhledané 14. března 2014, <http://www.dol.gov/wb/stats/recentfacts.htm#age>.
2. Část obsahu v této části byla převzata z knihy od Lisa Bevere, *Fight Like a Girl: The Power of Being a Woman* (New York: Warner Faith, 2006), 5-6.
3. Heslo "Vyslanec," Dictionary.com, vyhledané 19. dubna 2014, <http://dictionary.reference.com/browse/ambassador?s=t>.
4. C. Soanes and A. Stevenson, *Concise Oxford English Dictionary* (Oxford: Oxford University Press, 2004).
5. "Verš 6a jasně říká, že tento stvořitelský řád platí až do konce i po pádě člověka, po přijetí zákona a po příchodě Ježíšova království. Verš 6b vyzvedá text, který se proslavil na tisících svatebních obřadů. Lidé by neměli dělat nic, co by rozdělovalo Bohem ustanovou jednotu svatého manželského svazku. Bez veršů 4-6a by se někdo mohl domnívat, že verš 6b naznačuje, že některá manželství nejsou ustanovena Bohem;

v kontextu předešlých veršů je však takovýto názor neobhájitelný. Naopak. Přesně protože si Bůh přeje, aby byla všechna manželství trvalá, se neodvažujeme udělat něco, co by je mohlo ohrozit“ Craig Blomberg, *The New American Commentary* Vol. 22: Matthew (Nashville: Broadman & Holman Publishers, 1992), 290.

6. Soanes and Stevenson, *Concise Oxford English Dictionary*.
7. Linda J. Waite, Don Browning, William J. Doherty, Maggie Gallagher, Ye Luo, and Scott M. Stanley, *Does Divorce Make People Happy?* (New York: Institute for American Values, 2002), 5.
8. Timothy a Kathy Keller, *The Meaning of Marriage: Facing the Complexities of Commitment with the Wisdom of God* (New York: Riverhead Books, 2011), 64.
9. Gary Thomas, *Sacred Marriage* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2000), 21.
10. Charles R. Swindoll, *Growing Strong in the Seasons of Life* (Portland, OR: Multnomah Press, 1983), 13.
11. Heslo "Marriage Quotes by Max Lucado," *Fierce Marriage*, vyhledané 7. března 2014, <http://fiercemarriage.com/quote-author/max-lucado>.
12. Rick Renner, *Sparkling Gems from the Greek* (Tulsa, OK: Teach All Nations, 2003), 55.

2. KAPITOLA

1. W. Arndt, F.W. Danker, and W. Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature* (Chicago: University of Chicago Press, 2000).
2. Tamtéž.
3. C.S. Lewis, *Kjádru křesťanství (Návrat domů, 2011)*, 204.
4. Tamtéž, 124.

5. Tamtéž, 109.
6. 1,6% všech horolezců, kteří se vydají na Everest, zemře během výstupu, zatímco 40 – 50 % prvních manželství končí rozvodem. Zdroje: (1) “*Death on Mount Everest*,” About.com, vyhledané 19. dubna, 2014, <http://climbing.about.com/od/mountainclimbing/a/Death-On-Mount-Everest.htm>. (2) *The State of Our Unions: Marriage in America* (Charlottesville, VA: The National Marriage Project and the Institute for American Values, 2012), 1.
7. Bob and Audrey Meisner, *Best Friends, Best Lovers* (Huntsville, AL: Milestones International Publishers, 2006), 52.
8. F. B. Meyer, *Abraham, Or The Obedience of Faith* (Chattanooga, TN: AMG Publishers, 2001), 70-71.
9. Andrew Murray, *Humility* (Fort Washington, PA: CLC Publications, 2006), 13, 42.
10. Bill and Pam Farrel, *Men Are Like Waffles—Women Are Like Spaghetti* (Eugene, OR: Harvest House Publishers, 2001), 140, 142-143.
11. H. Norman Wright, *The Secrets of a Lasting Marriage* (Ventura, CA: Regal Books, 1995), 70.

3. KAPITOLA

1. Heslo “Clear,” Oxford Dictionaries, vyhledané 19. dubna 2014, http://www.oxforddictionaries.com/us/definition/american_english/clear.
2. Mike MacKenzie, *Seatalk, The Dictionary of English Nautical Language* (Nova Scotia: 2005), heslo “clear the deck.” www.seatalk.info
3. Lisa Bevere, *Be Angry But Don't Blow It!* (Nashville: Thomas Nelson, 2000), 56.
4. G.L. Borchert, *The New American Commentary Vol. 25B: John 12–21* (Nashville: Broadman & Holman Publishers, 2002), 311.

5. Bevere, *Fight Like a Girl*, 60.
6. Lisa Bevere, *Out of Control and Loving It!* (Lake Mary, FL: Charisma House, 1996), 106-107.
7. Tato část byla převzata z: Lisa Bevere, *Kissed the Girls and Made Them Cry: Why Women Lose When They Give In* (Nashville: Thomas Nelson, 2002), 123-124.
8. Věta "How common is divorce and what are the reasons?", Utah Divorce Orientation, vyhledaná 21. ledna 2014, <http://www.divorce.usu.edu/files/uploads/Lesson3.pdf>.
9. Heslo "Quotes on Forgiveness and Unforgiveness," Daily Christian Quote, vyhledané 22. března 2014, <http://dailychristianquote.com/dcqforgive2.html>.
10. Joyce Meyer, *Battlefield of the Mind* (New York: Faith Words, 2003), 192.
11. Heslo "Expectation," Oxford Dictionaries, vyhledané 25. března 2014, http://www.oxforddictionaries.com/us/definition/american_english/expectation.
12. Patrick M. Morley, *Two-Part Harmony* (Nashville: Thomas Nelson, 1994), 138.
13. Tamtéž 139.
14. Heslo "Quotes on Forgiveness and Unforgiveness," vyhledané 24. března 2014.

4. KAPITOLA

1. Lisa psala o tomto tématu v knize *Fight Like a Girl* (*Bojuj ako dívka*). Některé z jejich slov ze stran 121-122 a 128 jsou zakomponované do tohoto textu.
2. Bevere, *Fight Like a Girl*, 124.
3. Keller, *Meaning*, 47.
4. Tamtéž.
5. Bevere, *Fight Like a Girl*, 109.
6. Lisa tento příběh vyprávěla v knize *Out of Control and Loving It!* (str. 87-93). Některé z jejích slov jsou zakomponované do tohoto textu.

7. Dr. Henry Cloud and Dr. John Townsend, *Boundaries in Marriage* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1999), 122.
8. Převzato z Noah Webster's 1828 *American Dictionary of the English Language* (San Francisco: Foundation for American Christian Education).
9. Jimmy Evans, *Marriage on the Rock* (Dallas: Marriage Today, 2012), 87.
10. Cloud and Townsend, *Boundaries*, 163.

5. KAPITOLA

1. Keller, *Meaning*, 260.
2. Heslo "10 Surprising Health Benefits of Sex," WebMD, vyhledané 12. dubna 2014, <http://www.webmd.com/sex-relationships/guide/sex-and-health>.
3. Bevere, *Kissed the Girls*, 121.
4. Tamtéž, 178-179.
5. Tamtéž, 121-125.
6. Heslo "The Stats on Internet Pornography," Daily Infographic, vyhledané 24. ledna 2014, <http://dailyinfographic.com/the-stats-on-internet-pornography-infographic>.
7. Heslo "How Many Women are Addicted to Porn? 10 Stats that May Shock You," Covenant Eyes, vyhledané 27. března 2014, <http://www.covenanteyes.com/2013/08/30/women-addicted-to-porn-stats>.
8. Covenant Eyes, *Pornography Statistics: 2013 Edition*, 11. <http://www.covenanteyes.com/pornstats/>
9. Tamtéž, 18.
10. J.P. Louw and E.A. Nida, *Greek-English Lexicon of the New Testament: Based on Semantic Domains* (New York: United Bible Societies, 1996).
11. Viz Žalm 27:4; Filipským 3:10-14; Lukáš 10:39-42.
12. Bob Sorge, *Secrets of the Secret Place* (Lee's Summit, MO: Oasis House, 2005), 180, 182.
13. Thomas, *Sacred Marriage*, 205.
14. Meisner, *Best Friends*, 127-128.

6. KAPITOLA

1. Gary Chapman, *The Heart of the Five Love Languages* (Chicago: Northfield Publishing, 2007), 72.
2. Lisa Bevere, *Girls with Swords: How to Carry Your Cross Like a Hero* (Colorado Springs, CO: WaterBrook Press, 2013), 127.
3. Bevere, *Be Angry*, 120.
4. Část obsahu v této části byla převzata z: Lisa Bevere, *Nurture: Give and Get What You Need to Flourish* (New York: FaithWords, 2008), 166-168.
5. Lisa Bevere, *Lioness Arising: Wake Up and Change Your World* (Colorado Springs, CO: WaterBrook Press, 2010), 94.
6. Lewis, *Mere*, 131.
7. Evans, *Marriage on the Rock*, 213.
8. Gary Chapman, *The Five Love Languages* (Chicago: Northfield Publishing, 1995), 15.
9. Wright, *Secrets*.

POZNÁMKY

Doporučené zdroje

Vyberte si z materiálů, které vám pomohou uzdravit sexuální zranění, ochránit vaši důvěrnost a uzdravit bolestivé rány.

KNIHY

Kissed the Girls and Made Them Cry: Why Women Lose When They Give In by Lisa Bevere (Thomas Nelson, 2002) (Políbil je a dovedl k pláči: Proč ženy prohrají, když se poddají; Lisa Bevere – do češtiny zatím nepřeloženo)

Jailbreak: Breaking Free from the Prison of Porn by Vincent and Allison Newfield (New Fields Creative Services, 2014) (Útěk z vězení: Ovobodit se k vězení pornografie; Vincent a Allison Newfield – do češtiny zatím nepřeloženo)

The Purity Principle: God's Safeguards for Life's Dangerous Trails by Randy Alcorn (Multnomah Books, 2003) (Princip čistoty: Boží ochrana před nebezpečnými stezkami života; Randy Alcorn – do češtiny zatím nepřeloženo)

Every Man's Battle: Winning the War on Sexual Temptation One Victory at a Time by Stephen Arterburn and Fred Stoeker with Mike Yorkey (WaterBrook Press, 2000) (Bitva každého muže: Jak vyhrát válku se sexuálním pokušením krok za krokem; Stephen Arterburn a Fred Stoeker s Mikem Yorkeyem – do češtiny zatím nepřeloženo)

Every Woman's Battle: Discovering God's Plan for Sexual and Emotional Fulfillment by Shannon Ethridge (WaterBrook Press, 2003) (Bitva každé ženy: Jak objevit Boží plán pro sexuální a citové naplnění; Shannon Sthridge - do češtiny zatím nepřeloženo)

Sexual Addiction: One Couple's Journey to Discover Strategies for Healing by Gary and Sharon Worrell (Selah Publications, 2012) (Sexuální závislost: Cesta jednoho manželského páru za objevováním strategií k uzdravení; Gary a Sharon Worrellovi - do češtiny zatím nepřeloženo)

Torn Asunder: Recovering from an Extramarital Affair by Pastor Dave Carder (Moody Publishers, 2008) (Roztržení vedví: Uzdravení z nemanželské aférky; pastor Dave Carder - do češtiny zatím nepřeloženo)

Hranice v manželství; Dr. Henry Cloud a Dr. John Townsend, *Návrat domů*, 2014

ORGANIZACE

New Life Ministries – NewLife.com

Mareriály pro muže a ženy včetně telefoních linek, rádiových a televizních talk show, seminářů a poradenských kanceláří

Heart to Heart Counseling Center – Dr DougWeiss.com (Poradenské centrum Od srdce k srdci)

Mareriály pro muže a ženy včetně poradenství, konferencí a kurzů a mnoho dalších

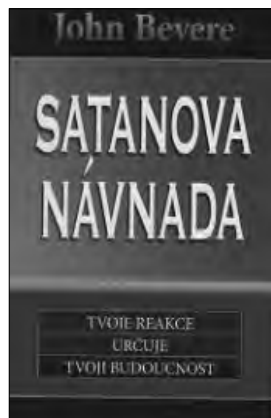
VYHLEDÁVÁNÍ NA INTERNETU

CovenantEyes.com

Zodpovědnost na internetu a vyhledávání pro jednotlivce a rodiny

SATANOVA NÁVNADA

Utečte ze satanovy smrtelné pasti! Kniha Satanova návnada odhaluje jednu z nejpodvodnějších pastí, které satan používá, aby dostal věřící mimo Boží vůli. Je to urážka. Většina lidí, kteří jsou satanovou návnadou polapeni, si to ani neuvědomuje. Nenechte se ošálit! S urážkou se setkáte a záleží jen na vás, jak to ovlivní váš vztah s Bohem. Vaše reakce rozhodne o vaší budoucnosti.

Jestliže se s urážkou vyrovnáme správným způsobem, budeme silnější a ne zahořklí.

Naleznete odpovědi na obtížné otázky jako například:

- Proč mám nutkání vyprávět to vše „z mého pohledu“?
- Jak mohu bojovat s podezíravými myšlenkami plnými nedůvěry?
- Co mohu udělat proto, abych si v hlavě přestal přehrávat minulá zranění?
- Jak mohu opět začít věřit, když mě někdo hluboce urazil?

Tato kniha vám pomůže uniknout z nepřítelovy pasti urážek a zároveň vás zmocní k tomu, abyste zůstali od urážek svobodní. To vám umožní zažívat vztah s Bohem, který je bez jakýchkoli překážek.

VÝJIMEČNÝ

Není snad pravdou, že toužíme vidět výjimečné, zažívat výjimečné a konat výjimečné? Jsme fascinováni příběhy hrdinů a jejich vítězstvím nad zdánlivě nemožnými okolnostmi. Přesto, sami se často spokojíme s průměrností, ačkoliv jsme mohli dosáhnout na něco většího.

Naše fascinace s dobrodružnými a neobvyklými lidskými činy prozrazuje skrytou touhu v našich srdcích. Toužíme v našich životech po něčem víc. Tato touha je více než jen potřeba k úniku nebo zábavě: je to Bohem inspirovaná touha po výjimečném.

Každý z nás je určený pro více než jen obyčejné. V knize Výjimečný John Bevere prezentuje pádné pravdy z písma, které Vás připraví na přijetí zmocnění Boží milostí. Moc k tomu, abychom žili neobvyklý život, není určena Vaší rodinou, vzděláním, nebo zaměstnáním, je to stav srdce. Jste určeni pro neobvyklé, tak jděte za výjimečností!

DUCH SVATÝ: SEZNÁMENÍ

Tři roky byli učedníci s Ježíšem. Kráčeli s Ním a poslouchali vše, co jim měl říct. Přesto Ježíš řekl svým nejbližším přátelům, že je potřeba, aby od nich odešel proto, aby Duch Svatý mohl přijít, a že to tak pro ně bude lepší (Jan 16,7; 13 – 14). Jestliže to platilo pro učedníky, kteří každý den trávili s Ježíšem, o co víc potřebujeme aktivně zapojit Ducha Svatého do našeho každodenního života? Často je Duch Svatý zobrazován jako něco „zvláštního“. Bible však jasně hovoří o tom, že Duch není něco. Je někdo. Osoba, která slíbila, že nás nikdy neopustí. V této interaktivní knize nás John Bevere zve k osobnímu objevování nejvíce ignorované a nepochopené osoby v církvi: Ducha Svatého. Interaktivní kniha obsahuje:

- Každodenní chvíle ztišení
- Skupinové diskusní otázky
- Bonusovou kapitolu s odpověďmi na některé nejobtížnější otázky ohledně Ducha Svatého

DĚVČATA VE ZBRANI

Po celém světě jsou ženy terčem pro předsudky, obchod se sexem, zneužívání a vyvražďování ženského pohlaví. Duchovní nepřítel se snaží odzbrojit ženy na všech úrovních. Lisa Bevere vysvětluje, že Boží Slovo je mečem a že bychom je měli jak studovat, tak jím vládnout. Jestliže kdy byla ta správná doba, aby se ženy chopily zbraní, pak je to nyní.

Kniha Děvčata ve zbrani vysvětluje spojení mezi utvářením meče, Božím Slovem a křížem. Dozvíte se v ní:

- Jak mluvit nebeským jazykem zde na zemi
- Co to znamená přimlouvát se
- Co to znamená nést svůj kříž
- Co to znamená mít rozlišení
- Jak odzbrojit nepřítele
- Proč jsou ženy terčem nepřítele a proč Bůh potřebuje, aby se z nich staly hrdinky

PŘÍBĚH MANŽELSTVÍ

Kniha, kterou nyní držíte v ruce, je součástí kurzu Příběh manželství vytvořeného Johnem Beverem. Pokud si ji přečtete a pokud použijete i dodatečné materiály, které jsou dostupné na přiloženém CD nebo ke stažení na CloudLibrary.org, budete moci prostudovat každou část tohoto dynamického a život měnícího vyučování. Budete-li je studovat pečlivě, ovlivní váš život a protříbí vaše křesťanské kráčení s Bohem. Uschopní vás učinit toho pro Něj mnohem více.

Celá série vyučování Příběh manželství obsahuje následující:

- *Knihu Příběh manželství*
Jedinou tištěnou část celého kurzu.
Kniha je také součástí CD ve formátu PDF.
- *CD ROM Příběh manželství*
Přiložené CD obsahuje materiály celého kurzu v digitální podobě. Toto CD není možné přehrát na DVD přehrávači. Všechny složky je možné načíst a otevřít na tabletu, v počítači či na chytrém telefonu.
- *Audio příručku Příběh manželství*
Všech 6. kapitol knihy Příběh manželství ve vašem jazyce ve formátu MP3.
- *Video záznam vyučování Příběh manželství*
Všech šest video lekcí ve formátu MP4.
- *Vyučování Příběh manželství – zvukový záznam*
Záznam všech šesti lekcí ve formátu MP3.
- *Bonusové materiály*
CD Rom obsahuje také další knihy a materiály.

Všechna tato vyučování jsou darem
pro vás zcela zdarma!

Materiály na tomto CD Romu lze svobodně kopírovat, zasílat přátelům přes e-mail, používat v textu, využívat k vyučování v místní církvi, nahrávat na internet pro další uživatele. Sdílejte se o toto vyučování všude, kde je hlad po Božím Slově a mocném křesťanském životě.

Informace o komponentech série vyučování Příběh manželství: Soubory na tomto CD ROMu nelze přehrávat na klasickém video přehrávači. Protože se jedná o směs video, audio a textových souborů, lze je přehrát pouze na počítači či podobném zařízení.

- MP4 video soubory lze přehrávat na tabletu či počítači.
- MP3 audio soubory lze stáhnout do vašeho audio přehrávače, chytrého telefonu nebo do počítače.
- PDF digitální soubory lze stáhnout do tabletu či počítače. Můžete je snadno přechít, vytisknout či jinak množit. Soubory jsou malé, proto je lze snadno zaslat e-mailem přátelům. Části textů je možno kopírovat a vkládat do vlastních dokumentů
- Další vyučování v mnoha jazycích je dostupné na [CloudLibrary.org](https://www.CloudLibrary.org)

Chtěli byste více? Naskenujte zde:

Více materiálů Johna a Lisy Bevere
ke stažení na **[CloudLibrary.org](https://www.CloudLibrary.org)** .

Toto DVD je darem Johna Bevera osobně pro vás. Poskytne vám přístup k mnoha dalším materiálům, které vám pomohou studovat toto dynamické vyučování hlouběji a sdílet se o ně s dalšími lidmi. Můžete distribuovat či rozmnožovat kteroukoli část z něj. Je naprosto v pořádku zasílat materiály z tohoto DVD prostřednictvím e-mailu, rozdávat jeho kopie studentům, nahrát je na internet, vytisknout či pořizovat jeho kopie. Záměrem tohoto vyučování je inspirovat a povzbuzovat křesťany kdekoli na světě.

Vyučování Johna a Lisy Bevere ve vašem rodném jazyce jsou k dispozici na:

www.MessengerInternational.org
www.CloudLibrary.org

Další materiály v mnoha jiných jazycích jsou k dispozici na: Youtube.com a Youku.com a dalších podobných stránkách.

BYLO NEBYLO ...

Manželství existuje od věků. Je to smlouva, jež spojila jednoho muže a jednu ženu. Spoutala je dohromady. Toto spojení je oba učinilo silnější a vznešenější, mnohem zářivějším vyjádřením toho, kým mají být. Společně se stali lepšími, než by každý byl o samotě.

Svatební obřad byl ustanoven už od počátku. Je to slavnostní brána pro počátek jejich vztahu, „a žili spolu šťastně až dodnes“. Každé rozhodnutí a skutek byly navrženy proto, aby budovaly život, jenž jejich svazek představoval. Manžel a manželka vstoupili s propletenýma rukama, srdci a hlasy do neznáma, aby vyjádřili lásku jejich Stvořitele.

Jak jsme o tento přenádherný příběh lásky přišli? V knize Příběh manželství vás John a Lisa Bevere zvou, abyste znovu objevili Boží původní plán. Nehledě na to, jste-li v manželství, svobodní či zasnoubení, váš příběh je součástí toho Božího.

VČETNĚ VÝUKOVÝCH MATERIÁLŮ NA TÉMA PŘÍBĚH MANŽELSTVÍ

John a Lisa Bevereovi jsou spisovatelé a zakladatelé společnosti Messenger International. Jsou spolu sezdáni již více než třicet let. Přejí si, aby jejich boje a vítězství obohatily a pomohly ochránit manželství druhých lidí. John a Lisa žijí v Colorado Springs v Coloradu. Mají čtyři syny a tři vnoučata.

Tento materiál i další materiály ke stažení na:
www.CloudLibrary.org

Syloam
www.press.syloam-international.org
www.media.syloam-international.org

teach reach rescue
Messenger International
MessengerInternational.org

TATO KNIHA JE DAREM
AUTORA A NENÍ
K PRODEJI.

Chcete více?
Naskenujte toto